

POETRIARVM OCTO

Erinnae, Myrus, Myrtidis, Corinnae, Telesillae, Praxillae, Nossidis, Anytae,

FRAGMENTA ET ELOGIA

GRAECE ET LATINE

CVM VIRORVM DOCTORVM NOTIS

ACCEDIT

GOTTFRIDI OLEARII

DISSERTATIO

DE POETRIIS GRAECIS

AVCTORVM VETERVM TESTIMONIIS ET SVPPLEMENTIS VARIIS AVCTA

CVRA ET STVDIO

IO. CHRISTIANI WOLFII

IN GYMNASIO HAMBVRGENSI PROFESSORIS PVBLICI

Qui Notas & Indices adjecit.

HAMBVRGI

Apud ABRAHAMVM VANDENHOECK.

MDCC XXXIV

VIRO

AMPLISSIMO DOCTISSIMO CELEBERRIMOQVE

IOANNI GRAMMIO

POTENTISSIMO DANORVM NORVAGORVMQVE

REGI

A CONSILIIS IVSTITIAE

TABVLIS PVBLICIS

BIBLIOTHECA

ET

COMMENTARIIS HISTORICIS

ADSESSORI ITEM SENATVS SANCTIORIS

ET

GRAECAE LINGVAE PROFESSORI PVBLICO

NON MINVS MVNERVM AMPLITVDINE

ET VARIETATE

QVAM

PROBATA IN IISDEM
ADMINISTRANDIS FIDE
DEXTERITATE ET PRVDENTIA
ILLVSTRI

FAMAM IMMORTALEM

QVAM SIBI EGREGIIS INGENII

DOCTRINAEQVE MONVMENTIS

ANIMI CANDORE

ET

INDEFESSO LITTERAS ORNANDI

LITTERATORVMQVE CONATVS

PROVEHENDI STVDIO

IAMPRIDEM PEPERIT

GRATVLATVS

HAS VETERIS GRAECIAE QVAM IN

DELICIIS HABET CVRISQVE SVIS

PRAECLARE ILLVSTRAT

RELIQVIAS

SACRAS ESSE CVPIT

ET

PRAETER VALETVDINEM SECVNDAM

PROSPEROS CONSILIORVM SVCCESSVS

OMNEQVE FELICITATIS GENVS

EX ANIMO

PRECATVR

IO. CHRISTIANVS WOLFIVS.

LECTORI BENEVOLO

S.

MEminiſti fortaſſe, me in præfatione ad SAPPHVS carmina, nuper admodum edita, reliquarum Græciæ Poetriarum fragmenta, quae FULVII VRSINI induſtriæ debemus, recognita promiſiſſe. Jam præſto illa, quæ ſum pollicitus; eorundem, quos olim laudavi, præclariſſimorum Virorum benevolentia adjutus, nec parum favore, quo SAP-

PHO excepta eſt, ad pertexendam hanc telam excitatus. De ratione, qua uſus ſum, nihil eſt, quod dicam. Monuiſſe ſuffecerit, eandem eſſe, quam in *Sapphicis* illis commendatam mihi habui. Nec illud puto prætermittendum ſilentio, quod *Thomas Thomajus Vargas*, Hiſpanus, in notis ſuis ad *Garcilaſſi de la Vega*, Poetæ Hiſpani, carmina Madriti 1622. 16. editis, latinam ſuam novem Poetriarum Græcarum verſionem notulis illuſtratam pag. 27. commemorat. Sic & *Nic. Antonius* in Bibliotheca Hiſpanica Nova Tom. II. p. 253. auctor eſt, *Vargam* ad collectionem hanc edendam privilegio Regio jam inde ab an. 1621. munitum fuiſſe. Inſcriptio haec erat futura: *Novem Muſarum Chorus, ſive novem illuſtrium e Graecis fœminarum fragmenta, denuo recenſita,*

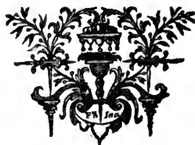
verſa

versa & notulis illustrata. Quemadmodum itaque dubitari non potest, opus ipsum prelo paratum fuisse; ita liquet, lucem nunquam vidisse, cum *Antonius* illud An. 1672. postquam *Vargas* an. 1641. fatis functus erat, tanquam ἀνέκδοτον adferat. Quam subjunctam his Fragmentis vides dissertationem GOTTFRIDI OLEARII, τοῦ μακαρίτου, Theologi quondam & Philologi præstantissimi de Poetriis Græcis dissertationem, Lipsiae An. MDCCIIX. editam, eam vel ideo in lucem revocandam esse existimavi, quod plenior de illis commentatio nec exstat, nec fortasse exspectari potest. Eam vero notulis meis instruxi, in quibus & veterum locos, ad quos provocat ὁ μακαρίτης, attuli, & illa, quae eundem, quod fieri in his solet, fugerant, supplevi. In eo cum maxime sum, ut

Fragmenta

PRÆFATIO.

Fragmenta Mulierum Graecarum proſaica, quae in veterum monumentis diſperſa vagantur, colligam. Ea, ſi Numen O. M. valetudinem ſecundam mihi largiatur, in lucem proferam. Ita vale, Lector, & conatibus meis fave.

ΟΚΤΩ

Ο Κ Τ Ω
Π Ο Ι Η Τ Ρ Ι Ω Ν
Μ Ε Λ Η.

O C T O
P O E T R I A R U M
C A R M I N A.

ΗΡΙΝΝΗΣ ΤΗΣ ΛΕΣΒΙΑΣ

ΜΕΛΗ.

I.

Εἰς Ἤριννα,

Ἀντιπάτρου. (1)

ΠΑυροεπὴς (2) Ἤριννα, καὶ οὐ πολύμυθος (3) ἀοιδαῖς,
'Αλλ' ἔλαχεν Μούσας τοῦτο τὸ βαιὸν ἔπος.
Τοιγάρτοι μνήμης οὐκ ἤμβροτεν, (4) οὐδὲ μελαίνης
Νυκτὸς ὑπὸ σκιερῇ κωλύεται πτέρυγι·
Αἱ δ' ἀναρίθμητοι νεαρῶν σωρηδὸν (5) ἀοιδῶν
Μυριάδες λήθῃ, ξεῖνε, μαραινόμεθα.
Λωΐτερος (6) κύκνου μικρὸς θρόος, (7) ἠὲ κολοιῶν
Κρωγμὸς (8) ἐν εἰαριναῖς κιδνάμενος (9) νεφέλαις.

II. Λεω-

(1) EXstat in *Anthologia* Epigramm. Græc. lib. III. cap. 25. epigr. 69.

(2) Hoc epigramma est multo elegantissimum & argutissimum in *Erinnam*, de qua illud Homericum (Ιλ. γ'. v. 214.) recte usurpare poteris, quod cecinerit παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως· ἐπεὶ οὐ πολύμυθος, οὐδ' ἀφαμαρτοεπής. *Pauca quidem sed valde argute: quoniam non multiloquus, neque verbis errans*; quam laudem ei *Antipater* & ceteri tribuere videntur hisce Epigrammatis. Hoc non dubitavit Antipater de suo seculo, quod tamen doctissimis poëtis fuit fœcundissimum, pronunciare; Dii boni, quot nunc passim crocitant graculi, uno cygno dulciter & musice modulante, quem ego vere citraque assentationem *Eobanum Hessum* dicere possum, cujus similem nec Gallia

ERINNAE LESBIAE CARMINA.

I.

In Erinnam,

Antipatri.

PAuciloqua Erinna, & non verbosa cantibus,
Sed sortitum est Musas hoc exiguum carmen.
Igitur memoria non caret, neque nigræ
Noctis sub umbrosa cohibetur ala.
At vero innumeræ recentiorum coacervatim poëtarum
Myriades oblivione, o hospes, contabescimus.
Est melior cycni modicus cantus, quam graculorum
Cornicatio, in vernis quæ dissipatur nubibus.

II. Leo.

Gallia hodie habet, nec Italia, quantum ad elegiaci carminis facilitatem, copiam & elegantiam pertinet. *Obsopæus.*

(3) Nam versus 300. solum posteris reliquit. *Brodæus.*

Calliope Musa vocatur πολύμυθος *facunda* à *Dionysio* in Antholog. l. 5. epigr. 17

(4) Pro ἥμαρτεν. *Homerus* Iλ. ε. v. 287. Ἤμβροτες, οὐδ' ἔτυχες. *Errasti, nec es assecutus.* Exstat etiam hæc vox Iλ. χ'. v. 279

(5) Utitur hac voce *Polyænus* Stratag. VIII. 21. p. 731. adde *Hesychium* in σαρνδὸν· *Photii* Lexicon MS. σαρνδὸν, ὁμοῦ.

(6) Hoc distichon exhibet *Suidas* in λαῖτον T. II. p. 462. Eadem fere profert *Lucretius* IV. v. 185

II.

Λεωνίδου. (1)

Παρθενικὴν νεαοιδὸν ἐν ὑμνοπόλοισι μέλισσαν (2)
Ἤρινναν, Μουσῶν ἄνθεα δρεπτομένην,
Ἅδης (3) ἐς ὑμέναιον ἀνήρπασεν· ἦ ῥα τόδ' ἔμφρων
Εἶπ' ἐτύμως ἁ παῖς, βάσκανος (4) ἔσσ' Ἀΐδη.

III.

Ἀσκληπιάδου. (5)

Ὁ γλυκὺς Ἠρίννης οὗτος πόνος, οὐχὶ πολὺς μὲν,
Ὡς ἂν παρθενικᾶς ἐννεακαιδεκέτευς,
Ἀλλ' ἑτέρων πολλῶν δυνατώτερος· εἰ δ' Ἀΐδας μοι
Μὴ ταχὺς ἦλθε, τίς ἂν ταλίκον ἔσχ' ὄνομα;

IV. Ἐις

Suavidicis potius, quam multis versibus edam,
Parvus ut est Cycni melior canor, ille gruum quam
Clamor, in ætheriis dispersus nubibus austri.

(7) Θρόος suavem vocem & cantum significat in *Anthol.* lib. I. c. 11. epigr. 4. & lib. III. cap. 18. epigr. 2. Contractum θροῦς de murmure, susurro & rumore incerto usurpari solet. vid. *Thucyd.* IV. 66. V. 7. & 30. *Xenoph.* Ἑλληνικῶν VI. 5. sect. 35. & περὶ Κύρου παιδείας VI. 1. sect. 20. *Plutarch.* in Pyrrho T. I. Opp. p. 390. E. *Ælian.* Var. Hist. II 13. in fine, *Dionys. Hal.* Antiqq. Rom. VI. p. 384, 29. & p. 404, 10. *Polybium* Histor. I. 32. *Philostratum* in Icon. I. 2. p. 766. *Liban.* Orat. X. p. 281. B. *Alciphronem* Epist. lib. III. ep. 71. *Suidam* & *Hesychium*. Λόγος κακόθρους apud *Sophoclem* in Ajace flag. v. 138. & δυσθρόου φωνᾶς mentio exstat in *Pindari* Pyth. Od. IV. v. 111. Lexicon MS. Photii: θροῦς· ἦχος, φωνὴ ἄσημος, λαλιὰ, θόρυβος.

(8) Cornicibus τὸ κρώζειν tribuunt *Hesiodus* Ἔργων v. 747. ubi vide *Moschopulum* p. 160. ed. Heins. *Sozomenus* Hist. Eccles. IV. 10. & *Hesychius* in κρώζειν. Sed in *Photii* Lexico MS. legitur: κρώζει ὡς κόραξ, ἡ κορώνη κράζει.

(9) *Scholia minora* Homeri Ιλ. Ψ. v. 1. Ἐκίδνατο] ἐσκεδάννυτο, ἐσκορπίζετο. *Eustathius* ad Ιλ. β' v. 850. p. 272. 37. τὸ κίδναται νῦν μὲν δίχα τοῦ σ' διὰ τὸ μέτρον, ἀλλαχοῦ δὲ σὺν τῷ σ' εὕρηται· ἐπεὶ γάρ ἐστι καὶ κεδῶ, καὶ σκεδῶ, τὸ σκεδάζω. ἀπὸ τοῦ κεδῶ γίνεται τὸ κίδναται, ἀπὸ δὲ τοῦ σκεδῶ τὸ σκίδναται· ἢ δὲ πλατυσμὸν τοῦ ποταμοῦ δηλοῖ τὸ κίδναται, ὡς πλατυνομένου ἐν τῷ ῥέειν, ἢ μηκυσμὸν, ὡς πόῤῥωθεν εἰς θάλασσαν καταῤῥέοντος, ἢ καὶ ἀμφότερα. conf. idem ad Ιλ. α'. v. 487. p. 106, 5 & ad Odyss. σ' v. 130. p. 661, 40. Κίδναται, σκορπίζεται, & σκιδνάμενος, σκορπιζόμενος. *Photius* in Lexico MS. κίδναμαι reperitur in *Homeri* Ιλ. ψ' v. 227. & Ιλ. ω'. v. 695. *Euripidis* Hecuba v. 916. *Oppiani* Cyneg. IV. v. 283. *Cointi Smyrnæi* lib. I. v. 824. Σκίδναμαι apud *Homerum* sæpius & in *Sapphus* fragm. n. CLVII.

(1) Vid. *Anthologia* lib. III. cap. 25. epigr. 65.

(2) Eleganti hac compellatione usi sunt *Aristophanes* in Eccles. v. 965.

Ὦ

II.

Leonidæ.

Virginem juvenem inter Poëtas apem
Erinnam, Musarum flores decerpentem,
Mors in hymenæum rapuit. Profecto hoc sapiens
Dixit vere puella, invidus es Acheron.

III.

Asclepiadis.

Dulcis Erinnæ hic labor, non multus quidem,
Utpote virginis novemdecim annorum,
Sed reliquis multis potentior, si vero mors mihi
Non cita venisset, quis unquam tantum habuisset nomen?

Ὦ χρυσοδαίδαλον ἐμὸν μέλημα,
Κύπριδος ἔρνος, μέλιττα Μούσης, Χαρίτων θρέμμα, τρυφῆς πρόσωπον.

O ludicrum meum aureolum, mea cura,
Veneris planta, Musæ apicula, Gratiarum alumna, facies deliciarum.

Agathius in *Anthol. IV.* cap. I. epigr. 6.

Τὰς μὲν ὑπὲρ μύθων τε καὶ εὐτροχάλοιο μελίσσης
Εἰκόνας ἱλήκοις, δηρὸν ὀφειλόμενος.

Ob sermonum & volubilis apis
Imagines clemens esto, cum dudum debeantur.

Libanius ep. 35. Centuriæ Wolfianæ: μέλιτταν ἐλευθέρωσον, ἀδικουμένην ὑπ' ἀναισχύντου κροκοδείλου. *Libera apem,* quæ *ab impudente crocodilo vexatur. Aristænetus* II. ep. 21. Τοιγαροῦν ὦ μέλισσα ἐμὴ ἁρπάζεις τὰ πάντων ὄμματα. *Igitur o apis mea cunctorum oculos rapis.*

(3) *Jo. Clericus* in notis ad *Hesiodi* Theogon. v. 455. nomen Ἀΐδης aut ἅδης putat deducendum esse ex voce איד *ed* aut *ajid*, qua significatur *mors & exitium*, & voce illa signari non locum, ut existimant Grammatici, qui ex α privativo & εἴδω *video* deducunt, sed virum; quod ex locutione εἰς Ἀΐδου, in qua subintelligitur οἶκον, in *Aidis domum*, aut simile quidpiam, liquere censet. Alias hujus vocis significationes illustrat Frater dilectiss. T. I. Cur. Philol. ad Matth. XI. 23, & XVI. v. 18. Act. II. v. 24, & 27. Idem in Centuria Epp. *Libanii* ad ep. 61. not. 5. & in Curis ad Matth. XI. 23. præcipuos Scriptores de hac voce allegat, quibus addere juvat Hug. Broughtonum *T. III.* Opp. p. 731. Autorem Observ. Hal. *T. VIII.* obs. 4. §. 18. seqq. *Pet. Zornium* T. I. Opuscul sacr. p. 16, & 763. & *Hadr. Beverlandum* in Otiis Oxon. MSS. cap. 7. Varias origines nominis Ἀΐδης recenset *Gyraldus* Synt. VI. de Historia Deorum, p. 194. D.

(4) Orta est hæc vox à verbo βασκαίνω, de quo conf. *Lamb. Bos* Exercitt. in N. T. p. 173. seq. & Fratris dil. *T. II.* Curarum Phil. ad Gal. *III.* 1.

(5) Vid. *Antholog.* III. 25. epigr. 66.

(1) Vid.

IV.

Εἰς Γραμματικούς,

Ἀντιφάνους. (1)

Γραμματικῶν περίεργα (2) γένη, ῥιζώρυχα (3) μούσης
Ἀλλοτρίης, ἀτυχεῖς σῆτες (4) ἀκανθοβάται, (5)
Τῶν μεγάλων κηλῖδες, ἐπ' Ἠρίννῃ δὲ κομῶντες, (6)
Πικροὶ καὶ ξηροὶ Καλλιμάχου πρόκυνες,
Ποιητῶν λῶβαι, (7) παισὶ σκότος ἀρχομένοισι,
Ἔῤῥοιτ' εὐφώνων λαθροδάκναι (8) κόριες·

V.

Ἄδηλον. (9)

Ἄρτι λοχευομένην (10) σε μελισσοτόκων ἔαρ (11) ὕμνων,
Ἄρτι δὲ κυκνείῳ φθεγγομένην στόματι,
Ἤλασεν εἰς Ἀχέροντα διὰ πλατὺ κῦμα καμόντων (12)
Μοῖρα, λινοκλώστου (13) δέσποτις ἠλακάτας.

Σὸς

(1) Vid. *Antholog.* II. 10. epigr. 4.

(2) *Philostratus* de vita Apoll. IV. 35. Νέρων οὐ ξυνεχώρει φιλοσοφεῖν, ἀλλὰ περίεργον αὐτῷ χρῆμα οἱ φιλοσοφοῦντες ἐφαίνοντο, καὶ μαντικὴν συσκιάζοντες. *Nero nolebat permittere philosophiæ studia; verum magiæ ipsi suspecti philosophi videbantur, & divinandi artem (philosophiæ prætextu) tegere. Olearius* ὁ μακαρίτης in notis ad h. l. de voce περίεργος copiose agit.

(3) *Plutarchus* de animi tranquillit. T. II. Opp. p. 473. A. φύσις τῶν θηρίων ἑτέροις ἀφ' ἑτέρων παρεσκεύασε τὴν τροφὴν εἶναι, καὶ οὐ πάντα σαρκοφαγεῖν, ἢ σπερμολογεῖν, ἢ ῥιζωρυχεῖν ἐποίησε. *Natura brutorum animalium aliis aliunde nutrimentum suggerit, neque omnibus carnem edendi, semina legendi, radices effodiendi facultatem indidit.* In *Manuelis Phile* carmine de Elephante p. 86. apud Celeb. *Fabricium* Vol. VII. Biblioth. Gr. p. 701. cornu alterum elephanti vocatur ῥιζορύκτης καὶ πταρνάλος τῶν κλάδων. Notius est ῥιζοτόμων nomen.

(4) Conf. notas ad *Sapphus* fragm. n. XL. p. 238 b.

(5) In Epigrammate *Leonidæ* Anthol. III. 24. epigr. 16. v. 4. locusta appellatur ἀκανθοβάτις.

(6) Mihi hoc loco videtur esse menda, neque tamen ita consentientibus codicibus quicquam pronunciare audeo. *Obsopæus.*

In *Erinna* poëtria ac plebejis versificatoribus extollendis σεμνύνονται, insolenter se gerunt, id significare κομᾶν infra ostendemus. *Brodæus.* Legitur hæc observatio ad Antholog. IV. 4. epigr. 16. v. 4. Κείρας βόστρυχον, *in servitutem redactus;* αἱ γὰρ τρίχες σύμβολόν εἰσιν τῆς ἐλευθερίας· τῶν γὰρ δούλων τὰς τρίχας ἀπέκοπτον, ἵνα μὴ παρεμποδίζωνται εἰς τὰς ἐνεργείας. *Grammatici. Lucanus:* (I. v. 442.) *Et nunc tonse Ligur.* & vos Ligures nunc sub jugum missi. Hinc κομᾶν, superbire, indulgere genio & elatum esse. *Plutarchus:* ἐπὶ δὲ τοῖς κατὰ συνηθείας ἐκδοθεῖσι οὕτω κομῶσιν καὶ μεγαληγορῶσιν. *Basilius:* πλούτῳ κομᾶς. *Aristophanes* Equit (v. 575.) μὴ φθονεῖθ' ἡμῖν κομῶσι. Glossema: κομῶσι· τρυφῶσι, πλουτοῦσι· τὸ γὰρ κομᾶν ἐπὶ τοῦ τρυφᾶν λέγεται καὶ γαυροῦσθαι καὶ μέγα φρονεῖν. *Idem* in Avibus, (v. 912.) Ἔπειτα δῆτα δέ-

IV.

In Grammaticos,

Antiphanis.

Grammaticorum curiosum genus, eradicatorium Musæ
Alienæ, infelices tineæ per spinas incedentes,
Magnorum maculæ, in Erinna laudanda operam navantes,
Graves & duri Callimachi canes emissarii,
Poëtarum contumeliæ, pueris tenebræ incipientibus,
Pereatis bene sonantium clanculum mordentes cimices.

V.

Incerti.

Nuper parturientem te ab apibus genitorum ver hymnorum,
Nuper te Cygneo locutam ore,
Impulit ad Acheronta per latum fluctum mortuorum
Parca, filum nentis domina coli.

Tuus

δοῦλος ὢν κόμην ἔχεις. *Scholia:* ἦν δὲ τῶν ἐλευθέρων τὸ κομᾷν. *Eustathius:* λέγονται δὲ τὸν μὲν ἄλλον πάντα χρόνον κομᾷν Ἕλληνες, ἐν δὲ πένθους καιρῷ κείρεσθαι. Fuisse tamen & Græcis κόμην πενθητήριον, *non sum nescius.*

Locis Autorum, qui de hac significatione verbi κομᾷν in *H. Stephani* Lexico allegantur, addere juvat *Aristophanem* in Nub. v. 545. *Maximum Tyrium* diss. 8. p. 86. ed. Davis. & *Heliodorum* Æthiop. lib. V. p. 251. ed. Bourdel.

(7) *Hesychius:* λώβη· βλάβη, ὄνειδος, ἀπώλεια, χλεύη, ψεῦδος, ὕβρις. *Moschopulus* περὶ σχεδῶν p. 33, & p. 48. λώβη ἀντὶ ὕβρεως. *Photius* in Lexico MS. λώβη· βλάβη, ὕβρις. *Phalaris* ep. 122. & *Themistius* Orat. I. p. 4. D.

(8) *Henr. Valesius* ad verba *Ammiani Marcellini* XV. 3. *Ut clam mordax canis,* observat *Chrysostomum* in Homilia XV. in Epist. ad Ephes. eleganter dicere, καθάπερ οἱ λαθροδῆκται τῶν κυνῶν, & *Palladium* in vita Chrysostomi de Theophilo: μικρὸν ἐρησυχάσας χρόνον, καθάπερ λαθροδάκτης κύων. *Hesychius:* Σιγέρπης· (canis nomen) λαθροδάκτης.

(9) *Antholog.* III. 25. epigr. 67.

(10) Quamvis illud verbum de muliere pariente proprie usurpetur, tamen *Æschylus* apud *Hephæst.* p. 3,17. & apud *Priscianum* lib. I. p. 562. ait, Istrum λοχεύεσθαι virgines, quæ ad eum nascuntur, & *Euripides* in Iphigen. in Aul. v. 286. λόχευμα patri tribuit. vid. *Arnaud* Spec. Animadv. c. 17. p. 98.

(11) Similis locutio occurrit in *Anthol.* III. 12. epigr. 32. v. 2.

—— φεῦ Χαρίτων ἐξαπόλωλεν ἔαρ.

heu Charitum periit ver.

(12) Notabis καμόντες dici defunctos & mortuos apud *Homerum* Ιλ. γ'. v. 278. Ιλ. ψ'. v. 72.. Od. λ'. v. 475. & ω'. v. 14. *Theocritum* Idyll. XVII. v. 49. & *Euripid.* Supplic. v. 756. ubi vocantur κεκμηκότες.

(13) Αι-

Σὸς δ᾽ ἐπέων, Ἤριννα, καλὸς πόνος, οὔ σε γεγωνεῖ (1)
Φθῖσθαι, ἔχειν δὲ χοροὺς ἄμμιγα Πιερίσιν.

VI.

Ἄδηλον. (2)

Λέσβιον Ἠρίννης τὸ δὲ κηρίον ἀδύ τι (3) μικρὸν,
Ἀλλ᾽ ὅλον ἐκ (4) Μουσέων κιρνάμενον μέλιτι.
Οἱ δὲ (5) τριηκόσιοι ταύτης στίχοι, ἶσοι Ὁμήρῳ,
Τῆς καὶ παρθενικῆς ἐννεακαιδεκέτευς.
Ἡ καὶ ἐπ᾽ ἠλακάτῃ (6) μητρὸς φόβῳ ἢ καὶ ἐφ᾽ ἱστῷ (7)
Ἑστήκει, Μουσέων λάτρις ἐφαπτομένη.
Σαπφὼ (8) δ᾽ Ἠρίννης ὅσσον μελέεσσιν (9) ἀμείνων,
Ἤριννα Σαπφοῦς τόσσον ἐν ἑξαμέτροις.

VII.

Ἄδηλον. (10)

Παρθενικὴ δ᾽ Ἤριννα λιγύθροος (11) ἔζετο κούρη,
Οὐ μίτον ἀμφαφόωσα πολύπλοκον, ἀλλ᾽ ἐνὶ σιγῇ
Πιερικῆς ῥαθάμιγγας ἀποσταλάουσα μελίσσης.

VIII. Ἠρίν-

(13) Λινόπλεκτος occurrit apud *Nonnum* Dionys. XXVI. v. 56. & *Manassem* in Chronico v. 5222. p. 95. conf. etiam p. 131 λινορραφὴς apud *Æschylum* Supplic. v. 140. p. 568. & *Nonnum* Dionys. XXIII. v. 131

(1) Verbum hoc prolixe exponitur ab *Eustathio* ad Ιλ. μ'. v. 337. p. 870, 38. qui ait id poni ἐπὶ τοῦ ἀκούεσθαι, ἢ μᾶλλον ἐπὶ τοῦ μέγα καὶ ἐξάκουστον βοᾶν. Conf. idem ad Ιλ. χ'. v. 34. p. 1352, 6. & ad Odyss. ε'. p. 230, 17. *Moeris* Atticista: γεγωνεῖν καὶ γεγωνίσκειν, Θουκυδίδης (VII. 76.) ἀττικῶς· βοᾶν καὶ κράζειν, ἑλληνικῶς. Solon apud Laert. I. 61. Γλῶσσα δέ οἱ διχόμυθος ἐκ μελαίνας φρενὸς γεγωνῇ. *Et lingua ejus duplex ex atra sonet mente.* Adde *Pindarum* Ol. III. v. 17. & Pyth. IX. v. 3. *Dionys. Hal.* Antiqq. Rom. I. p. 31, 35.

(2) *Antholog.* I. 67. epigr. 14. & apud *Eustath.* ad Ιλ. β'. p. 247, 34. ed. Bas.

(3) *Eustathius*: ἀδὺ τό.

(4) *Ursinus* ἐν.

(5) Codices nonnulli *Anthologiæ* perperam habent: οὐδὲ.

(6) *Eustathius* ad Ιλ. π'. v. 183. p. 1069, 5. Ἠλακάτη οὐ μόνον τὸ τοῦ ἐρίου ὄργανον, ἀλλὰ καὶ ὁ κάλαμος, ἢ τὸ ξύλον τοῦ βέλους. Conf. idem ad Ιλ. υ'. v. 70. p. 1269, 21. & ad Od. α'. v. 353. p. 64, 15.

(7) *Ursinus*: ἐπ᾽ ἱστῷ. Vid. *Sapphus* fragm. num. X. p. 231. a.

(8) Hoc distichon legitur in *Sapphus* fragm. n. CCVII.

(9) Ly-

Tuus vero carminum, Erinna, elegans labor, non te clamat
Mortuam esse, sed habere choros inter Pierides.

VI.

Incerti.

Lesbus Erinnæ hic favus suavis aliquis parvus,
Sed totus ex Musarum mixtus melle.
Sed trecenti ejus versus, æquales Homero,
Et virginis novemdecim annorum,
Quæ ad colum, matris metu, & ad telam
Stetit, Musas famula attingens.
Sappho verò Erinna quanto in melicis melior,
Erinna ipsa Sappho tantum in Hexametris.

VII.

Incerti.

Virgo Erinna suavisona sedebat puella,
Non filum tangens multis nexibus implicitum, sed in silentio
Piericæ guttas stillans apis.

VIII. Erin-

(9) Lyricorum versus μέλη maxime dicuntur, & inde Melici seu Lyrici poëtæ, non ex jucunditate carminis nuncupati; nec minus sane absurdum, poëtas omnes aut absolutos tantum Melicos appellari posse, quam Elegos dici, in quo valde peccarunt Grammatici. *Galenus:* ὡς ὁ παρὰ τοῖς μελικοῖς ποιηταῖς, ὡς ἔνιοι λυρικὼς ὀνομάζουσι. Μέλος ὁ τῆς φωνῆς ῥυθμὸς quibusdam est. *Platoni* τὸ μέλος ἐκ τριῶν ἐστὶ συγκείμενον, λόγου τε καὶ ἁρμονίας καὶ ῥυθμοῦ. *Gellius* longiorem vocis mensuram ῥυθμὸν, altiorem μέλος, *M. Tullius*, quicquid sub aurium mensuram cadit, ῥυθμὸν, i. e. numerum vocat. *Capella:* Numerum autem marem esse, melos esse feminam noverimus, etenim melos est materies, quæ sine propria figura esse censetur; rhythmus autem opere quodam virilis actus tam formam sonis quam varios præstitit effectus. *Hermogenes:* πάλιν αὖ σχήματά τε ἐστί τινα καὶ κῶλα, συνθέσεις τε καὶ ἀναπαύσεις καὶ τὸ ἐξ ἀμφοῖν τούτοιν συνιστάμενον ὁ ῥυθμός· ἡ γὰρ ποιὰ σύνθεσις τῶν τοῦ λόγου μερῶν καὶ τὸ ὡδί πως ἀναπεπαῦσθαι τὸν λόγον, ἀλλὰ μὴ ὡδὶ ποιεῖ τὸ τοιόνδε, ἀλλὰ μὴ τοιόνδε εἶναι τὸν ῥυθμόν· quem modum latine dici *Censorinus* putat. *Brodæus.*

(10) *Antholog.* lib. V. epigr. 21.

(11) *Dionysius* Perieg. v. 575. παταγῆς δὲ λιγύθροος ὄρνυται ἠχή· *strepitûs autem stridulus excitatur sonus*; ad quem locum *Scholia*, λιγύθροος· ἡδύφωνος, ὀξεῖα. Ab eodem v. 549. luscinia vocatur λιγύφθογγος. Vocem autem λιγυρόθροος, quam apud illum exstare *H. Stephanus* aliique Lexicographi testantur, frustra quæsivi. Λιγυηχὴς κιθάρη memoratur in *Anthologia*. *Moschopulus* περὶ σχεδῶν, p. 165.

 λιγὺς

VIII.

Ἠρίννης τῆς Λεσβίας, (1)

εἰς ἀκρίδα. (2)

Ἀκρίδι, (3) τᾷ κατ' ἄρουραν ἀηδόνι, (4) καὶ δρυοκοίτᾳ (5)
Τέττιγι ξυνὸν τύμβον ἔτευξε Μυρώ,
Παρθένιον στάξασα κόρα δάκρυ· δισσὰ γὰρ αὐτᾶς
Παίγνι' ὁ δυσπειθὴς (6) ᾤχετ' ἔχων Ἀΐδας.

IX.

Τῆς αὐτῆς, (7)

εἰς εἰκόνα παρθένου.

Ἐξ ἀταλᾶν (8) χειρῶν τάδε γράμματα· λῷστε (9) Προμηθεῦ, (10)
Ἔντι καὶ ἄνθρωποι τὶν ὁμαλοὶ σοφίαν.

Ταύταν

λιγύς, ὁ ὀξεῖαν ἔχων φωνήν. ἐξ οὗ λιγύφθογγος ἀηδών, καὶ λιγεῖα φωνή, ἡ λιγυρὸν μέλος ἔχουσα.

(1) *Antholog.* III. 24. epigr. 8.

Hujus epigrammatis meminit etiam *Plinius* XXXIV. 8. ubi de Myrone. Miror autem M. *Varronem* & eum secutum *Plinium* tam fœde lapsos, qui *Myroni* artifici, quod de *Myro* Poëtria *Erinna* dixerat, tribuerint. *Ursinus.*

Epigramma hoc, quod *Ursinus Erinnæ* tribuit in locustæ & cicadæ tumulum, jure ei adscribi, licet in *Anthologia Anytæ* vel *Leonidæ* adscribatur, affatim evincere puto *Plinium* Hist. nat. XXXIV. 8. qui disserte de *Myrone* celebri statuario refert, eum fecisse cicadæ monumentum ac locustæ, idque carminibus suis Erinnam significare, ut frustra de fide ejus epigrammatis addubitare Virum doctum sit manifestum. Quamvis & id clarum sit, quod *Ursino* ad Carmina IX. feminarum p. 295. jam notatum, & *Harduino* ad *Plinium* l. c. *Erinnam* in illo epigrammate non de *Myrone* statuario esse accipiendam, sed de Myrone puella, quæ cicadam & locustam, delicias suas, eodem monimento condiderat. *Olearius* diss. de Poëtriis p. 30.

(2) *Martialis* (VII. 86. v. 8.) *Lusciniæ tumulum si Thelesina dedit.* Condidit sepulchrum equo suo Hadrianus, & psittaco suo Corinna. *Brodæus.*

Τὴν ἀκρίδα Νίκανδρος (Theriac. v. 801.) μάλιστα καλεῖ σιτοφάγον. Παραβάλλει γάρ τινα εἴδη σκορπίων ἐπτερωμένων τοῖς τῶν ἀκρίδων πτεροῖς οὕτως·

Οἷς δὴ καὶ νώτοισι περὶ πτερὰ πυκνὰ χέονται,
Μάστακι σιτοφάγῳ ἐναλίγκια, τοὶ δ' ὑπὲρ ἄκρων
Ἱπτάμενοι ἀθέρων λεπυρὸν στάχυν ἐκβόσκονται.

Quin etiam dorso densis compagibus alæ
Aptantur, qualesque licet spectare locustæ,
Dum segeti advolitat, flavasque absumit aristas.

Scholia Anthol. ad h. l.

De locustis copiose egerunt *Sam. Bochartus* Hierozoici Sacri Part II. lib. IV. c. 1. sqq. aliique plures, quos allegat *Frater* dil. T. I. Cur. Phil. ad Matth. III. 4.

(3) *Hug. Grotii* interpretatio:

Læta cicada comis, locustaque ruris aëdon,
Hunc vobis tumulum ponit utrique Myro.

Tristitiam

VIII.

Erinnæ Lesbiæ,

In locustam.

Locustæ, quæ in agris luscinia instar est, & in quercubus jacenti
Cicadæ communem tumulum fecit Myro,
Virgineam stillans puella lacrumam: gemina enim ejus
Ludicra impersuasibilis abiit habens mors.

IX.

Ejusdem,

In imaginem Virginis.

Ex teneris manibus hæc imago; optime Prometheu,
Sunt & homines tibi similes sapientia.

Hanc

Tristitiam fletu virgo testata, quod illi
Mors pariter lusus abstulit atra duos.

(4) Originem hujus vocis explicat atque ἀηδὼν cum ι subscripto nonnullis placere monet *Alex. Politus* in notis ad Eustathii Comment. in Ιλ. α'. T. I. p. 22. a. conf. *Sapphonis* fragm. XXXIV. p. 235. Lusciniarum in scopulis ob raptos pullos lugubre melos fundentium mentionem crebram apud veteres Tragicos aliosque poetas occurrere docet Ill. *Spanhemius* T. I. de præstantia Numism. diss. 5. p. 255.

(5) Sub hac voce *Suidas* T. I. p. 629. ed. Cantabrig. tres primos versus affert.

(6) *Ammonius* περὶ ὁμοίων καὶ διαφόρων λέξεων· δυσπειθὴς καὶ ἀπειθὴς διαφέρει· δυσπειθὴς γάρ ἐστιν, ὃς δυσχερῶς πεῤῥ(ι)εῖ(χ)εῖ τὸν πιστὸν λόγον ἀπειθὴς δ', ὃς ἀποκρίεται, καὶ οὐχ ἧττον τί ἐστι πείθεσθαι. *Lucianus* in Abdicato T. I. Opp. p. 709. jungit δυσαγωγὸν καὶ δυσπειθῆ.

(7) Antholog. IV. 5. epigr. 7.

(8) Ἐξ ἀπαλᾶν *Anthol.* edd. Ἐι παλαμᾶν χειρῶν legit *Scaliger*; Δῆξ' ἀταλᾶν χειρῶν Vir quidam illustris; Δῆξ' ἀπαλᾶν *Salmasius* volebat. In schedis quibusdam hoc interpolatorem sapit; cum enim schedarum scriptor invenisset in veteri codice Δεξαταλαν, ille hinc fecit Δῆξο τάλαν —— Πρεμαθεῦ, quasi *Prometheus* hic τάλας dici posset. Sed & illud Δῆξο à mala manu videtur; nam si ita legamus, statuendum est, hanc picturam fuisse anathematis loco sacratam Prometheo. Eum pro Deo cultum fuisse & habitum scio, unde illud apud Æschylum, Ἴδεσθέ μ' οἷα πρὸς θεῶν πάσχω θεός. Sed ista nihil ad hanc picturam. In codice antiquo legitur ἐξ ἀταλᾶν, quod proculdubio est verum, & genitivus doricus. Ex eadem dialecto corrigo: τὶν ὁμαλοὶ σοφίαν· *tibi similes sapientia*, quod τὶν in schedis quibusdam apparet. Vir illustris ponit distinctionem post γράμματα, alius vir doctus post ἐντὶ delet distinctionem, & ponit post Προμαθεῦ. Nescio quid sibi volebat Scaliger, quando ita tentabat: τῆνο μάλ' ἁ σοφία. Pro ταύταν codex quidem male ταῦτα, an voluit ταῦτα *hic*. Αὐγὰν Edd. αὐδὰν recte *Scaliger*, ποτ' ἔθηκ' Edd. ποτέθηκ' una voce vir doctus correxerat, confirmant Codices. Quia in Codice ἧς κ' legebatur, *Salmasius* volebat, ἦδ' ἀγαθαρχὶς, at illud ἧς κ' perplacet, ὡς ἂν enim notat, codex quidam male εἰς. Hæc Vir præstantiss. *D' Orville* mecum benevole communicavit.

(9) Voce λάρος frequentius utebantur, qui atticismum

Ταύταν γοῦν ἐτύμως τὰν παρθένον ὅστις ἔγραψεν,
Αἴκ' αὐδὰν (11) ποτέθηκ', ἧς κ' Ἀγαθαρχὶς (12) ὅλα.

X.

Ἔστι (1) καὶ πόλις Λακωνικὴ μία τῶν ἑκατὸν, Τῆνος λεγομένη· ὁ πολίτης Τήνιος, (2) καὶ τὸ θηλυκὸν, Τηνία (3)· Ἀφ' ἧς καὶ Ἤριννα Τηνία (4) ποιήτρια· λέγεται καὶ Τηνεύς.

XI.

Ὅτι (5) δὲ καὶ γυναῖκες ἦσαν οὐ μόνον ἄλλως σοφαὶ, ἀλλὰ καὶ μελοποιοὶ, οὐ μόνον ἐκ τῆς ῥηθείσης Πραξίλλης δῆλον, ἀλλὰ καὶ Σαπφοῦς καὶ Κορίννης καὶ Ἠρίννης. Ἦν δὲ ποιήτρια χρημάτων Χαριξένη· ὅθεν παροιμία παρὰ τῷ Κωμικῷ ἐν Ἐκκλησιαζούσαις (v. 983.) ΟΥ ΓΑΡ Τ'ΑΠΙ ΧΑΡΙΞΕΝΗΣ ΤΑΔ' ΕΣΤΙΝ. Ἰστέον δὲ, ὡς ἡ ῥηθεῖσα Ἤριννα, Λεσβία μὲν ἦν, ἢ Ῥοδία, ἢ Τεία, ἢ Τηλία, ἐκ Τήλου νησιδίου, ἐγγίζοντος τῇ Κνίδῳ, Ποιήτρια δὲ ἦν, καὶ ἔγραψε ποίημα Ἠλακάτην, αἰολίδι γλώσσῃ, καὶ δωρίδι, ἐν ἔπεσι τριακοσίοις. Ἦν δὲ ἑταίρα Σαπφοῦς, καὶ ἐτελεύτησε παρθένος. Οἱ δὲ στίχοι αὐτῆς ἐκρίθησαν ἐνάμιλλοι τοῖς Ὁμήρου. ἀπῆλθε δὲ ἐννεακαιδεκέτις. Δήλωσις δὲ τῶν ῥηθέντων καὶ τὸ εἰς αὐτὴν ἐπίγραμμα τοῦτο Λέσβιον. κ. τ. λ. Vid. num. VI.

XII. Ἤριννα

cissimam affectabant. Vid. *Olearium* ad *Philostr.* de vit. Sophist. lib. I. cap. 13, not. 6.

(10) Φασὶ τὸν Προμηθέα τοὺς ἀνθρώπους πλάσαι πηλῷ, κἄπειτα φωνὴν καὶ ψυχὴν αὐτοῖς ἐνθεῖναι. φησὶν οὖν, ὡς εἰ καὶ ὁ ζωγράφος ψυχὴν τῷ ξοάνῳ ἐνέθηκεν, αὐτὴ ἂν ἦν ἡ Ἀγαθαρχίς· τἄλλα γὰρ οὐδὲν αὐτῆς ἀπολείπεται. *Scholia* ad h. l.

Hoc, Prometheu, tuarum manuum opus est, neque minus vivum, quam quos olim formasti homines. Erinna pictorem quempiam Prometheo comparans eximie commendat. *Juvenalis* (Sat. IV. v. 132.) *Debetur magnus patinæ subitusque Prometheus.* *Lucianus* (de Prometheo T. I. Opp. p. 14.) καὶ αὐτοὶ γὰρ Ἀθηναῖοι τοὺς χυτρέας καὶ ἰπνοποιοὺς καὶ πάντας, ὅσοι πηλουργοὶ, Προμηθέας ἀπεκάλουν. Vide *Æschylum* in Prometheo. *Brodæus.*

(11) Αἴκ' αὐγὰν castigo αὐδὰν, αὐδὴ proprie humana vox est, unde *Homero*: δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα. *Galenus*: οὕτως οὖν καὶ θεὸν αὐδήεσσαν εἴρηκε τὴν ἀνθρωπίνῃ διαλέκτῳ χρωμένην. *Apollonii* Glossographus: αὐδήεσσαι, αἱ εἰς λόγον ἀνθρώποις ἐρχόμεναι. *Hesychius*: αὐδήεσσα, ὀνομαστὴ, ἔνδοξος. *Brodæus.*

Pro αὐγὰν libentius legerem αὐδάν. Ursinus.

Postremus versus epigrammatis ita legitur in MS. Αἴκ' αὐδὰν ποτέθηκ', ἧς Ἀγαθαρχὶς ὅλα, pro quo male in editis est: Αἴκ' αὐγὰν ποτ' ἔθηκ', ἧς Ἀγαθαρχὶς ὅλα. *Olearius* diss. de Poetriis p. 30.

(12) Quænam hæc fuerit, nondum reperio. An ad *Aga-*

Hanc igitur virginem quisquis pinxit,

Si etiam vocem addidisset, esset sane Agatharchis tota.

X.

Est etiam urbs Laconica, una ex centum, Tenos dicta; civis Tenius, & fœmininum, Tenia. A qua etiam Herinna Poëtria Tenia; dicitur etiam Tenius.

XI.

Fuisse vero fœminas non solum alioquin sapientes, sed etiam poëtrias lyricas, cùm è laudata modo Praxilla, tum è Sapphone, Corinna & Erinna inter omnes liquet. Componebat etiam Charixena carmina, quæ ad pulsum instrumentorum canuntur; hinc proverbium apud Comicum in Ecclesiazusis: NON ENIM HÆC SUB CHARIXENA SUNT. Sciendum vero, Erinnam laudatam fuisse Lesbiam vel Rhodiam, vel Teïam, vel Teliam, ex Telo, parva insula, quæ Cnido est uicina. Poëtria autem erat, & scripsit poëma Ἠλακάτην, æolica & dorica lingua, versibus trecentis. Erat amica Sapphus, & mortua est virgo. Ejus versus judicati sunt Homericis pares. Obiit annos undeviginti nata. Declarat etiam ista, quæ dicta sunt, hoc in illam Epigramma. vid. n. VI.

XII. *Erin-*

Agatharchum celebrem pictorem respiciat Poëta, cujus memoriam *Demosthenes*, *Plutarchus*, *Harpocration* & *Suidas* conservarunt, eruditiores dispiciant; sed hoc modo vox ἀνγὰν in αὐδὰν mutanda, & forsan Ἀγαθάρχῳ legendum esset, quæ tamen mihi non satis congrua videntur. III. *Steinheilius.*

(1) *Stephanus Byzantinus* περὶ πόλεων in Τῆνος.

(2) In veteri Alexandri Severi nummo circum tridentem Neptuni serpente obvolutum legitur: ΤΗΝΙΩΝ, quod ad serpentum multitudinem in hac insula haud dubie pertinet, quam à Neptuno sublatam *Hesychius Milesius* in Originibus Byzantinis scribit. Hinc *Clemens Alex.* Admon ad Gentes p. 18 Φιλόχορος ἐν Τήνῳ Ποσειδῶνά φησι τιμᾶσθαι ἰατρόν. *Philochorus autem dicit Medicum in Teno coli Neptunum.* Τηνιακὸς possessivum hinc quoque formatur. In quo corrigendus *Apollonii Scholiastes* ad lib. I. v. 1300. ubi adducitur Ænesidamus ἐν Ταντιακοῖς pro Τηνιακοῖς. Nam in Teno Hercules Boreades sustulit, ibique eorum sepulchrum & columnæ visebantur, ut canit paulo post *Apollonius*, & ejus Scholiastes explicat, uti & alius ad Epigrammata Græca d. l. *Holstenius.*

(3) Τηνίων apud *Tristanum* Tom. II. p. 411. ὀφιοῦσα dicta est. In nummis olim Tenii serpentem cuderunt. Nummus *Tristani* addi potest. *Berkelius.*

(4) A Teno, urbe Laconica *Erinna* poetria dicta est Tenia. Hujus urbis Laconicæ summum apud alios silentium; de poetriæ Erinnæ patria non convenit inter Scriptores, ut videre est ex L. Greg. Gyraldi Hist. Poet. dial. 3. p. 169. *de Pinedo.*

(5) *Eustathius* ad Ιλ. β. v. 726. p. 247, 25. ed. Basil.

XII.

Ἤριννα (1) Τεΐα, ἢ Λεσβία (2)· ὡς δὲ ἄλλοι, Τηλία. Τῆλος δέ ἐστι νησίδιον ἐγγὺς Κνίδου. Τινὲς δὲ καὶ Ῥοδίαν αὐτὴν ἐδόξασαν. Ἦν δὲ ἐποποιός. Ἔγραψεν Ἠλακάτην. Ποίημα δέ ἐστιν αἰολικῇ καὶ δωρίδι διαλέκτῳ ἐπῶν τ'. Ἐποίησε δὲ καὶ Ἐπιγράμματα. Τελευτᾷ δὲ παρθένος ἐννεακαιδεκέτις (3). Οἱ δὲ στίχοι αὐτῆς ἐκρίθησαν ἴσοι τοῖς Ὁμήρου. Ἦν δὲ ἑταίρα Σαπφοῦς καὶ ἰσόχρονος (4).

XIII.

Ἤρινναν (5) τὴν Λεσβίαν ἐχαλκούργησε Ναυκύδης. (6)

XIV.*

Ἠρίννας τῆς Λεσβίας
ᾠδὴ εἰς Ῥώμην. (7)

Χαῖρέ (8) μοι Ῥώμα θυγάτηρ (9) Ἄρηος (10)
Χρυσεομίτρα, (11) δαΐφρων (12) ἄνασσα,
Σεμνὸν ἃ ναίεις ἐπὶ γᾶς ὄλυμπον,
Αἰὲν ἄθραυστον. (13)

Σοὶ

(1) Suidas in Ἤριννα T. II. p. 75. ed. Cantabr.

(2) Eadem de Erinna habet *Eustathius* ad Ιλ. β'. p. 326, 327. ed. Rom. ut *Pearsonius* ad hunc locum recte notaverat. Videtur ergo *Eustathius* vel ex Suida sua descripsisse, vel ex eodem autore, ex quo & *Suidas* sua hausit. *Kusterus.*

(3) Huc pertinent verba Epigrammatis in Erinnam, quod exstat Anthol. I. (v. num. VI.)

(4) Vixit ergo circa Olymp. XLIV, ad quam *Eusebius* Sapphonem refert. *Kusterus.*

(5) *Tatianus* in Orat. adv. Graecos sect. 52. p. 113. ed. Oxon.

(6) Laudat eum *Plinius* lib. XXXIV. cap. 8. & *Pausanias* haud semel in Corinth. & Eliacis. *Worth.*

Naucydes statuarius floruit Olymp. XCV. conf. omnino *Franc. Junii* Opus de Pictura veterum, in Catal. Architect. p. 131.

(7) Exstat in *Jo. Stobaei* Eclogis Eth. Serm. VII. de fortitudine p. 87. in Lyricis *H. Stephani* p. 402. *Commelini* p. 137. & Corpore Poëtarum Lyr. Genevensi p. 135. *Hug. Grotii* Dictis Poëtarum, quae apud Stobaeum exstant p. 49. *Justi Lipsii* Opere de magnit. Rom. lib. I. cap. 2. p. 5. *Jul. Caesar. Bulengeri* II. 5. de Imperio Rom. & *Casp. Barthii* notis ad *Cl. Claudianum* p. 27

Erinna poëtria audienda est, quam vixisse oportuit, ut hoc carmen est, sub Pompeji aut circiter aevum. Nam alioqui plures eo nomine fuisse, non debes nescire. Ea igitur ad ipsam Romam: χαῖρε &c. *Lipsius* l. c.

Illud momentum habet, quod monitus à Viro doctissimo sum, totum hoc carmen videri scriptum non in ipsam urbem Romam, sed εἰς Ῥώμην, (nam Graeca ambigua) id est, in *Valentiam* sive *Fortitudinem*,

XII.

Erinna Teïa, vel Lesbia, vel, ut alii, Telia. Telus vero eſt parva inſula prope Cnidum. Quidam etiam eam Rhodiam eſſe tradiderunt. Fuit Poëtria Epica, ſcripſitque Ἠλακάτην, quod eſt poëma æolica & dorica lingua ſcriptum, verſibus trecentis conſtans. Fecit etiam epigrammata. Obiit autem virago, XIX annos nata. Ejus verſus judicati ſunt Homericis pares. Fuit autem amica & æqualis *Sapphus.*

XIII.

Erinnae Lesbiae ſtatuam æneam fabricavit Naucydes.

XIV. *

Erinnæ Lesbiæ
Ode in laudem Fortitudinis.

Salve mihi Fortitudo, filia Martis
Aurea mitra decora, bellicoſa regina,
Quæ in terra auguſtum inhabitas olympum,
Semper infractum.

Tibi

dinem, quaſi Deam. Acutum eſt & argumentum habet, quod *Erinna* illa celebris vixerit circa *Sapphus* tempora, id eſt, Tarquinii Priſci, priuſquam Roma noſtra ſic magna & admiranda. Sed mihi tamen ſerio inſpicienti carmen in urbem & imperium noſtrum ſcriptum videtur: & plures Erinnas fuiſſe, quod in textu indicatum volui, indicio eſt diſſenſus in ejus patria, de quo *Suidas*. *Lipſius* in notis ad ed. 2. libri de Magn. Rom. p. 206.

Vel aliorſum vel plane nihil viderunt, qui luculentum hoc odarium de Robore ſive Vi aut Violentia ſcriptum ſuſpicari potuerunt. Quomodo enim ea Domina Terræ & Maris, quo titulo nec Martem ipſum indigitatum legere velis. Deinde ſi Dea eſt, ſive Valentia illa, ſive alio nomine nominanda, quam Poëtria celebret, quid Poetriæ cum Dea, quid Parcæ? an ſolum hoc numen Tempori exemtum cætera ſubjaceant? θυγάτερ Ἄρηος, victoriis omnes populos memorabiles obtinens, & ex hiſtoriis natalium ſcite vereque, (ut fabulæ poſſunt) ſic appellatur. χρυσεόμιτρε, quis neſcit auro inducta aut tincta ſaltem tecta Romanorum templorum, unde *aurea* tota Poetis. Ὄλυμπον, notum dictum ſive dicterium, Romam Concilium Regum. Hæc Deos non ſine gratiis fecit; ſimilia apud *Dionyſium Alexandrinum, Oppianum, Epigrammatarios.* Ἄστυ ἄθραυστον, æterna urbs, *Imperium ſine fine dedi,* & hoc genus nota mille alia. Etiam Æneæ regnum ab Homero præſignitum huc pertinet perpetuum. Sic ſi ſingula exigantur, pene Romanis dictis compoſitum videbitur integrum carmen. *Barthius* in *Claudian.* p. 27.

Carmine *Erinnæ* ſane ego Romam urbem celebrari arbitror, quicquid opponant *Lipſio* eruditi, cum in contrarium argumenta minime ſint noſtris fortiora. *Barthius* Adverſ. XXX. 17. p. 1412

Apud *Stobæum* Serm. VII. habes oden Sapphicam ſub *Erinnæ* nomine in laudem *fortitudinis*, ut recte *Grotius* in metaphraſi ſua p. 48. non *in laudem urbis Romæ*, ut *Geſnerus Stobæi* interpres, *H. Stephanus* in Lyricis p. 403. & *Lipſius* lib. I. cap. 2. de Magnit. Romana. Cæterum à *Fulvio Urſino* Erinnæ reliquias colligente pag. 39. & p. 295. Ode illa prætermiſſa

termissa est, nescio an quod illam Erinnæ non esse existimaret. Cel. *Fabricius* Biblioth. Gr. Vol. I. p. 580.

Sapphica Erinnæ Oda in laudem fortitudinis apud *Stobæum* Serm. VII. exstat, ut *Grotius* interpretatur in Metaphrasi. *In laudem urbis Romæ* eam conscriptam putabant *Gesnerus*, *Stobæi* interpres, *H. Stephanus* in Lyricis p. 403. *Lipsius* in libro de magnitudine urbis Romæ l. 2. Quorum doctissimorum virorum non adeo penitus rejicienda sententia est. Sane ipse *Grotius Stobæum* quidem haud dubie putavisse agnoscit, ῥώμην in eo carmine esse ἀνδρείαν, hinc factum enim, ut in sermone de *fortitudine* illud referret. *At mihi tamen*, inquit, (in notis ad *Stobæi* Florileg.) *valde se probat eorum opinio, qui posterioris ævi hoc poëma putant urbi Romæ dicatum. Certe verba omnia eam in rem quadrant.* Quæ caussa haud dubie etiam fuit, cur in *Erinnæ* reliquiis ea à *Fulvio Ursino* prætermitterentur. *Olearius* diss. de Poëtr. p. 31.

Carmen hoc *Erinnæ* falso tribui existimo, cum Roma ejus ætate, quam alii ad Olymp. XLIV. alii ad CVI. rejiciunt, illud potentiæ & autoritatis fastigium nondum fuerit assecuta. *Ill. Steinbeilius.*

(8) In *Stobæi* vulgatis editionibus corrupta est Ode græca, & ejus versus sic distincti, ut nihil minus appareant, quam Sapphici. At vero ut hic est restituta, Sapphici sunt omnes suis numeris constantes, si tantum in fine septimi pro κράτος legas κάρτος. *H. Stephanus.*

In his carminibus miram poëseως licentiam animadvertunt, qui metrorum sunt periti. In χρυσεόμιτρε το ὀ ob liquidam μ producitur, τρε vero ποιητικώτατα præter morem. *Æm. Portus.*

Interpretatio *H. Stephani* in Lyricis.

Martis o proles mihi Roma salve,
Auream belli decorans coronam,
Quæ vel in terris stabiles Olympi
Incolis arces.

Hoc dedit soli tibi Parca munus,
Sceptra quod gestas labefacta nunquam,
Imperatricis tua quo potestas
Cuncta gubernet.

Vinculis ponti sinuosa terga
Atque telluris validis coërces;
Et statum servant, moderare quotquot
Oppida, firmum.

Ipsa quæ gaudet dare cuncta pessum,
Resque transformans hominum vetustas,
Implet æternum tua sola ventis
Regna secundis.

Namque præ cunctis sobolem valentem
Procreas, bellis habilem; feraxque
Non Ceres spicis magis, ipsa quam sis
Prole virorum.

Hug. Grotii in *Stobæi* Florilegio.

Martis o proles mihi Fortitudo
Auream salve redimita vittam,
Sancta quæ terram super alta cœli
Templa tueris.

Nam tibi Parcæ tribuere soli
Sceptra non unquam peritura regni.
Imperî te vis decet & potentis
Flexus habenæ.

Tum tua adductis juga pressa loris
Continent terræ sola, continentqve
Spumeos fluctus: tibi tuta soli
Oppida parent.

Quæque res cunctas vaga fallit ætas,
Dum novis vitam variat figuris,
Semper ut regnes, tibi perflat auras
Ferre secundas.

Tu paris bello sobolem & negatum
Prælio vinci juvenile robur,
Ut boni eventus segetem reportes
Fruge virorum.

Justi Lipsii de magnit. Romæ l. 2.

Filia o Martis, mihi, Roma, salve,
Aureo Regina decora cultu,
Quæ vel in terra stabiles Olympi
Incolis arces.

Nam

Nam dedit soli tibi cana Parca
Regium sceptrum, minime atterendum,
Ut potens rerum domineris una,
Imperitesque.

Ad tuum currum, retinente freno,
Colla telluris tumidique Ponti
Illigas, & tu populos gubernas
Firma per ævum.

Ipsa quæ gaudet variare cuncta,
Resque transformans hominum, vetustas,
Spirat hæc uni tibi semper auram à
Puppe secundam.

Denique in cunctis populis valentem
Procreas bellis sobolem, utque læta
Surgit è terra seges, ipsa abundas
Fruge virorum.

Casp. Barthii in notis ad *Claudianum* p. 27.

Filia o Martis, mihi, Roma, salve,
Aureo pollens apice, Imperatrix,
Quæ sacrum in terris habitas Olympum,
Sede perenni.

Maxima hoc uni tibi Parca donat
Regium æternum decus Imperanti,
Ut potestatem Dominæ potita,
Cuncta gubernes.

Tu tuis terras pelagusque habenis
Et jugo æternum valido coërces,
Quisque te victæ populus per orbem
Urbis adorat.

Cuncta percellens fuga te ævitatis
Excipit forti, variisque vitas
Differens ventis, tua regna nescit
Tangere turba.

Sola magnorum genitrix virorum,
Filiis munis tua regna firmis,
Nec Ceres densis tua vincat unquam
Germina aristis.

Hanc Oden integram *Erinnes* cum selectis Græcorum Poëtarum à se latine redditam promisit *Jac. Wallius* p. 291. Poëmatum edit. Antverp. 1657. 12.

(9) Hæc vox ponitur pro puella aut virgine in Phalaridis epist. 142. de qua significatione prolixe disputarunt *Rich. Bentley* in Dissert. upon the Epistles of Phalaris ed. 1699. p. 394. & p. 411. sqq. & *Car. Boyle* in Dr. *Bentley*'s dissertations examin'd p. 66. seq.

(10) Nominis Ἄρης varias origines recensent *Eustathius* ad Ιλ. β'. v. 797. pag. 263, 18. & ad Ιλ. ν'. v. 564. pag. 923, 14. *Gyraldus* Synt. X. de Historia Deorum p. 314. & *Clericus* in not. ad *Hesiodi* Theogon. v. 922. varias significationes *Eustathius* ad Ιλ. β'. v. 778. pag. 259, 11. ad Ιλ. ἑ. v. 289. pag. 416, 10. & *Plutarchus* de aud. Poetis T. II. Opp. p. 23. B. varias flexiones *Eustathius* ad Ιλ. σ'. v. 100. pag. 1180, 42.

Pro versu melius, *χρυσέη μίτρα* divisim; etsi aliquis fortasse ob liquidam illud excuset. Quod autem sequitur, de *incolatu Olympi in ipsa terra*, id vero pulchre ad splendorem & decorem urbis Romæ refertur, quæ fuit velut cœlum in terris. Et est affatus ad ipsam *Romam* ut Divam, & quæ urbem eam templum aut sedem haberet. *Lipsius* in notis ad ed. I. libri laud.

(11) Est cognomen Bacchi in *Antholog.* I. 38. epigr. 11. v. 23. & Dianæ in *Oppiani* Cyneg. II. v. 2. *Athenæus* IV. p. 130. B. Ἐρυμάνθειοι τῷ ὄντι σύαγροι κατὰ πινάκων τετραγώνων χρυσομίτρων στιγύναις ἀργυραῖς διαπεπαρμένοι περιεφέροντο ἑκάστῳ. *Apri revera Erymanthei cuique circumferebantur in quadratis lancibus auro præcinctis, argenteis jaculis transfixi.*

(12) Exponitur in *Schol. min.* ad Ιλ. β'. v. 23. πολεμικὸν φρόνημα ἔχων. & ad Od. α'. v. 48. πολεμόφρων, δαῒς γὰρ ἡ μάχη. in Man. *Moschopuli* Schol. ad Ιλ. β'. v. 23. δαΐφρων, ὁ συνετὰ δεδιδαγμένος παρὰ τὸ δαῆναι, τὸ διδαχθῆναι, καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ ἡ δαΐφρων, ---- δαΐφρονι Πηνελοπείῃ. Φασὶ δὲ δηλοῦν τ' ὄνομα καὶ τὸν ἐπιστήμονα τῶν πολεμικῶν ἀπὸ τοῦ δαῒς, ἡ μάχη, δοκεῖ δὲ τοῦτο ψεῦδος. ἦν γὰρ ἄν, ἐφ' οἷς τοῦτο δηλοῦν φασι, μακρὰν εἶχε τὴν κατὰ τὴν ἀρχὴν συλλαβήν· ὡς τὸ δαΐα παρὰ Σοφοκλεῖ· (Ajac. Flag. v. 799.)

Ὦ δαΐα Τέκμησσα, δύσμορον γένος.

ὁ ἀπὸ

Σοὶ μόνα πρεσβίστα (14) δέδωκε Μοῖρα
Κῦδος ἀῤῥήκτω βασιλῆον (15) ἀρχᾶς,
Ὄφρα κοιρανῆον ἔχοισα κάρτος
'Αγεμονεύῃς. (16)

Σᾷ δ' ὑπὸ σδεύγλᾳ (17) κρατερῶν λεπάδνων, (18)
Στέρνα (19) γάιας καὶ πολιᾶς (20) θαλάσσας
Σφίγγεται· σὺ δ' ἀσφαλέως κυβερνᾷς
Ἄστεα λαῶν.

Πάντα

ὁ ἀπὸ τοῦ δαΐου γίνεται, καὶ δηλοῖ τὴν ἀπὸ τοῦ πολεμίου λαφθεῖσαν· νῦν δὲ οὐδέποτ' ἂν εὕροι τις τοῦτο μακρὰν αὐτὴν ἔχον. in *Scholiis* MSS. Biblioth. Acad. Lipf. ad h. l. συνετὸς παρὰ τὸ δαῆναι, ὡς δαΐφρονι Πηνελοπείῃ, ἐπὶ δὲ Τυδέως, πολεμικός. In Scholiis ad *Æfchyli* Septem contra Thebas v. 924. δαΐφρων δὲ, οὐκ ἐπὶ τοῖς καλοῖς χαίρων. conf. etiam *Euftath.* ad Ιλ. ά. p. 34, 50. Ιλ. λ'. p. 799, 21. & Od. ά. p. 17, 31. *Hefychium* in δαΐφρων & *Etymologicon M.* p. 245, 3. Utitur hac voce præter *Homerum* & *Hefiodum*, *Pindarus* Pyth. IX. v. 148. de Alcmena, *Apollonius* Argon. I. v. 560. de Tiphyo, *Nonnus* Dionyf. XIII. v. 225. de virginitate; apud *Coluthum* v. 362. legitur δαϊφρονεστύνησιν ὀνείρων. Addere lubet *Epigramma* ineditum in honorem Theodofii Imp. num. 633. Cod. *Uffenbach.*

Πάντα μὲν 'Αιακίδαο φέρεις ἀειδείκετα ἔργα,
Νοσφὶ λοχαίου ἔρωτος· οἰστεύεις δ' ἅτε Τεῦκρος,
'Αλλ' οὔ τοι νόθον ἦμαρ· ἔχεις δ' ἐεικυδέα μορφὴν
Τὴν 'Αγαμεμνονίην, ἀλλ' οὐ φρένας οἴνος ὀρίνει.
'Ευπινυτὴν (ἐυπινυτὸν vel ἐυπινυτῷ) δ' 'Οδυσῆι δαΐφρονι πᾶν σε ἐΐσκω,
'Αλλὰ κακῶν ἀπάνευθε δόλων. Πυλίου δὲ γέροντος
Ἶσον ἀποστάζεις, βασιλεῦ, μελιηδέα φωνὴν,
Πρὶν (an? πλὴν) χρόνον ἀθρήσεις τετράτης ψαύοντα γενέθλης,

Omnia quidem Æacidæ oftendis opera incluta,
Sine molli amore; jacularis veluti Teucer,
Sed tibi non eft vita ærumnofa, præditus es forma egregia,
Ut Agamemnon; fed vinum mentem non turbat.
Te prudentiffimum Ulyffi aftuto prorfus comparo,
Aft fine dolis malis; Pylii autem fenis
Similem ftillas, o Rex, jucundam vocem, [*tingit.*
Attamen videbis tempus, quod quartam generationem at-

(13) *Euripides* Cyclop. v. 291. Ἱερός τ' ἄθραυστος Ταινάρου μένει λιμήν. *Sacerque & inviolatus manet ei Tænari portus.* Juftitia in hymno *Orphei* v. 5. p. 160. ed. Efchenb. dicitur ἄθραυστος τὸ συνειδός.

(14) Maxime veneranda, à πρέσβις fit πρεσβίων, πρέσβιστος, quæ ποιητικώτερα à πρέσβυς, πρεσβύτερος, πρεσβύτατος, ὁ τιμιώτατος καὶ σεμνότατος, καὶ τοῦτο διὰ τὸ πρεσβυγενὲς, καὶ πρεσβεῖον τὸ τοῖς πρεσβυτέροις ἤγουν ἐντιμοτέροις διδόμενον δῶρον, ὃ καὶ γέρας. Hic vero δωρικῶς τὸ ά correptum quod alias ex ή mutatum producitur. Idem in voce νύμφα factum videmus. Δεῦρ' ἴθι νύμφα φίλη. *Homerus* (Ιλ. γ' v. 130.) Confule *Euftathium.* Sed quid mirum, fi Dorienfes in fingulari nominativo nominum fecundæ declin. fimpl. hoc faciant, cum & in accuf. fingul. τὸ αν & in plur. τὸ ας corripiant. *Theocrit.* Idyl. V. v. 64.

'Αι λῇς, τὸν δρυτόμον βωστρήσομες, ὃς τὰς ἐρείκας
Τήνας τὰς παρὰ τὶν ξυλοχίσδεται.

Si vis, lignorum fectorem vocemus, qui ericas
Illas apud te findit.

Idem Idyll. VII. v. 87.

Ὡς

Tibi soli veneranda Parca largita est
Gloriam regalem firmissimi imperii,
Ut præpotens habens imperium,
Ducem agas.

Tuo autem sub jugo, quæ habent fortia lora,
Pectora terræ & cani maris
Constringuntur; tu autem tuto gubernas
Urbes populorum.

Omnia

Ὥς τοι ἐγὼν ἐνόμευον ἂν ὤρεα τὰς καλὰς αἶγας.

Tibi enim pascerem in montibus pulcras capellas. *Æm. Portus.*

(15) In metiendo versu κρᾶσις facienda βασιλήϊον ἀρχᾶς, sic in sequenti κοιρανήϊον quasi dicas κοιρανῆον. Hic το α producitur ut & in κράτος, quod alioqui corripitur. *Homerus* Ιλ. β'. v. 204.

Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη, εἷς κοίρανος ἔστω.

Non bonum est multorum principatus, unus princeps esto. *Æm. Portus.*

(16) Ἡγεμονεύειν & ἡγεμόνα de Præfectis & Proconsulibus Provinciarum ab Autoribus usurpari probat Ill. *Spanhemius* de præstantia Numism T. II. diss. 13. p. 596.

(17) Æolice pro ζεύγλα. *Scholia Apollonii* Argon. III. v. 232. τοῦ ζυγοῦ τὰ ἐπὶ τοὺς αὐχένας τῶν βοῶν ἐπιτιθέμενα, οἱ μὲν ζεύγλας, οἱ δὲ μέσσαβα λέγουσι. *Hesychius*: ζεύγλη, ζυγός, ἢ τὸ ἄκρον τοῦ ζυγοῦ, καθ' ὃ ἐντίθησι τοὺς τραχήλους τὰ ζῶα. *Etymol. M.* Ζεύγλη τὸ ἄκρον τοῦ ζυγοῦ, καθ' ὃ ἐντίθενται τοὺς τραχήλους τὰ ζῶα· ἢ τὸ τοῦ τραχήλου μέρος, καθ' ὃ ὁ ζυγός· ἀπὸ τοῦ ζεύξαι.

(18) *Scholia min.* Homeri ad Ιλ. έ. v. 730. λέπαδνα· τὰ περὶ τὰ στήθη τῶν ἵππων, οἱ ἱμάντες. & ad Ιλ. τ'. v. 393. οἱ ὑποτραχήλιοι ἱμάντες, οἱ μασχαλιστῆρες. *Eustathius* ad. h. l. pag. 456, 3. cum quo prorsus consentiunt *Scholia MS. Lips.* λέπαδνα κυρίως, πλατεῖς ἱμάντες, δι' ὧν ἀναδεσμοῦνται οἱ τράχηλοι τῶν ἵππων πρὸς τὸν ζυγὸν παρὰ τὸ λέπω τὸ λεπίζω, λέπανον, ὡς ξέω ξόανον, καὶ κόπτω, κόπανον, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ λέπαδνον· τινὲς δὲ λέπαδνα τοὺς μασχαλιστῆράς φασιν. conf. idem ad Ιλ. τ'. v. 393. p. 1259, 22. & Ιλ. φ'. p. 1337, 51. *Photii* Lexicon MS. λέπαδνα· οἱ μασχαλιστῆρες τῶν ἵππων. *Pollux* l. 10. sect. 147. τὰ ἀπὸ τῶν ῥυμῶν ἀπηρτημένα, τὰ ὑπὸ τοὺς αὐχένας τῶν ἵππων ἐλιττόμενα, λέπαδνα· ὧν τὰ ἄκρα, λεπαδνιστῆρες, τὰ δὲ ὑπὸ τοὺς ὤμους τῶν ἵππων μασχαλιστῆρες. *Quæ à temone extensa sub equorum collis constringuntur baltei, quorum extremitates, lepadnisteres sunt, sed quæ equorum subtenduntur scapulis antilenæ.* *Schol. Aristoph.* Equit. v. 765. οἱ στηθιαῖοι λῶροι, ἢ οἱ μασχαλιστῆρες τῶν ἵππων. Adde *Scholia Æschyli* ad Pers. v. 191. *Hesychium* in λεπάδια, *Suidam* & Etymolog. in λέπαδνα. Legitur etiam hæc vox in *Nonni* Dionys. I. v. 217. & *Anthol.* IV, 7. epigr. 36.

(19) Στέρνα γῆς exponunt de locis campestribus & planis, uti αὐχένας de locis angustis *Eustathius* ad Ιλ, β'. v. 644. pag. 233. sq. *Scholia Sophoclis* in Oedip. Colon. v. 723. & *Suidas* in Στέρνα χθονὸς καὶ νῶτα χθονός.

(20) Mare dicitur album à spuma, sumta metaphora ab albo & cano capite senis. Vid. plura in *Lamb. Bos* Observationibus Miscellaneis cap. 29. p. 128.

Πάντα δὲ σφάλλων ὁ μέγιστος αἰὼν, (21)
Καὶ μεταπλάσσων βίον ἄλλοτ' ἄλλως,
Σοὶ μόνα πλησίστιον (22) οὖρον (23) ἀρχᾶς
'Ου μεταβάλλη.

Η γὰρ ἐκ πάντων σὺ μόνα κρατίστους
Ἄνδρας αἰχματὰς μεγάλως λοχεύεις,
Εὐστάχυν (24) Δάματρος ὅπως συνοίσης (25)
Καρπὸν ἀπ' ἀνδρῶν.

XV. *

Τῆς αὐτῆς,

εἰς Βαυκίδα τὴν Μιτυληναίαν,

Ἠρίννης δὲ συνεταιρίδα. (1)

Στᾶλαι (2) καὶ Σειρῆνες (3) ἐμαὶ, καὶ πένθιμε κρωσσὲ,
Ὅστις ἔχεις Ἀίδα τὰν ὀλίγαν σποδιάν. (4)

Τοῖς

(21) Tempore omnia mutari & consumi testantur *Antoninus* de rebus suis III. 1. *Anthologia* I. 90. epigr. 2. *Seneca* Consol. ad Polyb. & alii plures.

(22) Πλησίστιος ἄνεμος ὁ πληρῶν τὸ ἱστίον seu τὸ ἄρμενον. *Homerus* Od. λ'. v. 7. & Od. μ. v. 149. Ἴκμενον οὖρον ἵει πλησίστιον. *Secundum ventum immisit implentem vela.* *Hesychius* in πλησίστιον· τὸν ἄνεμον πληροῦντα τὸ ἱστίον.

(23) Οὖρος, ἐπιτήδειος καιρός. *Scholia Sophoclis* ad Philoct. v. 869. Ἴκμενον οὖρον ἢ τὸν ὑγρὸν λέγει παρὰ τὴν ἰκμάδα, ὃ καὶ ἀρέσκει τοῖς παλαιοῖς, ἐπείπερ ἀλλαχοῦ ἀνέμων μέτος ὑγρὸν ἀέντων φασίν. ἢ τὸν φορὸν, καὶ εἰς τὸ ἱκέσθαι ἐπιτήδειον, ὡς ὡσανεὶ ἱκόμενον· οὖρον δὲ, τὸν εὐδιεινὸν, ὡς δι' αὐτοῦ ὁρμᾶν, ὅ ἐστιν ὁρμᾷν τὴν ναῦν· ἀφ' οὗ καὶ ὁ ἐξ οὐρίας πλοῦς ἤγουν ὁ ἐκ πνοῆς εὐδιεινῆς. ὃ καὶ πληθυντικῶς λέγεται, ἐξ οὐρίων, ἤγουν ἐξ εὐδιεινῶν πνευμάτων, ἐκεῖθεν καὶ οὐρίσαι, τὸ ἀποκαταστῆναι εἰς οὖρον, ὥς φασιν οἱ παλαιοί· καὶ κατωρίζειν ῥῆμα τραγικῶς. *Eustath.* ad Od. β'. v. 420. pag. 105, 44. Οὖρος· ἐπιτήδειος ἐπιδέξιος ἄνεμος. *Hesychius* & *Photius* in Lexico MS. quod locis veterum confirmat *Suidas*. Inde locutiones: κατ' οὖρον φέρεσθαι in *Phalaridis* Epist. 146. κατ' οὖρον ἐμπνεῖσθαι in *Euripidis* Androm. v. 554. οὔριοι πνοαὶ in Ej. Troad. v. 882. οὔριος δρόμος in Ej. Hercule Fur. v. 95. ναῦς οὐρίῳ διωκομένη πνεύματι καὶ πᾶσι τοῖς ἱστίοις ἐυτρεπιζομένη in *Sexti Empir.* lib. adv. Phys. sect. 27. οὐρίῳ καὶ πομπίμῳ πνεύματι in *Juliani* Epist. 60. p. 447. C. ἐξ οὐρίας φέρεσθαι in *Libanii* declam. I. p. 197 D. πλεῖν ἐξ οὐρίων in Ejusd. Orat. 27. p. 611. A. ἐξ οὐρίας πνευμάτων πρὸς τὸν ἀληθῆ δρόμον οὐ τυχεῖν in *Maximi Tyrii* diss. 15. p. 158. Lubet etiam proferre epigramma ineditum *Meleagri* num. 57. Cod. *Uffenb.*

Οὔριος ἐμπνεύσας ναύταις νότος, ὦ δυσέρωτες,
Ἥμισύ μευ ψυχᾶς ἅρπασεν Ἀνδράγαθον
Τρὶς μάκαρες νᾶες, τρὶς δ' ὄλβια κύματα πόντου,
Τετράκις δ' εὐδαίμων παιδοφορῶν (an? παῖδα φορῶν) ἄνεμος.

Εἰθ'

Omnia autem quod labefactat maximum tempus,
Et immutat vitam variis vicibus rerum,
Tibi soli secundum ventum imperii
Non mutet.

Certe enim tu sola fortissimos ex omnibus
Viros bellatores egregie paris,
Fœcundum Cereris ut comportes
Fructum à viris.

XV. *

Ejusdem,
in Baucydem Mitylenæam,
Erinnæ sodalem.

Sirenes stelæque meæ, & tu flebilis urna,
Subductos oculis, quæ tegis hic cineres;

Si

*Εἴθ' ἦεν δελφὶς, ἵν' ἐμοῖς βασακτὸς ἐπ' ὤμοις
Πορθμευθεὶς ἐσίδῃ τὴν γλυκύπαιδα Ῥόδον.

Secundus Auster nautis aspirans, o perdite amantes,
Dimidium animæ meæ Andragathum rapuit.
O naves ter beatæ, & ter felices fluctus maris,
Quaterque felix vente, qui puerum fers.
Utinam essem delphinus, ut ille meis humeris deportatus
Mari trajecto Rhodon dulcis prolis feracem videat.

Necnon aliud *Antipatri* num. 569. Cod. *Uffenb.*

Φράζε γύναι γενεήν' ὄνομα Χοάνα· Καλλιτέλης μὲ
Ὁ σπείρας· Πρηξὼ δ' ὄνομα· γῆ δὲ Σάμος.
Σᾶμα δὲ τίς τόδ' ἔχωσε; Θεόκριτος, ὁ πρὶν ἄθικτα
Ἀμετέρας λύσας ἅμματα παρθενίας.
Πῶς δὲ θάνες; λοχίοισιν ἐν ἄλγεσιν· εἰπὲ δὲ, ποίην
Ἦλθες ἐς ἡλικίην; δισσάκις ἐνδεκέτις.
Ἦ καὶ ἄπαις; ὦ ξεῖνε, λέλοιπα γὰρ ἐν νεότητι
Καλλιτέλη τριετῆ παῖδ' ἔτι νηπίαχον·
Ἔλθοι ἐς ὄλβιστον ἱερὴν τείχα, καὶ σοὶ, ὁδῖτα.
Οὔριον ἰθύνοι πάντα τύχη βίοτον.

Dic mulier genus; vocatur Choana, Calliteles
Est genitor, Prexo autem est nomen meum, & patria Samus.
Tumulum autem hunc quis exstruxit? Theocritus, qui antea intacta
Virginitatis nostræ vincula solvit.
Quomodo mortua es? ex partus doloribus; dic quæso, ad quam
Ætatem perveneris? nata sum viginti & duos annos.
Num prole cares? non, hospes, reliqui enim in juventute
Callitelem triennem tenellum infantem.
Perveniat ille ad felicissimam senectutem; tuam quoque, Viator,
Prospere dirigat fortuna omnem vitam.

(24) Εὐστάχυς dicitur fluvius Nilus in *Heliodori Æthiop.* lib. II. p. 107. ed. Bourdel. Utitur etiam hac voce præter *Euripidem Cointus* II. v 401. *Anthologia* III. 25. epigr, 72. v. 6. & VI. 7. epigr. 1. v. 3.

(25) Ἀνεῖσα legunt *Stephanus, Lipsius & Barthius.*

(1) Ex collectione epigrammatum Græcorum Hol-

steniana

Τοῖς ἐμοῖς * ἐρχομένοισι παρ' ἠρίον (5) εἴπατε χαίρειν,
'Αιτα̣ςοὶ τελέθωνλαι θ' ἑτέρω πόλιος (6)

XVI. *

Τῆς αὐτῆς,

εἰς Βαυκίδα ἀνὰ νύμφην ἐν θαλάμῳ τελευτήσασαν. (1)

Νύμφας (2) Βαυκίδος εἰμί, πολυκλαύταν τε παρέρπων
Στάλαν, τῷ κατὰ γᾶς τοῦτο λέγοις 'Αΐδα.
Βάσκανος ἔσσ' 'Αΐδα, τάδε τοι καλὰ τὰ μεθορῶντι
Ὄμματα τὰ Βαυκοῦς ἀγελέοντι (3) τύχαι·
Ὅς τὰν παῖδ', ὑμέναιος ἐφ' ἆις -- (4) ἤδετο πεύκαις, (5)
Τὰν δ' ἐπὶ καδευτὰς ἔφλεγε πυρκαϊᾶς. (6)
Καὶ σὺ μὲν ὦ Ὑμέναιε γάμων μολπαίαν ἀοιδὰν
Ἐς θρήνων γοερῶν ‡ φθέγμα μεθηρμόσαο.

Ἡν-

ſteniana MSta, *Agathium Scholaſticum* Autorem præferente, exhibet *Gotfr. Olearius* in diſſ. de Poëtriis p. 29.

(2) Senſus epigrammatis perſpicuus eſt. Nempe defuncta monimentum ejuſque ornamenta alloquitur, qualia ſtelæ h. e. columnæ & Sirenes, quæ ſermonis ſuavitatem in conditis notabant, quemadmodum ſimilem ob cauſam Iſocratis quoque ſepulchro Siren impoſita, ut apud *Plutarchum* vit. X. Rhetorum eſt & *Philoſtratum* vit. Sophiſt. lib. I. in Iſocrate, & Sophoclis monumento, ut antiquo Auctori, qui vitam ejus deſcripſit, notatum. Has itaque juxta cum urna, quæ condebat tenues cineres, quos ob tenuitatem ὀλίγαν σποδιὰν ἀΐδα vocat, (eſt enim ἀΐς, ut apud *Suidam* legitur, ὁ μὴ βλεπόμενος, *qui oculos fugit,*) affatur, utque benigne ſalvere ſuos, h. e. ſibi virtute ſimiles, jubeant, hortatur, ſi qui ad ſepulcrum acceſſerint. Eos vero, qui labe aliqua ſint ἀιτασοὶ, alio quocunque loco urbis, quam apud ſepulcrum ſuum, locum ſcilicet ſacrum ſe conſiſtere malle teſtatur. *Olearius.*

Στήλην Græcis dici quemlibet titulum atque ſepulchrorum columnam titulumque, ut & quamcunque inſcriptionem, quamvis in columna non eſſet, docet *Salmaſius* de Cruce p. 268. Sæpe illam vocem pro columna & cippo ſepulchrali poni obſervat *Valeſius* ad *Euſeb.* p. 32. qui addit male ςήλην à quibuſdam per *ſtatuam* verti, ubi de Judæis ſermo eſt, apud quos ſtatuæ non fuerunt receptæ. conf. idem p. 41. Vid. plura de hac voce in *Salmaſii* lib. de modo uſur. pag. 100, 636, 641 ſq. 666 ſq. 674, 759, & 767. *Cuperi* notis ad *Lactantium* p. 176 & & *Zornii* Biblioth. antiquario-exeg. T. I. p. 824 ſeq. atque de columnis ſepulchralibus in *Salmaſii* obſervatt. ad jus Atticum p. 215. *Muratorii* Anecdotis Græcis p. 14, & *Frontonis Ducæi* notis in *S. Baſilii* M. lib. II. adv. Eunomium T. I. Opp. ed. Garner. p. 702.

(3) Σειρῆνες *Homeri* carmina appellantur ab *Euſtathio* in procemio ad Iliadem. *Pauſanias* in Atticis lib. I. cap. 21. Εἰώθασι καὶ νῦν ἔτι ποιημάτων καὶ λόγων τὸ ἐπαγωγὸν Σειρῆνι εἰκάζειν. *Obtinuit certe conſuetudo, ut nunc etiam poëmata & orationum quodvis genus, in quo inſit ſuaviloquentia, cum Sirenis cantu conferatur.* Conf. etiam *Lucianum* in Nigrino T. I. Opp. p. 22. Fabulam de Sirenibus illuſtrant Claud.

* ἴσ. ἐμόν.

‡ MS. male: νοερῶν.

Si meus ad tumulum fit præſto, dicite Salve,
Sitque alio potius turba profana loco.

XVI. *

Ejuſdem,

in Baucidem, quæ ſponſa in geniali lecto diem obiit.

Baucidis oſſa tego ſponſæ lacrymabile buſtum,
Quiſquis adis, Diti hæc dicito verba peto:
Invidus es Pluto; ſed Baucus lumina limis
Inſpectanti oculis invida fata favent.
Is tædis, o Hymenæe, tuis lucentibus hymnis,
Ferali miſeram deſtruit ecce rogo.
Tu vero, o Hymenæe, vocem carmenque ſonorum
In lacrymas fuſcos vertis & in gemitus.

XVII. Flo-

Claud. *Nicaſius* libro ſing. gallice edito Pariſ. 1691. 4. *Bochartus* Hieroz. Part. II. lib. VI. cap. 8. & Ill. *Spanhemius* de uſu Numiſm. T. I. diſſ. 5. p. 251.

(4) Elegant. Vir *la Croze* emendat: αἴδα τὰν ὀλίγαν σποδιάν.

(5) Ἠρίον eſt μνῆμα, monumentum. Vid. *Lamb. Bos* Obſervat. Miſc. cap. 19. pag. 89. ſeq. derivatur ab ἔρα, terra. conf. *Faes* in notis ad *Gyraldum* de Sepultura T. I. Opp. p. 750 b.

(6) Hunc verſum εὐςόχως emendat laudatus *la Croze*: Ἀντ' ἀςοὶ τελέθοντ' ἄιδ' ἑτέρας πόλιος.

(1) Ex eadem *Agathii* Collectione *Gotfr. Olearius* l. c. p. 30.

(2) Nulla difficultas in hoc epigrammate, modo ſepulchrum loqui obſervetur, quod ſe dicit Βαυκίδος εἶναι. Cetera plana omnia. *Olearius*.

(3) *Etymolog. M.* in ἀγυῖαι· Ἀριςοφάνης Νεφέλαις· καί τε θυσίαις προσόδοις τε μεγάλαις ἀγυιάσμεν. ad quem locum *Sylburgius*: In Ariſtophanicarum Νεφελῶν editione vulgata ſimile quid legitur non procul à principio: ſed ἀγυιῶμεν ibi non invenio, & fortaſſe ἀγυιλῶμεν ſcripſit autor, ut mox ἀγυλῶ nam à them. ἀγάλλω dicendum eſſet ἀγαλῶμεν.

(4) *La Croze* ſupplet πάρος, autea; *Olearius* autem καλός.

(5) Πεῦκαι ſignificant tædas in *Ariſtoph.* Νεφ. v. 604. adde *Suidam* in πεῦκαι. Differentiam arborum πεύκης, laricis, & πίτυος, piceæ, copioſe oſtendunt *Salmaſius* de homonymis hyles iatricæ cap. 65. Ill. *Spanhemius* in notis ad *Callimachi* hymn. in Dian. v. 116. & in Opere de uſu Numiſm. T. I. diſſ. 6. p. 308. ſeqq. *Bentley* in Diſſert. upon the Epiſtles of Phalaris p. 171, ſeqq. *Alex. Politus* in notis ad *Euſtathii* Comm. in Ιλ. α. ſect. 63. p. 91. a. & *Gyraldus* de navigiis T. I. Opp. p. 605. De proverbiis πίτυος δίκην & πεύκης τρόπον ἐκτετρίφθαι, vid. *Herodotum* VI. 37. *Ælianum* VI. 13. *Euſtathium* ad Ιλ. α. p. 32, 17. *Zenobium* Proverb. Cent. V. n. 76. *Diogenianum* Cent. VII. n. 49. *Suidam* in δίκην & πεῦκαι. *Bentleium*, *Boylium*, & *Politum* ll. cc. *Julianus* Orat. II. p. 100. eodem proverbio utitur: πίτυος δίκην ἀφανίζειν τὰ σπέρματα τῶν πονηρῶν.

(6) *Pollux* IX. 8. ſect. 156. τὸ πρᾶγμα Ὁμήρου

XVII. *

"Ηνθουν (1) (κατὰ τὴν ρζ' Ολυμπιάδα) Ξενοκράτης διάδοχος Σπευσίππυ καὶ Πλάτωνος, Κράτης καὶ Διογένης Κυνικοὶ, καὶ Ὑπαρχία Κράτητος γυνὴ Φιλόσοφος, Δημοσθένης ὁ Ῥήτωρ, "Ηριννα ποιήτρια.

XVIII. *

Ἰστέον, (2) ὅτι "Ηριννα Λεσβία μὲν ἦν, ἢ Ῥοδία, ἢ Τηΐα, (3) ἀπὸ νησιδίυ ἐγγίζοντος τῇ Κνίδῳ· ἔγραψε δὲ ποίημα ἀιολίδι γλώσσῃ καὶ Δωρίδι ἐν ἔπεσι τ'. ἦν δὲ ἑταίρα Σαπφοῦς, καὶ ἐτελεύτησε παρθένος. Ὁι στίχοι ἀυτῆς ἐκρίθησαν ἐνάμιλλοι τοῖς Ὁμήρυ.

XIX. *

Feciſſe (4) (*Myronem*) & cicadæ (5) monumentum ac locuſtæ, carminibus ſuis *Erinna* (6) ſignificat.

ρος μετ' ἔρη· φλέγμα χαλὸν φορέυσα------καὶ καῦμα δ' ἂν ὁμοίως ἔιποι τις βιαζόμενος. βέλτιον δὲ ἐμπρησμὸς καὶ πυρκαϊά. *Ipſam rem Homerus vocat: Nocivum ferens incendium----Tum & inuſtionem aliquis dicat, magis torto vocabulo, melius autem incendium & combuſtionem.* Etymol. M. πυραί, πυρκαϊαί· ἀπὸ τῦ φύρω.

(1) *Georgius Syncellus* in Chronographia pag. 260. A. ed. Par.

(2) *Scholia Anthologiæ* I. 67. epigr. 14.

(3) Addendum: ἢ *Τηλία*. Vid. ſupra *Euſtathium* (num. XI:) quem Autor Scholiorum negligenter exſcripſit.

(4) *Plinius* Hiſt. Nat. XXXIV. 8. ſect. 3.

(5) Aut ipſum Erinnæ carmen eſt, aut ei certe ſimile, quod de eo ipſo monumento *Anytæ* ab aliis, ab aliis *Leonidæ* adſcribitur *Anthol.* III. 24. n. 8. (vid. num. VIII.) Quod quidem carmen dubitationem injicit haud levem, num de Myrone ſtatuario *Plinius* incaute

ΜΥΡΟΥΣ

XVII. *

Florebant, (circa Olympiadem CVII.) Xenocrates Speuſippi & Platonis ſucceſſor, Crates & Diogenes Cynici, & Hyparchia Cratetis uxor, philoſophiæ operam dans, Demoſthenes Rhetor, Erinna Poëtria.

XVIII. *

Sciendum eſt, *Erinnam* fuiſſe Lesbiam aut Rhodiam aut Teiam, ab inſula, quæ Cnido propinqua eſt. Scripſit carmen æolica & dorica lingua verſibus CCC. conſtans. Erat ſodalis Sapphus, & mortua eſt virgo. Ejus verſus judicati ſunt Homericis pares.

XX. *

Erinna (7) poëtria (8) agnoſcitur.

* Laudatur etiam *Erinna* ab *Antipatro Theſſalo* in Fragmentis *Sapphus* num. CXXXVIII. De *Propertii* loco, qui exſtat apud *Urſinum* pag. 38. vid. *Corinnæ* carmina num. XXXVI.

incaute acceperit, quod de Myrone puella intelligi oportuit. *Harduinus.*

(6) Teïa, vel, ut alii volunt, Leſbia vates, *Sappho* æqualis. Meminere illius *Euſtathius* (vid. num. XI.) *Stobæus* (vid. num. XIV.) *Propertius*, (de cujus loco vide infra *Corinnæ* carmina.) Exſtat *Erinnæ* Ode græca in laudem urbis Romæ apud *Stobæum* ſerm. de Fortitudine. In ipſam Erinnam Epigramma perelegans *Anthol.* I. 67. epigr. 14. (vid. num. VI.) Similia plura in eam vide *Anthol.* III. 25. (conf. num. I. II. III. V.) *Harduinus.*

(7) *Euſebius* Chronicorum lib. poſter. ad An. ab Abrah. nato MDCLXIV. Olymp. CVI. an. IV.

(8) Dicunt eam ἑταίραν Σαπφοῦς fuiſſe. Ergo fuit æqualis Sapphus CCL. annis ante hunc numerum. *Plinius* (vid. num. XIX.) ſcribit, quædam opera Myronis ſtatuarii ab *Erinna* celebrata fuiſſe. Atqui *Anacreontis* epigrammata in buculam *Myronis* exſtant hodie. Antiquior ergo aut ſaltem æqualis *Myroni* & *Anacreonti* fuit Erinna; unde miror à *Plinio* ſcriptum *Myronem* floruiſſe Olymp. LXXXVII. Omnino *Erinna* non congruit huic ſeculo. *Scaliger.*

ΜΥΡΟΥΣ
ΤΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΑΣ
ΜΕΛΗ.

I.

Χριστοδώρου, (1)

Εἰς Ὅμηρον. (2)

Ἵστατο δ' ἄλλος Ὅμηρος, ὃν οὐ πρόμον (3) εὐεπιάων (4)
Θέσκελον (5) υἷα Μέλητος (6) ἐϋῤῥείταος (7) οἴω,
Ἀλλ' ὃν Θρηϊκίῃσι παρ' ἠόσι γείνατο μήτηρ
Μυρὼ κυδαλίμη, Βυζαντίη· ἣν ἔτι παιδνὴν (8)
Ἔτρεφον, εὐεπίης ἡρωΐδος ἴδμονα, (9) Μοῦσαι.

Κεῖνος

(1) Exstat in *Anthologia* lib. V. epigr. 73.

(2) Hic fuit *Homerus* junior, è Caria Hierapolitanus, *Andromachi* Philologi & *Myronis* nostræ filius, qui tempore Ptolemæi Philadelphi tragœdias XLV. vel LVII. composuit. Verba *Suidæ*, *Tzetzis*, & *Scholiastis Hephæstionis* de illo infra legere licet.

(3) *Hesychius:* πρόμοις· προμάχοις, προαγωνισταῖς, προστάταις, προηγουμένοις. *Eustathius* ad Ιλ. ρ' p. 1148, 37. Ἰστέον, ὅτι πρόμον καὶ πρόμαχον εἰωθὼς λέγειν ὁ ποιητής. τὸν πρὸ τῶν ἄλλων μαχόμενον. *Etymol.* M. Πρόμος δηλοῖ τὸν πρόμαχον· ἀπὸ τοῦ πρόμαχος κατὰ συγκοπήν· βέλτιον δὲ παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνω, πρόβος ὁ προβαίνων ἐν τῇ μάχῃ καὶ κατὰ μετάθεσιν πρόμος, οἱ δὲ παρὰ τὸ νῶ τὸ πορεύομαι, πρόνος καὶ πρόμος. Reperitur hæc vox in *Euripidis* Phœniss. v. 1250.. & Iphig. Aul. v. 699. in *Æschyli* Eumenid. v. 401. *Apollonii Rhodii* Argon. II. v. 754. *Empedoclis* fragmento apud *Clementem Al.* Strom. IV. sect. 23. p. 534. & *Theodoretum* de cur. Græc. affect. serm. VIII. Tom. IV. Opp. p. 599. & in *Antholog.* III. 5. epigr. 13. v 1.

(4) Εὐέπεια & εὐεπία significant plerumque facundiam & eloquentiam. v. *Dionys. Hal.* de Rhetor. in Isocr. T. II. Opp. p. 94, 45. & de Thucyd. T. II. Opp. p. 165, 45, & p. 178, 46. *Xenophontem* in fine Cyneget. p. 232. *Artemid.* I. 33. p. 31. *Theodoret.* de Græc. affect. curat. in prol. T. IV. Opp. p. 461. *Nonnum* XIII. v. 51. *Anthol.* I. 67. epigr. 23. v. 16. & *Epigramma* in *Kusteri* notis ad *Suidam* v.

M Y R U S
B Y Z A N T I A E
C A R M I N A.

I.

Chriſtodori,

in Homerum.

Stabat vero alius Homerus, quem non præſidem carminum,
Divinum filium Melites bene fluentis cenſeo,
Sed quem Thracio in littore genuit mater
Myro honorata Byzantia: quam adhuc puellam
Nutriverunt, facundiæ heroicæ peritam, Muſæ.

Ille

v. Μάρκελλος T. II. p. 498. Ponitur pro oratione grata & bonis verbis in *Sophoclis* Oed. Tyr. v. 952.

(5) Θέσκελα ἔργα memorantur in *Maximi Tyrii* diſſ. 41. p. 428. ex Homeri. Ιλ. γ'. v. 130. ad quem locum *Euſtathius* p. 297, 52. Θέσκελα δὲ ἔργα ἐνταῦθα τὰ τῆς μάχης· ἔχ' ὡς θεοείκελα, ἀλλὰ θεοκέλευστα, καθὰ καὶ θέσφατα, τὰ θεόφραστα. *Schol. min.* ad Ιλ. ψ'. v. 107. Θέσκελον ἀντὶ τοῦ θεσκέλως, ὅ ἐστι θείως καὶ θαυμαστῶς. *Etymol. M.* Θέσκελα ἔργα· θεῖα, θαυμαστά· θεοείκελος, καὶ συγκοπῇ, θεόκελος καὶ θεόκελον, καὶ θέσκελον, ὡς θεόφατον, θέσφατον. Add. Anthol. III. 1. epigr. 16. v. 7.

(6) Meles, fluvius Ioniæ, qui & Melas *Solino*, Smyrnæ urbis mœnia alluens, prope quem Homerus natus eſſe, & carmina ſua compoſuiſſe ferebatur. conf. omnino *Heinſii* notas ad *Ovidii* Metamorph. II. v. 247. & *Cellarii* Geogr. ant. T. II. p. 71.

(7) Eodem ſenſu Græci dicere amant εὐρείτης, quod ex multis locis liquet.

(8) Eodem ſenſu occurrit in *Callimachi* hymno in Jovem v. 57, & in *Antholog.* III. 9. epigr. 7. v. 4. ſed pro *ſtolido* ponitur in *Æſchyli* Agamemn. v. 487.

(9) Inde ἰδμοσύνη in *Heſiodi* Theogon. v. 377. & *Oppiani Halieut.* IV. v. 607. *Scholia Heſiodi* ad l. c. ἀπὸ τοῦ ἴδμεναι ἤγουν ἐπίστασθαι.

Κεῖνος γὰρ τραγικῆς πινυτὴν ἠσκήσατο τέχνην,
Κοσμήσας ἐπέεσσιν ἑὴν Βυζαντίδα πάτρην.

II.

Μυροῦς,
ἐν τῇ μνημοσύνῃ. (1)

Ζεὺς (2) δ' ἄρ' ἐνὶ Κρήτῃ τρέφετο (3) μέγας, οὐ δ' ἄρα τίς νιν
Ἤδει (4) μακάρων· (5) ὁ δ' ἀέξετο πᾶσι μέλεσσι.
Τὸν μὲν ἄρα τρήρωνες (6) ὑπὸ ζαθέῳ (7) τρέφον ἄντρῳ,
Ἀμβροσίην (8) φορέουσαι ἀπ' ὠκεανοῖο ῥοάων·
Νέκταρ (9) δ' ἐκ πέτρης μέγας αἰετὸς αἰὲν ἀφύσσων,
Γαμφηλῇ φορέεσκε ποτὸν (10) Διῒ μητιόεντι. (11)
Τὸν (12) καὶ, νικήσας πατέρα Κρόνον, εὐρυόπα (13) Ζεὺς

Αθά-

(1) Fragmentum hoc exstat in *Athenæi* Deipnosoph. lib. XI. p. 491. A. ex quo aliquot *Myronis* versus *Eustathius* ad Ιλ. ώ. p. 1484, 48. (vid. infra num. XI.) & ultimos duos ad Od. μ'. p. 475, 13 profert.

(2) De nomine & fabula Pleiadum agunt *Scholia minora Homeri* ad Ιλ. σ'. v. 486. & Od. μ'. v. 63. *Eustathius* ad Ιλ. ώ. p. 1484, seq. & Od. μ'. p. 475. *Scholia Hesiodi* ad Ἔργ. β'. v. 1. p. 90, sqq. *Theocriti* ad Idyll. XIII. v. 25. *Apollonii* ad Argon. III. v. 226. *Pindari* ad Nem. II. v. 17. & *Arati* ad Phæn. v. 257. *Apollodorus* in Biblioth. III. 10. *Phurnutus* de nat. Deorum cap. 26. *Eratosthenes* Cataster. cap. 14, & cap. 23. *Etymologicum M.* in Πλειάς. *Ovidius* Fast. V. v. 83. *Macrobius* in Somnium Scip. I. 18. *Isidorus* Orig. III. 70. atque è recentioribus Interpretes *Jobi* ad cap. XXXVIII. v. 31. *Athan. Kircherus* T. I. Oedipi Æg. Synt. IV. cap. 18. p. 356 sqq. & *Er. Schmidius* in notis ad *Pindari* Nem. II. v. 17. Ea quæ de ortu & occasu Vergiliarum ab antiquis memoriæ sunt prodita, explicantur in lib. II. cap. 9. Variarum dissertationum, quas *Dion. Petavius* Uranologio suo adjecit.

(3) Quæ de Jovis in Creta nutritione tradiderunt veteres, peti possunt ex *Callimachi* hymno in Jovem sub init. *Scholiis Pindari* Olymp. V. v. 42. *Luciani* lib. de Sacrif. T. I. Opp. p. 367. *Athenæi* lib. IX. p. 375, seq. *Pausaniæ* Messen. lib. IV. cap. 33. & *Arcad.* lib. VIII. cap. 38. *Inscriptione Græca* in *Reinesii* Opere lib. VII. num. 26. p. 501. *Servii* notis in *Virgilii* Georg. I. v. 205. & IV. v. 153 & Æn. III. v. 104. Quomodo Jupiter fuerit enutritus, exponit *Balth. Bonifacius* in Historia ludicra lib. I. cap. 19. Monumenta quædam vetera Jovis nutritionem repræsentantia habes in Celeb. *Montfauconi* Antiqu. illustr. T. I. tab. VII.

(4) Hoc verbum auctum est poëtice per prosthesin vocalis η ante ε. Vid. Cel. *Mattaire* dialectos græcæ linguæ p. 310. C.

(5) Divorum. *Dalechamp.*

(6) Pavidæ columbæ, trepidæ Pleiades. *Idem.*

Scholia min. Homeri ad Ιλ. β'. v. 502. Τρήρωνες καλοῦνται αἱ περιστεραὶ, ἀπὸ τοῦ τρεῖν καὶ εὐλαβεῖσθαι, δειλὸν γὰρ τὸ ζῶον· & ad Ιλ. ί. v. 778 τρήρωσι δειλαῖς, ἐπιθετικῶς, παρὰ τὸ τρεῖν. δειλὸν γὰρ τὸ ζῶον. τὸ γὰρ τρεῖν σημαίνει τὸ φοβεῖσθαι. *Eustathius* ad Ιλ. χ'. p. 1361, 25. πέλεια οὐχ ἁπλῶς περιστερὰ, εἶ-

δος

Ille enim Tragicæ frequentem exercebat artem,
Exornans carminibus suam Byzantiam patriam.

II.

Myrus,

in Carmine, quod inscribitur *Memoria*.

Educabatur in Creta magnus Juppiter, nec ulli
Cognitum id erat Divorum; is autem membris omnibus crescebat.
Ipsum porro alebant in antro divino pavidæ Pleiades,
Ex oceani fluminibus Ambrosiam afferentes:
Nectar vero ex saxo ingens aquila semper hauriens,
Rostro portabat potum prudenti Jovi.
Eam, victo patre Saturno, Juppiter altisonus

Immor-

δος δέ τι περιστερᾶς μελαντέρας, ὡς ἡ λέξις ὑποδηλοῖ· πελὸν γὰρ τὸ μελανίζον, ἐξ οὗ καὶ ὁ πελαργός· κοινὸν δὲ ἴδιον ἁπάσης περιστερᾶς τὸ τρήρων. & ad Odyss. μ΄. p. 475, 14. εἶδος περιστερᾶς ἡ πέλεια, ἧς μάλιστα ἴδιον τὸ τρεῖν δειλαινομένην, διὸ καὶ τρήρων λέγεται. *Etymol. M.* Τρήρων ἐπὶ τῆς περιστερᾶς, ἡ δειλὴ παρὰ τὸ τρεῖν· εὐλαβὲς γὰρ τὸ ζῶον· παρὰ τρέω, τὸ φοβοῦμαι, τρέρος, κατὰ συγκοπὴν τρῆρος, καὶ παρώνυμον τρήρων, ὡς ἁβρὸς, ἅβρων. *Moschopulus* περὶ σχεδῶν p. 60. Τρήρων, ὅπερ Ὅμηρος ἐπίθετον τίθησι ταῖς περιστεραῖς, ὡς δειλαῖς. *Hesychius*, Τρήρωνες· περιστεραί· Τρήρωσι· περιστεραῖς. Τρήρωνα· δειλὴν ἀπὸ τοῦ τρέμειν. *Photii* Lexicon MS. Τρήρωνα· δειλήν. Τρήρωσι· δειλαῖς. *Oppianus* Cyneg. I. 351. θοαὶ τρήρωνες, *celeres columbæ*. conf. etiam *Athenæum* XI. p. 490. D.

(7) *Scholia min. Homeri* ad Ιλ. α΄. v. 38. Ζαθέην· ἄγαν θείαν, ζα ἐστι πάνυ. *Hesychius:* Ζάθεον· ἄγαν θεῖον, εὐῶδες. *Etymologicon M.* Ζάθεος· ἅγιος, εὐδαίμων, μεγαλότιμος, εὐώδης· ἢ ὁ πάνυ θεῖος καὶ θειότατος· παρὰ τὸ θεὸς καὶ τὸ α ἐπιτατικὸν, ἄθεος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ζ΄, ζάθεος· ἢ αἰολικῶς γέγονεν· οἱ γὰρ Αἰολεῖς τὸ δια ζα φασι· καὶ τὸν διάπλυτον ζάπλυτον· ἢ παρὰ τὸ ζα ἐπιτατικὸν, καὶ τὴν θέαν, ἵν᾽ ᾖ ἀξιοθέατος, ὡς καὶ ἠγάθεος, ὁ ἄγαν τῆς θείας μετέχων, ὁ θαυμαστός· τὸ δὲ ζα τὸ μέγα καὶ ἰσχυρὸν καὶ πολὺ σημαίνει. *Hesiodus* in Theogon. v. 253. memorat πνοιὰς ζαθέων ἀνέμων, *flatus vehementium ventorum*, ubi *Scholia:* ἄγαν πνεόντων.

(8) Apud *Plutarchum* in convivio septem Sapientum Cleodemus per jocum ait, si volatu ægre superatis saxis concurrentibus, quæ πλαγκτὰ vocant, Ambrosiam Jovi columbæ afferunt, Nectar quoque paucum esse, quod distribuitur singulis Deorum. *Dalechamp.*

(9) Vide notas ad *Sapphus* fragm. num VIII. p. 229.

(10) *Athenæi* Editt. πετῶν, *advolans*; scribe cum Camerario ποτόν. *Casaub.*

(11) Qui provide illa omnia curaverat, & imperaraverat. ut Patrem lateret. *Dalechamp.*

(12) *Eustathius* ad Ιλ. ω΄. p. 1484, 50. legit τὸ, & explicat per διὸ, quo sensu præpositio διὰ ante accusativum omittitur apud *Isæum* Orat. X. pag. 85, 28. Oratt. Gr. H. *Stephani*. Plura exempla exhibentur.

Ἀθάνατον ποίησε, καὶ οὐρανῷ (14) ἐγκατένασσεν· (15)
Ὡς δ' αὔτως τρήρωσι πελειάσιν ὤπασε τιμήν,
Αἳ δή τοι θέρεος καὶ χείματος ἄγγελοί (16) εἰσιν.

III.

Τῆς αὐτῆς.

Νύμφαι (1) ἀμαδρυάδες, (2) ποταμοῦ (3) κόραι, αἳ τάδε βένθη (4)
Ἀμβρόσιαι [5] ῥοδέοις στείβετε ποσσὶν ἀεί,
Χαίρετε, καὶ σώζοιτε Κλεώνυμον, ὃς τάδε καλὰ
Εἵσαθ' ὑπαὶ πιτύων [6] ὔμμι, θεαί, ξόανα. [7]

IV.

Πρώτη [8] Μοιρὼ ἡ Βυζαντία καλῶς ἐδέξατο τὸν νοῦν τῶν Ὁμήρου ποιημάτων ἐν τῇ Μνημοσύνῃ ἐπιγραφομένῃ, φάσκουσα τὴν ἀμβροσίαν τῷ Διῒ τὰς Πλειάδας κομίζειν.

V.

Περιάδεται [9] ὁμοίως καί τις Μυρὼ, ἡ καὶ εἰς Ποσειδῶνα γράψασα ὕμνον.

Μυρὼ

bentur in Lamb. Bos Ellipsibus Græcis p. 304 seq. ed. 3.

(13) Ὑψιβρεμέτης, *altitonans. Dalechamp.*

(14) Hanc fabulam varie recensent *Lucianus* in Deorum consilio T. II. Opp. p 712. *Eratosthenes* in Catafter. cap. 30. & *Hyginus* in Poëtico Astron. cap. 16.

(15) *Apollonius* Argon. III. v. 116. de *Ganymede:*

- - - - - Τόν ῥά ποτε Ζεὺς
Οὐρανῷ ἐγκατένασσεν ἐφέστιον ἀθανάτοισιν.

(16) De signis tempestatum ex ortu & occasu Pleiadum agunt *Athenæus*, lib. XI. p. 489 F. *Philo Judæus* de mundi opificio p. 26. E. Scholia *Hesiodi* ad Ἔργ. II. v. 1. p. 91. seqq. & Θεογον. v. 381. pag. 267. & *Anthologia* lib. II. cap. 47. epigr. 12.

(1) *Anthologia* lib. VI. cap. I. epigr. 3.

(2) Hoc Nympharum genus describunt *Scholia Apollonii* lib. II. v. 479. *Homerus* in hymno in Vener. v. 258. *Plutarchus* de defectu Orac. T. II. Opp. p. 415. D. *Athenæus* lib. III. p. 78. *Pausanias* X. 31. p. 876. *Nonnus* Dionys. II. v. 95. *Eustathius* ad Ιλ. λ'. p. 828, 43. *Etymologicon M.* in ἁμαδρυάδες. *Ausonius* in Technopægnio v. 75. & in ætatibus animal. v. 7. *Servius* ad *Virgilii* Ecl. X. v. 62. Æn. I. v. 504. & III. v. 34. conf. omnino Ill. *Spanhemii* notas ad *Callimachi* hymnum in Delum. v. 81.

(3) Oceani, è quo flumina ac fontes emanare volunt. Ποταμὸν sane vocat *Homerus*, nisi obsistat Crates; vel ποταμοῦ Acheloi aut vicini amnis. Ex humore tum nasci tum nutriri arbores putat *Myro*, nec non *Pindarus*: (Olymp. II. v. 134.) Ὕδωρ δ' ἄλλα φέρβει. *Aristoteles* ea impugnat. *Brodæus.*

He-

Immortalitate donatam in cœlo habitare voluit.
Eademque munificentia pavidas Pleiadas honoravit,
Quæ nunc æstatis & hyemis sunt nunciæ.

III.

Ejusdem.

Nymphæ Hamadryades, fluvii puellæ, quæ hæc profunda
 Divinæ roseis calcatis pedibus semper,
Salvete & servate Cleonymum, qui hæc pulchra
 Posuit sub pino vobis, Deæ, simulacra.

IV.

Byzantia Mœro prima Homeri mentem perspexit, in opere suo, cujus titulus est Memoria, dixitque Jovi Pleiadas ambrosiam afferre.

V.

Celebratur itidem Myro quædam, quæ etiam in Neptunum hymnum composuit.

VI. Myro

(4) *Hesychius:* Βένθος· βάθος, πυθμήν. *Etymologicon M.* Βένθος, τὸ βάθος, παρὰ τὸ βάθος, βίθος καὶ βένθος, πλεονασμῷ τοῦ ν' ὡς πάθος, πίθος καὶ πένθος· & in πένθος· τὸ κατωτάτω καὶ ἀφανὲς βένθος ἐλέγετο· *Matron* Parodus apud *Athen.* IV. p. 135. F. memorat βένθεα θαλάσσης. *Apollonius Rhodius* apud eundem VII. p. 283. F. βένθεα πόντου, *Anthologia* III. 22. epigr. 57. βένθος θαλάττης, *Nonnus Dionys.* XXXIX. v. 242. βένθος φυκιόεν. *Synesius* hymn. 2. v. 49. βένθεα κόσμου.

(5) Explicatur hæc vox ab Eustathio in *Homerum* sæpius, ab Autore *Etymologici* & à *Suida*, è quibus liquet, eam poni mox pro divino, mox pro incorrupto, mox pro dulci. Omnes istæ significationes commodum locum obtinent in Epigrammate adhuc inedito *Meleagri* in *Anacreontem* num. 557. Cod. *Uffenb.*

Αὐτόματοί σοι κρῆναι ἀναβλύζοιεν ἄκρητον,
 Κἠκ μακάρων προχοαὶ νέκταρος ἀμβρόσιοι·
Αὐτόματον δὲ φέροιεν ἴον, τὸ φιλέσπερον ἄνθος,
 Κῆποι, καὶ μαλακῇ μύρτα τρέφοι τε δρόσῳ·
Ὄφρα καὶ ἐν Δηοῦς οἰνωμένος ἁβρὰ χορεύῃς,
 Βεβληκὼς χρυσέην χεῖρας ἐπ' Εὐρυπύλην.

Sponte tibi effundant merum fontes,
 Et fluenta ex Divorum nectare dulci.
Sponte etiam ferant violam, florem vesperæ amantem,
 Horti, & myrtus nutriat te miti rore.
Ut in Cereris æde temulentus molliter saltes,
 Manibus apprehendens auream Eurypylen.

(6) Vide sis supra pag. 23. not. 5.

(7) *Etymologicon M.* ξόανον, παρὰ τὸ ξέω, ξέανον, καὶ τροπῇ, ξόανον· διαφέρει δὲ ξόανον, καὶ βρέτας, καὶ εἴδωλον· ξόανον μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐξεσμένον εἴδωλον, λίθινον, ἢ ἐλεφάντινον, ἢ ξύλινον· βρέτας δὲ, τὸ βροτῷ ὅμοιον, ἤτοι χαλκοῦν, ἢ ἐξ ἐμφεροῦς ὕλης πεποιημένον· ἄγαλμα δὲ περίμηκες * (forte: περίσημον) ἢ ἔκ τινος ἑτέρου λίθου κατεσκευασμένον.

[8] *Athenæus* XI. p. 490. E.

[9] *Eustathius* ad Ιλ. β'. p. 247, 37.

Athe-

VI.

Μυρὼ [1] Βυζαντία, ποιήτρια ἐπῶν καὶ ἐλεγείων, καὶ μελῶν, Ὁμήρου τοῦ τραγικοῦ θυγάτηρ, [2] γυνὴ Ἀνδρομάχου τοῦ ἐπικληθέντος Φιλολόγου.

VII.

Ἑπτὰ [3] λέγονται εἶναι τραγῳδοί, διὸ καὶ Πλειὰς ὠνομάσθησαν· ὧν εἷς ἐστιν οὗτος ὁ Φίλικος· ἐπὶ Πτολεμαίου δὲ γεγόνασιν οὗτοι, ἄριστοι τραγικοί· εἰσὶ δὲ οὗτοι· Ὅμηρος νεώτερος, Σωσίθεος, Λυκόφρων, Ἀλέξανδρος, Φίλικος, [4] Διονυσιάδης, Αἰαντιάδης.

Ἐπὶ [5] τῶν χρόνων Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου ἑπτὰ ἄριστοι γεγόνασι τραγικοί, οὓς πλειάδας ἐκάλεσαν, διὰ τὸ λαμπροὺς εἶναι ἐν τῇ τραγικῇ, ὥσπερ ἄστρα τὰ ἐν τῇ Πλειάδι· εἰσὶ δὲ οὗτοι· Ὅμηρος, οὐχ ὁ ποιητής, ἀλλ' υἱὸς Μυροῦς [6] τῆς Βυζαντίας ποιητρίδος, καὶ Σωσίθεος, καὶ Λυκόφρων, καὶ Ἀλέξανδρος, καὶ Αἰαντιάδης, καὶ Σωσιφάνης, καὶ Φιλίσκος.

VIII.

Ἱστορεῖ [7] Μοιρὼ [8] ἐν ταῖς ἀραῖς· Ἔχει δὲ λόγος καὶ Ἀλκινόην τὴν Πολύβου [9] μὲν τοῦ Κορινθίου θυγατέρα, γυναῖκα δὲ Ἀμφιλόχου τοῦ Δρύαντος, κατὰ μῆνιν Ἀθηνᾶς ἐπιμανῆναι ξένῳ Σαμίῳ, Ξάνθος [10] αὐτῷ ὄνομα· ἐπὶ μισθῷ γὰρ αὐτὴν ἀγαγομένην Χερνῆτιν γυναῖκα Νικάνδρην, καὶ ἐργασαμένην ἐνιαυτὸν, ὕστερον ἐκ τῶν οἰκείων ἐλάσαι, μὴ ἐντελῆ τὸν μισθὸν ἀποδοῦσαν. Τὴν δὲ ἀράσασθαι πολλὰ Ἀθηνᾷ, τίσασθαι αὐτὴν ἀντ' ἀδίκου στερήσεως. Ὅθεν εἰς τοσοῦτον τε μανίας ἐλθεῖν,

[1] *Suidas* in Μυρὼ T. II. p. 585.

Ejus meminit *Athenæus* XI. 12. p. 490. (num. IV.) sed qui eam Μοιρὼ vocat per diphthongum οι. Μοιρὼ etiam vocatur ab *Eustathio* ad Ιλ. ω'. p. 1484, 48. & ad Odyss. μ'. p. 475, 13. Eadem fuerit *Myro*, quæ hymnum in Neptunum scripsit, teste *Eustathio* ad Ιλ. β'. p. 247, 37. (v. num. V.) *Kusterus*.

[2] *Leo Allatius* de patria Homeri cap. 16. recte monuit, pro θυγάτηρ hic scribendum esse μήτηρ· *Myro* enim *Homeri* Tragici mater fuit, ut non solum patet ex ipso *Suida* infra v. Ὅμηρος, Ἀνδρ. sed etiam confirmat *Scholiastes Hephæstionis*, cujus verba adducit *Allatius* loco laudato (v. num. VII.) *Kusterus*.

[3] *Scholiastes Hephæstionis* pag. 32, 24.

[4] Ita legendum; vide *Salmasium* ad Simmiæ Παίγνια & *Vossium* in libro de Poetis Græcis. In aliis membranis etiam male hic Φιλίσκος. Pro Διονυσιάδης, qui sequitur, eædem illæ Σωσιφάνης, & has secutus est alius *Scholiastes* pag. 93. de Pleiade multi

VI.

Myro Byzantia, poëtria; quæ verſus heroicos & elegiacos & melicos ſcripſit, Homeri Tragici filia, Uxor Andromachi, cognomento Philologi.

VII.

Septem dicuntur eſſe Tragici, unde etiam appellati ſunt Pleias, quorum unus eſt hic Philicus. Sub Ptolemæo autem extiterunt hi optimi Tragici. Sunt ipſi: Homerus junior, Soſitheus, Lycophron, Alexander, Philicus, Dionyſiades, Æantiades.

Tempore Ptolemæi Philadelphi ſeptem optimi Tragici extiterunt, quos Pleiades vocarunt, quia ſplendebant in arte tragica, ut ſtellæ in aſtro Pleiade. Sunt autem hi: Homerus, non Poëta ille, ſed filius Myrus Byzantiæ Poëtriæ, Soſitheus, Lycophron, Alexander, Æantiades, Soſiphanes & Philiſcus.

VIII.

Scribit & Mœro in execrationibus: Circumfertur quoque de Alcinoë ſermo, Polybi Corinthii filia fuit illa, uxor autem Amphilochi Dryantis. Eam ſcilicet ob amorem Samii cujuſdam hoſpitis, Xanthi nomine, inſaniviſſe. atque id irata ei contigiſſe Minerva, quod à ſe mercede conductam mulierculam, artis texendi doctam Nicandram, quæ totum annum in ejus opere fuerat, poſtremum ædibus expuliſſet, neque integram mercedem perſolviſſet. Illam vero, Minerva

multi multa; non ſunt hæc hujus loci, *Pauw.*

[5] *Scholiaſtes* alius *Hephæſtionis* pag. 93, 36.

[6] Editt. *Hephæſtionis*: ὑὸς Ὁμηρῦς. *Urſinus*; ὁ Μυρῦς· haud dubie legendum eſt: ἀλλ' ὑὸς Μυρῦς· junge modo *Suidam* in Μυρὼ, Ὅμηρος & Σωσίθεος. Alia prætereo, res eſt ſatis nota in hac literarum luce.

[7] *Parthenii* Erotica cap. 27. in *Galei* Scriptoribus Hiſtoriæ Poet. p. 391.

[8] *Athenæo* [num. IV.] dicitur Byzantia, ejusque ab eo laudatur poëma Μνημοσύνη· Scribit *Voſſius* eam in Neptunum elucubraſſe hymnum. Idem aliam eſſe vult à *Myrone Byzantia*, de qua *Suidas*, *Geſnerus* eandem putat, quod & mihi videtur. Ἀραὶ quoque ſcripſit *Euphorion*, *Callimachus*, & *Ovidius* Ibin, *Valerius Cato* Diras & Indignationem, ſimili argumento. *Gale.*

[9] Vide *Apollodori* Biblioth. III. 5. §. 7. p. 168. *Gale.*

[10] Vid. *Herodotus* III. 134. & *Planudes* in vita Æſopi. *Idem.*

θεῖν, ὡς τε ἀπολιπεῖν οἰκόν [11] τε καὶ παῖδας ἤδη γεγονότας, συνεκπλεῦσαί τε τῷ Ξάνθῳ. Γενομένην δὲ κατὰ μέσον πόρον, ἔννοιαν λαβεῖν τῶν εἰργασμένων, καὶ αὐτίκα πολλά τε δάκρυα παρίεσθαι, καὶ ἀνακαλεῖν ὅτε μὲν ἄνδρα κουρίδιον, ὅτε δὲ τοὺς παῖδας· τέλος δὲ πολλὰ τοῦ Ξάνθε παρηγοροῦντος, καὶ φαμένε γυναῖκα ἕξειν, μὴ πυθομένην, ῥίψαι ἑαυτὴν εἰς θάλασσαν.

IX.

Μυρὼ (1) τὴν Βυζαντίαν (2) Κηφισόδοτος (3) ἐχαλκούργησεν.

X. *

Μοιροῦς (4) τῆς Βυζαντίας
Ἀναθήματα (5) τῇ Ἀφροδίτῃ.
Κεῖσαι δὴ χρυσέαν ὑπὸ παστάδα (6) τὰν Ἀφροδίτας
Βότρυ, Διωνύσε πληθόμενος σταγόνι.
Οὐδ' ἔτι τοι μήτηρ ἐρατὸν περὶ κλῆμα (7) βαλοῦσα
Φύσει ὑπὲρ κρατὸς (8) νεκτάρεον πέταλον.

XI. *

Ἡ Βυζαντία (9) Μοιρὼ, ποιήτρια δὲ καὶ αὕτη, γράφει κατὰ τὴν τοῦ Ἀθηναίε ἱστο-

[11] *Juvenalis* Sat. VI. v. 82.

Nupta Senatori comitata est Hippia Ludium
Ad Pharon & Nilum famosaque mœnia Lagi,
Prodigia & mores Urbis damnante Canopo.
Immemor illa domus & conjugis atque sororis,
Nil patriæ indulsit, plorantesque improba gnatos,
Utque magis stupeas, ludos Paridemque reliquit.
Gale.

(1) *Tatianus* in Orat. ad Græcos §. 52. p. 114. ed. Worthi.

(2) Laudatur eadem à *Suida* & *Athenæo* XI, 12. p. 490. ubi facili Librariorum lapsu υ & οι ob similem apud veteres pronunciationem fere confundentium, Μοιρὼ appellatur. *Worthus.*

(3) Hujus meminit *Pausanias* in Arcadicis cap. 30. nec semel in *Boeoticis*. *Worthus.*

Conf. omnino de illo *Franc. Junii* Catalogum artificum in *Cephissodorus*.

(4) *Gottfr. Olearius* ὁ μακαρίτης in Diss. de Poëtriis Gr. p. 40. ex Collectione *Agathii* Holsteniana & Ill. *Steinheilius* ex Codice *Uffenb.* num. 414.

(5) *Olearius:* ἀνάθεμα. de qua voce copiosè agit & simul Scriptores plures de discrimine vocum ἀνάθεμα & ἀνάθημα laudat *Frater dil.* T. II. Curarum philol. ad Rom. IX. 3. & ad Gal I. 8.

(6) Παστὰς significat locum, ubi convivia celebrabant, apud *Xenoph.* Ἀπομνημ. lib. III. cap 8. sect. 9. & *Pollucem* lib. VI. cap. I. sect. 7. VII. 27. sect. 122. & IX. 5. sect. 46. deinde porticum apud *Plutarchum* in vita Lycurgi T. I. Opp. p. 43. B. & in vita *Dionis* ib. p. 982. B. denique thalamum apud *Heliodorum* Æthiop. lib. II. p. 111, 39. *Aristæn.* lib. I.

va fæpius precibus invocata, ultionem petiiffe ob injuftam præmii privationem. Unde fane in tantam infaniam inciderit, ut relicta domo & filiis nuper genitis, nave abiret una cum Xantho. In medio autem curfu cum rem altius memoria repeteret, multas lacrymas profudiffe, ac inclamaffe nunc quidem juvenem domi maritum, nunc etiam natos; ad finem vero Xantho multa promittente, ac fe eam pro uxore habiturum fpondente, illam nullis verbis placatam, fe ipfam præcipitaffe in mare.

IX.

Myrus Byzantiæ ftatuam æream Cephifodotus fabricavit.

X. *

Myrus Byzantiæ
Donaria Veneri repofita.

Ergo fub aurato thalamo jam Cypridis almæ
Uva, facro Bacchi plena liquore, jaces.
Non circumfundens mater tibi grata flagella,
Poft folium pariet nectareum capiti.

XI. *

Myro Byzantia, quæ etiam fuit Poëtria, fcribit, prout Athenæus teftatur, in argu-

I. ep. 10. p. 50. & *Eurip.* in Oreft. v. 1371. quibus addere lubet Epigramma ineditum Autoris incerti num. 94. Cod. *Uffenb.*

Οὐκέτ' ἐρῶ· πεπάλαικα πόθοις τρισίν· εἷς μὲ ἑταίρης,
Εἷς δέ με παρθενικῆς, εἷς δέ μ' ἔκαυσε νέου.
Καὶ κατὰ πᾶν ἤλγησα· γεγύμνασμαι μὲν ἑταίρης
Πείθων τὰς ἐχθρὰς, οὐδὲν ἔχοντι (ἔχων δὲ) θύρας·
Ἔστρωμαι δὲ κόρης ἐπὶ παστάδος αἰὲν ἄυπνος.
Ἕν τι ποθεινότατον παιδὶ φίλημα διδούς.
Οἴμοι, πῶς εἴπω τὸ τρίτον πῦρ; ἐκ γὰρ ἐκείνου
Βλέμματα καὶ κενεὰς ἐλπίδας οἶδα μόνον.

Non amplius amori vacabo: luctatus fum cum tribus amoribus; primum amicam,
Deinde virginem, denique juvenem arfi.
In omnibus dolui; exercitus fum, amicæ quidem
Flectens iras, non vero fores apertas habens.
Cubui in thalamo virginis femper infomnis,
Puellæ unum defideratiffimum ofculum daturus,
Heu mihi! quid dicam de tertio æftu? nam ex illo
Afpectum folum & vanas fpes novi.

(7) Ita *Lucianus* in dial. Junonis & Jovis T. I. Opp. p. 215. κατιαδήσας τοῖς κλήμασι, *palmitibus implicans.*

(8) Hanc vocem in genere mafculino ufurparunt *Homerus* Odyff. ϑ'. v. 92. *Sophocles* tefte *Euftathio* ad Ιλ. ϑ'. pag. 700, 62. ed. Rom. & *Anacreon* od. 4. v. 7. ubi vide *Barnefium* eos confutantem, qui *Sophoclem* primum id invexiffe putant. conf. etiam *Euftath.* ad Ιλ. ξ'. p. 976. ed. Rom. & ad Od. μ'. p. 479, 39. ed. Baf.

(9) *Euftathius* ad Ιλ. ω'. p. 1484, 48. ed. Baf.

ἱστορίαν, ἐν τῷ περὶ πελειάδων, (10) περὶ ἀετοῦ, ὡς ἐτρέφετο μὲν Ζεὺς ἐνὶ Κρήτῃ, νέκταρ δ' ἐκ πέτρης μέγας ἀετὸς, αἰὲν ἀφύσσων γαμφηλῆς, φορέεσκε Διΐ μητιόεντι· τὸ, ἤγουν, διὸ καὶ νικήσας Κρόνον εὐρύοπα Ζεὺς, ἀθάνατον ποίησε, καὶ οὐρανῷ ἐγκατένασσεν· ἀστροτεθέντα δηλαδή· ὡς δ' ἄυτως φησὶ, τρήρωσι πελειάσιν ὤπασε τιμὴν αἱ δή τοι θέρεος καὶ χείματος ἄγγελοί εἰσιν· ὃ δὴ καὶ Ἡσιόδῳ δοκεῖ. Ὅρα δὲ ἐν τῷ, ὡς δ' ἄυτως πελειάσιν ὤπασε τιμὴν, ὅτι Ὁμήρῳ συμφωνεῖν ἡ Μοιρὼ ἐθέλει· ὡς γὰρ κατ' αὐτὴν ὁ ἀετὸς, οὕτω καθ' Ὅμηρον αἱ Πελειάδες, ἀμβροσίαν φέρουσι τῷ Διΐ.

XII. *

Δῆλον (1) τὸ τῶν Πελειάδων ἤτοι Πλειάδων ἀξίωμα καὶ παρὰ τῇ Βυζαντίᾳ Μοιροῖ ἐν τῷ· Ζεὺς τρήρωσι κ. τ. λ. (vid. num. II. v. 9 sq.)

XIII. *

Ἡσίοδον (2) ἀκούων δὲ ἰσόχρονον Ὁμήρῳ,
Ἢ τὸν φωκέα Ὅμηρον τοῦ Εὐφρονός μοι νόει,
Εἴτε καὶ τὸν Βυζάντιον υἱὸν τοῦ Ἀνδρομάχου,
Τοῦ Ἀνδρομάχου καὶ Μυροῦς τῶν ποιητῶν τὸν παῖδα.

XIV. *

Μύρων (3) Βυζάντιος ποιήσας ἔπη καὶ ἐλεγεῖα, Ἑρμῆ βωμόν φησιν ἱδρύσασθαι πρῶτον Ἀμφίονα, καὶ ἐπὶ τούτῳ λύραν παρ' αὐτοῦ λαβεῖν.

(10) In *Eustathii* ed. Basil. mendose legitur; διαλέκτων, unde *Menagius* in Historia Mulierum Philosoph. sect. 20. conjicit, *Myronem* scripsisse librum de Dialectis. Mihi autem ex verbis *Athenaei* (num. II. & IV.) fit verisimile, apud Eustathium pro διαλέκτων legendum esse πελειάδων.

(1) *Eustathius* ad Od. μ'. pag. 475, 13.

(2) *Joh. Tzetzes* Histor. Chil. XII. v. 211

(3) *Pausanias* in Bœoticis lib. IX. cap. 5. p. 721.

Loci hujus Pausaniæ tribus verbis facienda est men-

argumento de Pleiadibus, de aquila, Jovem in Creta educatum esse, & aquilam ingentem semper ex petra rostro haurientem nectar, apportasse Jovi prudenti; propterea quoque Jovem late sonantem, victo Saturno, illam immortalitate donatam in cœlo habitare voluisse, nimirum inter astra relatam. Eundem autem, ut ibidem loci ait, honorem pavidis Pleiadibus tribuit, quæ nunc æstatis & hyemis sunt nunciæ, quod etiam Hesiodo placet. Vides in verbis: *eundem honorem Pleiadibus tribuit*; Myronem cum Homero consentire voluisse; uti enim secundum illam aquila, ita secundum Homerum Pleiades ambrosiam Jovi apportant.

XII. *

Declaratur etiam Peleiadum sive Pleiadum honor apud Myronem Byzantiam in versibus: Jupiter pavidis, &c.

XIII. *

Hesiodum vero audiens coætaneum Homero,
Vel Phocensem Homerum Euphronis mihi intellige,
Sive & Byzantium filium Andromachi,
Andromachi atque Myronis Poëtarum filium.

XIV. *

Myron Byzantius, heroici carminis & elegorum scriptor, Amphionem tradit primum omnium Mercurio aram dedicasse, & idcirco lyram ab eo accepisse.

tio, quo Myron Byzantius heroici carminis & elegorum scriptor memoratur, quem ita accepit, ac si *Myro Byzantia* invenisset *Tiraquellus* (in XI. legem Connub. in catalogo fœminarum erudit. T. II. Opp. p. 190.) Et sane facilis videtur mutatio apud *Pausaniam* verborum: Μυρὼ ἡ Βυζαντία ποιήσασα ἔπη, in ista: Μύρων ὁ Βυζάντιος ποιήσας ἔπη. *Myronis* quidem nomen in viris non ignotum; fuitque illud celebris Prienensis statuarii. At cum nuspiam alibi Byzantius ille Poeta occurrat, tantaque sit nominis & patriæ cum Poetria nostra convenientia, omnino *Myronem* illum ex entium classe relegamus, Poëtriam nostram ei apud Pausaniam substituentes. *Olearius* in diss. de Poetriis p. 41.

ΜΥΡΤΙΔΟΣ
ΤΗΣ ΑΝΘΗΔΟΝΙΑΣ
ΜΕΛΗ.

I.

Τίς (1) Ἔυνοστος (2) ἥρως ἐν Τανάγρᾳ; καὶ διὰ τίνα αἰτίαν τὸ ἄλσος αὐτοῦ γυναιξὶν ἀνέμβατόν ἐστιν; Ἐλιέως τοῦ Κηφισσοῦ (3) καὶ Σκιάδος Ἔυνοστος ἦν υἱὸς, ᾧ φασιν ὑπὸ νύμφης Ἐυνόστας ἐκτραφέντι τοῦτο γενέσθαι τοὔνομα· καλὸς δὲ ὢν καὶ δίκαιος, οὐχ ἧττον ἦν σώφρων καὶ αὐστηρός· ἐρασθῆναι δὲ αὐτοῦ λέγουσιν Ὤχναν, μίαν τῶν Κολωνοῦ θυγατέρων ἀνεψιὰν οὖσαν· ἐπεὶ δὲ πειρῶσαν ὁ Ἔυνοστος ἀπετρέψατο, καὶ λοιδορήσας ἀπῆλθεν εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, κατηγορήσων, ἔφθασεν ἡ παρθένος τοῦτο πράξασα κατ᾽ ἐκείνου, καὶ παρώξυνε τοὺς ἀδελφοὺς Ὄχεμον (4) καὶ Λέοντα καὶ Βουκόλον, ἀποκτεῖναι Ἔυνοστον, ὡς πρὸς βίαν αὐτῇ συγγεγενημένον· ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἐνεδρεύσαντες ἀπέκτειναν τὸν νεανίσκον· ὁ δὲ Ἐλιεὺς ἐκείνους ἔδησεν· ἡ δὲ Ὤχνη μεταμελομένη καὶ γέμουσα ταραχῆς, ἅμα μὲν αὐτὴν ἀπαλλάξαι θέλουσα τῆς διὰ τὸν ἔρωτα λύπης, ἅμα δ᾽ οἰκτείρουσα τοὺς ἀδελφοὺς, ἐξήγγειλε πρὸς τὸν Ἐλιέα πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν, ἐκεῖνος δὲ Κολωνῷ· Κολώνου δὲ δικάσαντος, οἱ μὲν ἀδελφοὶ τῆς Ὤχνης ἔφυγον, αὐτὴ δὲ κατεκρήμνισεν ἑαυτὴν. ὡς Μυρτὶς ἡ Ἀνθηδονία ποιήτρια μελῶν ἱστόρηκε.

Κορίννα

(1) *Plutarchus* in Quæstion. Græcis T. II. p. 300. D.

(2) De *Eunosto*, Deo vel Dea quadam molarum præside *Eustathius* ad Odyss. ύ. p. 724, 49. λέγει νόστον ὁ Ῥήτωρ ἐνταῦθα (*Athenæus* XIV. p. 618. D.) οὐ τὸν ὁμηρικὸν καὶ συνήθη. ἀλλά τινα δαίμονα ἐπιμύλιον, ἔφορον τῶν ἀλετῶν, ὅς καὶ Ἔυνοστος ἐλέγετο. & ad Odyss. ά p. 9, 44. ὅθεν καὶ Ἔυνοστος, φαῦλον, φασὶν, ἀγαλμάτιον παρὰ τοῖς μύλωσιν·

ἢ

MYRTIDIS ANTHEDONIAE CARMINA.

I.

Quis est Eunostus heros Tanagræ, & cur lucum ejus intrare mulieribus nefas est? Elieus Cephisi & Sciadis F. pater Eunosti fuit, cui nomen impositum ab Eunosta nympha, quæ eum enutriverat, aiunt. Hic Eunostus ut honestus & justus, ita pudicus etiam fuit atque austerus. Ejus amore captam ferunt Ochnam unam de Coloni filiabus, consobrinam suam, à qua solicitatus ad concubitum, aversatus mulierem & convicio insectatus, ad fratres ejus abiit, querelam de ipsa propositurus. Sed Ochna Eunostum occupavit apud fratres accusare, vique se ab eo compressam mentiri: obtinuitque, ut Ochemus & Leon & Bucolus adolescentem per insidias exceptum interficerent. Percussores filii Elieus in vincula conjecit. Ochna autem pœnitentia facti animique perturbationibus compulsa, simul ut se molestia ob amorem concepta exoneraret, simul fratrum miseratione ducta, rem ut erat Elieo vera narratione, isque porro Cololono exposuit. Colono judice sententiam ferente, fratres Ochnæ solum vertere; Ochna præcipitem se dedit: sic refert *Myrtis* Anthedonia Poëtria.

Co-

ἢ ὡς ἐν ἑτέρῳ ῥητορικῷ λεξικῷ κεῖται, Ἔυνοστος, θεὸς ἐπιμύλιος, δοκοῦσα ἐφορᾶν τὸ μέτρον τῶν ἀλεύρων. Ultima hæc verba transcripsit *Autor Etymologici* in Ἔυνοστος. vide etiam *Eustathius* ad Ιλ β'. p. 162, 21. & ad Ιλ. ψ'. p. 1457, 19. & *Suidas* in νοσὺς.

(3) *Petavii* codex: Κηφισοῦ.

(4) *Petavii* Codex: Ἔχεμον.

II.

Κορίννα, (1) Ἀχελοδώρου καὶ Προκρατίας, Θηβαία, ἢ Ταναγράια, μαθήτρια Μύρτιδος.

III.

Πίνδαρος, (2) Θηβαῖος, Σκοπελίνου υἱὸς, κατὰ δέ τινας Δαϊφάντου· ὃ καὶ μᾶλλον ἀληθές· ὁ γὰρ Σκοπελίνου ἐστὶν ἀφανέστερος, καὶ προσγενὴς (3) Πινδάρου. (4) Τινὲς δὲ καὶ Παγωνίδου ἱστόρησαν αὐτόν· (5) Μαθητὴς δὲ Μύρτιδος γυναικὸς, γεγονὼς κατὰ τὴν ξέ Ὀλυμπιάδα, κατὰ τὴν Ξέρξου στρατείαν ὢν ἐτῶν μ'.

IV.

Μυρτίδα (6) ἐχαλκούργησε Βοΐσκος. (7)

(1) *Suidas* in Κόριννα.

(2) *Suidas* in Πίνδαρος.

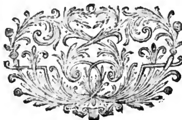
(3) Forte, συγγενής. *Kusterus.*

(4) Addendum puto: τοῦ ἑτέρου vel τοῦ διασήμου. *Kusterus.*

(5) *Pearsonius* ad hunc locum sequentia notaverat: Forte, καὶ Μυρτίδος γυναικός· μαθητὴς δὲ Λάσου, ἢ Σιμωνίδου. Cogitet lector. *Kusterus.*

(6) *Tatianus* in Orat. ad Græcos segm. 52. p. 113. ed. Worth.

(7) Forte legendum Βοηθός. Nam Boëthum sculptorem à Mentore proximum in admiratione fuisse scribit *Plinius* lib. XXXIII. c. 12. & ejusdem opus apud Lindiam Minervam in Rhodo exstare. Recenset

KO-

II.

Corinna, Achelodori & Procratiæ filia, Thebana vel Tanagræa, diſcipula Myrtidis.

III.

Pindarus, Thebanus, Scopelini filius vel Daïphanti; quod etiam veriſimilius. Nam Scopelini filius eſt obſcurior & Pindari alterius cognatus. Quidam etiam ipſum Pagonidæ filium fuiſſe tradiderunt. Diſcipulus vero fuit *Myrtidis* mulieris. Natus eſt Olympiade LXV. ita ut Xerxe in Graeciam trajiciente annorum eſſet XL.

IV.

Myrtidis ſtatuam aeream fabricavit *Boiſcus*.

ſet etiam alios argenti ſculptores ibidem. Et lib. XXXIV. c. 8. (quo nobilitates ex ære operum & artificum enumerat) *Boëthi*, inquit, *quanquam argento melioris, infans eximie anſerem ſtrangulat*. Ibidem meminit Naucidis, Silanionis, Euthycratis & Cephiſodoti (à quo diverſi ſunt Cephiſodoti duo ſtatuarii ibidem commemorati) ſtatuariorum. *Lyſippus etiam*, inquit, *nobilitatur temulenta tibicina & canibus & venatione*; de quo plura in Onomaſtico & loco jam citato *Plinii:* frater ejus fuit Lyſiſtratus & ipſe ſtatuarius. Item lib. XXXVI. c. 5. ubi nobilitates operum & artificum in marmore deſcribit; *in magna*, inquit, *admiratione eſt & Hercules Meneſtrati*: & paulo inferius: *In hortis Servilianis reperio laudatos Dactylidis Pythias, Amphiſtrati Càlliſthenem hiſtoriarum ſcriptorem. Niceratus*, inquit lib. XXXIV. c. 8 *Æſculapium fecit & Hygiam, qui ſunt in Concordiæ templo Romæ*. Geſner.

Laudatur Myrtis ab *Antipatro Theſſalo* in *Sapphonis* fragm. num. CXXXVIII.

 CORIN.

ΚΟΡΙΝΝΗΣ
ΤΗΣ ΤΑΝΑΓΡΑΙΑΣ
ΜΕΛΗ.

I.

Ἦ (1) διανεκῶς (2) εὕδεις, (3) οὐ μὰν πάρος ἦσθα Κόριννα (4) *

II.

Καλὰ (5) γέρεια (6) εἰσομένα (7)
Ταναγρίδεσσι (8) λευκοπέπλοις. (9)

Μέγα

(1) *Hephæstion.* in Enchiridio p. 9, 8. ἔστι μέν τοι καὶ ἐν ἔπει ὡς παρὰ Κορίννῃ ἐν τῷ πέμπτῳ· Ἦ διανεκῶς κ. τ. λ. *Urfinus.*

(2) Quid eſt διανεκῶς? an *continuo*, ut διανεκῶς dorice ſcriptum fuerit pro διηνεκῶς? ſic græcum habemus, & ſententia ſtare poteſt, ſed verſus peſſime temeratur, & Hephæſtioni publice illuditur: nam διανεκῶς doricum haud dubie ſecundam producit; duas autem breves voluit Hephæſtion, & nos cum Hephæſtione requirimus: quare id verum eſſe non poteſt; aliud latet; quod uno verbo tibi aperiam: Legendum eſt: Ἦ διανέχοισ' εὕδεις, ὀ μὰν &c. Sic nihil aptius: διανέχω plus eſt, quam ἀνέχω, intendit enim ἀνὰ: hoc participium apte jungitur cum εὕδεις, & ſenſus eſt, Corinnam nunc magis quiete obdormiſcere, quam antea ſolebat: *quæ placide dormire potes, non certe antea eras Corinna.* Patiens erat ſomni διανέχουσα ηὗδε. elegans eſt participiorum uſus apud Græcos, ut ſciunt periti. Si à διανέχω dixiſſent illi διανεχῶς ut à συνέχω dicunt συνεχῶς, id lubens arripuiſſem, ut ſic mutatio fieret minor; ſed exemplis plane deſtituor; quare vicinum ſumſi, ne Scholaſticos in me concitem ipſe. Pro ἦσθα in aliis membranis erat ἴσθα, quod corvis cedat, per me licet. *Pauw.*

Vir doctus, verſum corruptum eſſe ſentiens, eum emendare conatus eſt. Legit enim: Ἦ διανέχοισ' εὕδεις &c. Sed hæc emendatio ei prorſus infeliciter ceſſit. Primo enim Η hic non eſt ἣ, *quæ*, ut credidit; ſed ἦ, *ſane*; alias *Corinna*, dorica utens dialecto, ſcripſiſſet ἅ. Dein illud διανέχοισ' græcum non eſt, neque in græca lingua ſimile eſt compoſitum. Præterea Scholiaſtem non ita legiſſe inde patet, quod ſcribat: Τῆς δὲ δια ἀντὶ μιᾶς βραχείας παραλαμβανομένης· Alioqvin ſcripſiſſet: Τῆς γὰρ διαν &c. Difficile eſt in tam abrupto verſiculo veram definire lectionem. Quod tamen mihi in mentem venit, dabo; Ἦ διακενᾶς εὕδεις, &c. Fruſtra profecto dormis, &c. Ultimæ verſiculi partis ſenſus pendet à ſequentibus, quæ ætas nobis, ut multa alia invidit.

Hæc

CORINNAE TANAGRAEAE CARMINA.

I.

Certe continuo dormis, non fane antea eras Corinna *

II.

Pulchra præmia collocatura
Mulieribus Tanagricis, quæ albis palliis indutæ funt.

Valde

Hæc vero conjectura, etfi veram effe minime præftiterim, fatisfacit Hephæftionis poftulatui. *Arnaud* Spec. Animadv. cap. 19. p. 110.

(3) Cod. Reg. ἴυδης.

(4) Cod. Reg. Καείννα, Pal. Κόῤῥινα, mendofè.

(5) Hoc quoque ex *Hephæftione* pag. 60, 8. Liber MStus habet γίεριια. *Urfinus.*

(6) Γέρεα & γέρεια pro γέρατα idiotifmus eft fatis notus. *Pauw.*

Γέρατα & γέρα fignificant præmia & fummos ob virtutem honores. vide *Xenoph.* de Rep. Laced. in fine. *Ariftotelem* Ethic. V. 6. *Diog. Laërt.* lib. I. fegm. 53. & *Dionyf. Halic.* Antiqq. Rom. II. p. 87, 6, & 16. Quo fenfu hæc vox explicatur ab *Euftathio* ad Ιλ. ά. p. 54, 30. & p. 68, 15. à *Bafilio M.* in Comment ad Ef. cap. 10. T. I. Opp. p. 563 fq. ed. Garn. cujus verba paululum immutata in *Thomæ* *Magiftri* ἐκλογαῖς ὀνομάτων ἀττικῶν v. δόξα repetuntur. Jovi γέρα tribuunt *Lucianus* in Jove Tragœdo fub. init. T. II. Opp. p. 129. & *Paufanias* lib. V. in Eliac. cap. 4. p. 382.

(7) Ἐισομένα vel ἐισομένα potius, eft ab ἕω, quod ftatuo, *colloco*, fignificat vulgo. *Pauw.*

An ἐισαμένα, *ftatuens, collocans? Themiftius* Orat. I. p. 8. D. ed. *Hard.* νεὼς μὲν αὐτῷ ὥσπερ θεῷ καὶ ἀγάλματα τὲς ἀνθρώπυς ἵσασθαι ξυνηνάγκασε. *Templa fibi, tanquam Deo, & fimulacra cogebat homines ftatuere*; ἐισαμένα fignificare poterit: *nofcens, excogitans.*

(8) *Tanagram* urbem Bœotiæ *Dicæarchus* in urbibus ad Euripum pofitis enarravit, fed *Ptolemæus* & *Strabo* reducunt paulo à mari, quamvis ager ejus ad mare pertinuerit. Conf. de illa *Strabonem* IX. p. 400, 403, & 410. *Paufan.* in Bœot. lib. IX. c. 20. *Stephanum Byz.* in Τανάγρα. *Xenophontem* Ἑλληνικ. V. 4. fect. 49. *Thucydidem* lib. I. fect. 108. & lib. III.

III.

Μέγα (1) δ' ἐμὴ (2) γέγαθε πόλις,
Λιγυροκωτίλης (3) ἐνοπῆς.

IV.

Δούρατος (4) ὥς τ' ἐφ' ἵππῳ κατὰ μὲν βριμούμενοι,
Πόλιν δ' ἐπράθομεν,
Προφανὴς (5) Γλυκοῦ δέ τις ἀδων
Πελέκεσι (6) δονεῖται.

Πομ-

III. sect. 91. *Tzetzem* ad Lycophr. v. 326. *Livium* XXXV. cap. ult. & *Statium* Theb VII. v. 254. Ab *Homero* Ιλ. β'. v. 498. appellata est Γραῖα. De gallis Tanagræis ad certamina natis vid. *Pausanias* in Bœot. IX. 22. p. 753. *Varro* de R. R. III. 9. *Plinius* X. 31. *Columella* IX. 2. & *Hesychius* in Κοιλόφρυξ.

(9) Reperitur hæc vox in *Constantini Manassis* Annalibus v. 33.

(1) *Hephæstion* pag. 60, 10.

(2) Δὲ μὴ Edd. Hephæst. An μὴ scriptum pro οὐ? *urbs vero non valde gavisa fuit.* Vix puto, & aliud lætius mihi promitto: fallor, aut scribendum: Μέγα δ' ἐμὴ γέγαθε πόλις. *Valde autem urbs mea gavisa est*, (sic etiam legit *Ursinus*) *Corinna*, ut multi scribunt, ex Tanagra oriunda erat; hinc *urbs mea* de Tanagra accipi potest perbene; nos plura ea de re alias. *Pauw.*

(3) Hoc fortasse à verbis sequentibus pependit, quæ nobis invidit Grammaticus: alias subaudiendum est ἕνεκα, ut sic causa laetitiae adsit opportuna. Et hoc perquam probabile; ipsius *Corinnæ* vox suavissima urbem patriam laetitia exultare fecerat palam. Sententia est aperta & facilis; sic autem ad Victoriam *Corinnæ* haec ipsa pertinent. Quo posito erunt, qui scripturi sunt: μέγα δ' ἐμῆς γέγαθε πόλις λιγυροκωτίλας ἐνοπῆς. Sed id necesse non est; nam in integro poëmatio de persona constabat satis absque eo. *Multum urbs mea gavisa est propter vocem argutam & canoram, quam mihi dederunt Musæ.* Haec aut similia dicere potuerunt graeca, ut alia omittam plura. Ne simus igitur incauti aut male morati in his. Γέγαθε alium idiotismum servat, quam ἐμὴ & alia hic adscripta; sed id non morabitur quemquam, & omnes expedire poterunt statim. *Pauw.*

Λιγυροκωτίλας dictum βοιωτικῇ προσθήκῃ τοῦ ὁ. *Ursinus.*

Λιγυρὴ dicitur μάστιξ ab *Homero* Ιλ. λ'. v. 532 πνοιὴ ab *eodem* Ιλ. ἑ. v. 526. Ιλ. ρ'. 590, & Ιλ. ψ'. v. 215. & ab *Aristæneto* I. ep. 3. p. 16. φόρμιγξ ab *Homero* Od. 'Θ. v. 257. ὄρνις ab *eodem* Ιλ. ξ'. v. 290. ἀοιδὴ ab *eodem* Od. μ'. v. 44. & v. 183. & ab *Hesiodo* Ἔργ. v. 583. μολπὴ ab *Homero* hymn. XVII. in Pana. λιγυρὸν μέλος ab *Achille Tatio* lib. VIII. p. 481.

Κωτίλος est epitheton avium garrularum in *Aristotelis* Historia Anim. lib. I. cap. I. *Plutarchi* lib. adversus Colotem T. II. Opp. p. 1125. C. & *Basilii* M. Homil. VIII. in Hexaëmeron T. I. Opp. p. 73. C. ed. Garn. Hirundinis, in *Anacreontis* Od. XII. v. 2. in Scholiis *Procli* ad *Hesiodi* Ἔργ. v. 374. in Scholiis *Theocriti* Idyll. XV. v. 87. & in Etymologico M. in κωτίλλειν. Ἀνάνυτα κωτίλλειν tribuitur mulieribus à *Theocrito* Idyll. XV. v. 87. αἱμύλα κωτίλλειν iisdem ab *Hesiodo* Ἔργ. v. 374. & à *Nonno* Dionys. XXXI. v. 72. adulatoribus à *Theophane Ceram.* homil. 45. p. 314. viris disertis à *Manethone* Apotel. lib.

III.

Valde autem mea urbs gavisa est,
Propter suavem & blandam vocem.

IV.

Tanquam in equo ligneo excandescentes,
Evertimus autem urbem,
Sed amicus quidam Glyci palam canens
Bipennibus agitatur.

Pompile

lib. II. v. 330. ἡδέα κωτίλλειν convivis à *Phocylide* apud *Athen.* X. p. 428. B. *Moschopulus* περὶ σχεδῶν p. 63. Κωτίλλω, τὸ ὑβρίζω καὶ φλυαρῶ· ἐξ οὗ κώτιλλος, ὁ φλύαρος. *Etymologicum M.* in κωτίλλειν· πανούργως κολακεύειν καὶ λέγειν, ἀπό τινος ὀρνέου χελιδὼν καλουμένου· αἳ οὖν καὶ οἱ πολλὰ λαλοῦντες καὶ κολακεύοντες, κωτίλοι λέγονται.

(4) *Hephæstion* p. 60, 14.

Hæc obscura sunt & difficilia; an forte legendum: Δούρατος ὥς' ἐφ' ἵπποι κατὰ μὲν βρεμόμενοι? ordo verborum sit: ὡς' ἵπποι ἐπὶ δούρατος μὲν καταβρεμόμενοι· quæ verti possunt; *ut equi quidem in bastam cum fremitu irruentes;* ἐπὶ cum casu patrio sæpe motum indicat; hunc autem exprimit βρεμόμενοι & καταβρεμόμενοι recte acceptum; de equis generosis res est perquam nota; hisce assimilat *Corinna* istos urbis eversores. Πόλιν δ' ἐπεράθομεν cum superioribus arcte cohærent, & copulari debent una; verbum autem præter alia abest, cui ἐπεράθομεν faciem obvertebat, id certum ac perspicuum. Ipse versus primus prolixior est, ut vides, & hunc alterum cum duobus sequentibus magnitudine sua superat longe: si in duos versiculos divideretur, uterque sibi satis similis esset:

Δούρατος ὥς' ἐφ' ἵπποι
Κατὰ μὲν βρεμόμενοι·

nec ita à ceteris discreparent sed hoc incertum est, & definire nolo. Editores primam in βρεμόμενοι corripiunt, perperam certe, nam est producenda absque dubio. Quare si versiculus secundus ab ista voce inciperet, ionicus à minore ibi adhibitus fuisset pro antispasto, sicuti in primo adhibetur pro antispasto choriambus. Sed alii videant, ut nos etiam diligentius faciemus aliquando. *Pauw.*

Mihi certe sit verosimile, Poëtriam alludere ad equum Durium vel Durateum ex historia Trojana notissimum, de quo consulere licet *Palæphatum* cap. 17. *Homerum* Odyss. Θ. v. 493. & v. 512. *Aristophanem* in Avib. v. 1128. *Euripidem* Troad. v. 10 sqq. *Athenæum* lib. XIII. p. 610. *Anthologiam* II. 23. epigr. I. *Dionem Chrysost.* orat. XI. p. 160. C. *Pausaniam* in Atticis l. 23. p. 55. & in Lacon. III. 13. p. 239. *Clementem Alex.* Strom II. 20. p. 488. *Agatharchidem* de mari rubro Tom. I. Geogr. Min. *Hudsoni* p. 9. *Cointum Smyrn.* lib. XII. v. 37. *Apostolium* Proverb. cent. XVI n. 41. *Cedrenum* p 108, 30. ed. Basil. *Hesychium* in Βαιρακίδα. *Lucretium* I. v. 477. *Senecam* in Agamemn. v. 626. *Servium* ad Æn. II. v. 150. & *Hyginum* fab. 108.

(5) An Περσαυὴς nomen proprium est, ut Γλυκῦ, & vertendum hoc: *Prophanes vero aliquis Glyci cantans?* Hoc verum forte; nisi potius Γλυκῷ legendum est ut περσαυὴς sit vox communis, & verba significent: *aliquis vero publice cantans Glyco* & in honorem Glyci; res est incerta, alii videant. Mihi fere displicet πελέκεσι δονεῖται, de uno tali. Visne suspicionem? dicam, quamvis levior sit ipsa aura; fors *Corinna* dederat: Περσαυὴς γλυκὺς ἢ τὶς ἀγκὼν πελέκεσι·

V.

Πομπίλε (1) ναύτῃσιν πέμπων πλόον εὔπλοον (2) ἰχθὺς,
Πομπεύσῃς (3) πρύμναθεν ἐμὰν ἁδεῖαν ἑταίραν.

VI.

Ει μὴ (4) ἄρα καὶ ἡ Καρία Φοινίκη ἐκαλεῖτο, ὡς παρὰ Κορίννῃ καὶ Βακχυλίδῃ ἐςὶν εὑρεῖν.

VII.

Ταναγραῖοι (5) οἰκιςὴν σφισι Ποίμανδρον γενέσθαι λέγυσι, Χαιρησίλεω παῖδα τοῦ Ἰασίυ, τοῦ Ἐλευθῆρος· τοῦτον δ' Ἀπόλλωνός τε καὶ Αἰθούσσης (6) εἶναι τοῦ Ποσειδῶνος. Ποίμανδρον δὲ γυναῖκά φασιν ἀγαγέσθαι Τάναγραν θυγατέρα Αἰόλυ. Κορίννῃ δέ ἐςιν ἐς αὐτὴν πεποιημένα, Ἀσωποῦ παῖδα εἶναι.

VIII.

Ἡ δὲ (7) Κόριννα καὶ διδαχθῆναί φησι τὸν Ἀπόλλω ὑπ' Ἀθηνᾶς αὐλεῖν.

IX.

Θέσπεια, (8) πόλις Βοιωτίας. Ὅμηρος· (9) Θέσπειαν Γραίαν τε ---- Θεσπιάδυ κλίσμα, (10) τοῦ Τεύθραντος, τοῦ Πανδίονος· Γράφεται καὶ διὰ τοῦ ἰ, καὶ ἐκτείνεται καὶ συςέλλεται παρὰ Κορίννῃ.

Ὠγύ-

λέκεσι ὅπυεῖται. Locus infamis propter luxuriam dicitur γλυκὺς ἀγκὼν, vid. *Athen.* XII. cap. 3. Talis voluptatum cloaca fuerat urbs illa, quam hic everſam legimus, & quidem περιφανὴς, id eſt, publice & in omnium oculis. Fateor hæc ſuſpicio mihi lenocinatur, quia ſic ſententia optima eſt, & locus omni ſcrupulo caret. Nomen Γλυκὸς ignotum mihi iſta forma: quam facile id enaſci potuit ex γλυκὺς? quid autem ᾆδων? nonne ſimile eſt τῷ ἀγκὼν, ſi ductus literarum implicitos conſideres? Certe facillima eſt utriuſque vocis depravatio, & ſi conjectura noſtra non ſit vera, ſaltem ſimilis eſt vero: id ego blanditiis ejus pellectus affirmare non erubeſco. *Pauw.*

(6) Legerim omnino addito ν πελέκεσιν, metrum alias laborat. Hac ratione etiam legit hunc verſiculum Scholiaſtes, licet apud eum corrupte exſtet πελέκεσσι. Ita vero cum legiſſe inde conſtat, quod ſcribat, ἀντίσπαστος ἔχων λελυμένην τὴν μίαν μακράν. *Arnaud* Spec. Animadvv. cap. 27. p. 152.

(1) *Athenæus* lib. VII. p. 283. D. Κόριννα τε, ἢ ὁ πεποιηκὼς τὸ εἰς αὐτὴν ἀναφερόμενον ποιημάτιον· Πομπίλε κ. τ. λ. Πομπίλος nomen accepit ἀπὸ τῆς πομπῆς à deductione vel transvectione. Pompilum enim hominem fuiſſe aiunt, πορθμέα, *portitorem*, ut *Ælianus* tradit, vel ut *Athenæo* placet, θαλασσουργὸν *piſcatorem*, qui ab Apolline, quod Ocyrhoen nympham transjeciſſet, in nominis ſui piſcem immutatus ſit. *Oppianus* putat eum ſic dictum eſſe, quod navigantes in alto mari ad continentem uſque comitetur. Vocatur etiam πομφίλος & ἱερὸς ἰχθὺς, atque à *Plinio* inter thunnos refertur. Conf. de illo *Ælianum* de Anim. II. 15. & XV. 23. *Athenæum* lib. VII. p. 282. ſq. *Oppianum* Halieut. I. v. 186. ſqq. *Nonnum* Dionyſ. VI. v. 295. & XXXIX. v. 332.

V.

Pompile piſcis, qui nautis felicem curſum immittis,
Deducas à puppe meam ſuavem amicam.

VI.

Niſi forte Caria Phœnice vocata eſt, ut apud Corinnam & Bacchylidem legimus.

VII.

Tanagræi urbis ſuæ primordia Pœmandro Chæreſilai filio, Iaſii nepoti, Eleutheris pronepoti, accepta referunt; & Eleutherem quidem ex Apolline & Æthuſa Neptuni filia genitum dicunt; Poemandrum ipſum in matrimonio habuiſſe Tanagram Æoli filiam. Corinna autem verſibus mandavit, Æſopi illam fuiſſe.

VIII.

Corinna è Minerva didiciſſe tibiis canere Apollinem ait.

IX.

Theſpia urbs Bœotiæ, de qua *Homerus:* Theſpiam Græamque···· A Theſpiade condita, qui fuit filius Teuthrantis, nepos Pandionis. Scribitur quoque per iota, & producitur & corripitur apud *Corinnen.*

Thebæ

332. *Plinium* Hiſt. nat. IX. 20. & *Ovidium* Halieut. v. 101.

(2) Proſperæ navigationis index ac comes es. *Dalechamp.*

Εὔπλοια memoratur in *Plutarchi* libro: Stoicos quam Poetas abſurdiora dicere. T. II. Opp. p. 1057. E: ἐυπλοίη in *Anthologiæ* lib. III. cap. 22. epigr. 38. ἐυπλοεῖν in *Luciani* dial. Charontis & Merc. T. I. Opp. p. 282. & in Cataplo ib. p. 436. *Achilles Tatius* lib. II. p. 133. ἦν πολλή τις ἐυχή. θεὺς σωτῆρας καλῦντες, ἐυφημῦντες αἴσιον τὸν πλῦν γενέσθαι.

(3) *Athenæi* Edd. πομπέυσας, *qui deduxiſti.*

(4) *Athenæus* lib. IV. p. 174. F.

(5) *Pauſanias* lib. IX. in Bœoticis cap. 20. p. 748.

(6) Quidam malunt Ἀιθέσης, forma participii. Poteſt tamen & altera ſcriptio defendi, ut ab αἴθος, ſic derivetur Ἀιθῦσσα, quemadmodum Σκοτῦσσα à σκότος, contracto όεσσα in ῦσσα per craſin. *Sylburg.*

(7) *Plutarchus* de Muſica, Tom. II. Opp. p. 1136. B.

(8) *Stephanus Byzantinus* in Θέσπεια.

(9) Hemiſtychium illud invenitur Ιλ. β'. v. 498. ad quem locum *Euſtathius:* ἡ δὲ Θέσπεια ἡ πρὸς τῷ Ἑλικῶνι ἔκειτο νοτιωτέρα ἀυτῦ. *Theſpia autem ad Heliconem ſita erat auſtralior ipſo.* Id videtur *Euſtathius* ex *Pauſania* tranſcripſiſſe. Sic enim ille lib. IX. (cap. 26. p. 761.) Θέσπεια ὑπὸ τὸ ὄρος τὸν Ἑλικῶνα ὤκισαι. *Theſpia infra montem Heliconem condita fuit.* Ex hac urbe fuiſſe Glyceram meretricem,

X.

Ὠγύγιαι (1) Θῆβαι ἀπὸ Ὠγυγίου τοῦ βασιλεύσαντος αὐτῶν. Κόριννα δὲ τὸν Ὤγυγον (2) Βοιωτοῦ υἱὸν εἶπεν· ἀπὸ τούτου δὲ καὶ ὠγύγιαι τῶν Θηβῶν πύλαι.

XI.

Ἀγοράζειν, (3) ἐν ἀγορᾷ διατρίβειν· (4) ἀττικῶς· ὅθεν καὶ ἡ Κόριννα ἐπὶ τοῦ Πινδάρου ἀττικίζει· (5) ἐπεὶ καὶ ἐν τῷ πρώτῳ Παρθενίων ἐχρήσατο τῇ λέξει.

XII.

Κορίννης (6) ἣ μόνη δὴ ἐν Τανάγρᾳ ᾄσματα ἐποίησε, ταύτης ἐστὶ μὲν μνῆμα ἐν περιφανεῖ τῆς πόλεως· ἔστι δὲ ἐν τῷ γυμνασίῳ γραφὴ, ταινίᾳ τὴν κεφαλὴν ἡ Κόριννα ἀναδουμένη τῆς νίκης ἕνεκα, ἣν Πίνδαρον ᾄσματι ἐνίκησεν ἐν Θήβαις· Φαίνεται δέ μοι νικῆσαι τῆς διαλέκτου τε ἕνεκα, ὅτι ᾖδεν οὐ τῇ φωνῇ τῇ Δωρίδι, ὥσπερ ὁ Πίνδαρος, ἀλλὰ, ὁποῖα συνήσειν ἔμελλον Αἰολεῖς· καὶ (7) ὅτι ἦν γυναικῶν τότε ἤδη (8) καλλίστη τὸ εἶδος, εἴ τις ἔτι εἰκόνι δεῖ τεκμαίρεσθαι.

Ἡ

cem, quam alii *Glycerium* alii *Phrynen* vocant, referunt scriptores, ac inter eos *Strabo* lib. IX. p. 410. quæ in hac urbe dedicavit Cupidinem illum decantatum, à Praxitele sculptum, ac sibi dono datum, cujus videndi causa initio proficiscebantur Thespias; cum ibi nihil aliud esset spectatu dignum, ut inquit *Strabo* libro cit. quod etiam testatur *Cicero* Accus. in C. Verrem lib. IV. de Signis orat. IX. *Idem opinor artifex ejusdem modi Cupidinem fecit illum, qui est Thespiis, propter quem Thespiæ visuntur. Nam alia visendi causa nulla est.* Quem Cupidinem à Cajo Rom. Imperatore è sede sua amotum Thespiensibus remisisse Claudium, ac Neronem iterum Romam reportasse, ubi igne consumtum fuisse prodidit *Pausanias* in Bœoticis. Fuit autem Phryne Thespiensis adeo dives, ut inquit Herodicus apud *Athenæum* lib. XIII. p. 591 ut Thebarum mœnia se structuram polliceretur, si adscriberetur: Alexandrum diruisse, Phrynem vero meretricem refecisse; pro qua cum Hyperides orator orationem fecisset, & jam manifestum esset calculis judicum, utpote capitalis criminis ream, condemnandam esse, eam in apertum produxit, dicissis tuniculis pectoreque nudato; ac postrema orationis parte illius conspecta pulchritudine, ita peroravit, ut tanquam ministram sacerdotemque Veneris judices religione capti & misericordia commoti liberam eam dimiserint; plebiscito deinde sancitum est, ne qui causas reorum dicerent, commiserationem excitarent, ac ne quis reus coram judicibus sententiam pronunciaturis sisteretur, ut refert *Athenæus* l. c. *Pinedo.*

(10) Thespiam Boeotiæ urbem à Thespiade conditam fuisse inquit *Stephanus*, sed fine auctore. *Pausanias* vero lib. IX. cap. 26. vel à Thespia Asopi filia vel à Thespio Erechthei filio nomen ei inditum fuisse tradit. *Pinedo.*

(1) *Scholiastes Apollonii Rhodii* Argonaut III. v. 1177.

(2) Ogyges f. Ogygus fuit filius Neptuni & Alistræ teste *Tzetze* ad *Lycophronem* v. 1206. vel Termeræ, teste *Stephano* in Ὠγυγία. Vixisse illum tempore Mosis tradunt *Justinus M.* in cohort. ad Græcos p. 7, 36. Opp. ed. Commel. *Julius Africanus* apud *Euseb.* Chron. lib. I. & de Præpar. Evang. 10. p. 489.

X.

Thebæ Ogygiæ, ab Ogygio, qui in illa urbe regnavit. *Corinna* autem Ogygum Bœoti filium dixit. Ab hoc quoque dictæ ſunt Thebarum portæ Ogygiæ.

XI.

Ἀγοράζειν ſignificat in foro verſari, attice; unde quoque *Corinna* ad *Pindarum* atticiſſat; quoniam etiam ipſe (Pindarus) in primo Partheniorum uſus eſt illa locutione.

XII.

Corinnæ hujus, quæ ſola apud Tanagræos cantica fecit, in celebri urbis loco eſt monumentum: in gymnaſio ipſa picta eſt, tænia redimita: victoriæ illud inſigne, quod Thebis carmine Pindarum vicerit. Viciſſe eam arbitror linguæ cauſa; neque enim Dorica, uti *Pindarus*, cecinit, ſed ea, quam eſſent facile Æolenſes percepturi. Quod autem ea fuerit ſui temporis fœminarum formoſiſſima, non eſt difficile ex ipſius imagine conjicere.

Corinna

p. 489. B. Ex Athenienſium regibus primus omnium fuiſſe fertur v. *Euſeb.* Chron. lib. I. p. 27, 26. Ab illo Ægyptus, Bœotia, Lycia & Attica dicta eſt Ogygia v. *Stephanum Byz.* in Αἴγυπτος, Βοιωτία & Ὠγυγία, & *Strabonem* lib. IX. p. 407. conf. de illo *Pauſaniam* lib. IX. in Bœot. cap. 5. *Tzetzem* ad *Lycophr.* v. 1206. & Interpretes *Statii* ad Theb. I. v. 173. Ὠγύγιον paſſim pro veteri uſurpari antiquorum autorum locis probat Ill. *Spanhem.* in *Callimachi* hymnum in Jovem v. 14. quibus adde *Æſchylum* Sept. ad Theb. v. 327. *Phil. Judæum* de ſacrif. Abelis & Caini p. 143. B. Opp ed. Francof. *Antholog.* III. 25. epigr. 58. & lib. V. epigr. 68. *Ælianum* de Animal. XVI. 5. *Heſychium*, *Suidam* & *Etymol. M.* in Ὤγυγος, atque *Euſtathium* ad Odyſſ. α. p. 23, 18. Ὠγύγια κακὰ ſignificant mala ingentia & gravia, v. *Suidam* & Adagiorum Scriptores. *Heliodorus* Æthiop. X. p. 493. hominem ſtaturæ ingentis ὠγύγιον ἄνθρωπον appellat. *Clericus* ad *Heſiodi* Theogon. v. 806. Στυγὸς ἄφθιτον ὕδωρ ὠγύγιον explicat aquam amaram, quia apprime quadrat in exitialem effectum hujus aquæ potæ ex Phœnicia lingua, in qua עגג ſignificavit, ut apud Arabas, *amaram reddidit aquam.*

(3) *Scholiaſtes Ariſtophanis* ad Acharn. v. 720.

(4) Hic ſenſus verbi ἀγοράζειν retinetur apud *Xenoph.* de Rep. Lacedæm. pag. 684. A. ed. Wechel. & apud *Lucian.* in Toxar. T. II. Opp. p. 71.

(5) *Ariſtophanis* edd. ὅθεν καὶ ἡ Κόριννά ἐστι τοῦ Πινδάρου ἀττικιστί· Eſt locus corruptiſſimus, ad quem emendandum melioribus codicibus opus erit. *Kuſterus.*

(6) *Pauſanias* in Bœoticis lib. IX. cap. 22. pag. 753.

(7) Deinde etiam illi victoriam in eo certamine adjudicatam arbitror, *quoniam* omnibus *ejus temporis mulieribus formæ elegantia præſtitit, ſi qua ex imagine petenda eſt conjectura.* Sylburg.

(8) Leg. ἦν τότε ἤδη καλλίστη τὸ εἶδος, quia illa mulieres ſui temporis pulchritudine formæ ſuperabat. *Kuhn.*

XIII.

Ἡ Κόριννα (1) τὸν Πίνδαρον, ὄντα νέον ἔτι καὶ τῇ λογιότητι σοβαρῶς χρώμενον ἐνουθέτησεν, ὡς ἄμουσον ὄντα καὶ μὴ ποιοῦντα μύθους, ὃ τῆς ποιητικῆς ἔργον εἶναι συμβέβηκε. Γλῶσσαι (2) δὲ καὶ καταχρήσεις καὶ μεταφράσεις καὶ μέλη καὶ ῥυθμοὺς ἡδύσματα τοῖς πράγμασιν ὑποτίθεται. Σφόδρα οὖν ὁ Πίνδαρος ἐπιστήσας τοῖς λεγομένοις ἐποίησεν ἐκεῖνο τὸ μέλος·

Ἰσμηνὸν ἢ χρυσηλάκατον Μελίαν,
Ἢ Κάδμον ἢ Σπαρτῶν ἱερὸν γένος ἀνδρῶν (3)
Ἢ τὸ πάνυ (4) σθένος Ἡρακλέους ἧτταν (5)

Δειξαμένου δὲ τῇ Κορίννῃ, γελάσασα ἐκείνη, τῇ χειρὶ δεῖν ἔφη σπείρειν, ἀλλὰ μὴ ὅλῳ τῷ θυλάκῳ. Τῷ γὰρ ὄντι συγκεράσας καὶ συμφορήσας πανσπερμίαν τινὰ μύθων ὁ Πίνδαρος εἰς τὸ μέλος ἐξέχεεν.

XIV.

Πίνδαρος [6] ὁ ποιητὴς ἀγωνιζόμενος ἐν Θήβαις, ἀμαθέσι περιπεσὼν ἀκροαταῖς, ἡττήθη Κορίννης [7] πεντάκις. Ἐλέγχων δὲ τὴν ἀμουσίαν αὐτῶν ὁ Πίνδαρος, σῦν ἐκάλει [8] τὴν Κόρινναν.

Κό-

(1) *Plutarchus* de gloria Atheniensium, T. II. Opp. p. 347. sq.

(2) Apud *Ursinum* exstat γλῶσσαν & in margine *Plutarchi* T. I. 619, 25. ed. gr. Stephan. inter libros *Vossianos* Biblioth. Lugduno Batavæ à Cl. Meziriaco scriptum est γλώσσας hoc sensu: *elocutiones autem, figuras, interpretationes, cantilenas & carminis modos suavitates rebus subministrat.*

(3) *Lucianns:* Σπαρτῶν ἱερὸν γένος, qui omittit ἀνδρῶν. *Ursinus:* Σπαρτῶν γένος ἀνδρῶν.

(4) *Lucianus:* Ἢ τὸ πάντολμον. *Meziriacus:* ἢ τὸ τοῦ πάνυ.

(5) *Meziriacus:* Ἢ τὰν recte, ut liquet ex *Luciani* encomio Demosthenis T. II. Opp. p. 693. ubi his Pindari versibus duo alii adduntur:

Ἢ τὰν Διονύσου πολυγαθέα τιμάν,
Ἢ γάμον λευκωλένου Ἁρμονίας ὑμνήσομεν;

An Bacchi multum lætificantem honorem,
An nuptias Harmoniæ albas ulnas habentis canam?

[6] *Æliann.* Var. Histor. XIII. 25.

[7] Fuit hæc nobilis apud Tanagræos Poëtria. Porro de re ipsa *Pausanias* in Bœot. (num. XII.) vide etiam *Plutarchum* de gloria Ath. (num. XIII.) *Scheffer.*

Tanagræ vixit & Poëticam exercuit, & ideo post mortem

XIII.

Corinna Pindarum juvenem adhuc & audacius eloquentia utentem monuit, eſſe eum artis muſicæ rudem, quod nullas fabulas ſcriptis insereret, quod Poëtæ eſſet officium: cum elocutio & figuræ ornatusque & cantilena ac carminis modus tantum eo afferantur, ut rebus propoſitis ſuavitatem concilient. Huic admonitioni *Pindarus* cum animum perattente advertiſſet, carmen ſcripſit, cujus eſt initium:

> *Iſmenumne, an aureis utentem fuſis Meliam,*
> *Aut Cadmum, aut Spartorum ſacrorum genus virorum,*
> *Aut Herculis omnia ſuperantis vim canam.*

Cumque id *Corinnæ* exhibuiſſet, ridens ea, manu, inquit, ferendum eſt, non toto ſacco. Vere enim congeſta omnis generis fabularum ſemina promiſcue in illam Odam *Pindarus* confudit.

XIV.

Pindarus Poëta Thebis certans, quum in imperitos incidiſſet auditores, ſuperatus eſt à *Corinna* quinquies. Redarguens vero ruditatem ipſorum *Pindarus*, ſuem vocavit *Corinnam*.

Corinna

mortem ſuam honorata eſt iſtic, teſte *Pauſania* in Bœot. (num. XII.) monumento & pictura. Ab ea non victus tantum eſt *Pindarus*, ſed & juvenis ipſe illius conſiliis in carminibus rectè pangendis eſt uſus. Vide *Plutarchum* in lib. Utrum Athenienſes bello an ſapientia clariores (num. XIII.) *Perizon.*

[8] *Pindarus*, ut eſt apud *Ælianum* lib. XIII. V. H. quinquies cum *Corinna* nobili Poëtria & apud cives gratioſa ſtultos Thebis nactus auditores, cauſa cecidit. Quorum arguens *Pindarus* inſcitiam συνεκάλει τὴν Κόρινναν, ſic enim legitur, nec ullo modo aut addi quidquam aut mutari lectio debet, ſententiaque eſt cum perſpicua tum elegans, & gravitate tanti viri digna. Συνκαλέω autem præter alias notiones ſignificat etiam appello & provoco. *Endoplorato*, (inquit Gloſſarium vetus) συνκάλεσον' & alibi: *Provocat:* προσκαλεῖται, ἐπικαλεῖται. Hæc verbi vis non animadverſa nonnullis cauſam præbuit corrumpendi locum, qui per vim furcillis ejecta voce naturali & cauſæ locique propria adulterinam abſurdamque ſubſtituentes pro Corinna κορώνην ſenſu ineleganti ruſtico & contumelioſo legunt. Alii Κόρινναν ſervantes anteponunt vocem ὗν, ſic legentes, συνεκάλει ὗν Κόρινναν, *appellabat ſuem Corinnam.* Sed non tam amens & præceps fuit *Pindarus*, ut juſtam vincibilemque (ut Terentiano verbo utor) cauſam ipſe non modo ſuæ facultatis conſcius, ſed etiam æquus æſtimator virtutis æmulæ adverſariæque ſuæ, deteriorem faceret intemperantia impotentis iracundiæ & contumelioſo convicio, nullum ullius feſtivi ſaltique leporis honeſtum & ingenuo doctoque viro dignum aculeum habente. *Mattius* III. 29. Opinionum in *Gaud. Roberti* T. IV. Miſcell. p. 517 ſq.

Loco συνεκάλει Ill. *Scaliger* ad locos controverſos

Titii

XV.

Κόριννα, [1] Ἀχελοδώρȣ [2] καὶ Προκρατίας, Θηβαία ἢ Ταναγραία, μαθήτρια Μύρτιδος. ἐπωνόμαςο δὲ Μυῖα· Λυρική· ἐνίκησε δὲ πεντάκις, ὡς λόγος, Πίνδαρον. Ἔγραψε [3] βιβλία πέντε, καὶ Ἐπιγράμματα καὶ νόμȣς λυρικούς· [4]

Κορίννα Θεσβία, Λυρική· οἱ δὲ Κορινθίαν εἰρήκασι. Ἔγραψε νόμȣς λυρικούς.

Κορίννα νεωτέρα, Θηβαία, Λυρικὴ, ἢ καὶ Μυῖα κληθεῖσα.

Λυ-

Titii pag. 107. & seq. ed. Parif. legit: ὗν ἐκάλει, etiam *Livinejus*. Rev. Parens in schedis: σῦν ἐκάλει. Ego cum præstantissimo *If. Vossio* censeo nihil mutandum. Συνεκάλει est quod gallice dicimus, *il en appella à Corinne*, i. e. ipsam Corinnam Judicem constituit *Colomes.* ad *Ursini* poëtr. p. 48.

Livinejus putat ὗν ἐκάλει legendum esse pro συνεκάλει, & consentit *Schottus* lib. III. observv. Hist. cap. 34. Aliter *Rob. Titius*. Verba ejus sunt ex lib. 5. Loc. Contr. cap. 17. *Quid tandem est, quod dicitur,* ὁ Πίνδαρος συνεκάλει τὴν Κόριννάν· *ego puto pro Κόριννάν legendum esse κορώνην, vel saltem hanc vocem post illam in verborum contextu collocari debere hoc sensu: tantum abest, ut Corinnam in carminum conficiendorum artificio me superet, cavendique artem melius me teneat, ut si mecum conferatur, perinde sit, ac si quis cornicem cum cygno contendat. Notum est autem proverbium: cornix cum cygno.* At *Pet. Faber* lib. III. Agon. cap. 26. retinet scripturam veterem, & ait sic intelligendam: cum judicum seu auditorum imperitiam & ruditatem esset reprehensurus *Pindarus*, in conspectu *Corinnæ* victricis hoc fecisse, cui nimirum ejus rei gratia condixisset: quod ait idcirco ab Æliano fortean annotatum, ut non vulgarem *Pindari* de suis ipsius meritis existimationem, conscientiam imo & confidentiam, qui coram victrice judicum ignorantiam ipsis exprobrabat, ostenderet. *Schefferus*.

Dividatur male juncta vox συνεκάλει, legaturque σῦν ἐκάλει & res erit in vado. Exprobratur enim judicibus crassa ignorantia, dum Corinnam σῦν Βοιωτίαν *suem Bæoticam*, i. e. *rudem & inficetam* Pindaricæ Minervæ prætulerunt. Allusum est simul ad ἀρχαῖον ὄνειδος, Βοιωτίαν ὗν, *antiquum convitium, Bæoticam suem*, ut ipse *Pindarus* inquit in Olymp. Od. 6. ἦν ὅτε σύας Βοιώτιον ἔθνος ἔνεπον, ὁ Πίνδαρός φησι, καὶ πάλιν ὁ αὐτός· εἰ φύγομεν Βοιωτίαν ὗν, ἀξιῶν ὅλȣ σχεδὸν ἔθνȣς τὸν ἐπ' ἀμαθίᾳ λόγον ἀπολύεσθαι διὰ τὴν ἑαυτȣ̃ μȣσικήν. *Erat, cum sues Bæoticam nationem dicerent, Pindarus inquit, & iterum idem ille: ut fugiamus suem Bæoticam: totam fere gentem sua arte musica liberare volens ignorantiæ vitio. Galenus* in *Protreptico ad artes*, aut quisquis illius libelli auctor; adde συηνίαν idem esse quod ἀμαθίαν, συηνεῖν, ἀμαθῶς ἀναςρέφεσθαι, *imperite se gerere*. Sunt quidem, qui defendunt τὸ συνεκάλει. vide post *Mattium* cimelia *Colomesii* p. 25. sed nondum probarunt συγκαλεῖν Græcis significare, *judicem constituere*, ὅπερ ἔδει δεῖξαι· Cæterum Corinnæ hujus fragmentum ex MS. libello *Apollonii Alexandrini* producitur, ubi illa ita βοιωτιάζει: Μέμφομαι ἰώνγα τὰν λιγυρὰν Μυρτίδα, ὅτι βάνα (*Hesychius* legit βάννα) φῦσα ἔβα Πινδάροιο ποτ' ἔριν. *Increpo ego tinnulam Myrtida, quod mulier nata in certamen cum Pindaro descendit. Quibus aut suis ipsa cruribus asciam allidit Corinna, aut victoriam ab imperitis judicibus nolenti obtrusam necesse est.* Kuhnius.

Defendunt lectionem συνεκάλει τὴν Κόριννάν Pet. Faber Agonist. III. 26. & Colomesius Κειμηλ. lit. cap. II. sed quæsitissimis ac diversis interpretantur modis. Et hic quidem συγκαλεῖν exponit *judicem constituere*, quasi *convocare aliquem*, simpliciter ita positum, idem sit, quod capere aliquem injuriæ sibi factæ arbitrum. *Faber* vero ita hæc accipit, quasi *Pindarus*, quum vellet *reprehendere Judicum imperitiam, in conspectu*

XV.

Corinna, Achelodori & Procratiæ filia, Thebana vel Tanagræa, discipula *Myrtidis*, Myia cognominata: Lyrica. Quinquies, ut ferunt, *Pindarum* vicit. Scripsit (carminum) libros V. itemque Epigrammata, & cantica lyrica.

Corinna Thespia, Lyrica; quam alii Corinthiam fuisse dixerunt. Scripsit Nomos Lyricos.

Corinna junior, Thebana, Lyrica, quæ & Mya vocata fuit.

Ly-

spectu Corinnæ victricis id fecerit, cui ejus rei gratia condixerat, h. e. diem constituerat. At nullam illa habent vel speciem nisi etiam ἔλεγχον hic interpreteris de publica oratione, qua auditorum suorum imperitiam declaravit, & ad quam audiendam vocaverit etiam *Corinnam*. Sed simplicissimum ac verissimum est, vel quod voluerunt *Scaliger* adversus *Rob. Titium*, & *Liviucjus* apud *Sebottum* Observv. III. 33. legentes ὗν ἐκάλει, vel quod *Kuhnius* hic loci, diviso tantum vocabulo, σῦν ἐκάλει. Quod ipsum, ne me admisisse ægre feras, diserte ita exhibet *Sluisk.* & ex Regiis Par. A. & C. Dum autem *Corinnam Pindarus* appellavit *suem*, inscitiam ejus arguit, & simul ac vel maxime inscitiam judicum vel auditorum, qui suem suæ vel Musæ vel Minervæ prætulerint. Notum est illud, ὗς τὴν Ἀθηνᾶν, *Sus Minervam*, hoc est, indoctus doctissimum docet, corrigit, superat. Sic Demades de Demosthene, Δημοσθένης ἐμὲ βούλεται διορθοῦν, ἢ ὗς τὴν Ἀθηνᾶν. *Demosthenes me vult corrigere, Sus Minervam*, apud *Plutarchum* in Præceptis Politicis. Sed & Bœotorum inscitia notata fuit adagio hoc ὗς Βοιωτία, de cujus adagii opprobrio vide ipsum *Pindar.* Olymp. VI. 152. & ibi *Scholia*. *Perizonius.*

Pindarus ægerrime istud judicium tulit, atque si fides *Æliano*, judicum refellens ἀμουσίαν, ipsam quidem Corinnam, si recte de *Æliani* loco judicarunt Viri docti, σῦν *suem* appellavit. At indignum videtur Poëtarum Lyricorum Principe, omnisque venustatis parente, illud in feminam forma pariter ac ingenio conspicuam convitium. Malim igitur in depravata Æliani lectione vestigia quærere, & origines ejus nominis, quod Corinnæ hæsisse *Suidas* testatur. Μυῖαν appellatam docens, h. e. Muscam, pro quo Musam appellatam dicit Gerh. Jo. Vossius de Poëtis Græcis in *Corinna*; an typographi vitio, an quod μοῦσαν pro μυίᾳ apud *Suidam* legendum putaret, incertum: ejus interea autoritatem secutus vidétur *Tanaqu. Faber* in Abregé de la vie des Poëtes Grecs p. 67. Nempe *Muscam* dictam Poëtriam nostram à styli tenuitate recte viri docti sunt suspicati, ut *aquilas* dicere grandisonos Scriptores more receptum est, eoque respexisse *Statium* Sylv. V. 3. v. 158. patet: *tenuisque arcana Corinnæ* dicentem. Imo à grandiloquentia *Pindari* cum maxime Corinnam dissidentem ostendit Historia *Plutarchi*. (num. XIII.) *Olearius* in diss. de Poëtriis n. 20. p. 22.

[1] Suidas in Κόριννα.

[2] In prioribus editionibus inter voces Κόριννα & Ἀχελοδώρου hæc interjecta sunt: Λυρική. ἐνίκησε δὲ πεντάκις. Sed verba ista tanquam supervacanea delere non dubitavi, tum quia in MSS. Paris. desunt, tum quia hoc ipso loco paulo post repetuntur. *Kusterus.*

[3] De scriptis *Corinnæ* vide *Meursium* in *Bibliotheca Græca*, qui tamen omisit ejus Παρθένια, quorum mentionem fecit Enarrator *Comici* ad *Acharnens.* p. 406. (num. XI.) Præterea *Corinnam* absque nomine operis laudat *Eustathius* ad *Homerum* p. 266, 824, 1654. quod itidem a Meursio observatum non fuit. *Idem.*

[4] Portus: *leges lyricas.* Inepte prorsus. Νόμοι enim λυρικοὶ erant cantica vel carmina, quæ ad lyram canebantur; ut docte ostendit *Salmasius* ad Julium Capitol. p. 264. quem consule. *Idem.*

XVI.

Λυρικοὶ [1] ὀνομαστοὶ, δέκα· Στησίχορος, Βακχυλίδης, Ἴβυκος, Ἀνακρέων, Πίνδαρος, Σιμωνίδης, Ἀλκμὰν, Ἀλκαῖος, Σαπφὼ καὶ Κόριννα.

XVII.

Κορίννης [2] δημιουργός ἐστι Σιλανίων. [3]

XVIII *

Καὶ [4] γὰρ δὴ καὶ ἡ Βοιωτία, χωρίον μὲν ἀμαθίας εἶναι ἐδόκει· καὶ ὗν τινα, οἶμαι, Βοιωτίαν [5] ἐκάλουν, εἰς ἀπαιδευσίαν τὸ φῦλον ἐπισκώπτοντες· ἀλλ᾽ ὅμως Πίνδαρος, καὶ Κόριννα, καὶ Ἡσίοδος οὐκ ἐμολύνθησαν τῆς ὑός.

XIX. *

Ἱστορεῖ [6] Νίκανδρος Ἑτεροιουμένων δ. καὶ Κόριννα.

XX. *

Ἱστορεῖ [7] Νίκανδρος Ἑτεροιουμένων δ. καὶ Κόριννα Ἑτεροίων α.

XXI. *

Τόνθων, [8] παρὰ Κορίννῃ, ἐπὶ νωτιαίου κρέως τὸ ὄνομα.

XXII. *

Ψίεθος, (9) μυερὸς, (10) ὕελος, (11) ἁμαρτάνουσιν οἱ διὰ τοῦ ε λέγοντες· ἀδόκιμον γάρ· καὶ ἁ Κόριννα τὸν ὑάλινον παῖδα θήσεις. (12)

XXIII. *

Θέσπια (13) καὶ Θεσπιαὶ (14) ἡ αὐτή· φησὶ δὲ ὁ τῶν ἐθνικῶν συγγραφεὺς, (15) καὶ

[1] *Isaacus Tzetzes* in προλεγομένοις ad Lycophronem, de variis Poetarum generibus.

[2] *Tatianus* in Orat. ad Græcos §. 52. pag. 114. ed. *Worthi.*

[3] Vide de illo *Franc. Junii* Catalogum Statuariorum & Sapphus Fragmenta p. 122. not. 2.

[4] *Themistius* Orat. 27. p. 334. B. ed. Hard.

[5] Affertur à *Suida* parœmia: Βοιωτία ὗς· ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων καὶ ἀπαιδεύτων. Parœmiæ originem narrat abunde *Pindari Scholiastes* in Olymp. & ex eo *Erasmus* Chil. I. cent. 10. *Harduin.*

[6] *Antoninus Liberalis* Metamorphos. cap. 10.

[7] *Antoninus Liber.* ibid. cap. 25.

[8] *Hesychius* in Τόνθων.

(9) *Phrynichus* in Ecloga dictionum attic. pag. 54. Ψίαθος. *Plutarchus, Laertius.* Hoeschel.

Voca-

XVI.

Lyrici clari ſunt decem: Steſichorus, Bacchylides, Ibycus, Anacreon, Pindarus, Simonides, Alcman, Alcæus, Sappho & Corinna.

XVII.

Corinnæ ſtatuam fabricavit Silanion.

XVIII. *

Nam & Bœotia inſcitiæ locus aliquando habitus fuit, & ſuem Bœoticam neſcio quam vocabant, ſcommate illo opinor in nationis imperitiam ludentes. Attamen *Pindarus* & *Corinna* & *Heſiodus* ſuis illa nota minime contaminati fuerunt.

XIX. *

Narrat *Nicander* Tranſmutatorum quarto & *Corinna.*

XX. *

Narrat *Nicander* Tranſmutatorum quarto & *Corinna* Alteratorum primo.

XXI. *

Τόνθων, apud *Corinnam*, de carne ad dorſum pertinente eſt nomen.

XXII. *

Ψίεθος, teges, μιερὸς, pravus, ὕελος, vitrum ; Errant, qui cum ἑ enunciant; inuſitatum enim eſt, καὶ ἁ Κόριννα, inquit, τὸν ὑάλινον παῖδα θήσεις, & *Corinna vitreum* puerum facies.

XXIII. *

Theſpia & Theſpiæ eſt eadem urbs. Ait autem nominum gentilitiorum Auctor,

Vocabulo ψίαθος utuntur *Ariſtophanes* in Ranis v. 575. ubi conf. *Scholia* & Ill. *Spanhemii* notas, *Athenæus* X. pag. 420. *Diogenes Laërtius* II. ſegm. 139. *Dioſcorides* de materia medica lib. I. cap. 55. & *Autor Geoponic.* IX. 19.

(10) Μιαρὸς, *Ariſtophanes, Plato, Lucianus.* Hoeſchel.

(11) Ὕελος apud *Heſychium* & *Suidam* ſcribitur cum ἑ, *Scholiaſtes Ariſtophanis* ſcribit, hoc nomen ignotum fuiſſe *Homero* & veteribus, ac pro eo τὸ ἤλεκτρον adhibuiſſe, præterea fœmininum, & cum α, atticum eſſe. *Euſtathius* item cum α atticum eſt: prodidit, atque his conſentit *Etymologiſtes.* Nunneſius.

Ὕελος, ἡ, *Lucianus, Diodorus Sic. Clemens Alexandr. Chryſoſtomus.* ὕαλος, ἡ, *Lucianus, Philo,* unde ὑαλοῦν ποτήειον, *Xiphilinus:* ἐκπώματα ὑαλᾶ, *Lucianus.* ὑάλινος, *Idem.* Hoeſchel.

(12) Si ἡ Κόριννα legeretur, eſſet locus *Corinnæ,* de qua ſatis multa *Fulvius Urſinus* in feminis Lyricis illuſtribus; ſed quia legitur ἀκόριννα, ſuſpicandum, locum

καὶ ὅτι τὸ Θέσπια καὶ ἐκλείνεται καὶ συστέλλεται παρὰ Κορίννῃ· σοφὴ δὲ τὴν ποίησιν ἡ Κόριννα· καὶ ὅτι κλίσμα ἐστὶν ἡ Θέσπια Θεσπιάδυ.

XXIV. *

Ἱστορεῖ (1) δὲ καὶ (ὁ Γεωγράφος) (2) πόλιν αἰολικὴν εἶναι τὴν ἀνωτέρω λεχθεῖσαν Μύρινναν, τὴν ὁμώνυμον τῇ ἐν τῷ τρωικῷ πεδίῳ κειμένῃ Μυρίνῃ· ἥτις ἐν ἁπλότητι μὲν γράφεται τοῦ ῥ, διπλόην δὲ ἔχει τοῦ ν' κατὰ τὸ Ἤριννα καὶ Κόριννα, ἀπεναντίας τῇ μυῤῥίνῃ τῷ δένδρῳ· αὐτὴ γὰρ μονάζει μὲν τὸ ν, διπλάζει δὲ τὸ ῥ, διὰ τὴν μυθικὴν μύῤῥαν.

XXV. *

Φασὶν (3) οἱ παλαιοὶ, ὡς οἱ Ταραντῖνοι τὰ εἰς ζώ λήγοντα ῥήματα βαρύτονα διὰ δύο σίγμα προφέρυσιν· οἷον σαλπίζω σαλπίσσω, λακτίζω λακτίσσω, φράζω φράσσω· ὅπερ ἡ Κόριννα φράττω λέγει βοιωτικῶς.

XXVI. *

Λέγει (4) δὲ Ἡρακλείδης καὶ, ὅτι Ταραντίνων τὰ εἰς ζω λήγοντα βαρύτονα ῥήματα, ὧν ὁ παρακείμενος καὶ ὑπερσυντελικὸς διὰ τοῦ κ' ἐκφέρονται, φραζόντων ἐν δυσὶ σ'. οἷον σαλπίζω σαλπίσσω, λακτίζω λακτίσσω, οὕτω δὲ καὶ φράζω φράσσω, τὸ λέγω· ἐκεῖθεν Κόριννα ἡ μελοποιὸς φράττω ἔφη ἐν δυσὶ τ' βοιωτικῶς.

XXVII. *

Οἱ (5) Ταρεντῖνοι τὰ εἰς ζω λήγοντα ῥήματα βαρύτονα διὰ δύο σίγματα προφέρυσιν, οἷον σαλπίζω σαλπίσσω, φράζω φράσσω, ὅπερ ἡ Κόριννα φράττω λέγει ποιητικῶς ἢ ὡς (6) βοιωτικῶς.

XXVIII. *

Μέμφομαι (7) δὲ καὶ λιγουρὰν Μυρτίδα ἰώνγα, ὅτι βάνα φοῦσα ἔβα Πινδάροιο

cum esse alterius, qui increpet Corinnam, sive sit aliqua melica, sive alia, quod factura esset filium vitreum, nisi quis velit *κέαννα πεγονυγοειδὸν*, & valere *formosa*, ex verbo *κοείννυσι* apud *Hesychium*; sed primum probabilius. *Nunnesius.*

(13) *Eustathius* ad Ιλ. β'. v. 509. pag 201, 34. ed. Bas.

(14) Urbem hanc Bœotiæ describunt & commemorant *Pausanias* in Bœoticis lib. IX. cap. 26 sq. *Strabo* lib. IX. pag. 403. & p. 410. *Stephanus Byz.* in Θίσπεια, *Dicæarchus* Tom. II. Geogr. minor. *Hudsoni* p. 18. *Herodotus* VIII. 50. *Demosthenes* in Orat. de ope ferenda Megapolit. p. 86. A. *Polyænus* Stratag. II. 1. segm. 11. & II. 5. segm. 2. *Julianus* Orat. II. p. 54. *Anthologia* IV. 12. epigr. 15. &. VI. 9. epigr. 4. *Cicero* lib. IV. in Verrem cap. 60. *Plinius* IV. 7. *Arnobius* lib. VI. adversus Gentes pag. 198 sq. & *Sidonius* Apollin. IV. ep. 15. De nummis

ctor, Thespiam & produci & corripi apud *Corinnam*, quæ fuit Poëseos bene perita; nec non Thespiam conditam esse à Thespiade.

XXIV. *

Narrat etiam (Geographus) Myrinnam supra commemoratam esse urbem æolicam, quæ nomine conveniat cum Myrinna, urbe in campo Trojano sita; illa scribitur per simplex ρ, sed per duo ν, quemadmodum nomina Erinna & Corinna, quod contrarium est μυῤῥίνῃ, myrto arbori; ista enim vox habet unum ν & duo ρ propter fabulosam Myrrham.

XXV. *

Dicunt veteres, Tarentinos verba in ζω desinentia barytona per duo sigmata proferre; sicut σαλπίζω σαλπίσσω, λακτίζω λακτίσσω, φράζω φράσσω· quod *Corinna* bœotice φράττω dicit.

XXVI. *

Dicit etiam *Heraclides*, Tarentinos verba in ζω desinentia barytona, quorum perfectum & plusquamperfectum per κ exprimuntur, per duo sigmata proferre; velut σαλπίζω σαλπίσσω, λακτίζω λακτίσσω, sic etiam φράζω φράσσω, quod significat dico; inde *Corinna* Poëtria dixit φράττω per duo τ bœotice.

XXVII. *

Tarentini verba in ζω desinentia barytona per duo sigmata proferunt, velut σαλπίζω σαλπίσσω, φράζω φράσσω, quod *Corinna* φράττω dicit poëtice vel tanquam bœotice.

XXVIII. *

Succenseo etiam ego suaviloquæ *Myrtidi*, quod mulier nata cum sit, ausa est descen-

mis Thespiorum conf. *Harduini* nummos populorum & urbium in Θεσπιέων, & *Begeri* Thesaurum Brandenburg. T. I. p. 475.

(15) *Stephanus Byz.* vid. num. IX.

(1) *Eustathius* ad Ιλ. β'. v. 825. pag. 266, 20. ed. Basil.

(2) *Strabo* lib. XIII. Geogr. p. 622 sq.

(3) *Eustathius* ad Ιλ. κ'. v. 572. p. 751, 13. ed. Bas.

(4) *Eustathius* ad Odyss. χ'. v. 192. pag 391, 21. ed. Bas.

(5) *Scholia MSS.* ad Ιλ. κ'. v. 572. quæ é Codice Bibliothecæ Acad. Lips. *Steph. Berglerus* descripsit.

(6) MS. ἥως. Apud *Eustathium* non est ποιητικῶς ἥως, recte. *Berglerus.*

δάροιο (1) ποτ' ἔριν. Καὶ ἔτι· Ἰῶγα οὐδ' (2) ἡρώων ἀρετᾶς (3) χείρω ᾄδων.

XXIX. *

Ἡ (4) ἐμοῦς κοινὴ οὖσα Συρακυσίων καὶ Βοιωτῶν, καθὸ καὶ Κόριννα καὶ Ἐπίχαρμος ἐχρήσαντο.

XXX. *

Καὶ (5) ἔτι Κόριννα· περὶ τεοῦς Ἑρμῆς ποτ' ἄρ' εὖ ἀπονητὶ * (6)

XXXI. *

Ἑοῦς (7) ἅυτη ἀκόλυθος Δωρικὴ τῇ τεοῦς, ᾗ συνεχῶς καὶ Κόριννα ἐχρήσατο ἐν Κατάπλῳ.

Νίκασον (8) μεγαλοσθενὴς, ὦ ἀρείων,
Χῶραν τὰν ἑοῦς (9) πᾶσαν ὠνυμένην. (10)

XXXII. *

Τίθεται (11) [τὸ τὶν] παρὰ Κορίννῃ καὶ ἐπ' αἰτιατικῆς ἐν Κατάπλῳ
Ὀυ γὰρ τὶν ὁ φθονερὸς Δαίμων. *
ἀντὶ τοῦ σὲ.

XXXIII *

Ὦυμες (12) δὲ κομισθέντες * Κόριννα ἐπτ' ἐπὶ Θήβαις.

XXXIV. *

Ὀυμείων (13) Βοιωτοί. Τὸ δέ τις ὀυμείων (14) ἀκυσάτω· Κόριννα.

Πή-

(7) Excerpta *Spanhemiana* ex Grammatica MSta *Apollonii Dyscoli* in Biblioth. Regia Parif. ἐν τῷ περὶ τῆς ἐγὼ καὶ ἔγωγε.

Inveniebam nuper hæc verba *Corinnæ* citari ab *Apollonio* in libro *de Pronominibus*: Μέμφομαι ἰώνγα τὰν λιγυρὰν, Μυρτίδα μέμφομαι, ὅτι βάνα φῦσα ἔβα Πινδάροιο ποτ' ἔριν. Quantivis pretii hoc fragmentum etiam ad hiftoriam. Vides hoc nomine argui *Myrtidem* Poëtriam à *Corinna*, quod mulier nata defcenderit in certamen cum Pindaro. Atqui *Ælianus* & ceteri antiquorum de *Corinna* hoc ipfum tradunt. Notat & *Hefychius* βάννα vel βᾶνα ex ætolica (leg. æolica) lingua effe mulierem. *Salmafius* lib. I. Epift. 14. ad *Voffium*.

Servatis iifdem verbis & eodem modo conftructis ἑλληνικὰ pro æolicis reddi poffunt hoc modo: Μέμφομαι ἔγωγε τὴν λιγυρὰν Μυρτίδα, ὅτι γυνὴ φῦσα ἔβη Πινδάρῳ πρὸς ἔριν. *Salmafius* de Helleniftica p. 77.

Difficile eft dictu, quid faciendum fit verbis Corinnæ ab Apollonio Alexandrino productis, quibus illa Myrti-

descendere in certamen cum Pindaro. Atque etiam: Ego, neque heroum virtute deteriora canens.

XXIX. *

Vox ἐμοῦς est generis communis Syracusanis & Bœotiis, quemadmodum etiam *Corinna* & *Epicharmus* usurparunt.

XXX. *

Atque etiam *Corinna:* de te Mercurius aliquando bene sine labore *

XXXI. *

'Εοῦς· Hæc vox dorica convenit voci τεοῦς, qua etiam frequenter usa est *Corinna* in Cataplo:

Vincas magnam potentiam habens, o præstantior,
Regionem tuam omnem emtam.

XXXII. *

Ponitur (τὶν) apud *Corinnam* etiam in accusativo casu in Cataplo:

Non enim te invidus Deus *

pro σὲ.

XXXIII. *

Vos autem deportati * *Corinna* in Septem Ducibus adversus Thebas.

XXXIV. *

'Ουμείων Bœotii; illud autem aliquis vestrum audiat. *Corinna.*

Pede-

Myrtidi à se exprobratum ait, quod cum Pindaro certare sustinuerit. An *Myrtidi* tribuendæ, quas *Corinnæ* antiquiores tribuerunt, victoriæ? an poetica magis aucta facultate animum mutavit Corinna? esto nasutiorum arbitrium. *Olearius* de Poëtriis p. 23 sq.

(1) MS. mendose: Πινδαείοιο.

(2) MS. ἰώγει, ἡδ'.

(3) MS. ἀρεταὶ.

(4) Excerpta *Spanhemiana* ex *Apollonii* Grammatica περὶ τ ἐμοῦς.

(5) *Excerpta* laudata, περὶ τ σῦ,

(6) Hæc in MS. valde corrupta sunt, ubi legitur: ἑρμᾶς ποτ' ἀρ' ἐυαπονητευι.

(7) *Excerpta* laudata, περὶ τ ἑοῦς.

(8) MS. Νικασο.

(9) MS. ταπεῦς.

(10) MS. ὠνύμενεν.

(11) *Excerpta* laudata περὶ τ ἐμοὶ, σοὶ, οἱ.

(12) *Excerpta* laudata περὶ πληθυντικῶν πρωτοτύπων.

(13) *Excerpta* laudata περὶ τ ὑμέων.

(14) MS. ὑμμίων.

XXXV. *

Πήδεγον [1] θέλω, ἑᾶς φίλης πασχάλης [2] ἐπλήσθη.

XXXVI.

Et [3] sua quum antiquæ committit [4] scripta *Corinnæ*,

Carminaque æquævis non putat esse suis. [5]

[1] *Excerpta* laudata περὶ τ̃ OC.

[2] In MSto legitur εα φιλης ἐγχαλης.

[3] *Sex. Aur. Propertius* lib. II. eleg. II. v. 31 sq.

[4] Contendit, componit, comparat. Vox theatri & arenæ. *Suetonius* de illustr. Grammat. *Verrius Flaccus Libertinus docendi genere maxime inclaruit, namque ad exercitanda discentium ingenia æquales inter se committere solebat.* Martialis lib. VII. epigr. 23. Hinc *commissionum* nomen apud *Sueton.* lib. II. cap. 89. item in Calig. cap. 53. *Gabbema.*

[5] *Ursinus* hunc versum exhibet pag. 38:

Carminaque Erinnes non putat æqua suis.

Legit *Scaliger: Carmina æquævis*, id est, non existimat ea esse carmina, quæ æquales suæ faciunt. *Gabbema.*

Hæc est Scaligeri correctio, qua nihil certius. *Carmina quæ quivis*; legitur in nostris duobus, Borrichiano, utroque Regio, uno Colbertino, neque aliter in suis invenerant *Beroaldus* ac *Volscus*; eadem præfert Vaticanus *Livinejo* inspectus; & duo Palatini *Gebbardo*, qui tamen refingit *Carmina Sirenum*, ne scilicet nihil dicat. In Groningano inque altero Colbertino, est *Carminaque lyrnes*; quod ego, quid sit, nunquam divinaverim. Nos contenti simus nostro Catone, qui quod iniquiorem habuerit *Jac. Wallium*, virum omnibus poëticæ artis laudibus florentissimum, est cur indignemur, non cur miremur. Non *Scaliger* hunc locum corrupit, ut *Wallius* autumat, non etiam *Beroaldus*, ut *Scaliger*, sed vero *Antonii Volsci* putidum caput, quem dum nimis cupide sequitur *Beroaldus*, factum est, ut posteriores crediderint à libris esse id, quod somnium erat pusilli homuncionis, nulla re nisi sola temeritate nobilis; etiam maximum virum *Lilium Gregorium Gyraldum* hic error transversum egit, dial. 4. Histor. Poët. ubi *Propertium* respexisse putat ad *Helecaten*, *Erinnæ* poëma, cujus versus Homericis perquam similes sint visi. Nunquam hæc in mentem venissent homini longe doctissimo, si vel leviter inspexisset veteres *Propertii* libros. *Broukhusius.*

[6] *P. Papin. Statius* in Epicedio in Patrem lib. V. Sylv. carm. 3. v. 156 sq.

Calli-

ΤΕΛΕ-

XXXV. *

Pedegum volo, sua amica perpulchra repletus.

XXXVII.

-------------- Tu pandere doctus

Carmina [6] *Battiadæ* [7] latebrasque *Lycophronis* [8] atri, [9]
Sophronaque implicitum [10] tenuisque arcana *Corinnæ*. [11]

[7] *Callimachum* intelligit, de quo multa scripsimus in Ibyn *Ovidii*, testimonio etiam *Strabonis*. Duo autem fuerunt *Callimachi*, alter Batti filius & Mesatinæ, Cyrenæus grammaticus, discipulus Hermocratis, uxorem habuit Euphrasi Syracusani filiam. Hujus sororis filius junior, *Callimachus* alter fuit, qui versus de insulis scripsit, poëmata omni genere carminis. *Domitius*.

Notissimum, *Callimachum* dici. Ejus ego auctoris, præ ceteris omnibus græcis amissis, opera desiderare soleo. Certus ex paucis si exstarent, nos plura discituros, quæ nunc æternum nescire cogitur omnis posteritas. *Barthius*.

[8] *Sophoclis* Grammatici, adoptione Lyci Rhegini historici, filius, inter septem poëtas, qui Pleiades dicebantur à numero stellarum Philadelpho Ptolomæo, (vid. supra *Myrus* Fragmenta num. VII. pag. 32.) receptus. *Bernart*.

[9] Caliginosi, obscuri. Nostro tamen ævo gratulari possumus, & planum eum legi, & digna translatione latinum. *Barthius*.

[10] Non possumus de hoc judicare. Nemo tamen aliorum auctorum tale quid de hoc Mimographo scripsit, quod sciam. Sane si molestæ obscuritatis fuisset, non tantopere eum dilexisset *Plato*, ut etiam ad mortem æger sub pulvillo habuisset, ut non unus auctor tradit. Vide *Jo. Meursium* ad dictum auctorem pag. 199. Pene est, ut mendosum dicam hunc *Papinii* locum, & de *Mimis* non vulgare aliquod Epitheton corruptum esse. *Idem*.

[11] A carminum quadam subtilitate, unde & *musicam lyricam* dictam aiunt, quod forte allusit *Papinius*. *Suidas*: Κόριννα λυρική &c. (v. num. XV.) Pulcherrimam forma mulierem, icone teste, tradit fuisse *Pausanias* (v. n. XII.) *Idem*.

Theophylactus Simocatta num. 15. confinxit epistolam *Atalantæ* ad *Corinnam*, in qua forma egregia Augiæ adolescentis describitur.

Laudatur etiam *Corinna* ab *Antipatro Thessalo* in *Sapphus* Fragmentis num. CXXXVIII. à *Clemente Alexandr.* ibid. num. CLXX. & ab *Eustathio* ibid. num. CLXXX.

ΤΕΛΕΣΙΛΛΗΣ
ΤΗΣ ΑΡΓΕΙΑΣ
ΜΕΛΗ.

I.

Ἀδ' (1) Ἄρτεμις, ὦ κόραι, φεύγοισα τὸν Ἀλφεόν. (2)

II.

Τελέσιλλα (3) δὲ ἡ Ἀργεῖα καὶ τὴν ἅλω καλεῖ δῖνον. (4)

III.

Ἡ (5) εἰς Ἀπόλλωνα ᾠδὴ φιληλιάς, (6) ὡς Τελέσιλλα παρίστησιν.

Τὸ

(1) *Hephæstion* in Enchiridio pag. 36, 18. Ἔστι τοίνυν ἐπίσημα ἐν τῷ ἰωνικῷ, ἑφθημιμερῆ β', τὰ τοιαῦτα, δὶς ἡ Τελέσιλλα ἐχρήσατο. Ἀδ' Ἄρτεμις κ. τ. λ. Alibi quoque idem *Hephæstion* (pag. 13, 15.) hunc versum protulit. Opinor autem, pro Ἄρτεμις scribendum Ἀρέθοισα· eamque fabulam recitat *Pausanias* Ἠλιακῶν lib. II. (leg. lib. I. cap. 7. p. 390, cum quo loco conferendus est alius lib. II. Eliac. cap. 22. p. 510. ubi fabula adamatæ ab Alphæo Dianæ recensetur,) è quo qui volet petat. *Ursinus.*

Quid? an hoc ἑφθημιμερὲς est? cave credas: nam in eo sex pedes simplices sunt cum duabus syllabis, non tres pedes simplices cum una syllaba; vid. *Hephæstionem* pag 33. Apage, apage ineptias: qui hæc ita constituerunt primi, invitis Musis nati fuerunt die Ægyptiaco; dicam tribus verbis, quod omnes probabunt statim: male conjuncta sunt, quæ accurate debuissent separari; tu scribe iterum disjunctim:

Ἀδ' Ἄρτεμις ὦ κόραι,
Φεύγοισα τὸν Ἀλφεόν.

Sic duos versiculos habemus Ephthemimeres: nam pedes duplices ad simplices redigendi sunt, & hos unus Scholiastes, nisi fallor, etiam recte distinxit; nam si pedes simplices sumas, perbene scripsit ad hunc ipsum locum: τὸ ἰωνικὸν ἑφθημιμερὲς τρεῖς ἔχει πόδας καὶ συλλαβήν· nota illud συλλαβήν· nam sic divisos versiculos tibi notare potes una: non syllaba, sed syllabæ, ut jam monuimus, sunt in conjuncto & gemino; nihil apertius; ne dubites igitur; quanquam nulla ne minima certe superest dubitandi ratio, si cum his jungas pag. 13. ubi ipse *Hephæstion* versiculum primum adducit pro anapæstico monometro hypercatalecto, quia Ionicus Ephthemimeres ejus indolis est, ut anapæstice etiam mensurari possit; sciunt periti talia in his esse plura, de quibus nos forte alias. *Pauw.*

(2) Hunc ob amorem Diana vocata fuit Ἀλφειαία apud

TELESILLAE ARGIVAE CARMINA.

I.

Diana autem, o puellæ, fugiens Alpheum.

II.

Telesilla Argiva aream δῖνον vocat.

III.

Cantio Apollini peculiaris Philelias, ut *Telesilla* profert.

Pythæi

apud *Pausan.* lib. VI. Eliac. II. cap. 22. p. 511. Λετειναῖοι μὲν δὴ Ἀλφειαίαν ἐκάλουν τὴν θεὸν ὅτι τοῦ Ἀλφειοῦ τῷ ἐς αὐτὴν ἔρωτι. Ἀλφῶσα apud *Athenæum* lib. VIII. p. 346. B. Οἶδα δὲ καὶ τὴν ἐν Πισάτιδι γραφὴν ἀνακειμένην ἐν τῷ τῆς Ἀλφειώσας Ἀρτέμιδος ἱερῷ· ad quem locum vid. *Casauboni* Animadv. lib. VIII. cap. 7. p. 601. Ἀλφειονία vel Ἀλφειῶσα apud *Strabonem* lib. VIII. p. 343. πρὸς τῇ ἐκβολῇ τὸ τῆς Ἀλφειονίας Ἀρτέμιδος ἢ Ἀλφειούσης ἄλσος ἐστὶ, λέγεται γὰρ ἀμφοτέρως. Ἀλφειῶα apud *Scholiastem Pindari* ad Pyth. β′. v. 12. φασί τινες τὸν Ἀλφειὸν ἐρασθῆναι τῆς Ἀρτέμιδος, καὶ διώξαντα ἄχει τῆς Ὀρτυγίας παύσασθαι· ὅθεν Ἀλφειώας Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἐκεῖ καθιδρύθη· & ad Nem. α′. v. 3. τὸν Ἀλφειὸν φασιν ἔρωτι ἁλόντα τῆς Ἀρτέμιδος, ἐπιδιῶξαι αὐτὴν ἄχει τῆς Σικελίας· τοῦ δὲ τέλους τῆς διώξεως αὐτόθι γινομένου αὐτόθι συςῆναι τὴν Ἀρέθουσαν· διὰ τοῦτο καὶ τὴν Ἄρτεμιν Ἀλφειώαν προσαγορεύεσθαι.

(3) *Athenæus* lib. XI. pag. 467. F.

(4) Eadem quæ de varia significatione vocis δεῖνος *Athenæus* profert, reperiuntur apud *Eustathium* ad Ιλ. ύ. pag. 1283, 4. (vid. num. XVIII.) Significatio, quam huic voci *Telesilla* tribuit, retinetur ab *Æliano* de Nat. Animal. II. 25. pag. 38. Poculi genus quoddam hac voce indicatur apud *Athenæum* XI. p. 503. C. & apud *Scholiastem Aristophanis* ad Nubes v. 380. & ad Vesp. v. 615. Alios significatus declarant *Scholia Arati* pag. 38. *Thomas Magister*, *Erotianus* & *Etymologicon M.* in δῖνος. Notandum autem est, omnes Auctores laudatos δῖνος, non δεῖνος legere.

(5) *Athenæus* lib. XIV. pag. 619. B.

(6) Ἀπὸ τοῦ φιλεῖν τὸν ἥλιον, à veneratione Solis. *Dalechamp.*

Philelias Apollini sacra sic appellata est ab intercalari versu, qui proprius ei asmati, ἔξεχ᾽ ἔξεχε, ὦ φίλ᾽ ἥλιε. *Casaubonus.*

Cantus

IV.

Τὸ (1) μὲν δὴ τοῦ Πυθαέως (2) ὄνομα μεμαθήκασι παρὰ Ἀργείων· τούτοις γὰρ ἑλλήνων πρώτοις ἀφικέσθαι Τελέσιλλά φησι τὸν Πυθαέα ἐς τὴν χώραν Ἀπόλλωνος παῖδα ὄντα.

V.

Ἐπὶ (3) τῇ ἄκρᾳ τοῦ ὄρους Κορυφαίας (4) ἐστὶν ἱερὸν Ἀρτέμιδος, οὗ καὶ Τελέσιλλα ἐποιήσατο ἐν ᾄσματι μνήμην.

VI.

Κατὰ (5) Τελέσιλλαν ἐσώθησαν Ἄμυκλα καὶ Μελίβοια· ἐτοξεύθη δὲ ὑπ' αὐτῶν καὶ Ζῆθος καὶ Ἀμφίων.

VII.

Ὑπὲρ (6) τὸ θέατρον Ἀφροδίτης ἐστὶν ἱερόν· ἔμπροσθεν δὲ τοῦ ἕδους, Τελέσιλλα, (7) ἡ ποιήσασα τὰ ᾄσματα, ἐπείργασται στήλη· καὶ βιβλία μὲν ἐκεῖνα (8) ἔρριπταί οἱ πρὸς τοῖς ποσὶν, αὕτη δὲ ἐς κράνος ὁρᾷ, κατέχουσα τῇ χειρὶ, καὶ ἐπιτίθεσθαι τῇ κεφαλῇ μέλλουσα. Ἦν δὲ καὶ ἡ Τελέσιλλα καὶ ἄλλως ἐν ταῖς γυναιξὶν εὐδόκιμος, καὶ μᾶλλον ἐτιμᾶτο ἔτι ἐπὶ τῇ ποιήσει. Συμβάντος δὲ Ἀργείοις ἀτυχῆσαι λόγου μειζόνως, πρὸς Κλεομένην τὸν Ἀναξανδρίδου καὶ Λακεδαιμονίους, καὶ τῶν μὲν ἐν αὐτῇ πεπτωκότων τῇ μάχῃ, ὅσοι δὲ ἐς τὸ ἄλσος τοῦ Ἄργου (9) κατέφευγον, διαφθαρέντων καὶ τούτων, τὰ μὲν πρῶτα ἐξιόντων κατὰ ὁμολογίαν, ὡς δὲ ἔγνωσαν ἀπατώμενοι, συγκατακαυθέντων τῷ ἄλσει τῶν λοιπῶν· οὕτως τοὺς Λακεδαιμονίους Κλεομένης ἦγεν ἐπὶ ἔρημον ἀνδρῶν τὸ Ἄργος. Τελέσιλλα δὲ οἰκέτας μὲν, καὶ ὅσοι διὰ νεότητα ἢ γῆρας ὅπλα ἀδύνατοι φέρειν ἦσαν, τούτους μὲν πάντας ἀνεβίβασεν

Cantus, quem φιλῳλιάδα *Telesilla* appellavit, vestigia alibi non reperio, puto tamen huc referri posse lusum puerilem, quando clamare vel canere solebant: ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε, de quo vide *Pollucem* IX. 7. segm. 123 sq. *Steinbeilius.*

(1) *Pausanias* lib. II. in Corinthiacis cap. 35. p. 194.

(2) Apollinis Pythæi cognomen tam mihi est incognitum, quam Pythii notissimum. *Steinbeilius.*

(3) *Pausanias* lib. II. in Corinthiacis cap. 28. p. 175.

(4) Dianae Coryphaeae nomen alibi mihi nondum occurrit. Κορυφαίους autem primos cujuscunque ordinis indicare patet è *Scholiis Aristophanis* ad Plutum v. 254. *Hesychio* in Κορυφαῖος, *Luciano* in Solœcista T. II. Opp. p. 741. *Diogene Laërtio* II. segm. 47. & *Polyæno* Stratag. V. 17. n. 2. *Steinbeilius.*

Apol-

IV.

Pythæi quidem nomen ab Argivis acceperunt. Ad eos enim primos ex omnibus Græcis veniſſe Pythæum Apollinis filium, *Teleſilla* memoriæ prodidit.

V.

In ſummo monte eminet Coryphææ Dianæ templum; cujus in cantico quodam ſuo *Teleſilla* mentionem fecit.

VI.

Teleſillæ teſtimonio Amycla & Meliboea intactæ remanſerunt; & ab iiſdem Zethus etiam & Amphion ſagittis confixi occubuerunt.

VII.

Supra theatrum Veneris eſt fanum; in cujus fronte è pavimento columna ſurgit, cui inſiſtit Teleſilla, quæ cantica fecit. Ad pedes ejus carminum volumina jacent; ipſa galeam aſpicit, quam capiti jam impoſitura manu tenet. Fuit Teleſilla hæc & aliis de cauſis inter fœminas illuſtris, & honorem præcipuum ex poëtica meruit. Quo tempore Argivi majore, quam dicendo explicari poſſit, clade a Cleomene Anaxandridæ filio Lacedæmoniorum rege afflicti ſunt, aliis in prælio cæſis, ii qui ſupplices in Argi lucum confugerant, partim ad pacis conditiones evocati, nihilo minus violati ſunt; partim vero, ubi ſe dolo circumventos ſenſerunt, ſe ipſos & lucum ſimul cremarunt. Quare Cleomenes conſumta Argivorum militari ætate & robore, ad Argos oppugnandum confeſtim Lacedæmoniorum copias duxit. Ibi *Teleſilla* ad murorum præſidia ſervitiis,

(5) *Apollodorus* in Bibliotheca lib. III. cap. 5. §. 6. ubi de Niobes liberis illi ſermo eſt. vid. *Sapphus* Fragmenta num. CCXXXVIII.

(6) *Pauſanias* lib. II. in Corinthiacis cap 20. pag. 156 ſq.

(7) Pro hoc apud *Suidam* eſt Τελεσίλλα paroxytonως. Exſtat autem iſta hiſtoria apud *Herodotum* (Lib. VI. cap. 78 ſqq.) *Plutarchum* (num. VIII.) nec non apud *Polyænum* (num. XIV.) *Sylburg.*

(8) Malim ἐκείνων ſcil. φσμάτων. Libris carminum abjectis, arma corripuit, patriae latura auxilium. *Kuhn.*

(9) Hoc poſuit *Xylander*, quum vitioſe eſſet Ἀρείς. Niti autem ſe affirmat Laconicis *Pauſaniæ* ipſius cap. 4. vide etiam *Herodotum* l. c. *Sylburg.*

βασιν ἐπὶ τὸ τεῖχος (1) αὐτὴ δὲ ὁπόσα ἐν ταῖς οἰκίαις ὑπελείπετο, καὶ τὰ ἐκ τῶν ἱερῶν ὅπλα ἀθροίσασα, τὰς ἀκμαζούσας ἡλικίᾳ τῶν γυναικῶν ὥπλιζεν· ὁπλίσασα δὲ ἔτασσε κατὰ τοῦτο, ᾗ τοὺς πολεμίους προσιόντας ἠπίστατο. Ὡς δὲ ἐγιγνοντο (2) οἱ Λακεδαιμόνιοι, καὶ αἱ γυναῖκες οὔτε τῷ ἀλαλαγμῷ κατεπλάγησαν, δεξάμεναί τε ἐμάχοντο ἐῤῥωμένως. Ἐνταῦθα οἱ Λακεδαιμόνιοι φρονήσαντες, ὡς καὶ διαφθείρασι σφίσι τὰς γυναῖκας, ἐπιφθόνως τὸ κατόρθωμα ἕξει, καὶ σφαλεῖσι μετὰ ὀνειδῶν γενήσοιτο ἡ συμφορὰ, ὑπείκουσι ταῖς γυναιξί· πρότερον δὲ ἐπὶ τὸν ἀγῶνα τοῦτον προεσήμηνεν ἡ Πυθία· καὶ τὸ λόγιον εἴτε ἄλλως, εἴτε καὶ ὡς συνείς, (3) ἐδήλωσεν Ἡρόδοτος·

Ἀλλ' ὅταν ἡ θήλεια τὸν ἄῤῥενα νικήσασα
Ἐξελάσῃ, καὶ κῦδος ἐν Ἀργείοισιν ἄρηται,
Πολλὰς (4) Ἀργείων ἀμφιδρυφέας τότε θήσει.

VIII.

Οὐδενὸς (5) ἧττον ἔνδοξόν ἐστι τῶν κοινῇ διαπεπραγμένων γυναιξὶν ἔργων, ὁ πρὸς Κλεομένην περὶ Ἄργους ἀγὼν, ὃν ἠγωνίσατο Τελεσίλλης τῆς Ποιητρίας προτρεψαμένης. Ταύτην δέ φασιν οἰκίας οὖσαν ἐνδόξου, τῷ δὲ σώματι νοσηματικὴν, εἰς θεοὺς πέμψαι περὶ ὑγείας, καὶ χρησθὲν αὐτῇ, Μούσας θεραπεύειν, πειθομένην τῇ θεῷ καὶ ἐπιθεμένην ᾠδῇ καὶ ἁρμονίᾳ, τοῦτε πάθους ἀπαλλαγῆναι ταχὺ, καὶ θαυμάζεσθαι διὰ ποιητικὴν ὑπὸ τῶν γυναικῶν. Ἐπεὶ δὲ Κλεομένης ὁ βασιλεὺς τῶν Σπαρτιατῶν, πολλοὺς ἀποκτείνας (οὐ μὴν, ὡς ἔνιοι μυθολογοῦσιν, ἑπτὰ καὶ ἑβδομήκοντα καὶ ἑπτακοσίους πρὸς ἑπτακισχιλίους,) ἐβάδιζε πρὸς τὴν πόλιν, ὁρμὴ καὶ τόλμα δαιμόνιος παρέστη ταῖς ἀκμαζούσαις τῶν γυναικῶν ἀμύνασθαι τοὺς πολεμίους ὑπὲρ τῆς πατρίδος. ἡγουμένης δὲ τῆς Τελεσίλλης, ὅπλα λαμβάνουσι, καὶ παρ' ἔπαλξιν ἱστα-

(1) Ex *Homeri* Ιλ. Θ. ubi senes & vixdum puberes jubentur servare mœnia Trojae. *Kuhn.*

Melius παραγίγνοντο, quum advenissent Lacedæmonii. *Kuhn.*

(2) Videtur composite legendum ἐπεγίγνοντο, vel simplici proponendum adverbium πλησίον, ἐγγὺς, vel simile, Messen. cap. 4. & 8. ut & cap. 18. *Camerarius* legit ἠγγίζοντο. *Sylburg.*

(3) *Sive aliter hoc oraculum intellexerit, sive verum etiam sensum assecutus fuerit.* Nam ex *Herodoto* lib. VI. patet, quod intellexerit oraculum hoc de aliquo belli stratagemate. *Kuhn.*

Argi-

tiis, & iis omnibus, qui per ætatem arma ferre non possent, amandatis, è domibus & templis armis, quæ reliqua fortuna belli fecerat, refixis, omnes quæ integra ætate erant, fœminas obarmavit, & ibi eas collocavit, qua ad oppidum Lacedæmonios accessuros exploratum habebat. Neque vero illæ hoste appropinquante bellico clamore exterritæ sunt: quin fortiter & præsenti animo pugnantes, hostium impressionem sustinuerunt. At Lacedæmonii quum cogitare cœpissent, si fœminas violassent, invidiosam fore eam victoriam; sin victi essent, se turpissime discessuros, omnem ab illis belli iram abstinuerunt. Atque hoc quidem facinus multo ante Delphici oraculi vox prædixit, quam *Herodotus* vel aliis vel iisdem plane exposuit versibus:

Namque animosa viros quum vincet fœmina, & omnem
Auferet Argolicæ pubi Mavortis honorem,
Tunc Argiva phalanx sævis lacerabitur armis.

VIII.

Inter res à mulieribus publice præclare gestas, nullum illustrius extat facinus certamine, quod Argivæ pro patria adversus Cleomenem Telesillæ poetriæ hortatu obiverunt. Hanc ferunt nobili ortam familia, cum esset corpore morbis obnoxio, Deos de paranda bona valetudine consuluisse; oraculoque monitam, ut Musas coleret, Deæ obtemperasse, studiumque in carmina & harmoniam collocasse, & cum morbo liberatam esse, tum ob poëticam in admiratione mulieribus fuisse. Cum Cleomenes Spartæ rex multis Argivorum occisis (fabula est, quod quidam numerum eorum perhibent ↀↃ CIↃ CIↃ IC CCLXXVII.) ad ipsam urbem duceret, impetus & divinitus quædam injecta audacia mulieres, quæ ætate integra essent, excitavit ad propulsandos à patria hostes. Proinde *Telesilla*

(4) *Argivum multæ lacerabunt unguibus ora.*
Sylburg.

Hoc oraculum duobus versiculis auctius extat apud *Herodotum* lib VI. cap. 77.

Ὥς ποτέ τις ἐρέει καὶ ἐσσομένων ἀνθρώπων,
Δεινὸς ὄφις ἀέλικτος ἀπώλετο δουρὶ δαμασθείς.

Ut venturorum aiat quis quandoque virorum,
Telo sævus obit sinuoso corpore sanguis.

(5) *Plutarchus* de virtutibus mulierum Tom. II. Opp. p. 245. C.

ἱςάμεναι κύκλῳ τὰ τείχη περιέςεψαν, ὥςε θαυμάζειν τοὺς πολεμίους· τὸν μὲν οὖν Κλεομένην πολλῶν πεσόντων ἀπεκρούσαντο· τὸν δὲ ἕτερον βασιλέα Δημάρατον (ὥς Σωκράτης (1) φησὶν) ἐντὸς γενόμενον καὶ κατασχόντα τὸ Παμφυλιακὸν, ἐξέωσαν· οὕτω δὲ τῆς πόλεως περιγενομένης, τὰς μὲν πεσούσας ἐν τῇ μάχῃ τῶν γυναικῶν, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς Ἀργείας ἔθαψαν, ταῖς δὲ σωθείσαις ὑπόμνημα τῆς ἀριςείας ἔδοσαν ἱδρύσασθαι τὸν Ἐνυάλιον. Τὴν δὲ μάχην οἱ μὲν ἑβδόμῃ λέγουσιν ἱςαμένε μηνὸς, οἱ δὲ νουμηνίᾳ γενέσθαι τοῦ νῦν μὲν τετάρτου, πάλαι δὲ Ἑρμαίου παρ' Ἀργείοις, καθ' ἣν μέχρι νῦν τὰ ὑβριςικὰ τελοῦσι, (2) γυναῖκας μὲν ἀνδρείοις χιτῶσι καὶ χλαμύσιν, ἄνδρας δὲ πέπλοις γυναικῶν καὶ καλύπτραις ἀμφιεννύντες. Ἐπανορθούμενοι δὲ τὴν ὀλιγανδρίαν, οὐχ (ὡς Ἡρόδοτος ἱςορεῖ,) τοῖς δούλοις ἀλλὰ τῶν περιοίκων ποιησάμενοι πολίτας τοὺς ἀρίςους συνῴκισαν τὰς γυναῖκας· ἐδόκουν δὲ καὶ τούτους ἀτιμάζειν καὶ περιορᾶν ἐν τῷ συγκαθεύδειν, ὡς χείρονας, ὅθεν ἔθεντο νόμον τὸν κελεύοντα, πώγωνα δεῖν ἐχούσας συναναπαύεσθαι τοῖς ἀνδράσι τὰς γεγαμημένας.

IX.

Οὐχ' (3) ἡ Σπαρτιάταις ἀνθωπλισμένη Τελέσιλλα, δι' ἣν ἐν Ἄργει Θεὸς ἀριθμεῖται γυναικῶν Ἄρης.

X.

Σπαρτιάτας (4) ἤγειρε τὰ Τυρταίε ἔπη, καὶ Ἀργείες τὰ Τελεσίλλης (5) μέλη, καὶ Λεσβίες ἡ Ἀλκαίε ᾠδή.

XI.

Τελεσίλλα, (6) ποιήτρια, ἐπὶ ςήλης μὲν τὰ βιβλία ἀπέρριπτο, κράνος δὲ τῇ κεφαλῇ περιέθηκε. Καὶ γὰρ ὅτε Λακεδαιμόνιοι (7) τοὺς ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἄργους καταφυγόντας διέφθειρον, καὶ πρὸς τὴν πόλιν ἤεσαν, ὡς αἱρήσοντες, τότε Τελεσίλλα τὰς ἐν ἡλικίᾳ γυναῖκας ὁπλίσασα, ὑπήντησεν, οἳ προσήεσαν. Ὅπερ ἰδόντες οἱ Λακεδαιμόνιοι, εἰς τοὐπίσω ὑπέςρεψαν, αἰσχρὸν νομίσαντες γυναιξὶ πολεμεῖν, ἃς καὶ τὸ

(1) An legendum? Σωσικράτης.

(2) *Turnebi* Codex: χαλῶσι.

(3) *Lucianus* in Amoribus Tom. I. Opp. p. 895.

(4) *Maximus Tyrius* diss. XXI. p. 218. ed. *Davisii*.

(5) *Telesilla* poëtria fuit Argiva, quæ mulieres patrias

Telesilla duce arma capiunt, propugnacula occupant, muros corona cingunt, non sine admiratione hostium. At Cleomenem quidem repulerunt, multos suorum desiderantem, alterum autem regem Demaratum (ut Socrates ait) qui in urbem pervenerat, & Pamphyliacum occupaverat, vi exturbarunt. Hoc modo urbe servata, mulieres quæ in pugna ceciderant, in via Argiva sepultæ sunt à civibus; superstitibus autem præmium virtutis dedicatio Martis concessa est. Pugnatum alii septimo die, alii ipso in novilunio tradunt mensis, qui nunc quartus, olim Hermæus, id est, Mercurialis, apud Argivos dicitur. Eo die etiam hodie Hybristica (id est contumeliosa) sacra agunt, mulieres virilibus tunicis & laenis, viros muliebribus vittis ac velis vestientes. Virorum penuriam ut exsarcirent, mulieres non (ut *Herodotus* narrat,) servis, sed vicinorum optimis in civitatem receptis conjunxerunt; quos illæ videbantur contemnere, & ignominia afficere in concubitu. Itaque legem posuerunt, quae nuptas barbam jubebat habere, quando cum viris concumberent.

IX.

Non illa quae contra Spartanos armata processit *Telesilla*, propter quam Mars inter mulierum Deos numeratur Argis.

X.

Tyrtaei numeri Spartanos, Argivos *Telesillæ* modi, Lesbios *Alcæi* cantus excitarunt.

XI.

Telesilla poëtria. Huic statua posita est, ad cujus pedes libri jacent; galea vero capiti ejus imposita est. Etenim cum Lacedaemonii, interfectis iis, qui in templum Argorum confugerant, ad urbem capiendam irent, *Telesilla* mulieres, quae per aetatem arma ferre poterant, armavit, & sic hostibus obviam processit. Quod conspicati Lacedaemonii retro cesserunt, turpe ducentes cum mulieribus pugnare, quas & vincere nulla sit gloria, & à quibus vinci, magnum

trias contra Cleomenem Spartanorum Regem armavit, eumque magno prælio fudit. vide *Plutarchum* (num. VIII.) & *Suidam* (num. XI.) *Davisius*.

(6) *Suidas* in Τελεσίλλα Tom. III. p. 442. ed. *Kusteri*.

(7) Eandem historiam paulo prolixius narrat *Pausanias* (num. VII.) *Kusterus*.

I 3

τὸ νικᾶν ἄδοξον, καὶ ἡτῖᾶσθαι μέγα ὄνειδος. Ἐς τοῦτο καὶ ὁ χρησμὸς πεπλήρωτο, Ἀργείοις λέγων· Ἀλλ' ὅταν κ. τ. λ. (vid. num. VII.)

XII.

Τελεσίλλης (1) δημιουργός ἐςὶ Νικήρατος. (2)

XIII. *

Φασὶ (3) δὲ καὶ τὰς Ἀργολικὰς, (4) ἡγουμένης αὐτῶν Τελεσίλλης τῆς ποιητρίας, Σπαρτιάτας, τοὺς ἀλκίμους τὰ πολέμια, φανείσας μόνον τρέψασθαι, καὶ ἐκείναις τὸ ἀδεὲς τοῦ θανάτου περιποιήσασθαι.

XIV. *

Κλεομένης (5) Σπαρτιατῶν βασιλεὺς κτείνας ἐν παρατάξει Ἀργείων ἄνδρας ζ, ψ ο ζ' [6] ἐβάδιζεν ἐπὶ τὸ Ἄργος, ὡς κατὰ κράτος αἱρήσων τὴν πόλιν. Τελεσίλλα ἡ μουσικὴ τὰς Ἀργείας ὁπλίσασα, προήγαγεν εἰς μάχην· αἱ δὲ ἔνοπλοι παρὰ ἔπαλξιν ἱςάμεναι, κύκλῳ τὰ τείχη φραξάμεναι, Κλεομένη μὲν ἀπεκρούσαντο· Δημάρατον δὲ τὸν ἕτερον βασιλέα ἐξώσαντο· καὶ τὴν πόλιν ἁλῶναι κινδυνεύουσαν ἀνέσωσαν. Τοῦτο τὸ ςρατήγημα τῶν γυναικῶν μέχρι νῦν Ἀργεῖοι τιμῶσι νουμηνίᾳ [7] μηνὸς Ἑρμαίου, τὰς μὲν γυναῖκας ἀνδρείοις χιτῶσι καὶ χλαμύσι, τοὺς δὲ ἄνδρας πέπλοις γυναικείοις ἀμφιεννύντες.

XV. *

Κράτης [8] ὁ Κωμικὸς καὶ Τελέσιλλα, [9] Πράξιλλα καὶ Κλεοβουλῖνα [10] ἐγνωρίζοντο.

XVI. *

Βελτιωτας, [11] τὰς βελτίους Τελέσιλλα.

Ἀτ-

(1) *Tatianus* in Orat. ad Græco. fegm. 52. pag. 114. ed. *Worthi.*

Telefillæ Poëtriæ Argivæ, quam cum aliis mulieribus armatam Lacedemonii fugerunt, *Suidas* (num. XI.) meminit, ficuti & *Clemens Alexandr* (num XIII.) *Gefnerus.*

(2) Apud *Urfinum* legitur mendofe Νίκανδρος.

(3) *Clemens Alexandr.* Stromat. lib. IV. cap. 19. pag. 522.

(4) Argivæ mulieres, eorum viris bello cæfis, adverfus Cleomenem Spartæ regem Argos defenderunt, duce *Telefilla*: in cujus facinoris memoriam, ut refert *Paufanias* (num. VII.) ftatua *Telefillæ* juxta ædem Veneris pofita fuit. Conf. *Plutarchum*. (num. VIII.) *Telefillæ* etiam meminit *Suidas* (num. XI.) & *Tatianus*, (num. XII.) quo loco claras mulieres non paucas recenfet. *Potterus.*

(5) *Polyænus* Stratagem. lib. VIII. cap. 33.

Toti-

gnum ſit dedecus. Sic autem completum eſt oraculum, quod Argivis redditum erat: Namque, &c.

XII.

Teleſillae ſtatuam fabricavit Niceratus.

XIII. *

Aiunt autem Argolicas quoque, *Teleſilla* poëtria duce, Spartanos, qui magna erant virtute in rebus bellicis, ſolo intuitu prodeuntes fugaſſe, & effeciſſe, ut illae mortem nihil extimeſcerent.

XIV. *

Cleomenes Spartiatarum rex, interfectis in praelio Argivis viris ad ſeptem millia ſeptingentos ſeptuaginta ſeptem, iter Argos direxit, ut per vim urbem caperet, Teleſilla muſica Argivas armatas ad pugnam eduxit; quae armatae in propugnaculis ſtantes, circumcirca muros tuentes, Cleomenem repulerunt; Demaratum vero alterum Regem etiam expulerunt, urbemque a periculo vindicarunt. Et hoc mulierum ſtratagema uſque in hodiernum diem Argivi celebrant numenia cujuſque menſis, mulieres virilibus tunicis & chlamydibus, viros autem peplis muliebribus amicientes.

XV. *

Crates Comicus & *Teleſilla* & *Praxilla* & *Cleobulina* celebrabantur.

XVI. *

Βελτιῶτας dicit meliores feminas *Teleſilla*.

Attici

[6] Totidem numerat *Plutarchus*, (num. VIII.) ſed pro fabula habet. *Maaſvicius.*

[7] Pugna hæc juxta nonnullos primo, juxta alios ſeptimo menſis die accidit, teſte *Plutarcho*. (num. VIII.) Dictum fuit hoc feſtum 'Υβριστικά, ut refert ibidem *Plutarchus*, de quo conſule *Meurſium* de Feſtis Græcorum. *Maaſvicius.*

[8] *Georgius Syncellus* in Chronographia ad an. M. 5058. pag. 257. D. ed. Pariſ.

Euſebius Pamph. Chronicorum lib. poſter. ad Olymp. LXXXII. an. 2. *Crates Comicus & Teleſilla ac Bacchylides Lyricus clari habentur. Praxilla quoque & Cleobulina ſunt celebres.*

[9] Edd. mendoſe: οἰκονομικὸς καὶ Τελεσίδα.

[10] Edd. mendoſe: Κλεοβουίνα.

[11] *Heſychius* in Βελτιῶτας.

An? τὰς βελτίους Βελτιώτης. Τελεσίλλα, poëtria eſſe videtur. *Guietus.*

XVII. *

Ἀττικοὶ [1] δὲ οὔλας [2] λέγουσι τὰς τρίχας· Οὐλοκόμος [3] μέντοι εἴρηται παρ' Ἀλέξιδι, καὶ Φερεκράτῃ· οὐλοκέφαλος· οὐλοκίκιννα [4] δὲ, Τελεσίλλα εἴρηκε· τὸν δὲ τοιοῦτον στραμβολοκομᾶν [5] Σοφοκλῆς ὠνόμασεν· ἄμφω [6] δὲ μοχθηρὰ τὰ ὀνόματα.

XVIII. *

Ἐκ [7] τοῦ δίνου ἀρσενικοῦ ὀνόματος, ὃ τὸν τόρνον δηλοῖ, τὸ δινῶ δινώσω γίνεται. Δῖνος δὲ οὐ μόνον τόρνος, ἀλλὰ καὶ ποδονιπτὴρ κατὰ Κυρηναίους· παρὰ δὲ τῇ Τελεσίλλᾳ καὶ ἡ ἅλως, ὥς φησιν Ἀθήναιος. [8]

XIX. *

Τελέσιλλα Λαΐδι.

Οὔτε [9] φλέβας χρυσοῦ μεταλλουργοὶ ἀνιχνεύοντες, οὔτε φρεωρύχοι τὰ τῆς γῆς ἐρεβοδιφῶντες ἀπόρρητα, ὀφθαλμοὺς ὑδάτων ἀναζητοῦντες θεάσασθαι, οὕτω περὶ τὴν ἑαυτῶν ἐσπουδάκασι τέχνην, ὡς ἐγὼ τὴν πόλιν ἐσκινδαλάβιζον ἅπασαν, εἴ που τὸν Ἀγησίλαον ἦν μεθεάσασθαι· ποτὸν γὰρ αὐτῷ πεποιηκέναι τὴν μαινάδα Λευκίππην ἀκήκοα· καὶ ῥαγδαῖος σκηπτὸς ἡμῖν ἐπεδήμησε· καὶ τὸ πάθος ἀπαρηγόρητα φλεγμαίνει μοι δάκρυα· διὸ τῆς τραγῳδίας συνέριθος ἔσομαι· οὐ γὰρ ἀνίσχοντα λοιπὸν ἥλιον θεασόμεθα· οὕτω καὶ Μηδείας καὶ Φαίδρας φοβερωτέρα γενήσομαι.

Σώπα-

[1] *Julius Pollux* Onomastici lib. II. cap. 3. segm. 23.

[2] [illegible] οὖλος, quæ sequuntur ab οὐλοκόμος usque ad ὀνόματα. desunt in C. A. *Kuhn.*

MS. οὖλος λέγουσιν [illegible] *H. Steph* videtur hic agnovisse οὔλας. Sic enim append. de ling. att. cap. 16. sm. 4. οὔλας, τρίχας *dicunt Attici* Ceterum non invenio sic scriptum alibi. *Jungerm.*

[3] Et cetera hujus primæ sectionis non sunt in MS. Mi lector, meros tibi narramus defectus, sed qui faceremus, decurtato ita MS. Quod ipsum nunquam tacuimus, ne quis aliquid aliter scriptum ibi suspicaretur in iis, quæ plane non scripta ibi. Ceterum ad illud οὐλοκόμος hic *H. Stephanus* in ora, dicitur & οὐλοκόμας. *Jungerm.*

[4] Apud avum Comm. cap. 91. & H. *Junium* de Coma cap. 8. οὐλοκικίνναν habes. *Idem.*

[5] *Camerar.* citat hinc στραμβολοκόμην, ut sit nomen στραμβολοκόμης, ad quam formam ἀβροκόμης, εὐκόμης & alia dicuntur. *Hesychius* autem: στρεβλοκομᾶν, οὐλοκομᾶν exponit. *Seberus*

Habet & *Junius* ibid. interpretans: *refugum habere capil-*

XVII. *

Attici vero crines ὄυλας vocant; ὀυλοκόμος vero, quod crispum significat, ab *Alexide* & *Pherecrate* dictum est; idem est ὀυλοκέφαλος. Cincinnos vero crispos *Telesilla* dixit. Hujus modi vero στραμβολοκομᾷν, id est, crispum esse *Sophocles* nominavit; utraque vero hæc vocabula praedura sunt.

XVIII. *

Ex δῖνος nomine masculino, quod tornum significat, formatur verbum δινῶ δινώσω. Δῖνος autem non solum tornus est, sed etiam pelluvium apud Cyrenæos; atque apud *Telesillam* area, ut testatur *Athenæus*.

XIX. *

Telesilla Laidi.

Neque venas auri metallici inquirentes, neque puteorum fossores, qui terrae arcana in tenebris scrutantur, aquarum oculos quaerentes videre, tantam in sua arte diligentiam ac curam adhibent, quanta ego totam civitatem scrutata sum, si possem Agesilaum alicubi cernere. Potum enim ei apparasse furiosam Leucippen audio; & vehemens fulmen nos excepit; atque damnum insolabiles adurit mihi lacrymas; itaque tragœdiae adjutrix ero. Non enim orientem solem in posterum contemplabimur. Sic & Medea & Phaedra terribilior fiam.

Sopa-

capillum. Comm. autem avi cap. 91. habent στρμβολοκόμων & crispum interpretantur, sicut ὀυλοκίκιννα. Et sane ipse *Junius* aliter in Nomencl. ita: *Crispus* &c. ὀυλοκικίννας *Telesillæ*, στρμβολοκόμης, *aut, ut Hesychius citat,* στραβαλοκόμης *Sophocli*. Sed male obliti sumus fere emendationis Heinsianæ, qui ad XIV. librum *Silii* ait hic legendum στρβαλόκομον. Vise ad ejus crepundia *Siliana*. Jungerm.

[6] Avus in Comm. ibid. ita vertit: *Sed neutrum bonum verbum*. Idem.

[7] *Eustathius* ad Ιλ. ύ. v. 259. pag. 1283, 2. ed. Basil.

[8] Vid. num. II.

[9] *Theophylactus Simocata* epist. 24. qui illam nomine *Telesillæ*, Laide meretrice longe junioris, confinxit.

Lil. Greg. Gyraldus seculi sui Varro, in Historia Poët. (dial. III. T. II. Opp. p. 170. C.) hæc habet: *Theophylactus*, qui græcas quasdam epistolas commentus est, *Telesillam* Laidi epistolam scribere consingit, quæ lasciva adeo, ut vix meminisse ejus conveniat. *Colomesius* in notis MSS. ad pag. 52. Lyricorum *Ursini*.

XX. *

Σώπατρος Τελεσίλλῃ.

Ἐι [1] μὴ ταῖς ἀφροδισίαις ἡδοναῖς τὸν ἀτερπῆ κόρον ἡ φύσις ἐνέμιξεν, ἐδουλαγωγεῖτο τὸ ἄῤῥεν τῷ γυναικείῳ φύλῳ, Τελέσιλλα. Μὴ τοίνυν μέγα φρόνει πορνίδιον. Ὁ τῆς Ἀφροδίτης μοι πυρσὸς ἀπηθάλωται· ὀυ γὰρ ἀθανάτους τὰς ἀλγηδόνας τὰ τῶν ἐρώτων βέλη παρέχεται.

XXI.

Archilochus [2] & *Simonides* trimetrum Iambicum, chorium catalecticum, tetrametron composuerunt. *Archilochus* etiam commata versibus applicando variavit. *Eupolus* [3] per plurimas species secuit, *Alcman* numeros etiam minuit in carmen, hinc poëtriae melicae, [4] at *Telesilla* [5] etiam Argiva minutiores edidit numeros.

[1] *Theophylactus Simocata* epist. 72.

[2] Ex Fragmento incerti Scriptoris, quod libro *Censorini* de die natali subjunctum est, cap. 9. de musica.

[3] Vet. Cod. *ea potius*, & in litura. *Carrio.*

Vul-

PRA-

XX. *

Sopater Telefillae.

Nifi venereis voluptatibus non injucundam fatietatem natura admifcuiffet, mas à muliebri genere in fervitutem redigeretur, Telefilla. Ne igitur altum fapias meretricula. Veneris flamma mihi abfterfa eft. Non enim immortales dolores amorum jacula efficient.

XXII.

Photius in Bibliotheca cod. CLXVII. inter Poëtas, è quorum fcriptis *Jo. Stobæus* libros IV. Eclogarum collegit, *Telefillam* commemorat. Laudatur etiam Poëtria haec ab *Antipatro* Theffalo in *Sapphonis* Fragmentis num. CXXXVIII. & à *Clemente Alexandr.* ibid. num. CLXX.

[4] Vulgo: *poëticæ melicæ*. Idem.

[5] Ἀτελὴς illa. Vulgo. In membr. ἄτλας illa. *Idem.*

Sic etiam corrigit *Paulus Leopardus*, vir emendatæ naris lib. III. cap. 10. Emendatt. *Colomef.* in notis MSS. ad Urfini p. 52.

ΠΡΑΞΙΛΛΗΣ
ΤΗΣ ΣΙΚΥΩΝΙΑΣ
ΜΕΛΗ.

I.

Ὦ [1] διὰ τῶν θυρίδων καλὸν ἐμβλέποισα,
Παρθένε τὰν κεφαλὰν, τάδ᾽ ἔνερθε νύμφα. [2]

II.

Ἀλλὰ [3] τεὸν οὔποτε θυμὸν [4] ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον.

III.

Ἀδμήτω [5] λόγον κ. τ. λ. vid. *Sapphus* Fragmenta num. CLXXX.

IV.

Πράξιλλα [6] ἡ Σικυωνία ὑπὸ Διός φησιν ἁρπασθῆναι τὸν Χρύσιππον [7]

V.

Πραξίλλη [8] μὲν δὴ πεποιημένα ἐστὶν, ὡς Εὐρώπης εἴη Κάρνειος, καὶ αὐτὸν ἀνεθρέψατο Ἀπόλλων καὶ Λητώ.

Πρα-

[1] Adducit hoc fragmentum *Hephæstion* pag. 24, 13. καὶ τὸ πρὸς τεισὶ καλούμενον πραξίλλειον. Ὦ διὰ κ. τ. λ. *Urſinus.*

[2] *Diodorus Siculus* lib. III p. 136. Ἐκλήθησαν δὲ Ἀτλαντίδες καὶ αἱ νύμφαι, διὰ τὸ τοὺς ἐγχωρίους κοινῇ τὰς γυναῖκας νύμφας προσαγορεύειν. Νύμφην indicare nonnunquam uxorem, veterum locis probant *Meziriacus* in Comment. gallico in epiſtolas *Ovidii* pag. 59. & *Maſſonus* in Hiſtoria critica Reip. lit. gallice edita T. I. p. 115. in not. Νεογάμου νύμφης mentionem facit *Æſchylus* in Agamemn. v. 1188. adde Ill. *Spanhemii* Obſervatt. ad *Juliani* Impp. gallice editos p. 376. Varias hujus vocis ſignificationes recenſent *Heſychius* in νύμφη, & *Gyraldus* in Hiſtoria Deor. Synt. V. Tom. I. Opp. p. 172.

[3] Ex eodem *Hephæſtione* pag. 9, 10. καὶ παρὰ Πραξίλλῃ ἐν διθυράμβοις ἐν ᾠδῇ ἐπιγραφομένῃ Ἀχιλλεύς· Ἀλλὰ τεὸν κ. τ. λ. *Urſinus.*

[4] Varios hujus vocis ſignificatus recenſent *Scholia minora Homeri* ad Ιλ. ά. v. 173. *Jo. Tzetzes* ad He-

PRAXILLAE SICYONIAE CARMINA.

I.

O quæ ab janua pulchre prospicis,
Virgo, quod ad caput attinet, quod autem ad inferiora, uxor.

II.

Sed animum tuum in pectore nunquam flectebam.

III.

Orationem de Admeto &c.

IV.

Praxylla Sicyonia Chrysippum à Jove raptum fuisse inquit.

V.

Praxilla quidem versibus prodidit, Europæ filium Carneum fuisse, educatum vero ab Apolline & Latona.

Pra-

Hesiod. pag. 13. a. & pag. 16. b. *Ammonius* de differ. verborum in Θυμὸς. *Nemesius* de nat. hominis cap. 21. & *Galenus* ad Hippocratis Prognost. II. 1. sect. 3. Tom. VIII. Opp. p. 621.

[5] *Eustathius* in Ιλ. β. pag. 247, 20. Meminit hujus Scolii *Athenæus* lib. XV. pag. 695. C. ubi pro δειλῶν scriptum est δειλοῖς. *Ursinus.*

[6] *Athenæus* lib. XIII. pag. 603. A..

[7] Chrysippi hujus, qui fuit Pelopis filius, historiam habes apud *Plutarchum* in Parallelis T. II. Opp. pag. 313. D. *Apollodorum* in Bibliotheca lib. III. cap. 5. §. 5. *Mich Apostolium* in Proverb. Cent. XVIII. num. 7. *Tzetzem* in Histor. Chil. I. n. 18. & *Hyginum* fab. 85. Conf. omnino de illo *Pet Bælii* Lexicon Historicum gallice editum in *Chrysippe.*

[8] *Pausanias* lib. III. in Laconicis cap. 13. p. 239. ubi inquirit in causam, cur Apollo *Carneus* fuerit vocatus. Consuli possunt de hoc cognomine *Pausanias* lib II. in Corinth. cap. 11. p. 135. *Hesychius* in Καρνεῖος, & *Nonnus* Dionys. XVI. v. 104. Vide plura apud Scriptores de festis Græcorum in *Carnea.*

VI.

Πράξιλλα (1) μὲν ἀπὸ Καρνείου φησὶν ὠνομάσθαι τοῦ Διὸς καὶ Εὐρώπης υἱοῦ ὃς ἦν ἐρώμενος τῷ Ἀπόλλωνι.

VII.

Ἠλιθιώτερος (2) τοῦ Πραξίλλης (3) Ἀδώνιδος·] Πράξιλλα Σικυωνία μελοποιὸς ἐγένετο, ὥς φησι Πολέμων, αὕτη ἡ Πράξιλλα τὸν Ἄδωνιν ἐν τοῖς μέλεσιν εἰσάγει, ἐρωτώμενον ὑπὸ τῶν κάτω, τί κάλλιστον καταλιπὼν ἥκει, (4) ἀποκρίνασθαι, ἥλιον, καὶ σελήνην, καὶ σικύους, καὶ μῆλα· ὅθεν εἰς παροιμίαν προήχθη ὁ λόγος· ἠλίθιον γὰρ τὸ τῷ ἡλίῳ παραβάλλειν τοὺς σικύους.

* Ἠλιθιάζω· (5) ἀναισθητῶ· (6) μωραίνω· προσποιοῦμαι ἠλίθιος εἶναι· ἀναίσθητοι γὰρ οἱ λίθοι· ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἠλίθιος, ἀντὶ τοῦ ἀνόητος· καὶ παροιμία· Ἠλιθιώτερος τοῦ Πραξίλλης Ἀδώνιδος· ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων.

* Ἠλιθιώτερος (7). Ἀδώνιδος τοῦ Πραξίλλης] Ἄδωνις γάρ τις Πραξίλλης υἱὸς ἀποθανών, καὶ ἐρωτηθεὶς πρὸς τῶν ἐν ᾅδου, τί κάλλιστον ἄνω κατέλιπεν; ἀπεκρίνατο, ἥλιον, σελήνην, σῦκα, καὶ μῆλα· ἔδοξε γοῦν ἠλίθιος, ταῦτα ἐξισῶν τῷ ἡλίῳ· ὁμοία τῇ· Ἀνόητερος (8) Ἀιβύκου καὶ Κορύκου καὶ Μελιτίδου.

* Ἠλιθιώτερος (9) τῆς Πραξέλλης] Αὕτη γὰρ ἐρωτωμένη, τί κάλλιστον; Ἥλιος, ἔφη, καὶ σῦκα. Ἀνοητότερος Ἰβύκου καὶ Κορύβου καὶ Μελιτίδου.

VIII.

Καὶ (10) Πράξιλλα δὴ Σικυωνία ἐθαυμάζετο ἐπὶ τῇ τῶν σκολιῶν (11) ποιήσει.

IX.

Πράξιλλαν (12) Λύσιππος ἐχαλκούργησεν, μηδὲν εἰποῦσαν διὰ τῶν ποιημάτων χρήσιμον.

Πρά-

(1) *Scholiastes Theocriti* ad Idyll. V. v. 83. ubi mendose legitur Πραξίλας.

(2) *Zenobius* Proverb. Cent. IV. num. 21. in *And. Schotti* Adagiis Græcorum pag. 84.

(3) *Apostolius* itaque male τοῦ Πραξιτέλους, qui sculptor fuit. Vide & in *Ang. Politiani* Nutricia *Alex. Brassicanum*. Variat autem in hujus explanatione *Vatican.* Ἡ Πράξιλλα Σικυωνία γελοποιὸς ὑπὸ τῶν κάτω ἐρωτωμένη, τί καταλιποῦσα ἄνω ἥκει, ἀπεκρίθη, ἥλιον, σελήνην, σικύους καὶ μῆλα, ἠλιθία ἐπειδὴ τὸ τῷ ἡλίῳ τοὺς σικύους συναριθμεῖν, ἢ χρὴ τραγῳδεῖν πάντας ἢ μελαγχολᾶν. *Schottus.*

Praxilla dicitur μελοποιὸς à Polemone apud *Zenobium* IV. 21. Proverb. pro quo male in explicatione proverbii Vaticana apud *A. Schottum* γελοποιός. Male

VI.

Praxilla quidem ait, nomen accepiſſe (feſtum Carneorum) à Carneo Jovis & Europæ filio, qui ab Apolline amabatur.

VII.

Stupidior Praxillæ Adonide] Praxilla Sicyonia poëtria fuit, ut ait Polemon, quæ Adonidem in carminibus inducit ab inferis interrogatum, quid pulcherrimum apud ſuperos reliquiſſet, reſpondiſſe: Solem, lunam, cucumerem & mala; quod in proverbium abiit. Stultum enim cucumerem Soli componere.

Ἠλιθιάζω· ſtolidus ac ſtupidus ſum; ſimulo me ſtultum eſſe; nam ſenſu carent lapides, unde etiam nomen ἠλίθιος, i. e. ſtolidus, deductum eſt; & proverbium: Stupidior Praxillæ Adonide; quod de ſtupidis dicitur.

* *Stupidior Adonide Praxilles filio*] Adonis enim quidam Praxilles filius jam mortuus, interrogatus ab inferis, quid pulcherrimum in terra reliquiſſet? reſpondit: Solem, lunam, ficus, poma. Hinc ſtupidus habitus, quod iſta cum ſole coæquaſſet. Similis illi: *Stupidior Æbyco, & Coryco & Melitide.*

* *Stultior Praxella*] Haec enim, quid pulcherrimum eſſet? interrogata, Sol, inquit, & ficus. Talia ſunt: *Ibyco & Corybo & Meletide dementior.*

VIII.

In Scoliis componendis magna fuit *Praxillæ* Sicyoniae gloria.

IX.

Lyſippus *Praxillæ*, quae nihil utile ſuis carminibus docuit, ſtatuam aeream fabricavit.

Pra-

le etiam in proverbiis è *Suida* VII. 47. Ἠλιθιώτερος τῆς Πραξίλλης Ἀδώνιδος, idem præſtantiſſimus *Schottus* vertit: *Stupidior Praxilis Adonide*, pro *Praxillæ*. Neque *Apoſtolii* interpres probandus IX. 81. Prov. qui his habet *Praxelles*, magis vero peccavit ipſe *Apoſtolius*, cui Ἄδωνις Πραξίλλης eſt *Praxillæ* filius, cum intelligatur poëma ejus de Adonide. *Fabricius* lib. II. cap. 15. §. 53. Bibliothecæ Græcæ.

(4) Apud *Urſinum:* ξυ.

(5) *Suidas* in ἠλιθιάζω Tom. II. pag. 53. ed. *Kuſteri.*

(6) *Ex Scholiis Ariſtophanis* ad Equit. v. 1121.

(7) *Mich. Apoſtolius* Proverb. Cent. IX. num. 81.

(8) Ἀνέστερος malim. *Pantinus.*

Dio-

X. *

Πράξιλλα (1) ἡ Σικυωνία Ἀφροδίτης παῖδα τὸν Θεὸν (Βάκχον) ἱστορεῖ.

XI. *

Κολακικὸν (2) τὸ σκολιόν· (3) ἐν τοῖς Πραξίλλης δὲ φέρεται παροινίοις.

XII. *

Τὰ (4) καλούμενα Πραξίλλεια commemorat Hephaeſtion in Enchiridio pag. 24, 13. & pag. 36, 24. ejuſque Scholiaſtes pag. 38, 15. & pag. 90, 30.

(9) *Diogenianus* Proverb. Centur. V. num. 12. in *Andr. Schotti* Adagiis Græcorum pag. 219.

(10) *Athenæus* lib. XV. p. 694. A.

(11) Conf. notas ad *Sapphûs* fragmenta num. CLXXX. pag. 251. b.

(12) *Tatianus* in Orat ad Græcos §. 52. p. 113. ed. *Worthi.*

(1) *Heſychius* in Βάκχου Διόνυσος.

Scho-

ΝΟΣ-

X. *

Praxilla Sicyonia Veneris filium Deum (Bacchum) tradit.

XI. *

Adulatorium est illud scolium; fertur autem in *Praxillæ* conviciis inter pocula.

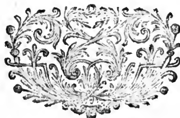
XIII. *

Laudatur etiam *Praxilla* ab *Antipatro Thessalo* in *Sapphus* Fragmentis num. CXXXVIII. ab *Eustathio* ibid. num. CLXXX. & à *Syncello* in *Telesillæ* Carminibus num. XV.

[2] *Scholiastes Aristophanis* in Vesp. v. 1232.

[3] De Admeto scilicet. vid. notæ ad Fragm. *Sapphus* pag. 251.

[4] *Praxilla* antiquissima fuisse videtur, siquidem ejus trimetris usam *Sapphonem* notat Hephæstion pag. 36. Potuerunt tamen Praxillea metra dici, quibus post *Sapphonem Praxilla* frequentius uteretur; nam & ab *Eusebio* in Chron. diu post *Sapphonem Praxilla* ponitur Olymp. LXXXII. *Fabricius* lib. II. cap. 15. §. 53. Bibliothecæ Græcæ.

ΝΟΣΣΙΔΟΣ
ΤΗΣ ΛΟΚΡΙΑΣ
ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

I.

Νοσσίδος,
εις Ῥίνθωνα.

Καὶ (1) καπυρὸν (2) γελάσας παραμείβεο, καὶ φίλον ειπὼν
Ῥῆμ' (3) ἐπ' ἐμοὶ, Ῥίνθων (4) ἐιμ' ὁ Συρηκόσιος,
Μυσάων ὀλίγη τις ἀηδονίς· (5) ἀλλὰ καλύκων (6)
Ἐκ τραγικῶν ἴδιον κισσὸν ἐδρεψάμεθα.

Τῆς

(1) *Anthologia* Epigr. Græc. lib. 3. cap. 6. epigr. 16.

Epitaphium *Rhinthonis* Poëtæ comici & tragici, figulo patre nati, quem Tarentinum fuisse *Suidas* perhibet, *Nossis* autem Syracusanum; vixit tempore primi Ptolemæi, reliquit fabulas comicas & tragicas ultra triginta. Ceterum non requirit a prætereuntibus, ut plerique, lacrymas, sed ut hilariter ridentes prætereant, ipsum alloquendo. Musarum, inquit, quædam parva cantilena scilicet fuit mea. Sed ex corymbis tragicis peculiarem hederam, id est, coronam hederaceam decerpsimus, floruimus præcipue cothurno & scripto tragico. Κάλυξ proprie significat baccam rosæ, id est, rosam, quæ operta est, & nondum emersit, & habet in obliquis secundam fere brevem. Itaque huic loco neque quoad sensum neque rationem syllabæ quadrare videtur; quæ enim est comparatio rosæ ad hederam? itaque vide lector, quæ hujus loci genuina sit lectio. *Obsopoeus.*

(2) Vehementer. *Lucianus*: καὶ συνείζω πάνυ καπυρόν. *Brodæus.*

Alciphron Rhetor lib. 3. epist. 48. πολὺς καὶ καπυρὸς ἐξεχύθη γέλως.. *Longus* Pastoral. lib. II. p. 34. πάνυ καπυρὸν γελάσας. *Salmasius* ad Spartiani Adrianum Cæsarem cap. 16. ostendit, καπυρίζειν nihil aliud esse, quam clare & sonore ridere & cachinnare, Græcosque καπυρὸν γέλωτα vocare siccum risum & clare sonantem. *Pet. Moll* in notis ad *Longum* l. c. locis variis auctorum græcorum probat, καπυρὸν esse vehementem, magnum. *Athenæus* lib. XV. pag. 697. B. τὰς καπυρωτέρας ᾠδὰς opponit ἐσπουδασμέναις.

(3) Φίλον ῥῆμα, χαῖρε. *Timon* misanthropos: τὴν ἐπ' ἐμοῦ στήλην παραμείβεο, μητ' ἐμὲ χαίρειν ἐιπών. & μὴ χαίρειν ἔιπῃς. Addebant plerumque: terra tibi levis sit. Λάβοι τύ σε βῶλος ἐλαφρά ὦ χθὼν

NOSSIDIS LOCRENSIS EPIGRAMMATA.

I.

Nossidis,

in Rhinthonem.

Et vehementer ridens præteri, & gratum dicens
Verbum super me, Rhinthon sum Syracusanus,
Musarum parva quædam Philomela: sed floribus
Ex tragicis propriam decerpsimus hederam.

Ejus-

χθὼν κύφη καὶ πρηεῖα κεῖσο· γῆ νῦν ἐπέχοις ἀβαρής· unde *Euripides: κούφη καταμπίσχουσιν ἐν τύμβῳ χθονί. Brodæus.*

(4) Poëta Siculus, quem lib. I. ep. 20. ad Attic. citat *Cicero*, & *Hephæstion* in Enchir. p. 9, 10. *Brodæus.*

Ῥίνθων hoc loco vocatur Syracusius, quem *Suidas* h. v. & *Stephanus* in *Τάρας* Tarentinum fuisse prodiderunt; erat autem autor Hilarotragœdiæ, & tragica in ridiculum vertebat. *Eustathius* ad Dionysii Περιήγ. v. 376. *Ἐκεῖθεν* (de Tarento urbe loquitur) *Ῥίνθων ἦν ὁ ἐπικαλούμενος φλύαξ, ἤγουν φλύαρος, ὑποκοριστικῶς· ὡς τὰ τραγικὰ εἰς γελοῖα μεταῤῥυθμίζων καὶ παίζων, ἐν οὐ παικτοῖς, ἀλλὰ φλυαρῶν ἄντικρυς.* Conf. de illo Celeb. *Fabricii* Biblioth. Græcam. lib. II. cap. 19. in Rhinthon.

(5) *Ἀηδονὶς Hesychio* est *τόπος, ἔνθα ᾄδον, καὶ ἐργαστήριον.* Lusciniam autem significat in *Theocriti* Idyll. *ή.* v. 38. in *Callimachi* lavacro Pall. v. 94. & in Inscriptione græca apud *Gruterum* pag. 1118.

(6) *Γράφεται καὶ κορύμβων. Scholia Anthol.*

Καλύκων aut *κορύμβων ἐκ τραγικῶν*, è tragicis floribus. Exponit *Suidas* in *Ῥίνθων. Ῥίνθων Ταραντῖνος κωμικὸς ἀρχηγὸς τῆς καλουμένης ἱλαροτραγῳδίας·* & *Stephanus* in *Τάρας. Καὶ Ῥίνθων Ταραντῖνος φλύαξ, τὰ τραγικὰ μεταῤῥυθμίζων ἐς τὸ γελοῖον.* Hic *Rhinthon* à *Varrone* de R. R. pro scurra & nebulone usurpatus; apte igitur *καὶ κατυρὸν γελάσας. Brodæus.*

II. *

Τῆς αὐτῆς,

εἰς εἰκόνα γυναικός.

Θαυμαρέτας (1) μορφὰν ὁ πίναξ ἔχει· εὖγε τὸ γαῦρον
Τεῦξε, τό δ' ὡραῖον τῆς ἀγανοβλεφάρου· (2)
Σαίνοι (3) κέν σ' ἐσιδοῖσα καὶ οἰκοφύλαξ σκυλάκαινα,
Δέσποιναν μελάθρων (4) οἰομένα ποθορῆν. (5)

III. *

Τῆς αὐτῆς,

εἰς Σαπφώ.

Ὦ ξεῖν', (6) εἰ τύγ' ἔπεις (7) ποτὶ καλλίχορον (8) Μιτυλάναν, (9)
Τᾶν (10) Σαπφοῦς χαρίτων ἄνθος ἐναυσόμενος, (11)
Εἰπεῖν, ὡς Μούσαισι φίλα, τήνα τε (12) Λόκρισσα
Τίκτεν (13) ἴσαις, (14) ὅτι θ' οἱ τοὔνομα (15) Νοσσίς· ἴθι.

IV. *

Τῆς αὐτῆς,

πρὸς Ἥραν.

Ἥρα (16) τιμήεσσα, Λακίνιον (17) ἣ τὸ θυῶδες
Πολλάκις οὐρανόθεν νισσομένα (18) καθορῆς,

Δέξαι

(1) *Anthologia* lib. IV. cap. 5. epigr. 6. ubi inscribitur ἄδηλον, sed vir elegantissimus *D'Orvillius* per literas me docuit, illud esse *Nossidis*, & pro Θαῦμ' ἀρετᾶς legendum esse Θαυμαρέτας vel Θυμαρέτας, pro ἐσιδοῦσα, ἐσιδοῖσα, & pro οἰομένη, οἰομένα, quæ omnia mutavit iste *Planudes*.

(2) εὐοφθάλμου. *Brodæus*.

(3) Σαίνειν & αἰκάλλειν de canibus, qui caudæ & aurium motu adblandiuntur, usurpari, locis veterum probat Bochartus ὁ πάνυ in Hierozoico P. I. lib. II. cap. 56. p. 681. Αἱ θηρευτικαὶ πάντας ἀνθρώπους σαίνουσιν. *Palæphatus* cap. 3.

(4) Originem & significationem hujus vocis exponit Rev. *Heumannus* T. I. Poeciles lib. IV. pag. 595. sq.

(5) Æolice pro προσορᾶν. conf. omnino Celeb. *Maittairii* Dialectos Linguæ græcæ pag. 248.

(6) Exstat hoc epigramma in *Holstenii* & *Berkelii* notis ad *Stephanum Byzantinum* in Λοκροὶ, atque à Celeb. *Bentlejo* emendatum in ejus diss. anglice edita de Epistolis *Phalaridis* contra Car. *Boylium* pag. 355. ed. 2.

(7) Apud *Holstenium* legitur mendose εἰ τύγε πέις.

(8) Poëtice pro καλλίχωρον. *Pindarus* Pyth. Od. 12. v. 45.

Τοὶ

II. *

Ejuſdem,

in imaginem mulieris.

Thaumaretæ imaginem tabula habet; belle ſane vigorem
Expreſſit, & pulchritudinem illius, quæ pulchras palpebras habet;
Adblanditur te intuens & domum cuſtodiens catella,
Dominam domus rata ſe intueri.

III. *

Ejuſdem,

in Sapphonem.

O Hoſpes, ſi tu ingreſſus fueris Mitylenen in pulchro loco poſitam,
Sapphus gratiarum florem immutaturus,
Dicas, eam Muſis eſſe amicam, & Locrenſem illi
Similes peperiſſe, ejuſque nomen eſſe Noſſidem, abi.

IV. *

Ejuſdem,

ad Junonem.

Juno veneranda, quæ Lacinium odoratum
Sæpe ex cœlo deſcendens oculis intueris:

Accipe

Τοὶ ποτ' καλλιχόρῳ
Ναίοισι πόλει χαρίτων.

Qui apud pulchro in loco poſitam
Proveniunt urbem Charitum.

conf. *Æm. Porti* Lexicon Pindaricum.

(9) Apud *Holſtenium* & *Berkelium* mendoſe: καλλίχυρον Μιτυλίναν.

Mitylene, urbs inſulæ Leſbi fuit patria *Sapphus*. vid. vitam fragmentis ejus præmiſſam.

(10) Apud *Holſtenium* mendoſe: τάν.

(11) *Heſychius*: Ἐναῦσαι, ἐνάψαι ἢ μεταβαλεῖν. Significat etiam *incitare* apud *Æſchinem* dial. 3. de morte ſegm. 20.

(12) Apud *Holſtenium* & *Berkelium* mendoſe: Μυσαῖσι φίλα τῆνα τε.

(13) *Holſtenius* mendoſe: Τίκτεν.

(14) Dorice & æolice, pro accuſativo ἴσας i. e. χάριτας. vid. *Sapphus* fragm. pag. 22. not. 9.

(15) *Holſtenius* & *Berkelius* mendoſe: ὅτι μοι τ' ὄνομα.

(16) Legitur hoc Epigramma in Celeb. *Bentleji* diſſertatione jam laudata pag. 359. & in *Kuſteri* notis ad *Suidam*, qui in Θυῶδες T. II. pag. 214. diſtichon

L 7 prius

Δέξαι βύσσινον εἷμα, τό τοι μετὰ παιδὸς ἀγαυᾶς (1)
Νοσσίδος ὕφανεν Θεύφιλις ἁ Κλεόχας. (2)

V. *

Τῆς αὐτῆς,
εἰς Λοκρίυς.

Ἔνθεα (3) Βρέντιοι (4) ἄνδρες ἀφ᾽ αἰνομόρων βάλον ὤμων,
Θεινόμενοι Λοκρῶν χερσὶν ὑπ᾽ ὠκυμάχων·
Ὧν ἀρετὰν ὑμνεῦντα, θεῶν ὑπ᾽ ἀνάκτορα (5) κεῖνται·
Οὐδὲ ποθεῦντι (6) κακῶν πάχεας, ὅυς ἔλιπον.

VI. *

Τῆς αὐτῆς,
εἰς ἄγαλμα Μελίννης.

Αὐτομέλιννα (7) τέτυκται· ἴδ᾽ ὡς ἀγανὸν τὸ πρόσωπον
Ἀμὲ (8) ποτοπλάζειν μειλιχίως δοκέει.
Ὡς ἐτύμως θυγάτηρ τᾷ ματέρι πάντα ποτῴκει· (9)
Ἦ καλὸν; ὅκκα πέλοι τέκνα γονεῦσιν ἶσα.

Τῆς

prius allegat. Idem Epigramma, quamvis minus emendate, edidit *Holstenius* ad *Stephanum Byz.* in *Λακίνιον.*

Unde Juno dicta sit Ἥρα, & quid hæc vox significet, ex auctoribus veteribus exponit *Menagius* in notis ad *Diogenem Laërt.* lib. VII. segm. 147. Derivat illam ab hebr. הרה gravida *Gussetus* in Commentt. L. hebr. pag. 216. col. 6. ab hebr. ארה lucida *Penavertæus* in Phœnice redivivo de Sole & luna; à phœnicio עירה aut ערה æmula s. zelotypa *Clericus* in notis ad *Hesiodi* Theogon. v. 54.

(17) Omnes libri editi *Suidæ* habent *Λακώνιον*, sed scribendum est *Λακίνιον*, ut in *Anthologia* inedita. Erat enim Lacinium promontorium quoddam, in quo celebre erat templum Junonis, unde Juno *Lacinia* dicta est. Vid. *Scholia Theocriti* ad Idyll. IV. v. 32 *Kusterus.*

Fanum hoc celebre Junonis Laciniæ non procul ab urbe Locris in vicinia urbis Crotonis exstructum erat, atque adeo *Nossidem* fuisse Locrensem liquet. *Bentleius.*

(18) *Holstenius* legit *νευομένα.*

(1) Apud *Holstenium* exstat mendose: *βίσσινον εἷμα, τό τοι μετὰ παιδὸς ἀγαυᾶς.*

(2) *Holstenius* habet mendose: *Θευφιλὴς ἀκλεόχας.* In MS. Bentleji itidem mendose legitur *Θευφίλης.*

(3) Exstat hoc Epigramma in *Bentleii* dissertatione laudata pag. 356.

(4) Ex his colligere licet ætatem *Nossidis*, quia

Βρέν-

Accipe byssinum amiculum, quod tibi cum filia clara
 Nosside texuit Theuphilis filia Cleochæ.

V. *

Ejusdem, in Locrenses.

Arma Bruttii milites abjecerunt ex miseris humeris,
 Graviter percussi à Locrensibus strenue pugnantibus;
Quorum virtutem celebrantia in Deorum templis jacent;
 Neque desiderant malorum brachia, quæ reliquerunt.

VI. *

Ejusdem, in statuam Melinnæ.

Melinna ipsa fabricata est; ecce quomodo pulchra facies
 Me adspicere comiter videatur;
Quam vere filia matri in omnibus similis sit;
 Certe egregium est, quando liberi parentibus similes existunt.

Ejus-

Βρέττιοι vel Βρέττιοι demum Olymp. CVI. 1. tempore Dionysii junioris rempublicam sibi propriam constituerunt, vid. *Diodor. Sic.* lib. XVI. p. 518. & *Strabonem* lib. VI. p. 255. Illam tamen aliquanto juniorem esse, docet ejus Epigramma in Rhinthonem Syracusanum, qui tempore Ptolemæi I. circa Olympiadem CXIV. floruit (vid. num. I.) *Bentlejus.*

(5) Ἀνάκτορον significat proprie templum Dioscurorum, sed ponitur etiam in genere de omnium Deorum templis & adytis, vid. Ill. *Spanhemii* Observatt. ad Juliani Cæsares pag. 358. & ad *Callimachi* hymnum in Apoll. v. 77. Quid significent φωναὶ ἐξ ἀνακτόρων, exponit *Olearius* ὁ μακαρίτης in notis ad *Philostratum* de vitis Sophist. II. 20. p. 600.

(6) Vel ποθεῦντα. *Steinbeilius.*

(7) Legitur apud *Bentlejum* in differt. laudata pag. 357.

Ἀυτομέλιννα est Melinna ipsa, non ejus imago, tam accurate ei est similis, quemadmodum dicitur αὐτοζωή, αὐτοαλήθεια. *Bentlejus.*

(8) MS. habet Ἄ μι mendose, ἀμὲ dorice ponitur pro ἐμὲ. *Idem.*

(9) MS. habet προσώκει, sed mutari πρὸς in præpositionem doricam ποτὶ, Dores etiam formant verba à præteritis perfectis seu activis, seu mediis, nempe à δέδοικα δεδοίκω, à δέδυκα δεδύκω, (vid. fragmenta *Sapphus* pag. 32. not. 29.) Poetria igitur nostra à προσέοικε *similem esse, prout imago respondet exemplari suo*, format verbum ποτ-εοίκω, illudque contrahit ποτῴκω. *Bentlejus.*

VII. *

Τῆς αὐτῆς,

εἰς κεκρύφαλον Σαμύθας.

Χαίροισάν (1) τοι ἔοικε κομᾶν ἄπο τὰν Ἀφροδίταν
Ἄνθεμα κεκρύφαλον τόνδε λαβεῖν Σαμύθας·
Δαιδάλεός τε γάρ ἐστι καὶ ἁδύ τι νέκταρος ὄζει·
Τούτῳ καὶ τήνα καλὸν Ἄδωνα (2) χρίει.

VIII. *

Τῆς αὐτῆς,

εἰς ἔρωτα.

Ἄδιον (3) οὐδὲν ἔρωτος· ἃ δ' ὄλβια δεύτερα πάντα
Ἔστιν, ἀπὸ στόματος δ' ἔπτυσα καὶ τὸ μέλι.
Τοῦτο λέγει Νοσσίς, τίνα [4] δ' ἁ Κύπρις οὐκ ἐφίλασεν,
Οὐκ οἶδεν· κεῖνα [5] δ' ἄνθεα, ποῖα ῥόδα.

IX. *

Τῆς αὐτῆς,

πρὸς Ἄρτεμιν.

Ἄρτεμι, [6] Δᾶλον ἔχουσα καὶ Ὀρτυγίαν [7] ἐρόεσσαν,
Τόξα μὲν ἐς κόλπους ἁγν' ἀπόθου Χαρίτων. [8]
Λοῦσαι δ' Ἰνωπῷ καθαρὸν χρόα, βᾶθι δ' ἐς οἴκους,
Λύσουσ' ὠδίνων Ἀλκέτιν [9] ἐκ χαλεπῶν.

Τῆς

(1) Exſtat in *Kuſteri* notis ad *Suidam* in Δαιδάλεον. *Suidas* ipſe duos medios verſus in Δαιδάλεον & in Σαμύθας profert

(2) MS. habet Ἄθωνα, ſed legendum eſt Ἄδωνα, i. e. Adonin. *Heſychius:* Ἄδωνα, τὸν Ἄδωνιν Sic nimirum Dorienſes dicebant. *Kuſterus.*

(3) Exhibet illud Celeb. *Bentlejus* in notis ad *Callimachi* Epigr. 30. T. I. ed. Græv. p. 205. a. & *Olearius* in diſſ. de Poëtriis Græcis pag 42.

(4) Τίνα poſitum eſt loco τὰ ἦν, niſi veriſimilius eſt, locum mendoſum eſſe, & pro τίνα reponendum eſſe τάν. *Bentlejus.*

Fateor Hemiſtichion tertii verſus & quartum integrum ſuſpenſum me aliquandiu tenuiſſe. Puto tamen τίνα pro ἥντινα poni, ut ſenſus ſit, eam, quem Venus non amet, & cui iniqua ſit, neſcire hanc ſuavitatem amoris. Brevem vero æque eam eſſe ac jucundam, perinde atque roſarum flos, ut hoc magis utendum ſit ætate amori idonea. *Olearius.*

Bent-

VII. *

Ejuſdem,

in reticulum Samythæ.

Gaudens tibi viſa eſt ex comis Venus
Donarium reticulum hoc accipere Samythæ.
Pulchre enim elaboratum eſt, & ſuavem quendam nectaris odorem ſpirat,
Hoc etiam illa pulchrum Adonidem perungit.

VIII. *

Ejuſdem,

in amorem.

Dulce magis quid amore? cui ſuaviſſima cedunt,
Oſque meum potius melle carere velim.
Sic Noſſis ſentit, Venus, hoc, ſi quem oderit alma,
Neſciat, aſt roſeo flos hujus eſt ſimilis.

IX. *

Ejuſdem,

ad Dianam.

Diana Delum tenens, & Ortygiam amabilem,
Arcus caſtos in gremium Charitum depone;
Corpuſque purum in fluvio Inopo ablue, ædeſque intra,
Ut Alcetin à gravibus partus doloribus liberes.

Ejuſ-

(5) *Bentlejus* & *Steinbeilius* legunt: οὐκ ἔιδεν κεῖνα, τ' ἄνθεα etc. hoc ſenſu: *quam vero Venus non amavit, illa neſcit, quales flores ſint roſæ.*

(6) Exſtat hoc Epigramma in *Kuſteri* notis ad *Suidam* in Ἰνωπὸς, ubi hexameter poſterior afſertur, & in *Olearii* diſſ. de Poëtriis Græcis pag. 42.

(7) Unde Delus dicta ſit Ortygia, exponit Ill. *Spanhemius* in Obſervv. in *Callimachi* hymnum in Apoll. v. 59.

(8) In verſu ſecundo non infeliciter nos reſcripſiſſe ἁγν' ἀπὸ θεῦ φαρέτρων pro eo, quod erat in MSto, ἁγνὰ πόθου χαρίτων, confidimus. Verterem ita:

Ortygiæ princeps Delique Diana jucundæ,
Pura ſuo condat tela pharetra ſinu.
Puraque cæruleis lota undis tecta ſubintra,
Alcetin & partu ſolve benigna gravi.
Olearius.

(9) *Olearius* habet Ἀλκέτιν.

X. *

Τῆς αὐτῆς,

εἰς εἰκόνα Σαβαιθίδος.

Γνωτὰ (1) καὶ τηνῶθε· Σαβαιθίδος, εἴδετε μὲν γὰρ, (2)
'Αδ' εἰκὼν, μορφᾷ καὶ μεγαλοφροσύνᾳ, (3)
Θάεο τὰν πινυτὰν, (4) τό τε μείλιχον αὐτόθι τήνης (5)
Ἔλπομ' ὁρᾷν, χαίροις πολλὰ, μάκαιρα γύναι.

XI. *

Τῆς αὐτῆς,

εἰς χρυσοῦν ἄγαλμα 'Αφροδίτης,

ὅπερ ἀνέθηκε Πολύαρχις.

'Ελθοῖσαι (6) ποτὶ ναὸν ἰδοίμεθα τᾶς 'Αφροδίτας
Τὸ βρέτας, (7) ὡς χρυσῷ δαιδαλόεν τελέθει.
Εἵσατο μὲν Πολύαρχις, ἐπαυρομένα μάλα πολλὰν
Κτῆσιν ἀπ' οἰκείου σώματος ἀγλαΐας.

XII. *

Τῆς αὐτῆς,

εἰς εἰκόνα 'Αφροδίτης.

Τὸν πίνακα (8) ξανθᾶς Καλλόδρομος ἐς 'Αφροδίτας
Οἶκον, γραψάμενος πάνθ' ἀνέθηκεν ἴσα.
'Ως ἀγανῶς ἕστακεν, ἰδ' εὔχαρις ἁλίκον ἀνθεῖ,
Χαιρέτω, οὔ τινα γὰρ μέμψιν ἔχει βιοτᾶς.

ANY-

(1) Legitur apud *Olearium* l. c. p. 43.

(2) Hunc versum MS. ita repræsentabat: γνωτὰ ϰ τηνώθεσα βαιθίδος εἴδετε μὲν, qui & supplendus & emendandus fuit. Sensus vero perspicuus est. Nempe hinc quoque, id est, ex imagine, quam manu quasi monstrat, etiam Sabæthidem cognosci posse dicit. *Olearius.*

(3) MS. habebat μεγαλωσύνᾳ, quod leges metri non admittebant. *Idem.*

(4) Substantive ponitur exemplo *Homeri*, ut observatum *Eustathio* ad Odyss. ύ. v. 228. p. 732, 7. ed. Basil. *Idem.*

(5) MS. habet mendose τήνου. *Idem.*

(6) Exstat apud *Olearium* l. c. p. 43.

(7) Hoc esse nomen indeclinabile nonnulli existimant, quos *Æschyli* locis variis redarguunt *Anna* T. *Fabri*

X. *

Ejusdem,

in imaginem Sabæthidis.

Hinc quoque nosse licet; namque ecce Sabæthida imago
Et forma hæcce refert, ingenioque refert.
Quam prudens gravitas specta; quæ gratia morum
Sit, cerno, salve femina diva mihi.

XI. *

Ejusdem,

in Veneris auream statuam,

quam ei Polyarchis dedicavit.

Adsumus hoc templo spectatum Cypridis almæ
Signum, auro fictum, Dædaleæ artis opus.
Id statuit Polyarchis ei, cui magna paravit
Emolumenta decus summum & in ore nitor.

XII. *

Ejusdem,

in imaginem Veneris.

Hanc Veneris posuit tabulam Callodromus æde,
Omni docta manus parte dedit similem.
Stat placida, est & in ore lepos, dicasque profundo
Exortam, salve, nulla tibi est macula.

ANY-

Fabri filia ad *Callimachi* hymnum in Dianam v. 248. & Ill. *Spanhemius* in Observv. ad v. 238.

(8) Reperitur in *Olearii* dissertat. sæpius laudata pag. 43.

Varia hoc epigramma obscuritate laborabat. Putavi pro Καλλόδρομον in primo versu rescribendum esse Καλλόδρομος, in secundo versu οἶκον pro εἰκόνα posui, quod nihil opus esset εἰκόνος voce, postquam πίνακα dixisset, licet alias ἐς Ἀφροδίτης elliptice dici posse pro ἐς Ἀφροδίτης οἶκον, non ignorem. Ibidem γεγραμμένος posui pro γεγραμμένα. Πάντα ἴσα γεγραμμένος est ad vivum omnia &, ut simillima sunt, exprimens. Versu tertio εὐχαεις posui pro ἄχαεις, nempe tabula picta Venerem exprimebat. *Olearius*.

* Laudatur etiam *Nossis* ab *Antipatro* Thessalo in *Sapphus* Fragmentis num. CXXXVIII.

ΑΝΥΤΗΣ
ΤΗΣ ΤΕΓΕΑΤΙΔΟΣ
ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

I.

Ἀνύτης,

εἰς τράγον. (1)

Ἡνία (2) δή τοι παῖδες ἐνὶ τράγε (3) φοινικόεντα
Θέντες, καὶ λασίῳ (4) φιμὰ (5) περὶ στόματι,
Ἵππια (6) παιδεύουσι θεοῦ περὶ ναὸν ἄεθλα,
Ὄφρ' αὐτοὺς φορέῃς ἤπια τερπομένους.

II.

Τῆς αὐτῆς,

εἰς Ἀφροδίτην. (7)

Κύπριδος (8) οὗτος ὁ χῶρος, ἐπεὶ φίλον ἔπλετο τήνᾳ,
Αἰὲν ἀπ' ἠπείρου (9) λαμπρὸν ὁρᾶν πέλαγος,

Ὄφρα

(1) Ex *Anthologia* lib. I. cap. 33. epigr. 28.

(2) Τὰ *ἡνία* passim legi pro *αἱ ἡνίαι*, observant Lexicographi. Sermoni *ἡνίαν* tribuit *Philostratus* in vitis Sophist. lib. I. n. 25. §. 10. & lib. II. n. 17.

(3) Originem hujus vocis explicat *Bochartus ὁ πάνυ* in P. I. Hierozoici lib. II. cap 53. p. 641.

(4) De hircorum barbis Nonnus Dionys. lib. XIX. v. 59.

Καὶ τράγον εὐπώγωνα καὶ ἄρσενα ταῦρον ἐρύσσας.

& *Antipater* in *Anthologiæ* lib. III. cap. 52. epigr. 6. v. 7.

- - - - - - - - ἄλλο λεόντων,

Ἄλλο γενειητῶν ἔργον ὅρωρε τράγων.

vid. etiam infra num. XXIV.

(5) Φιμὰ σημαίνει τὸν κημὸν, τὸν τῷ τοῦ ἵππου στόματι περιτιθέμενον· καὶ παρὰ Πολυδεύκῃ ἐν πρώτῳ (cap. 10. segm. 148.) κημὸς καὶ φιμὰ τὸ αὐτό ἐστι. *Scholia Anthologiæ.*

Pro

ANYTAE TEGEATIDIS EPIGRAMMATA.

I.

Anytæ,

in hircum.

Habenas tibi pueri, hirce, purpureas
Imponentes, & hirſutum capiſtrum in os,
Equeſtria ludunt Dei apud templum certamina,
Ut ipſos portes blande exhilaratos.

II.

Ejuſdem,

in Venerem.

Cypridis hic locus eſt, poſtquam gratum fuit illi,
Semper è terra ſplendidum videre mare.

Ut

Pro φιμὰ ſcribitur plerumque φίμοι vel φιμοί. *Lucianus* in vitarum auctione T. I Opp. p. 383. φιμὸν ἀτεχνῶς αὐτοῖς περιτιθείς. *Johannes Diaconus* in Scholiis ad *Heſiodi* ſcutum Herc. v. 308. pag. 213. b. φιμὸς ἀπὸ τοῦ ἱμάτιον εἶναι, ἤγουν στερρός. *Heſychius*: φίμα, κημὸς, περιστόμιον, φιμός. Conf. omnino viri doctiſſimi *Jo. Schefferi* Opus de re vehicul. lib. I cap. 13. p. 165. & pag. 181. ubi probat, φιμὸς non inſertos ſed circumpoſitos eſſe ori, idque clauſiſſe, & illos fuiſſe craticulatim ex funiculis viminibusque plexos ſacculos corbesve, quos vocabant *fiſcellas* latini. De verbo φιμοῦν *compeſcere* vid. *Bocharti* Hierozoicon P. I. lib. 2. cap. 40. p. 401. *Pet. Zornii* Bibliothecam Antiquario-Exeg. T. I. p. 348. in not. & *Gerb. Outhovii* diſſert. in Marc. IV. 39. quæ inſerta eſt Claſſi I. Biblioth. Brem. faſcic. 2. pag. 67. ſqq.

(6) Mendoſe legitur ἤπτια, ſcribe ἵππια. Ludicrum equeſtre in ſermonem hominum venit, nobiles pueros priſcis temporibus arietibus aut hircis impoſitos primum equitare didiciſſe. Lege *Heſychium* in

M 3 voce

Ὄφρα φίλον ναύτησι τελῇ [1] πλόον, ἀμφὶ δὲ πόντος
Δειμαίνῃ, λαμπρὸν δερκόμενος ξόανον. [2]

III.

Τῆς αὐτῆς,

εἰς ἄγαλμα Πανός. [3]

Ξεῖν' ὑπὸ τὰν πέτραν τετρυμένα [4] γυῖ' [5] ἀνάπαυσον·
Ἁδύ τοι ἐν χλωροῖς πνεῦμα θροεῖ [6] πετάλοις.
Πίδακά [7] τ' ἐκ παγᾶς ψυχρὸν πίε, δὴ γὰρ ὁδίταις
Ἄμπαυμ' ἐν θερμῷ καύματι τοῦτο φίλον.

IV.

Τῆς αὐτῆς,

εἰς Πᾶνα. [8]

Τίπτε κατ' οἰόβατον, [9] Πὰν ἀγρότα, [10] δάσκιον ὕλαν
Ἥμενος, ἁδυβόᾳ [11] τῷδε κρέκεις [12] δόνακι; [13]

Ὄφρά

voce ἀηβώτοες, ubi tamen hirci non meminit. *Brodæus.*

(7) Ex *Anthologia* lib. I. cap. 38. epigr. 6. & ex lib. IV. cap. 12. epigr. 103.

(8) Venerem navigantium curam gessisse patet ex *Anthologiæ* Lib. VII. epigr. 163.

Εἰ τὺς ἐν πελάγει σαίζεις Κύπρι, κἀμὲ τὸν ἐν γᾷ
Ναυηγὸν φιλίας σῶσον ἀπολλύμενον.

Ipsam enim mari ortam debere fabulis traditum est. vid. *Platonem* in Cratylo pag. 279. D. *Lucianum* in Tragopodagra Tom. II Opp. p. 809. *Clementem Alexandr.* in Protreptico pag. 10. Opp.. *Alciphronem* lib. I epist. 19. *Achillem Tatium* lib. V. pag. 315. *Phurnutum* de nat. Deorum. cap. 24. *Scholia minora Homeri* ad. Ιλ. γ'. v. 374. *Scholia Hesiodi* ad Theogon. v. 191. pag. 249. *Anthologiam.* lib. I. cap. 41. epigr. 2. *Nonnum* in Dionys. lib. I. v, 88 *Ovidium* Ep. 7. Heroid. v. 59. & *Apulejum* Metam. lib. IV. pag. 132.

(9) Ἤπειρος hic terram in genere, quatenus illa à mari distinguitur, significat. vid. *Scholia Thucydidis* ad lib. I. sect. 5. & *Scholia Apollonii Rhodii* ad lib. IV. v. 71. Usurpatur etiam hæc vox non solum de minori, sed etiam de majori Asia. conf. omnino Ill. *Spanhemii* Observv. ad *Juliani* Imp. Orat. I. p. 122. sq. Ἤπειρον dici *continentem* ab hebraica voce, quæ *pulverem* sonat, עפר *haphar*, aut Syriaca inflexione עפרא *haphro*, unde addito σ', more græco ἤπειρος, observat *Clericus* ad *Hesiodi* Theogon. v. 189.

[1] Τελῶν sæpe idem esse quod τάττεσθαι, probat *Lamb. Bos* in Animadvv. ad Scriptores Græc. pag. 190.

[2] Vox hæc de ligneis potissimum simulacris usurpatur. vid. *Luciani* Prometheum s. Caucasum T. I. Opp. pag. 179. *Dionis Chrysost.* Orat. XII. p. 206. D. *Pausaniæ* lib. II. in Corinth. cap. 4. pag. 119. & cap. 19. pag. 152. *Eusebii* Præparat. Evang. lib. III. cap. 8. pag. 99. & *Servii* notas ad *Virgilii* Æneid. IV. v. 56. Lapidea tamen pariter dici ξόανα notant *Clemens Alexandr.* in Protrept. pag. 30. Opp.

Ut prosperam nautis faciat navigationem, circa vero pontus
Formidat splendidam intuitus statuam.

III.

Ejusdem,

in simulacrum Panis.

Hospes, sub petra attrita membra resocilla;
Suavis tibi ex viridibus spiritus murmurat foliis.
Aquam salientem ex fonte frigidam bibe. Viatoribus enim
Requies in calido æstu hæc grata.

IV.

Ejusdem,

in Pana.

Quid apud densam, ubi oves pascuntur, rustice Pan, sylvam
Sedens suaviter resonante sic sonas fistula?

Ut

Opp. *Hesychius* & *Ammonius* in ξόανον. Ex *Ammonio* liquet, apud *Etymologici* Auctorem, cujus verba supra pag. 31. not. 7. exstant, pro ἀνδράμηνον vel ἀνδράσημον legendum esse τὸ παίειον.

[3] Ex *Anthologia* lib. IV. cap. 12. epigr. 79.

[4] Τετρυμένος bis occurrit in *Gregorii Naz.* carmine de vita sua & in ejus epigr. 3. quod legitur in *Muratorii* Anecdotis Gr. pag. 4.

[5] Γυῖα κατ' ἐξοχὴν dicuntur manus & pedes. v. Homeri Ιλ. ζ'. v. 27. & 'Θ. v. 402.

[6] Explicant hoc verbum *Gregorius Nyssenus* in Cantic. homil. XI. Tom. I. Opp. pag. 639. C. & *Hesychius* in θρεῖ.

[7] Πίδαξ plerumque idem est, quod πηγὴ, & derivatur à πιδάω vel πίνω, vid. *Glossaria* & *Lexicographos*.

[8] Ex *Anthologia* lib. IV. cap. 12. epigr. 82.

[9] Legendum est sine dubio οἰόβοτον, ab οἶος & βόσκω, qua voce utitur *Sophocles* in Ajace Flag. v. 623.

Νῦν δ' αὖ φρενὸς γ' οἰοβώτας
Φίλοις μέγα πένθος εὕρηται.

At nunc animo à commercio hominum refugiens,
Luctum amicis parat.

Ad quem locum *Scholia*: μεμονωμένος, πεπλανημένος, ἐκ μεταφορᾶς τῶν θρεμμάτων τῶν τῆς ἀγέλης κεχωρισμένων, καὶ καθ' ἑαυτὰ φερομένων.

[10] De pastorali munere Panis vid. *Luciani* Dial. Panis & Merc. T. I. Opp. pag. 229. *Dionis Chrysostomi* Orat. LXIV. p. 594. B. *Juliani Imp.* Epist. 42. & *Phurnuti* lib. de nat. Deorum cap. 27. Dianam vocari Ἀγροτέραν, quasi *rusticam & in agris degentem*, non ἀπὸ τῆς ἄγρας *à venatione* probat *Perizonius* ad *Æliani* Var. Hist. II. 25.

[11] *Euripides* in Bacchis v. 126.

Ἀνὰ

Ὄφρά μοι ἐρσήεντα [1] κατ' οὔρεα ταῦτα νέμοιντο
Πόρτιες, ἠϋκόμων [2] δρεπτόμεναι σταχύων.

V.

Τῆς αὐτῆς,

εἰς πηγήν. [3]

Φριξοκόμας [4] τόδε Πανὶ, καὶ αὐλιάσιν [5] θέτο Νύμφαις
Δῶρον ὑπὸ σκοπιᾶς Θεύδοτος οἰονόμος· [6]
Οὕνεχ' ὑπ' ἀζαλέῃ θέρεος [7] μέγα κεκμηῶτα
Παῦσαν, ὀρέξασαι χερσὶ μελιχρὸν [8] ὕδωρ.

VI.

Τῆς αὐτῆς,

εἰς Ἑρμῆν [9]

Ἑρμᾶς τᾷ δ' ἕστακα παρ' ὄρχατον [10] ἠνεμόεντα
Ἐν τριόδοις, πολιᾶς ἐγγύθεν ᾀόνος, [11]

Ἀν-

Ἀνὰ δ' ἡ βακχεία συντόνῳ
Κέρασαν ἡδυβόα φρυγίων
Αὐλῶν πνεύματι.

Simulque cum Bacchica acuta voce
Miscuerunt dulcisonos Phrygiarum
Tibiarum flatus.

In *Anthologia* lib. I. cap. 60. epigr. 5. v. 2. à *Paulo Silentiario* merula vocatur ἡδυβόας

[12] Vide iis de hac voce notas ad *Sapphus* Fragm. num. 10 pag. 30 h

[13] Δόναξ ὑπολύειος apud *Aristophanem* in Ran. v. 235. est calamus sive arundo, quæ chordis lyræ olim supponebatur, hodieque ponticulus vulgo vocatur. conf. *Kusteri* notas ad *Aristoph*. l. c.

[1] *Scholia minora Homeri* ad Ιλ. ξ. v. 348. ἐρσήεντα, ὅ ἐστι, δροσώδη. *Hesychius*· Ἐρσήεντα· καλὸν, ἔνικμον, δροσερόν. *Apollonius Rhodius* Argonaut. I. v. 743. ἐκ δέ οἱ ὤμου ἐρσήεις. *Ac illi* (Veneri) *ex humero rorulentum*. Hortus vocatur ἐρσήεις à *Cointo Smyrnæo* lib. I. v. 394.

[2] Pro εὐκόμων. vid. *Scholia minora Homeri* ad Ιλ. α. v. 36. *Sholia Pindari* ad Olymp. od. VI. v. 154. & ad Pyth. Od. V. v. 60. *Oppianum* Cyneget. IV. v. 132. & *Moschum* Idyll. 3. v. 82. Adde notas ad *Sapphonis* Fragm. num. 2. pag. 226.

[3] Ex *Anthologia* lib. IV. cap. 26. epigr. 4.

[4] Huic voci affinis est φριξόθριξ, quæ exstat apud *Clementem Alexandr*. in Protreptico pag. 19. Opp. & apud *Suidam*: φριξότειχα, ὀρθοῦντα τὰς τρίχας· nec non φριξαύχην apud *Plutarchum* de ira cohibenda T. II. p. 462. & φριξολόφος ὀρθοχαίτης apud *Hesychium*. Ad intelligendas has voces faciunt *Scholia minora Homeri* ad Ιλ. ν'. v. 473. φρίσσει· ἵστησι. *Scholia Moschopuli* ad *Hesiodi* Ἔργ. v. 540. pag. 119. a. Οἱ θῆρες φρίσσουσιν ἤγουν τὰς τρίχας ὀρθιάζουσι, συστελλομένου τοῦ δέρματος ὑπὸ τοῦ ψύχους. Idem *Moschopulus* περὶ σχεδῶν pag. 117. Φρίσσω, ὅταν αἱ τρίχες μου φοβηθέντος ὀρθαὶ γίνωνται·

ἀπὸ

Ut mihi roscidos juxta montes hæ pascantur
Juvencæ, bene frondentes carpentes spicas.

V.

Ejusdem,

in fontem.

Horricomo hoc Pani & stabularibus posuit nymphis
Munus è specula Theodotus pastor.
Eo quod in sicca æstate valde defatigatum
Saturarunt, præbentes manibus suavem aquam.

VI.

Ejusdem,

in Mercurium.

Hermes hic sto ad hortum ventosum,
In triviis canum prope littus,

Viris

ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς θαλάσσης· φρίττει γὰρ κυρίως ἡ θάλασσα· ἀφ' οὗ φρίξ, τὸ διανεστηκὸς τῆς θαλάττης ἐπιπολῆς, ἥτις κλίνεται φρικός· ἀπὸ τούτου κατὰ μεταφορὰν καὶ ἐπὶ συὸς λέγεται φρίττειν, ὡς παρ' Ὁμήρῳ· φρίξας εὐλοφίην· καὶ ἐπὶ μάχης, ὡς παρὰ τῷ αὐτῷ· Ἔφριξε μάχη φθισίμβροτος ἐγχείῃσι· καὶ ἐπὶ λειμῶν. *Eustathius* ad *Dionysii* Perieg. v. 111. Ὅτι τὸ φρίσσειν κυρίως ἐπὶ θαλάσσης λέγεται, φησὶν οὖν, ὅτι φρίσσουσιν ἥ τε Φαρία καὶ ἡ Σιδωνία θάλασσα, ἐλαυνόμεναι πνοαῖς Ἰσμαρικοῦ βορρᾶ, ὀρθὸν ἀντιβαίνοντος, ἐπεὶ κατ' ἐναντία κεῖνται τοῦ βορρᾶ· εἶπε δὲ τὸ φρίσσουσιν, ἀντὶ τὸ ὀρθοῦνται, καὶ εἰς ὕψος αἴρονται τοῖς κύμασιν. ἐντεῦθεν δὲ καὶ ἡ φρίξ, οἷς καὶ ὁ ποιητής· μελαίνῃ φρικὶ καλυφθείς, ἤτοι τῇ ἐπαναστάσει τοῦ κύματος· ὅτι δὲ θαλασσία λέξις τὸ φρίσσειν, ἐν τοῖς τοῦ Ὁμήρου κάλλιον γέγραπται. *Alexander Aphrod.* Problem. lib. II. num. 26. Διὰ τί ἐν φόβῳ, ἢ ἐν φρίκῃ αἱ τρίχες ὀρθαὶ ἵστανται; ὅτι τὰ πάθη κατάψυξιν ποιοῦσιν. ἡ δὲ ψύξις πυκνοῦσιν τῶν πόρων τοῦ δέρματος. ἡ θρὶξ οὖν πανταχόθεν περισφιγγομένη τῇ τάσει ὀρθοῦται. Et *Nemesius* de natura hominis cap. 8. Ἐπειδὴ πολλάκις ὑπ' ἀκάνθης πληγέντες τὸν πόδα, τῆς κεφαλῆς εὐθέως τὰς τρίχας φρίττομεν, ᾠήθησάν τινες, τὸ πάθος ἢ τὴν αἴσθησιν τοῦ πάθους εἰς τὸν ἐγκέφαλον ἀναπέμπεσθαι, καὶ οὕτως αἰσθάνεσθαι.

[5] Caularum præsidibus, pecoris & armentorum curam habentibus. *Brodæus.*

[6] An ovium pastor? an gregem in locis desertis pascens? *Archias* (in *Anthologiæ* lib. III. cap. 24. epigr. 7. v. 3.)

Ἔκρεκες εὐπέταλον διὰ ἰξύος ἠχέτα μολπὰν
Τέττιξ οἰονόμοις·

Resonabas pulchras plantas habentem per ventris pellem sonora cantum
Cicada pastoribus. Brodæus.

Exstat etiam hæc vox in *Nonni* Dionys. lib. XIV. v. 215. & in *Pollucis* Onomastico lib. V. cap. 5. segm. 48. ubi pro οἰονόμοι σκοπιαὶ *Valesius* legit οἰονόμου σκοπιαί.

[7] *Ursinus* legit: αἳ μιν ὑπὸ ζαθέοιο θέρευς, *quæ illum in sacra æstate* &c.

Ἀνδράσι κεκμηῶσιν ἔχων ἄμπαυσιν ὁδοῖο·
Ψυχρὸν δ' εὐκραεῖ (1) κράνα ὑποϊάχει. (2)

VII.

Τῆς αὐτῆς,

εἰς Ἀμύντορα. (3)

Λύδιον οὖδας (4) ἔχει τόδ' Ἀμύντορα παῖδα Φιλίππου,
Πολλὰ σιδηρείης (5) χερσὶ θιγόντα μάχης.
Οὐδέ μιν ἀλγινόεσσα (6) νόσος δόμον ἤγαγε νυκτὸς, (7)
Ἀλλ' ὄλετ' ἀμφ' ἑτάρῳ (8) σχὼν κυκλόεσσαν ἴτυν. (9)

VIII.

Τῆς αὐτῆς,

εἰς Θεμιστοκλέα. (10)

Οὐχὶ Θεμιστοκλέους Μάγνης (11) τάφος, ἀλλὰ κέχωσμαι
Ἑλλήνων φθονερῆς σῆμα κακοτροπίης. (12)

Τῆς·

[8] Differentiam vocum μελίχροος & μελιχρὸς vide sis in notis ad *Sapphus* fragm. num. XXXV. pag. 235 sqq.

[9] Ex *Anthologia* lib. IV. cap. 12. epigr. 113.

[10] *Eustathius* ad Ιλ. ξ'. pag. 958, 10. Ὄρχατοι ἢ παρὰ τὸ ὀρύσσω, οἷον ὀρύχατοι, ἢ παρὰ τὸ ἔρκει ἠσφαλίσθαι, ἢ παρὰ τὸ ἔρχω, ἵνα ᾖ ὄρχος, ἡ κατὰ τάξιν φυτεία· ὅθεν ὄρχατος προπαροξυτόνως. & ad Odyss. ή pag 474, 18. Γίνεται ὄρχατος ἢ παρὰ τὸ ἔργω, ὁ εὔτακτος καὶ οἷον ἐρχόμενος ἤτοι στίχων, ἐντεῦθεν γὰρ καὶ ἐπίστιχος φυτεία λέγεται τὰ τοιαῦτα· ἢ παρὰ τὴν ὀρυχὴν τὴν ἐν τῇ φυτείᾳ, ἵνα ᾖ ὀρύχατος καὶ ἐν συγκοπῇ ὄρχατος· ἢ παρὰ τὸν ὤρεγχα παρακείμενον, ὁ ἐπὶ πολὺ ὠρεγμένος, ὅ ἐστιν ἐκτεινόμενος. Ἔστι δὲ ἡ λέξις παράγωγος ἐκ τοῦ ὄρχος, ὁμοίως τῷ τρίτος, τρίτατος, καὶ τοῖς τοιούτοις. *Scholia Theocriti* ad Idyll. ά. v. 48. Ὄρχος ὀρχάτου διαφέρει, ὄρχος γάρ ἐστιν ὁ βόθρος, εἰς ὃν ἐντίθεται τὸ φυτὸν πρὸς μοσχείαν, παρὰ τὸ ὀρύσσω, ὀρυχόν τινα ὄντα· ὄρχατον δὲ τὴν ἐπίστιχον φυτείαν παρὰ τὸ ἔρχεσθαι, &c. Scholia *Aristophanis* ad Acharn. v. 994. ὄρχος καὶ ὄρχατος στίχος ἀμπέλων, ἢ ἑτέρων φυτῶν· παρὰ τὸ ἔρχεσθαι δι' αὐτῶν τὰς τάξεις τῶν φυτῶν· & Scholia *If. Tzetzis* ad *Lycophr.* v. 857. Ὄρχατον· στίχον, τάξιν· διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν ἐξησκημένον καὶ κεκοσμημένον φυτοῖς ὄρχατον, δηλοῖ τὸν κῆπον. Adde *Maximum Tyrium* diss. XV. sub init. *Nonnum* Dionys. VII. v. 345. & *Etymol. M.* in ὄρχατος.

[11] Dorice & æolice pro ἠϊόνος. vid. notas ad *Sapphus* Fragm. num. 43. pag. 69. b. *Thomas Magister* in Dictionum atticarum Sylloge: ἠὼν ἠόνος κάλλιον, ἢ ἠϊὼν ἠϊόνος. Sed ἠϊὼν sæpius apud *Lucianum* aliosque Scriptores græcos reperitur. vid. *Jensii* Lectiones Luc. lib. I. cap. 2. pag. 10.

(1) Εὐκραὴς dicitur de vento apud *Oppianum Halieut.* I. v. 210. *Themistium* Orat. XV. pag. 195. *Heliodorum* Æthiop. V. p. 228. & *Aristænetum* lib. I. ep. 3. de aëre apud *Theophanem* homil. 27. pag. 196. & de anni temporibus apud *Oppianum* Cyneg. I. v. 118.

Sub-

Viris laborantibus habens requiem viæ;
Frigida à bene temperato fonte ſubterſtrepit.

VII.

Ejuſdem,

in Amyntorem.

Lydia terra habet hæc Amyntorem filium Philippi,
Multum ferream manibus tangentem pugnam:
Neque ipſum dolorificus morbus domum deduxit noctis,
Sed periit pro ſociis habens rotundum clypeum.

VIII.

Ejuſdem,

in Themiſtoclem.

Nonne Themiſtoclis Magneſia eſt ſepulchrum? ſed aggeſtus ſum,
Græcorum invidioſæ tumulus malitiæ.

Ejuſ-

(2) *Subterſtrepit.* Infra: *τέτρηχα μὲν τοπρόσθε διαπειδὸν ἴαχε δῆμος* acclamavit. *Agathias: πεσὼν δ' ἐπὶ γούνασι κύρης ἴαχον. Brodæus.*

(3) Ex *Anthologia* lib. III. cap. 5. epigr. 37.

(4) *Heſychius:* *Οὖδας· γῆ, ἢ τὸ ἔδαφος. Euſtathius* ad Ιλ. ρ'. v. 457. p. 1154. 30. *Ὅρα, ὡς διφορεῖται τὸ οὖδας· καὶ αὐτὸ μὲν λέγεται κατ' εὐθεῖαν, ἄκλιτον ὄν. τοῦ δὲ οὖδος εὐθεῖα μὲν οὐχ εὕρηται παρὰ τῷ ποιητῇ, δοτικὴ δὲ αὐτοῦ πολλαχοῦ· ὡς καὶ ἀνωτέρω* (Ιλ. ρ'. v. 437.) *ἐν τῷ. οὔδει ἐνισκίμψαντε καρήατα· ὥστε τὸ μὲν οὖδας, οὐκ ἔχει πλαγίας· τὸ δὲ οὔδει ἀφορμίζεται τὸ ἴδιον μητρὸς εὐθείας· καθ' ὁμοιότητα τοῦ γυνή· ὅπερ οὐδ' αὐτὸ διεξοδεύει ταῖς πλώσεσι, καὶ τοῦ γυναικὸς, οὗπερ εὐθεῖα οὐ φρίκεται* & ad Ιλ. ε. pag. 456. 50. *Καθάπερ οὖδας καὶ οὖδος, οὕτω καὶ οὖδας οὔδος, πολλαχοῦ δηλοῦται· οὕτω καὶ δέρας, δέρος καὶ γῆρας γῆρος*

(5) *Ferreis, robuſtis.* Brodæus. *Qui ſæpe ferreis,* id eſt, *armatis manibus pugnas attigit.* Obſopæus. Apparet igitur, utrumque legiſſe *σιδηρείῃς* cum ι ſubſcripto.

(6) *Euſtathius* ad Ιλ. ξ'. pag. 982, 2. *τοῦ τοιούτου λόγου καὶ τὸ ἀλγινόεις, ἐκ τοῦ ἀλγεινός. καὶ τὸ ἰκόνιον ἐκ τοῦ εἰκόνος.*

(7) Mortis, orci, ubi *Euripides σκότου πύλας* ſtatuit. *Brodæus.*

Latini etiam Scriptores per noctem intellexerunt mortem. vid. *Cicero* Tuſcul. Quæſt. lib. I. cap. 41. *Horatius* lib. I. Od. 4. v. 16. & Od. 28. v. 15. *Propertius* lib. II. eleg. 10. v. 18. ad quem locum conf. Elegant. *Broukhuſii* notas.

(8) *Βίβλοι αἱ παλαιαὶ ἔχουσιν ἀμφοτέρων.* Scholia *Anthologiæ.*

Pro *ἀμφοτέρων* omnino emenda & ſcribe *ἀμφ' ἑτάρων*, pro ſociis, id eſt, dum defendebat in pugna ſocios, ſicut Ajax ſuo clypeo Teucrum & alios defendiſſe legitur. Neque enim veriſimile eſt, eum duos

N 2 cly-

IX.

Τῆς ἀυτῆς,

ἐις τάφον Μενεδάιυ. (1)

Μνᾶμα τόδε φθιμένυ Μενεδάϊυ ἕισατο Δᾶμις,
Ἵππῳ ἐπεὶ σέρνον τοῦδε δαφοινὸς (2) Ἄρης
Τύψε· μέλαν δὲ οἱ ἆιμα ταλαυρίνυ (3) διὰ χρωτὸς
Ζέσσ᾽, (4) ἐπὶ δ᾽ ἀργαλέαν (5) βῶλον ἔδευσε φόνῳ.

X.

Τῆς ἀυτῆς,

ἐις Ἀνλιβίην. (6)

Παρθένον Ἀντιβίην κατοδύρομαι, ἧς ἔπι πολλοὶ
Νυμφίοι ἱέμενοι, πατρὸς ἵκοντο δόμον.
Κάλλευς καὶ πινυτῆτος (7) ἀγακλέος· (8) ἀλλ᾽ ἐπὶ πάντων
Ἐλπίδας ὀυλομένη (9) μοῖρ᾽ ἐκύλισσε πρόσω.

Τῆς

clypeos tenuisse; ut ἀμφοτέραν recte ad ἴτυν referri queat, id quod etiam semidoctus facile exputare potest. Hoc Epitaphium cum sequenti disticho hoc majori admiratione dignum est, quod ab *Anyte* muliere sit profectum & scriptum. *Obsopœus.*

(9) Circumferentiam clypei proprie ἴτυς significat. vid. *Pausaniæ* lib. IV. in Messen. cap. 16. pag. 319. *Philostrati* Icones lib. II. num. 5. pag. 816. & Epigramma editum à *Kustero* ad *Suidam* in Ἀήσσατος.

(10) Ex *Anthologia* lib. III. cap. 5. epigr. 38.

(11) Themistoclis ossa ex Magnesia Athenas translata atque ibi sepulta esse tradit *Pausanias* lib. I. in Attic. cap. 1. pag. 3.

(12) Exstat κακοτεχνία apud *Thucydidem* lib. III. segm. 83. κακότεχνον apud *Fl. Josephum* Antiqq. Jud. lib. XVII. cap. 1. & κακοτεχνησάμενος apud *Polybium* Histor. lib. V. cap. 2. *Ammonius* de similibus & differ. vocabulis: κακοήθεια μέν ἐστι κακία κεκρυμμένη· Κακοτεχνία δὲ, ποικίλη καὶ παντοδαπὴς πανουργία.

(1) Ex *Anthologia* lib. III. cap. 5. epigr. 53. Distichon prius sed corruptum exhibet *Suidas* in δαφοινόν.

Historiam hanc alicubi legisse me memini, nunc auctor non succurrit. *Brodæus.*

(2) Memoratur δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοινὸς in *Homeri* Ιλ. β'. v. 308. & in *Philostrati Junioris* Icon. num. 4. pag. 867. δαφοινὸς αἰετὸς in *Æschyli* Prometheo vincto v. 1020. λεόντων α̉ δαφοινὸς ἴλα in *Euripidis* Alcestide v. 582. δαφοινῆεν πρόσωπον in *Nonni* Dionys. lib. 1. v. 424. *Hesychius*: δαφοινοὶ· λίαν φόνιοι· δαφοινόν· μέλαν, δεινὸν, ποικίλον, ἐρυθρὸν, πυῤῥόν. *Scholia minora* ad *Homeri* l. c. πυῤῥὸς κατὰ τὰ νῶτα ἢ ὁ ἄγαν φόνιος & *Eustathius* ad h. l. pag. 173, 3. δαφοινὸς νῶτα ὁ μέλας, παρὰ τὸ δαὲ ἐπιτατικὸν καὶ τὸν φόνον, ὃ δηλοῖ τὸ ἆιμα· μέλαν γὰρ τὸ ἆιμα.

(3) Mars vocatus ταλαύρινος πολεμιστὴς in *Homeri*

IX.

Ejusdem,

in sepulchrum Menedæi.

Sepulchrum hoc mortui Menedæi posuit Damis,
 Equo cum pectus hujus cruentus Mars
Percussit; niger vero sanguis per dura pelle munitum corpus
 Ebulliit, tristem vero terram irrigavit cæde.

X.

Ejusdem,

in Antibiam.

Virginem Antibiam deploro, quam propter multi
 Sponsi desiderantes, ad patris venerunt domum,
Ob pulchritudinem & prudentiam inclytam; sed omnium
 Spem damnosa mors subvertit prius.

Ejus-

meri Ιλ. έ. v. 289. Ιλ. ύ. v. 78. & Ιλ. χ'. v. 267. *Scholia Aristoph.* ad Acharn. v. 962. & ad Pacem v. 240. Ταλαύεινος ὁ ὑπομονητικὸς, καρτερικὸς ἐν τῇ μάχῃ· & *Bisetus* ad *Aristoph.* Pac. v. 240. Ἐυσθάτιος (qui copiose originem & significationem hujus vocis exponit ad Ιλ. έ. pag. 396, 49. & pag. 416, 4. & Ιλ. φ'. pag. 1333, 15.) Ταλαύεινος, ὁ τάλαναρινὸν ἤγουν ὁ καρτερικὸν δέρμα ἔχων. Adde *Hesychium* in Ταλαύεινος, & *Suidam* in Ταλαύεινος.

(4) Apud *Ursinum* mendose legitur ξέσσ' *emersit, effluxit.* Brodæus.

(5) *Scholia* ad *Aristophanis* Plut. v. 1. Ἀργαλέον, χαλεπὸν, δύσκολον, δυσχερές. Ἔιρηται δὲ παρὰ τὸ ἄλγος ἀλγαλέον, καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ λ εἰς ρ'. ὡς ποδαλγία, ποδαργία· ἢ ἔργον παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ δυσχερές· ἐκ τούτου παράγωγον ἀργαλέον· ὡς ἀπὸ τοῦ ἔπω, ἀπύω.

(6) Ex *Anthologia* lib. III. cap. 23. epigr. 26.

Ursinus legit πινυτῆς ἀγακλέος.

(7) *Scholia minora Homeri* ad Ιλ. ή. v. 289. πινυτὴν explicant σωφροσύνην, φρόνησιν. ad Odyss. ά v. 229. πινυτὸν· σώφρονα, συνετόν· & ad Odyss. λ'. v. 444. ubi Penelope vocatur λίην πινυτὴ κούρη· ὄλβιος, ἐυδαίμων, πλουσία, συνετὴ, σώφρων. Apud *Lucianum* de saltatione T. I. Opp. pag. 785. exstat μακρῷ πινυτώτερος· & in ejus Præfatione seu Baccho Tom. II. Opp. pag. 364. εἰ δὲ πινυτὰ δόξειε τὰ λεγόμενα. & in *Anthologia* lib. I. cap. 13. epigr. 4. v. 4. πινυταὶ πρήξιες.

(8) Reperitur hoc vocabulum in *Homeri* Ιλ. ρ'. v. 716. ubi *Scholia:* λίαν ἔνδοξος, & in Ιλ. φ'. v. 379. in *Dionysii* Perieg. v. 554. & in *Antholog.* lib. I. cap. 67. epigr. 8. v. 5.

(9) Originem & significationem hujus vocis copiose explicat *Moschopulus* in Scholiis ad Ιλ. ά. v. 2.

XI.

Τῆς αὐτῆς,

εἰς Ἐρατώ. (1)

Λοίσθια (2) δὴ τάδε πατρὶ φίλῳ περὶ χεῖρε βαλοῦσα
  Εἶπ' Ἐρατώ, χλωροῖς (3) δάκρυσι λειβομένα,
Ὦ πάτερ, οὔτοι ἔτ' εἰμί, μέλας (4) δ' ἐμὸν ὄμμα καλύπτει
  Ἤδη ἀποφθιμένης κυάνεος (5) θάνατος.

XII.

Τῆς αὐτῆς,

εἰς Φιλαινίδα. (6)

Πολλάκι τῷδ' ὀλοφυδνὰ (7) κόρας (8) ἐπὶ σάματι κλεινὰ
  Μάτηρ ὠκύμορον παῖδ' ἐβόησε, φίλαν
Ψυχὰν ἀγκαλέουσα (9) Φιλαινίδος, ἃ πρὸ γάμοιο
  Χλωρὸν ὑπὲρ ποταμοῦ χεῦμ' Ἀχέροντος ἔβα. (10)

Τῆς

(1) Ex *Anthologia* lib. III. cap. 32. epigr. 11.

In hoc epigrammate nihil laude aut admiratione dignum video, præter simplicitatem, quæ puellam loquentem decet. *Obsopœus.*

(2) *Lucianus* in Tragopodagra T. II. Opp. pag. 818. Καὶ λοισθία θνήσκοντ⁀ ἐντολὴ πατρός. *Scholia Euripidis* ad Orest. v. 516. Τὸ λοίσθιον τὸ ἔσχατον, τὸ ἀφ' ἑτέρου εἰς ἕτερον μεταβαῖνον. Ὅμηρος. (Ιλ. ψ. v. 536.) λοῖσθος ἀνὴρ ἄριστος.

(3) Ita etiam de lacrymis loquitur *Euripides* in Medea v. 906.

Κἀμοὶ κατ' ὄσσων χλωρὸν ὡρμήθη δάκρυ.

& *Dioscorides* in Epigrammate inedito num. 556. Cod. Uffenb.

Σμερδίῃ ἐπὶ Θρηκὶ τακεὶς καὶ ἐπ' ἔσχατον ὀστῶν,
  Κώμου καὶ πάσης κοίρανε πανδοκίης (in margine exstat: παννυχίδος)
Τερπνότατε Μούσῃσιν Ἀνάκρεον, ὦ 'πὶ Βαθύλλῳ
  Χλωρὸν ἐπὶ κυλίκων πολλάκι δάκρυ χέας.

Propter Smerdiam Thracem liquefactus vel ad intima ossa,
  Rex comessationis & omnis cauponæ, (pernoctationis)
Musis jucundissime Anacreon, qui propter Bathyllum
  Recentes lacrymas inter pocula sæpe effudisti.

Scholia minora Homeri ad Ιλ. ή. v. 479. χλωρὸν ἀντὶ τοῦ χλωροποιόν. Σημαίνει δὲ καὶ τὸ νέον. Conf. etiam *Æg. Menagii* notas ad Diog. Laërt. VII. 2. p. 270. b.

(4) Græcos μέλαν appellare, quidquid obscurius rubet, quin etiam de omnibus coloribus saturatioribus & obscuris usurpare, probat *Claud. Salmasius* de homonymis hyles iatricæ cap. 70. pag. 92. a

(5) *Hesychius:* Κυάνεος· μέλας, σκοτεινός. *Eustathius* ad Ιλ. ά. pag. 87, 32 Τὸ μέντοι πορφύρεον καὶ τὸ κυάνεον καὶ τὸ οἰνωπὸν διαφοραὶ μελανίας, ὥσπερ καὶ τὸ δνοφερὸν ὕδωρ. Ὅτε τοίνυν πόντος

XI.

Ejusdem,

in Erato.

Ultima hæc patri charo circa manus amplectens
Dixit Erato, teneris lacrymis consperſa,
O pater, non amplius ſum. Nigra vero meum oculum occulit
Jam morientis atra mors.

XII.

Ejuſdem,

in Philænidem.

Sæpius hoc lugubriter puellæ in ſepulchro inclyta
Mater cito morientem filiam inclamavit, charam
Animam evocans Philænidis, quæ ante nuptias
Viridem ſuper fluvii fluctum Acherontis ivit.

Ejuſ-

πόντος μέλας ἢ πορφύρεος ἤ τι τῶν τοιούτων λέγεται, ὡς ἀπὸ μερῶν εἰς τὸ πᾶν τὸ ἐπίθετον φέρεται. & ad Ιλ. γ'. pag. 328, 36. Ποσειδῶνα κοσμεῖ τὸ τῆς χαίτης κυάνεον καί που καὶ τὸν Δία, ᾧ καὶ τὰς τῆς κεφαλῆς τρίχας, ὡς καὶ τὰς κατὰ τὴν ὀφρὺν, κυανέας εἶναι εἰκός. *Phurnutus* de natura Deor. cap. 22. Ἐπεὶ τὸ ὕδωρ μέλαν εἶναι λέγουσιν, εὐλόγως ἤδη κυανοχαίτην αὐτὸν (τὸν Ποσειδῶνα) εἰρήκεισαν, καὶ ἐν ἐσθῆτι εἰσάγουσι τοιαύτῃ. *Heliodorus* Æthiop. lib. III. pag. 133. Οἱ δὲ (ὄφεις) ἦσαν τὴν μὲν ὕλην χρυσοῖ, τὴν δὲ χροίαν κυάνεοι· ὁ γὰρ χρυσὸς ὑπὸ τῆς τέχνης ἐμελαίνετο, ἵνα τὸ τραχὺ καὶ μεταβάλλον τῆς φολίδος τῷ ξανθῷ τὸ μέλαν εἰσκερασθὲν ἀποδείξηται. *Moſchopulus* περὶ σχεδῶν pag. 4. & *Baſilius* M. in Grammatica, Tom. III. Opp. pag. 594. E. κυάνεον, τὸ μέλαν. *Photius* in Lexico MS. & *Suidas*: Κυάνεοι, (κύανοι apud *Suidam*) μέλανες. Κυανοχαίτης, μελανόθριξ, πορφυρόθριξ, ὁ Ποσειδῶν.

(6) Ex *Anthologia* lib. III. cap. 32. epigr. 12.

(7) *Heſychius*: Ὀλοφυδνὸν· ὀλοφυρτικὸν, λυπηρὸν, θρηνητικὸν, ὀδυρτικόν. *Euſtathius* ad Ιλ. β'. pag. 240, 38. Ἀπὸ τοῦ ἀλαπάζω γίνεται ἀλαπαδνός· ὡς παίζω παιδνὸς, ὀλοφύζω ὀλοφυδνός· ἔστι γὰρ καὶ ὀλοφύζειν, ὡς ὀτοτύζειν· καθὰ ὁ κωμικὸς ἐμφαίνει ἐν τῷ ὀτοτύξιοι· ὃν πέπλεκται τὸ ὀλοφύξιοι. Conf. idem ad Ιλ. δ'. pag. 362, 19. & ad Ιλ. ψ'. pag. 1400, 3.

(8) Philænidis. *Tzetzes*: Κόρη κυρίως ἡ καθαρὰ καὶ παρθένος κατὰ δὲ Μολοσσοὺς καὶ κατὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν κόρη ἡ εὔμορφος, ὅπερ καὶ νῦν δηλοῖ. *Brodæus.*

(9) Ritum mortuorum animas evocandi deſcribunt *Euripides* in Herc. fur v. 494. *Jamblichus* de myſteriis Sect. III. cap. 31. *Heſychius* in τρεῖς ἔκαστον αὔσας. *Suidas* in ψυχαγωγεῖ *Scholia Pindari* in Pyth. Od. 4. v. 284. & *Auſonius* in præfat. Parental. v. 10. Innumera veterum loca, quæ ad ψυχαγωγίαν pertinent, ſilentio prætereo.

(10) In *Urſini* Carminibus IX. illuſtr. fœminarum pag. 58. huic epigrammati additur aliud in Philænii

XIII.

Τῆς αὐτῆς,

εἰς ἀλέκτορα. (1)

Οὐκ (2) ἔτι μ' ὡς τὸ πάρος πυκιναῖς (3) πτερύγεσσιν ἐρ(4)
Ὄρσεις, (5) ἐξ εὐνῆς ὄρθριος (6) ἐγρόμενος.
Ἦ γάρ σ' ὑπνώοντα σίνις (7) λαθρηδὸν (8) ἐπελθὼν
Ἔκτεινεν, λαιμῷ ῥίμφα (9) καθεὶς ὄνυχα.

XIV.

Τῆς αὐτῆς,

εἰς ἀκρίδα. (10)

Οὐκ ἔτι λίγεια (11) σε κατ' ἀφνεὸν (12) Ἄκιδος οἶκον,
Ἀκρὶς (13) μελιζομέναν ὄψεται ἠέλιος.
Ἤδη γὰρ λειμῶνας ἐπὶ Κλυμένου (14) πεπότησαι,
Καὶ δροσερὰ (15) χρυσέας ἄνθεα Περσεφόνας.

Τοῦ

lænii mortem, quod in *Anthologia* proxime ſequitur, & *Perſæ* adſcribitur.

(1) Ex *Anthologia* lib. III. cap. 24. epigr. 11.

(2) Diſtichon hoc profert *Suidas* in Ἐρέσσων, καπηλατῶν

(3) Apud *Urſinum* mendoſe legitur πυκιταῖς.

(4) *Scholia Sophoclis* ad Ajac. Flagell. v. 251. Ἐρέσσουσιν· εὐτόνως κινοῦσιν ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων· ἀντὶ τοῦ ἐλαύνουσι, κινοῦσι· εἰκότως δὲ εἶπον τὴν λέξιν, ὡς ναῦται. Eadem loquendi forma de remigio alarum utuntur *Æſchylus* in Agamemn. v. 53. *Euripides* in Iphigen. Taur. v. 289. & *Nonnus* Dionyſ. IV. v. 3.

(5) Scholia *Jo. Tzetzis* ad *Heſiodi* Scutum v. 274. pag. 211. a. Τὸ ὀρώρει συστολὴν ἔχει τοῦ ω μεγάλου εἰς ο μικρόν· ὄρρω γὰρ τὸ διεγείρω, ὁ μέλλων ὀρῶ, ὁ μέσος παρακείμενος ὦρα, καὶ ἀττικῶς ὄρωρα, ὁ ὑπερσυντελικὸς ὠρώρειν εἶναι ὠρώρειν· τὰ γὰρ ἀττικὰ τὰ ἀπὸ βραχέος ἀρχόμενα ἐν τῷ παρακειμένῳ, χρονικῶς μεγεθύνονται ἐν τῷ ὑπερσυντελικῷ. ὥστε συστολὴν ἔχει τὸ ὀρώρει διὰ τὴν τοῦ μέτρου ἀνάγκην. *Moſchopulus* περὶ σχεδῶν pag. 78. Ὄρρω τὸ διεγείρω· ἀφ' οὗ ὀρρόμενα κύματα, τὰ ταρασσόμενα.

(6) *Urſinus* habet ὄρθιος.

(7) Κλέπτης, κακοῦργος, βλαπτικός. *Brodæus.*

Heſychius: Σίνες, σίνις, κλέπτης, κακοῦργος, ληστής. *Suidas:* Σίνις, ὄνομα ληστοῦ βλαπτικοῦ, ubi hoc diſtichon profert.

(8) *Lucianus* de non temere credendo calumniæ Tom. II. Opp. pag. 423. Οὐ γὰρ ἴσασιν ὅπως ἡδόμεθα πάντες λαθρηδά, καὶ πρὸς τὰς λεγομένας, καὶ μεστὰς ὑπονοίας ἀκούοντες.

(9) *Heſychius:* Ῥίμφα, ῥαδίως, εὐχερῶς, συντόμως, ἢ ταχέως. *Suidas:* Ῥίμφα· ῥαδίως, εὐχερῶς· ubi iterum hoc diſtichon profert. Reperitur hæc vox in *Homeri* Ιλ. ζ'. v. 511. & Ιλ. ο. v. 268.

in

XIII.

Ejusdem,

in gallinaceum.

Non amplius me ut prius densis alis quatiens
Excitabis, ex lecto mane evigilans.
Nam te dormientem fur clanculum superveniens
Occidit, gutturi celeriter imposito ungue.

XIV.

Ejusdem,

in locustam.

Non amplius suaviter canens te juxta divitem Acidis domum
Locusta canentem videbit sol.
Jam enim prata ad Clymenis evolasti,
Et roscidos aureæ flores Proserpinæ.

Æscu-

in *Æschyli* Agamemn. v. 416. & in *Cointi Smyrnæi* Excidio Trojæ lib. IX. v. 217. Addere lubet Epigramma ineditum è Codice Uffenbach. num. 189.

Πτηνὸς Ἔρως ἄγαγέν με δι' ἤερος, ἡνίκα, Δᾶμι,
Γράμμα σὸν εἶδον, ὅμος (leg. ὅ μοι) δεῦρο μολεῖν σ' ἔλεγεν.
Ῥίμφα δ' ἀπὸ Σμύρνης ἐπὶ Σάρδιας ἔδραμεν, (leg. ἔδραμον) ἄν μευ (leg. ἦ μεῦ)
Ὕστερον, (ὕστερος) ἢ Ζήτης ἔτρεχεν ἢ Κάλαϊς.

Alatus amor deduxit me per aërem, quando, o Dami,
Literas tuas vidi, quæ mihi nunciabant, te huc proficisci.
Celeriter autem à Smyrnæis ad Sardianos abii, certe me
Tardior cucurrit vel Zetes vel Calais.

Nec non aliud num. 415.

Μαννὰς (an? Μαινὰς) Ἐνυαλίου πολεμοδόκε, (leg. πολεμόκλονε) θοῦρε κεραία,
Τίς νύ σε θῆκε Θεᾷ δῶρον ἐγερσιμάχᾳ;
Μήνιος ἢ (leg. ἦν) γὰρ, τοῦ παλάμας ἄπο ῥίμφα θοροῦσα
Ἐν προμάχοις, ἱδρύσας δήϊον ἀμπεδίον.

Mænas Martis bellicosa, impetum faciens hasta,
Quis te donum posuit Deæ, quæ pugnas ciet?
Menius is erat, ex cujus manu celeriter exsiliebas
In prima acie, quando hostem in campo reprimebat.

(10) Ex *Anthologia* lib. III. cap. 24. epigr. 12.

(11) *Suaviter canens.* Meleager: Ζευοφίλα λίγεια. *Brodæus.*

(12) Scholia *Jo. Tzetzis* ad *Hesiodi* Ἔργ. v. 24. pag. 16. Ἄφενος, πλοῦτος, ὄλβος, τύχη καὶ εὐδαιμονία διαφέρει. Ἄφενος μὲν καὶ ἀφνειὸς ὁ μετέχων ἀφένου λέγεται. Ἄφενος δέ ἐστιν ἡ ἐτησία συγκομιδὴ τῶν καρπῶν· πλοῦτος, τὰ διὰ πολλῶν ἐτῶν συναγόμενα, δοῦλοι, κλήσεις, ἀγροί· ὄλβος, τὰ ἀμφότερα· τύχη δὲ ἡ δόξα τοῦ βίου καὶ ἔπαρσις· εὐδαιμονία δὲ, ἵνα τὰ πολλὰ παρεάσω (παρέασι) τὸ εὖ τοῦ δαίμονος, ἤτοι τῶν ψυχικῶν ἀρετῶν ἔχειν. Δαίμων γὰρ καὶ ἡ ψυχὴ λέγεται παρ' Ὁμήρῳ καὶ παρὰ Σωκράτει. *Hesychius:* Ἄφενος ὁ ἐξ ἑκάστου ἐνιαυτοῦ πλοῦτος,

XV.

Τοῦ Ἀσκληπιοῦ (1) τὸ ἱερὸν ἐρείπια ἦν· ἐξ ἀρχῆς δὲ ᾠκοδόμησεν αὐτὸ ἀνὴρ ἰδιώτης Φαλύσιος. νοσήσαντι γὰρ οἱ τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ οὐ πολὺ ἀποδέοντι τυφλοῦ, ὁ ἐν Ἐπιδαύρῳ πέμπει θεὸς Ἀνύτην τὴν ποιήσασαν τὰ ἔπη, (2) φέρουσαν σεσημασμένην δέλτον. Τοῦτο ἐφάνη τῇ γυναικὶ ὄψις ὀνείρατος· ὕπαρ μέν τοι ἦν αὐτίκα· καὶ εὗρέ τε ἐν ταῖς χερσὶ ταῖς αὐτῆς σεσημασμένην δέλτον, καὶ πλεύσασα ἐς τὴν Ναύπακτον, ἐκέλευεν ἀφελόντα τὴν σφραγῖδα Φαλύσιον ἐπιλέγεσθαι τὰ γεγραμμένα. Τῷ δὲ ἄλλως μὲν οὐ δυνατὰ ἐφαίνετο ἰδεῖν τὰ γράμματα ἔχοντι οὕτω τῶν ὀφθαλμῶν. Ἐλπίζων δέ τι ἐκ τοῦ Ἀσκληπιοῦ χρηστὸν, ἀφαιρεῖ τὴν σφραγῖδα, καὶ ἰδὼν ἐς τὸν κηρὸν, ὑγιής τε ἦν, καὶ δίδωσι τῇ Ἀνύτῃ τὸ ἐν τῇ δέλτῳ γεγραμμένον, στατῆρας δισχιλίους χρυσοῦ.

XVI.

Τῆς Ἀνύτης (3) δημιουργοί εἰσι Εὐθυκράτης τε καὶ Κηφισόδοτος.

XVII. *

Πολλὰ (4) μὲν ἐμπλέξας Ἀνύτης κρίνα· πολλὰ δὲ Μυροῦς
  Λείρια· καὶ Σαπφοῦς βαιὰ μὲν, ἀλλὰ ῥόδα.
Νάρκισσόν τε χορῶν Μελανιππίδου ἔγκυον ὕμνων,
  Καὶ νέον οἰνάνθης κλῆμα Σιμωνίδεω.
Ἐν δ' ἀναμὶξ πλέξας μυρόπνουν εὐάνθεμον ἶριν
  Νοσσίδος· ἧς δέλτοις κηρὸν ἔτηξεν ἔρως.

Γῆ

τος, ἢ ἄπορος, ὁ κεχωρισμένος πενίας. *Ammonius & Thomas Mag.* in Πλούσιος· πλούσιος εὐπόρου, ἀφνειοῦ, ὀλβίου καὶ εὐτυχοῦς διαφέρει. Πλούσιος μὲν γὰρ ὁ πολυούσιος, ὁ πολλὴν ἔχων οὐσίαν. Εὔπορος δὲ ὁ πρὸς τὰς ἐπιβαλλούσας τύχας (*Thomas:* χρείας) ἀνενδεής. Ἀφνειὸς δὲ, ὁ ἀπ' ἐνιαυτοῦ τὴν τροφὴν συλλέγων, (ἔνος γὰρ ὁ ἐνιαυτός.) Ὄλβιος δὲ, ὁ τελείαν τὴν εὐδαιμονίαν ἔχων, οἷον ὁλόβιος. (*Thomas:* ὁ λίαν βίον ἄγων εὐδαιμόνως καὶ κατὰ δαψιλίας.) Εὐτυχὴς δὲ, ὁ ζῶν ἡδέως καὶ ἀλύπως. *Dio Chrysostomus* Orat. XXXVII. pag. 464. B. Ὑμεῖς ἐστὲ νῦν τὸ δὴ λεγόμενον, πρώρα καὶ πρύμνα τῆς Ἑλλάδος. ὄλβιοι μὲν καὶ ἀφνειοὶ καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ὀνομάτων, ἐκ παλαιῶν χρόνων, ὑπὸ τῶν ποιητῶν καὶ τῶν Θεῶν ὀνομαζόμενοι.

(13) Pro ἄκρα quod nonnulli Codices habent, lege ἀκεί. Nuper *Mnasalces:* Οὐκ ἔτι δὴ πτερύγεσσι λιγυρθόγγοισιν ἀείσεις, ἀκεί. *Anyte:* Ἀκείδι τᾷ κατ' ἄρουραν ἀηδόνι. *Meleager:* Ἀκρὶς ἐμῶν ἀπατηλὰ πόθων. *Brodæus.*

(14) *Suidas* in Κλύμενος· οὕτω λέγεται ὁ Ἅδης ἢ ὅτι πάντας προσκαλεῖται εἰς ἑαυτόν. ἢ ὁ ὑπὸ πάν-

XV.

Æfculapii fanum jam nihil eft præter rudera; fed à fundamentis illud erexit olim vir privatus Phalyfius. Ei aliquando graviter ex oculis & fere ufque ad cœcitatem laboranti, qui Epidauri colitur Deus, Anyten mifit nobilem verfibus faciendis, cum tabulis obfignatis. Eas per vifum in quiete mulier fibi accipere vifa fuerat; fed vero eventu res eft comprobata; tenuit enim manibus jam vigilans obfignatas tabulas. Naupactum igitur quum appuliffet, jubet Phalyfium amoto figno literas perlegere. Ille primo putare literas à fe afpici non poffe, qui oculis captus effet: in fpem deinde erectus, falutare fibi fortaffe aliquid ab Æfculapio apportari, tabulis refignatis in ceras afpexit, & fimul fe oculorum calamitate levatum fenfit. Et *Anytæ* quidem, quæ ei in illis tabulis fcripta fuerat, pecuniam expendit, bis mille nummûm aureorum.

XVI.

Anytæ ftatuam æneam fabricarunt Euthycrates & Cephifodotus.

XVII. *

Multa innexuit *Anytes* lilia; multa Myrus
 Liria; *Sapphus* vero perpauca quidem, fed rofas.
Narciffumque hymnum *Menalippidæ* choreis fertilem,
 Et novum œnanthes palmitem *Simonidis*.
Ac plexuit fimul odoratam & gravem irin
 Noffidis, cujus blandus ceram mollivit amor.

Una

πάντων ἀκεόμενος, ubi etiam hoc difttichon profert. *Phurnutus* de nat. Deorum cap. 35. Κλύμενος ὁ ἀὴρ ἄδης λέγεται, τῷ αἴτιος εἶναι τοῦ κλύειν· ἀὴρ γὰρ πεπληγμένος ἡ φωνή.

(15) *Urfinus* legit δνοφερὰ, *atros, caliginofos.*

(1) *Paufanias* lib. X. in Phocicis cap. 38. in fine.

(2) Fuit ni fallor hæc mulier Χρησμοποιὸς, quæ refponfa Æfculapii in verfus epicos redigebat, pro qua opera ei hoc tulit præmii, quod Auctor narrat. Quod autem hujufmodi Χρησμοποιοὶ præfto fuerint Æfculapio inter alia minifteria, id vel ex *Luciani* Pfeudomante videre eft. Nam ifte impoftor per omnia imitabatur Æfculapii oracula, ut πατρὸς effet τὸ παιδίον. *Kuhn.*

(3) *Tatianus* in Orat. ad Græcos fegm. 52. pag. 114.

(4) Hos verfus ex carmine verfuum prope fexaginta, quod procemii loco coronæ fuæ Meleager præfixit, profert *Franc. Vavaffor* cap. 16. libri de epigrammate

O 2

Τῇ δ' ἅμα καὶ σάμψυχον ἀφ' ἡδυπνόοιο Ῥιανοῦ,
Καὶ γλυκὺν Ἠρίννης παρθενόχρωτα κρόκον.

XVIII. *

Ἡ Τεγεάτις (1) Ἀνύτη (2) Λοκρίδα δόξης ἐμπέπληκεν, ἐφ' ἧς τῷ τάφῳ φέρησ' (3) ἐπέγραψεν·

Ὤλεο δήποτε, καὶ πολύρριζον (4) παρὰ θάμνον, (5)
Λόκρι, (6) φιλοφθόγγων ὠκυτάτη (7) σκυλάκων,
Τοῖον ἐλαφρίζοντι (8) τεῷ ἐγκάτθετο κώλῳ, (9)
Ἰὸν (10) ἀμείλιχον (11) ποικιλόδειρος (12) ἔχις.

XIX. *

Ὁ πολίτης (13) Τεγεάτης, ὡς Ἐλεάτης· καὶ θηλυκὸν Τεγεάτις. Ἦν δὲ μελοποιὸς Ἀνύτη (14) Τεγεάτις.

Ἀνύ-

grammate, & ex illo celeb. *Fabricius* lib. III. cap. 28. pag. 684. Bibliothecæ Gr.

(1) *Julius Pollux* Onomaftici lib. V. cap. 5. fegm. 48.

(2) Ad illa adfcripfit *H. Stephanus: vide, an hæc fint in Anthologia epigrammatum*; & denuo: *videtur Anytes effe epigramma.* Scilicet quod *Anyte* Poetria (cujus multa Epigrammata in *Anthologia* leguntur) cani fuo Locridi tale epitaphium fcripferit. In *Anthologia* vero, uti ea à mutilatore *Planude* exftat hodie, id Epigramma non exftat: Speramus exftare in iis, quæ infinita alia eximius nofter *Salmafius* invenit, & ut quamprimum bono publico Reip. literariæ edat, Viri docti eum urgere velint vel quotidiano convitio. *Jungerm.*

(3) Leg. φέρουσα ἐπέγραψε· attice, id eft, data opera infcripfit; eft ubi & φέρουσα plane otiofum videtur. *Kuhn.*

(4) Ἀπολύειζον ἴσ. πολύρριζον. *Sylburg.*

C. V. μαῖα πολύρριζον unde leg. καὶ πολύρριζον. In pentametro legerem ὠκυτάτη, quod confirmat C. V. *Tale venenum immedicabile pernici tuo membro* etc. *Salmaf.* legit: ὤλεο δήποτε καὶ, etc. σὺ ὠκυτάτως. *Kuhn.*

In verfu errorem hic effe ait *H. Stephanus*, & pro ἀπολύειζον ait hic: ἴσως πολύρριζον· fed non metro tamen fatisfactum puto. *Jungerm.*

(5) Locum fruticibus denfum aut denfitatem minutarum arborum fignificat; eft ab ἅμα, θάμα, θαμινὸς, θάμνος. Præponitur theta propter afpirationem, ut in θάλασσα ab ἅλς, ἁλὸς, ἅλα, ἅλασσα, θάλασσα. Conf. *Menagii* Amœnit. Juris Civ. cap. 33. pag. 205.

(6) Canes Locrenfium æftimabantur. vid. *Xenophontis* Cyneget. pag. 229.

(7) Pro ὠκυτάτων legerim ὠκυτάτη. Succurrit *Salmafius* nofter, & hic feliciffima conjectura emendans: ὤλεο δήποτε καὶ σὺ πολύρριζον παρὰ θάμνον, Λοκρὶ, φιλ. ὠκυτάτη. *Jungerm.*

Repe-

Una cum ista sampsuchum à suavissimo *Riano*,
Et dulcem *Herinnæ* crocum, puellis colore similem.

XVIII. *

Tegeatis *Anyte* Locrida celebrem fecit, in cujus sepulchrum incidens inscripsit:

Morere tandem, & lyricam ede vocem juxta lucum,
Locri, bene vocalium celerrima catulorum:
Quare allevianti tuo immisit membro
Venenum immedicabile variegata collo vipera.

XIX. *

Civis Tegeates, ut Eleates; & femininum Tegeatis. Fuit vero poëtria Anyte Tegeatis.

Any-

(8) Repetitur hoc verbum in *Nonni* Dionys. lib. II. v. 314. & lib. XV. v. 259.

(9) Κῶλον apud Poëtas græcos sæpe significare crus vel pedem, probant *Kusterus* in notis in *Aristophanis* Ranas v. 1400. & *Salmasius* in notis ad *Simmiæ Rhodii* Ovum in fine, Tom. II. Musei *Creniani* pag. 257.

(10) Pro ἰὸν edit Basil. male antea habebat τόν. Et *H. Stephanus* hic: ἰὸν puto legendum pro τόν. & iterum: *inveni postea sic legi in Ald.* sed ad MS. *Jungerm.*

(11) Exstat hæc vox apud *Hesiodum* in Theogon. v. 659.

(12) Memoratur ab *Hesiodo* Ἔργ. v. 203. ἀηδὼν ποικιλόδειρος, ab *Euripide* in Iphigen. Aul. v. 227. πῶλοι ποικιλοδέρμονες & à *Constantino Manasse* in Chronici v. 252. ἔλαφος ποικιλόδερμος.

(13) *Stephanus Byzantinus* περὶ πόλεων in Τέγεα.

(14) Ut apud *Ælianum* Var. Hist. lib. XII. cap. 42. Ἀγαύης pro Αὔγης positum est, ita apud *Stephanum* in voce *Tegea* pro Ἀνύτη excusum est αὔγη, *Giraldo* etiam *Auge* legente. P. *Leopardus* Emend. lib. II. cap. 16. Tom. III. Lamp. *Gruter.* pag. 37.

MSS. Ἀκύτη, legendum Ἀνύτη. *Holstenius.*

Duos his subesse errores existimo; prior est in Αὐγὴ, pro quo Αὐγὴς, posterior in Τεγεάτις, pro quo Τεγεάτης legendum. Sic enim videtur legisse *Vossius* in de *Poëtis Græcis incertæ ætatis*, cum ait: *Stephanus vero & Augen μελοποιὸν memorat, sed is alius, patria Tegeates ex Creta.* A cujus sententia discedere est mihi religio; nec ignoro *L. Greg. Gyraldum* de Poëtarum historia dial. VII. ex nostro Auctore celebrare *Augen* Melorum Poëtriam Tegeatin, ex Tegea Cretica, nullam enim suspectabat fraudem in illis *Stephani* verbis. *Augeam* Poëtam comicum Atheniensem memorat *Suidas*, nec non *Aristarchum* Poëtam Tragicum, Tegeatem, *Euripidis* synchronum, quem tragœdias LXX. docuisse ac vitam ultra centum annos produxisse tradit. *de Pin. Jr.*

 Ex-

XX. *

'Ανύτης,

ἐις λέβητα.

Βυχανδὴς (1) ὁ λέβης, ὁ δὲ θεὶς 'Εριάσπιδος (2) ὑιὸς,
Κλεύβοτος, ἁ πάτρα δ' ἐυρύχορος Τέ α.
Τ' 'Αθάνᾳ δὲ τὸ δῶρον 'Αριστοτέλης δ' ἐπ οίησε
Κλειτόριος, γενέτῃ (3) τ' αὐτὸ λαχὼν ὄνομα.

XXI. *

'Ανύτης μελοποιοῦ,

ἐις δελφῖνα. (4)

'Ουκ ἔτι (5) δὴ πλωτοῖσιν ἀγαλλόμενος πελάγεσσιν
'Αυχέν' ἀναῤῥίψω βυσσόθεν (6) ὀρνύμενος.
'Ουδὲ περὶ σκαλμοῖσι νεὼς περικαλλέα χείλη (7)
Ποιφύζω, (8) τ' ἀμᾷ τερπόμενος προτομᾷ.

'Αλλά

(1) Exstat hoc Epigramma in *Lucæ Holstenii* notis ad *Stephanum Byz.* in Τέγεα pag. 317. a. & in Gottfr. *Olearii* diss. de Poëtriis Gr. pag. 8. Primum autem versum exhibet *Suidas* in Βυχανδὴς, quem ex Codice MS. Epigrammatum ineditorum emendavit *Kusterus*, cum in prioribus editionibus corruptissime sic legeretur:

Βυχανδὴς ὁ λέβης· ὁ δὲ θεὶς 'Εεϛπίδαυλος,
κλεύβοτος.

Anyte fuit celebris Poëtria, cujus Epigrammata aliquot exhibet *Fulvius Ursinus* inter illustrium foeminarum carmina. Quibus adjungo aliud hactenus non editum ex MS. Barberino, in quo patriæ suæ meminit *Tegeæ*. Unde perspicitur eam perperam Epidauriam ab *Ursino* appellari, qui *Pausaniæ* locum sententiæ suæ fundum habet. *Holstenius.*

Vir magnus *Lucas Holstenius Anyten* Tegeatidem esse comendit, post *Paulum* nempe *Leopardum* apud *Stephanum Byz.* μελοποιὸν 'Ανύτην Τεγεάτιδα invenire se credens, pro qua 'Αυγὴ male exhibeatur in vulgatis. Cui emendationi ut autoritatem concilie, ineditum ejus epigramma ex MS. Barberino adducit, in qua patriæ suæ, inquit, meminit Tegeæ. Unde perspici ait, perperam eam Epidauriam haberi. Idque etiam persuasit nuper doctissimo Viro, *Anyte*, inquienti, *non Epidauriae, ut è Pausaniæ Phocicis colligebat Fulv. Ursinus, sed Tegeatis, ut ex ipsius inedito ante Epigrammate docet Holstenius.* Sed quod pace Virorum doctorum dixerim, id quidem ex eo epigrammate doceri non poterat, si Græca quidem ego intelligo. Manifestum enim est, esse hanc inscriptionem ἀναθήματος sive sacri donarii, lebetis nempe capacissimi, quem consecravit Eriaspidis filius, (dubium enim nullum est, 'Εριάσπιδος legendum pro 'Εριάσπιδα, esseque hoc nomen proprium) Cleobotus, cui patria Tegea amplissima, elaboraverit vero in honorem Palladis Aristoteles Clitorius, ex Arcadia, patre ejusdem nominis natus. Sic enim in sacris donariis more receptum, nominare afferrentem juxta & artificem. De *Anyta* igitur hic nihil, eamque *Tegeæ* certam esse, hactenus nullo alio fundamento nititu , quam incerta emendatione *Leopardi*, qua *Stephani* textum correxit. *Olearius* in diss. de Poëtriis pag. 7.

Lucas Holstenius ex hoc Anytes epigrammate eam Te-

XX. *

Anytes,

in lebetem.

Lebes hic bovem capiens, qui autem dedicavit, est Eriaspidis filius
Cleobotus, & patria ampla Tegea.
Minervæ vero donum elaboravit Aristoteles
Clitorius, nomen idem cum patre sortitus.

XXI *

Anytæ Poëtriæ,

in Delphinum.

Non amplius in navigabili mari exultans
Collum protendam, ex imo surgens.
Neque juxta scalmos navis pulchra labia inflabo,
Mea effigie me oblectans.

Sed

Tegeatin fuisse concludit. Id melius demonstrat *Stephani* testimonium ibidem. *Le Croze.*

(2) *Holstenius* habet Ἐριάσπιδα.

(3) *Holstenius* & *Olearius* legunt γενέτῳ.

(4) Exhibet illud *Kusterus* in notis ad *Suidam* in ποιφύσσω, ubi distichon medium profertur.

(5) Epigramma hoc scriptum est in Delphinem, qui à fluctibus in littus ejectus, queritur, se non amplius in mari juxta naves exultaturum, effigiemque suam cum voluptate aspecturum esse. Solebant nimirum veteres in proris navium effigies vel προτομὰς variorum animalium, ut delphinis, leonis, tauri, canis &c. ornatus gratia collocare, unde toti navi nomen imponebatur. Hinc legas, ναῦς δελφινοφόρος, κριοφόρος, ταυροφόρος &c. i. e. navis, delphini, arietis, tauri &c. effigiem in prora præferens. *Pollux* lib. I. cap. 9. Ὑπὲρ δὲ τὸ ἔμβολον δελφὶς ἵσταται, ὅταν ἡ ναῦς δελφινοφόρος ᾖ. *Supra rostrum vero collocatur delphin, si navis insigne sit delphin.* Hinc clara lux affulget verbis illis Epigrammatis:

Τἀμᾷ τερπόμενος προτομᾷ.

Observandum porro est, pro σκαρθμοῖς, ut *Suidas* hic habet, in Codice MS. Epigrammatum legi σκαλμοῖς, i. e. *scalmis:* quæ lectio cum magis placeat, eam in versione secutus sum. Ποιφύσσω autem hic non tam significat *spiritum ore emitto*, ut *Suidas* interpretatur, quam *inflo*, ut sensus & constructio suadent. *Kusterus.*

(6) *Callimachus* in hymno in Delum. v. 127. ὅς κέ με ῥεῖα βυσσόθεν ἐξερύσειε. *Qui me facile funditus subvertat.*

(7) Significationes hujus vocis *Casp. Wyssius* in Dialectologia Sacra putat petitas esse ab hebr. לשון, sed per errorem forte, cum dicere vellet שפה, notante *Jo. Vorstio* in Philologia S. de Hebraismis N. T. Part I. cap. 1. p. 4 sq. χεῖλος enim notat (1) labium, (2) dialectum linguarum, (3) littus maris, perinde ut שפה. *Vorstius* tamen negat Hebraismum esse, cum etiam à profanis Scriptoribus ita usurpetur.

(8) *Eustathius* ad Ιλ. β'. pag. 191, 43. Γίνεται

παι-

Ἀλλά με πορφυρέα πόντου νοτὶς ὧδ' ἐπὶ χέρσον,
Κεῖμαι δὲ ῥαδινὰν τάνδε παρ' ἠϊόνα.

XXII. *

Τῆς αὐτῆς,
εἰς ἀνάθημα τοῦ Ἐχεκρατίδου. [1]

Ἔσταθι τῇδε κρανέια [2] βροτοκτόνε, μηδ' ἔτι λυγρὸν
Χάλκεον ἀμφ' ὄνυχα [3] στάζε φόνον δαΐων. [4]
Ἀλλ' ἀνὰ μαρμάρεον δόμον ἡμένα [5] αἰπὺν Ἀθηνᾶς,
Ἄγγελ' ἠνορίαν Κρητὸς Ἐχεκρατίδα.

XXIII. *

Ἀνύτης Μιτυληναίας,
εἰς τὰς γ' παρθένους Μιλησίας,
τὰς ὑπὸ Γαλατῶν βιασθείσας. [6]

Οἰχόμεθ', [7] ὦ Μίλητε, φίλη πατρὶ, τᾶν ἀθεμίστων
Τᾶν ἀνόμαν [8] Γαλατᾶν ὕβριν ἀναινόμεναι.

Παρ-

παιφάσσω ἐκ τοῦ φῶ τὸ φαίνω, φάσσω, καὶ ἐν ἀναδιπλασιασμῷ φαφάσσω, καὶ τροπῇ τοῦ δασέος καὶ ἐπενθέσει τοῦ ι παιφάσσω· οὕτω σκευωρεῖται καὶ τὸ ποιφύσσειν ἀντὶ τοῦ φυσᾶν. *Scholia Nicandri* ad Theriaca v. 180. Τὸ ποιφύξειν πολλαχῶς λέγεται καὶ ποτὲ μὲν ἐπὶ τοῦ ἐκφοβεῖν, ὡς Σώφρων ἐν μίμοις· Παιδικὰ ποιφύξεις· ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ πνεῖν, ὡς Εὐφορίων· Ζεφύρου μέγα ποιφύξαντος. Μεταπλασμῷ δὲ πάλιν (Νίκανδρος) κέχρηται, ἀπὸ τοῦ ποιφύζεσθαι ἀσπίδος εἰπὼν ποιφύσσοντος, ὡς ὁ αὐτὸς ἐν ἄλλῳ τόπῳ ψολόεντος ἐχίδνης εἶπε. ----τὸ δὲ ποιφύσσοντος, ἐν μέρος λόγου ἐστὶ ἀντὶ τοῦ φυσῶντος.

[1] Exstat in *Olearii* diss. de Poetriis Gr. pag. 9. & in notis *Kusteri* ad *Suidam* in *κρανεία*, ubi primum distichon legitur, nec non ultimus versus in *ἠνορίη*.

[2] *Suidas* in *κρανεία*· ἐκ κρανείας δόρυ. In *Anthologia* inedita scriptum est *κράνεια* cum accentu in antepenultima. *Kusterus.*

[3] *Portus* ad hunc locum: Per χάλκεον ὄνυχα videtur *solidas & æris instar firmas ungulas equorum intelligere, quæ non raro in pugna cæsorum hominum sanguine consperguntur.* Sed fallitur Vir bonus. Quis enim non videt, χάλκεον ὄνυχα hic significare æream hastæ cuspidem? *Kusterus.*

Epigramma est in sacrum donarium Echecratidæ, hastam suam Palladi consecrantis. In versu primo & secundo λυγρὸν χάλκεον σταζεφόνον ἀμφ' ὄνυχα, *ferrum miserum cædem sistens circa ungues*, clypeus esse videtur, qui manus eam apprehendentis ungues quasi ambit, & *miser* dicitur, quod ictibus hastæ maxime exponatur. Totius Epigrammatis sensum hisce versibus latinis expressimus:

Sanguinolenta quiesce hasta hic, non amplius urge
Pellendæ morti scuta prehensa manu.
Marmorea potius suspensa in Palladis æde,
Cretensis narra robur Echecratidæ.

Olearius.

Sic

Sed me nigra maris aqua pervolvit in terram,
Atque jaceo in hoc molli littore.

XXII. *

Ejusdem,

in donarium Echecratidæ.

Sta hic cornea hasta, quæ multos homines interfecisti, nec amplius pernitiosa
Ærea tua cuspis sanguine hostili stillet;
Sed, in æde marmorea excelsa Palladis posita,
Nuncia fortitudinem Cretensis Echecratidæ.

XXIII. *

Anytæ Mitylenææ,

in tres virgines Milesias,

à Galatis vi oppressas.

Milete, occidimus, charissima patria, fœdus
Celtarum miseras perdidit ille furor.

Cives

[4] Sic recte legitur in *Anthologia* inedita. At priores editiones male habent δαΐδων. *Kusterus.*

Δάϊον apud veteres Poëtas vulgo *hostilem* vel etiam infelicem designare, nonnunquam autem pro *vehementi & velocissimo*, quin etiam prn *perito*, ἀπὸ τοῦ δαῆναι *scire, discere*, usurpari probat Ill. *Spanhemius* in notis ad *Aristoph*. Ranas v. 925.

[5] *Kusterus* legit ἠρμένη, *suspensa.*

[6] Exstat in *Olearii* diss. de Poëtriis Græcis p. 10.

S. *Hieronymus* lib. I. adversus Jovinianum: *Quis valeat silentio præterire septem virgines Milesias, quæ Gallorum impetu cuncta vastante, ne quid indecens ab hostibus sustinerent, turpitudinem morte fugerunt: exemplum sui cunctis virginibus relinquentes, honestis mentibus magis pudicitiam curæ esse, quam vitam.* Ad quem locum Scholia *Erasmi Roterod.* Olim Gallorum gens non Italiam modo, verum etiam Græciam pervasit, unde & Gallorum & Gallogræciæ vocabula.

[7] Οἴχεσθαι simpliciter ut plurimum, ut & ἀπελθεῖν, sed ut ἀπελθεῖν ἐκ τοῦ βίου etiam dicitur, ita & οἴχεσθαι. Ἀποιχόμενος βιότοιο in Poëta vulgo notum. Ἐξοίχεσθαι pro mori vox Homerica. vid. *Mer. Casauboni* notas ad *Laërtii* II. 4. *Apollonius* Epist. 13. Στράτων ἐξ ἀνθρώπων οἴχεται, πᾶν ἴσον ἦν αὐτῷ θνητὸν, ἐπὶ γῆς καταλιπών.

[8] Ἀνόμους apud Græcos, ut רשעים apud Hebræos de malitiose & insigniter impiis dici probat Rev. *Raphelius* in notis Xenophonteis pag. 80. Ἄνομον tam de re quam de persona dici in Scriptura S. & significare (1) exlegem, carentem lege, cui lex non est lata. (2) iniquum, injustum, contra legem sibi latam agentem. (3) κατ' ἐξοχὴν Papam Romanum, ostendit *Er. Schmidius* in notis ad 1 Cor. IX. 21.

Παρθενικαὶ τρισσαὶ πολιάτιδες, (1) ὧν ὁ βίαιος
Κελτῶν εἰς ταύτην μοῖραν ἔτρεψεν Ἄρης.

XXIV. *

Τῆς αὐτῆς,
εἰς Πρόαρχον ὑπὲρ τῆς πατρίδος μαχόμενον
καὶ πεσόντα. (2)

Ἥβα μέν σου, Πρόαρχε, πεσὼν παίδων τάγε ματρὸς
Στήθεα (3) ἐν δνοφερῷ πένθει ἔθου φθίμενος.
Ἀλλὰ καλόν τοι ὕπερθεν ἔπος τόδε πέτρος (4) ἀείδει,
Ὡς ἔθανες πρὸ φίλας μαρνάμενος πατρίδος.

XXV. *

Τῆς αὐτῆς,
εἰς τράγον χαλκοῦν. (5)

Θάεο τὸν Βρομίου κεραὸν τράγον, ὡς ἀγερώχως
Ὄμμα κατὰ λασίαν γαῦρον ἔχει γενύων.
Κυδιόωντ' ὅτι οὐ θάμ' ἐν οὔρεσιν ἀμφί περ εἶδε, (6)
Βόστρυχον (7) εἰς ῥοδέαν Ναῒς ἔδεκτο χέρα. (8)

[1] *Apollonius Rhodius* Argonaut. I. v. 867. *ὀνοσσάμενοι πολιήτιδας· repudiantes civium filias.*

[2] Exhibet illud *Olearius* in diff. laudata pag. 10.

[3] In primo disticho Hexameter & initium Pentametri valde corrupta esse videntur, ut medicam manum adhibere vix audeam: Ἥβα μὲν σε Πρόαρχε ἰσαν παίδων ἄτε ματρὸς φειδία. Si quid tentandum tamen, vellem ego: Ἥβα μὲν etc. Reliqua plana sunt. *Olearius.*

[4] Est idem cum *πέτρα*, sæpiusque exstat apud *Homerum*. *Callimachus* hymno in Apoll. v. 22. Καὶ μὲν ὁ δακρυόεις ἀναβάλλεται ἄλγεα πέτρος.

[5] Exstat in *Olearii* diff. laudata pag. 11.

[6] Pro *κυδιόων*, quod erat in MSto, reposui *κυδιόωντ'*, quod aptius cum sequentibus cohæret; si tamen lectionem MSti tueri placeat, στιγμὴ hic posita ad

Cives virginei floris tres flebile fatum
Sævus Celtarum queis dedit ecce Mavors.

XXIV. *

Ejusdem,
in Proarchum pro patria pugnando occumbentem.

Flore, Proarche, cadens ætatis tristia matris
Implesti luctu pectora, sic periens.
Isthæc ast pulchro celebrant te carmine saxa,
Pro patria occumbens fortiter hic situs est.

XXV. *

Ejusdem,
in hircum æneum.

Hircum cornupetam Bromii spectate, superbe
Obtutum in barba figere pergit acrem.
Nempe conissantem cernens in montibus altis,
Barbam scit rosea stringere Nympha manu.

ad præcedentia vox erit referenda. In eodem versu male ἐθαμὲν scriptum erat & παρῆδα. Inscriptio est in hircum, qui in montibus lasciviens repræsentatur, & cornu nympham petens, ab ea vero barba apprehensus, & sic coërcitus, torvum propterea barbam, qua impedimentum sensit, respiciens. *Olearius.*

Vir elegantiss. *La Croze* tertium versum ita emendat: Κυδιόων ὅτι ὂυ θάμ' ἐν ὄρεσιν ἀμφὶ παρῆδα.

[7] Ex multorum sententia βόστρυχον proprie esse muliebrem cirrum observat Magnus *Bochartus* in Hieroz. P. I. lib. II. cap. 51. pag. 626. Ab *Æschylo* in Prometh. vincto v. 1043. memoratur πυρὸς ἀμφήκης βόστρυχος, *ignis anceps capillitium.* conf. *Gronovii* τοῦ πάνυ Diatriben in *Statii* Silvas cap. 51. p. 349.

[8] Tribuitur etiam *Anytæ* in *Anthologia* epigramma, quod legitur supra in *Erinnes* Fragm. num. VIII. Laudatur Nostra ab *Antipatro Thessalo* in *Sapphus* Fragm. num. CXXXVIII.

DE

POETRIIS GRAECIS

Obſervationes hiſtoricas & criticas,

Hiſtoriæ Poëtriarum generalis ſpecimen,

IN ACADEMIA LIPSIENSI,

PRÆSIDE

GOTTFRIDO OLEARIO P. P.

Publico examini expoſuit Auctor & Reſpondens,

JOANNES CHRISTIANUS BLUM.

ad diem XXVIII. Jan. An. MDCCIIX.

P 3

P R A E F A M E N.

E feminis eruditis multi, iique doctissimi Viri commentari, masculam in teneriore sexu virtutem admirati, non dedignati fuere. Ut Ludovici enim Jacobi à S. Carolo de eo argumento tractatum jam taceam, quem latino sermone elaboratum, in ejus museo se vidisse testatur Brantomius, lucem tamen adspexisse nunquam duo clarissimi Viri Ægidius Menagius & Pet. Bælius testantur, Boxbornii item non dissimile opus, ut silentio involvam, quod pari fato occubuisse eidem Bælio dictum, exstant baud pauca tum nostra tum superiore ætate scripta, in sequiori sexu illustria eruditionis exempla laudantia. Talia sunt Boccatii, Capacii, Hilarionis à Costa, Franc. Aug. ab Ecclesia, Foresti, Jac. Thomasii, Eberti, Menagii, Junckeri. Quid enim Grosseri, Matthæi, Meuschenii, Moyæ, Pischii, Sauerbreyi, Schachtii, Schultzii, Baldhoseni, Esbergii, Wepplingii & aliorum Schediasmata dicam? ex parte in lucem non sine plausu producta eruditorum. (1) Quod quidem eorum judicium

(1) Operæ pretium erit indicem pleniorem & accuratiorem Scriptorum de feminis doctis ordine literarum hic exhibere. Sunt illi: Ludov. de *Angelis* in Jardim de Portugal de Molheres illustres f. Viridario Lusitano feminarum illustrium, Conimbr. 1626. *Apollonius Chalcedonius* Stoicus in libro deperdito: ὅσαι γυναῖκες ἐφιλοσόφησαν, ἢ καὶ ἄλλως τι ἐπίδοξον διεπράξαντο, καὶ δι' ἃς οἰκίαι εἰς εὔνοιαν συνεκράθησαν· ex quo multa in *Sopatri* Eclogarum libro X. exstitisse testatur *Photius* in Bibliotheca Cod. CLXI. Hadr. *Bailletus* in Jugemens des Sçavans sur les Ouvrages des Auteurs; nec non in Enfans devenus celebres par leurs études & par leurs écrits, variis in locis. Mart. à *Baldhoven* in catalogo doctarum virginum & feminarum, qui exstat in fine Poematum & Epistolarum *Elis. Jo. Westoniæ* Pragæ in 8. & recusus est in *Teutschen* Actis liter. P. 2. p. 120.

cium mihi quoque addidit stimulos, ut in eam partem historiæ literariæ ab aliquo tempore curiosius animum intenderem. Cum vero curatius tractetur, quod per partes exponitur,

p. 120. Jac. Philippus *Bergomas*, qui à sui ordinis Scriptoribus vocatur Jac. Phil. *Forestus*, in Tract. de præclaris & electis mulieribus christianis impr. 1497. de quo vid. *Vossium* de Historicis lat. p. 563. & *Voglerum* in Introduct. in notitiam bon. Scriptorum cap. 27. p. 112. Jo. *Beverovicius* in Tract. de Excellentia sexus feminei cum iconibus & versibus *Corn. Boy.* Dordr. 1636. 1639. 8. & belgice sub tit. Uytnementheyt der Vrouvven; de quo vid. *Vossium* Epist. 366. pag. 376. b. & epist. 398. p. 403. Corn *à Beughem* in't Lof der geleerde Vrouvven, zijnde een korte historische verhandeling van alle geleerde en beroemde Vrouvven en der selver Sehriften van alle Eeuvven hervvarts, tot op deesen tydt; quem in catalogo librorum affectorum Bibliographiæ Juridicæ præmisso pollicetur. Tho. Broderus *Bircherodius* in Tractatu affecto de feminis doctis; vid. *Thura* in præf. ad Gynaeceum Daniæ lit. pag. 4. Jo. Christianus *Blumius* vid. Gottfr. *Olearius*. Jo. *Boccacius* in lib. de illustribus mulieribus sæpe excuso, & gallice quoque, germanice, anglice, hispanice, & italice per *Josephum Betussium* cum hujus & *Franc. Sardonati* additionibus translato. vid. de hujus libri editionibus permultis *Hendreichii* Pandectas Brandenburg. in *Boccacius*. Balth. *Bonifacius* Historiæ ludicræ III. 22. quod caput inscribitur de mulieribus doctis, sed tantum de *Sappho* & *Sempronia* Bruti uxore pauca profert. *Andr. Bordingius* in scripto danico de feminis doctis, quod adhuc lucem non vidit. vid. *Thura* in præf. ad Gynæc. Daniæ lit. pag. 3. Alexander *van den Bosche* alias *Sylvanus* in Tractatu de mulieribus virtute illustribus, gallice edito, Parif. 1576. 16. vid. *Vogleri* Introd. in notitiam bon. Scriptorum cap. 27. pag. 112. Pet. *du Bourdeille*, Seigneur de Brantome, in Memoires contenans les vies des Dames illustres de France de son temps, à Leyde, 1667. 12. Marcus Zuerius *Boxhornius* in Bibliotheca eruditione ac scriptis illustrium feminarum, quæ non prodiit. v. *Voglerum*. l. c. M. N. C. in femmes sçavantes, ou Bibliotheque des Dames, qui traite des Sciences, qui conviennent aux Dames, de la conduite de leurs études, des livres, qu'elles peuvent lire, & l'histoire de celles, qui ont excellé dans les Sciences. à Amsterd. 1718. 12. vid. Europe Sçav. T. 6. pag. 195 -203. & Abgesond. Bibliothec. p. 234 sqq. Bapt. *Campofulgosus* vid. infra Jo. Bapt. *Fregosus*. Julius Cæsar *Capaccius* in illustrium mulierum & illustrium literis virorum elogiis. Neap. 1608. 4. Ludov. Jac. *à S. Carolo* in Bibliotheca feminarum scriptis insignium, quam in Bibliotheca Pontificia pag. 302. pollicitus est. vid. *Morhofii* Polyhist. lit. lib. I. cap. 17. §. 3. Georg. *Caspari* in Bibliotheca mulierum doctarum, quam prelo paravit. vid. *Lilienthal*. de historia lit. certæ cujusdam gentis scribenda, Sect. III. cap. 2. §. 3. & Ge. Henr. *Goetzii* Epist. grat. disputationi de Testamentis Divinis præmissam. *Catonellus* in celeste trionfo in lode delle Donne Bolognesi, in Bologna 1550. qui allegatur in *Macchiavelli* Bitisia Gozzadina. *Charon* Carthaginensis in libris IV. deperditis, quos βίους ἐνδόξων γυναικῶν inscripsit, teste *Suida* in Χάρων. Bartholom. *Chassanæus* in catalogo Gloriæ mundi, Part II. num 9. Augustinus *della Chiesa* vid. infra Franc. Augustinus *ab Ecclesia*. Celeste *Cipariniano* sub quo nomine latet Jo. Bapt. *Recanati*, in Poësie Italiane di Rimatrici XXXIV. viventi, in Venet. 1716. 8. vid. Giorn. de letter. d'Italia Tom. XXVII. p. 467. ubi traditur, Tomum II. ab Autore prelo parari. *Clemens Alexandr.* libro IV. Stromatum pag. 522 sq. ubi pauca quædam de mulieribus Philosophis annotavit. Dan. *le Clerc* in Histoire de la Medicine Part II. lib 3. cap. 13. ubi de feminis artis medicæ peritis agit. Bernhardinus *Conus* vel *Corius* in vitis promissis Poetarum ac illustrium feminarum. vid. *Almeloveen* Biblioth. promiss. & lat. p. 14. & *Arn. Buchellii* Epistolam ad *Vossium* num. 88. Tom. II. p. 61. b. Hilarion *de Coste* in Eloges & vies des Reynes, Princesses, Dames & Demoiselles, illustres en pieté, courage & doctrine, qui ont fleury de notre temps & du temps de nos peres, avec l'explication de leurs devises, emblemes, hieroglyphes & Symboles, à Paris 1630. & 1647. 4. Voll. II. Jo. Marius *Crescimbenus* in Commentarii intorno alla sua historia della volgar poesia. Rom. 1711. 4. Tomi V. ubi passim Poetrias Italas recenset. Ludov. *Domenichi* s. *de Dominicis* in Nobilta delle Donne libri V. Venet. 1549. 8. Jo. Casp. *Eberti* in Eröfneten Cabinet des Gelehrten Frauenzimmers, s. Museo aperto feminarum do-

ponitur, Viri Maximi, Ægidii Menagii exemplo, qui Philosophas sibi delineandas sumpsit, Poëtrias mihi delegi, in quibus juvenile ingenium exercerem. Estque, ut nihil

doctarum Francof. 1706. 8. vid. *Tentzelii* Biblioth. Cur. germanice editam An. 1706. p. 339-345. Auctor in præf. continuationem hujus laboris promisit. Franciscus Augustinus *ab Ecclesia* s. *della Chiesa* in Teatro delle Donne letterate, in Monte Regali 1620 8. vid. *Ughelli* Italiam S. Tom. I. pag. 1232 sq. In *Teisserii* Catalogo Bibliothec. pag. 33. & pag. 83. duo Scriptores Augustinus *della Chiesa* & Franc. Augustinus *ab Ecclesia* ex illo finguntur. *Eleonora Christiana*, Regis Christiani IV. filia, Comitis Cornificii *Ulfeldii* Uxor, in vitis Heroinarum prudentissimarum, fortissimarum, castissimarum &c. danice scriptis, quæ lucem non viderunt. vid. *Alb. Thuræ* præf. ad Ideam hist. lit. Daniæ pag. 14. & ad Gynæceum Daniæ pag. 3. nec non Nova lit. Maris Balth. 1698. pag. 81. Herm. Christoph. *Engelke*, resp. Jo. Bernh. *Wepplingio*, in diss. de sexu sequiori eruditionis fama coruſco, Rostoch. 1707. 4. Jo. *Esbergius*, Resp. Petro *Hedengrahn*, in disp. de mulieribus philosophantibus, Upsal. 1699. 8. & Witteb. 1700. 4. mendosissime recusa, cujus auctor id inprimis operam dat, ut ostendat, mulieres ad quodvis studiorum genus rite tractandum idoneas esse, & perpaucas tantum eruditas feminas commemorat. Jo. Henr. *Feustkingius* in Gynæceo Hæretico-fanatico, germanice edito, Francof. 1704. 8. Hercules *Fontana* in amorose fiamme in lode delle Gentildonne Bolognesi, in Bologna 1674. 4. qui allegatur in *Macchiavelli* Bitisia Gozzadina. Philippus Jac. *Forestus* vid. supra Phil. Jac. *Bergomas*. Erasmus *Francisci* in libro, quem prelo paravit, von dem tapferen und gelehrten Frauenzimmer, s. de fortibus & eruditis fœminis. vid Catalogum scriptorum ejus germanice editum pag. 34. Jo. *Frauenlob*, vid. infra in Anon. *Lobwürdige Gesellschaft*. Jo. Bap. *Fregosus*, qui etiam Bapt. *Fulgosus* vel *Campofulgosus* vocatur, in libro de feminis, quæ doctrina excelluerunt, Parif. 1521. & in lib. VIII. cap. 3. factorum & dictorum memorabilium. vid. *Ghilini* Teatro d'huomini letter. P. I. pag. 97. Jo. *Fronto* in diss. de virginitate honorata, erudita, adorata, fœcunda &c. Parif. 1651. 4. Bapt. *Fulgosus*, vid. Jo. Bapt. *Fregosus*. Andr. *Fulvius* Prænestinus, alias Sabinus, in illustrium virorum ac mulierum imaginibus, Romæ apud Jac. Mazochium An. 1517. octernionibus 30. vid. *Teisserii* Catal. Biblioth. pag. 14. Jo. *Garzonus* in vite delle Donne illustri della Scrittura S. in Venet. 1586. 4. Pet. *Gassendus* in libro prooem. de Philosophia, Tom. I. Opp. pag. 9. a. ubi Philosophas quasdam antiquas recenset. Hieron. *Ghilini* in Templo feminarum eruditarum, italice scripto, quod memorat *Teisserius* in Auctuario Catalogi Biblioth. pag. 113. Ge. Henr. *Goetzius* in Principe hebraice docto §. 19 sqq. in Principe græce docto §. 51 sqq. & in Principe Commentatore biblico §. 18 sqq. ubi Principes feminas eruditas recenset. Maria Jarsia de *Gournay* in Egalité de deux sexes, quem *la Barre* Genevæ iterata vice editurum promisit. vid. *Junckeri* feminas erud. pag. 14. Franc. *Grenaille* in Bibliotheque des Dames Parif. 1640. 4. vid. *Baelii* Lexicon hist. in Grenaille. Sam *Grosserus* in disp. de feminarum meritis in Rempubl. earumque prærogativis in Republ. concessis, Lipf. 1689. 4. Antonius *Guevarra* in Horologio Principum lib. II. cap. 32 sqq. *Guyonet* in discours, dans lequel il prouve l'excellence du beau sexe par les exemples des vertus, par la pratique des sciences & des beaux arts, &c. quem prelo paravit. vid. Mercure Galant 1681. Jan. pag. 153. Christoph. Christianus *Haendelius* vid. infra Jo. Dan. *Omeisius*. Everh. Wernerus *Happelius* in Academischen Romain, lib. I. cap. 24. pag. 276. Georg. Philip. *Harsdörferus* in Erquick stunden s. Horis recreationis, Tom. III. pag. 632. & in Secretario Germanico Part V. 1. 34. Pet. *Hedengrahn* vid. supra Jo. *Esbergius*. Jo. *Herbinius* in dissertt. II. de feminarum illustrium eruditione, Witteb. 1657. 4. Jo. Henr. *Hottingerus* in dedicatione Partis V. Historiæ Eccl. Christianus *Junckerus* in Centuria feminarum eruditione & scriptis illustrium, quam addidit Schediasmati de Ephemeridibus, Lipf. 1692, 12. Corn. *Kilianus* in iconibus illustrium feminarum Vet. & Novi Testamenti, quæ versibus explanatæ sunt, vid. *Teisserii* Catal. Biblioth. pag. 64. Georg. Matthias *Koenigius* in libro affecto de feminis eruditis, v. *Meelfuhreri* Accesf. ad *Almeloveen* pag. 49. Sebast. *Kortholtus*, Resp. Warnero Erico *Tonnemacher*, in disquisitione de Poëtriis puellis omissis ab *Adr. Baillets* in Enfans devenus celebres &c. Kilon 1700. 8. vid. Nova lit. Mar. Balth. 1700.

bil dissimulem, citra jactantiam tamen dixerim, mihi ad earum historiam modicus aliquis apparatus. Veruntamen cum ad perspiciendum expoliendumve id opus multorum annorum

p. 53. Pet. *Lambecius* in appendice IV. priorum capitum libri II. Prodromi Historiæ lit. Secundus *Lancellotus* in Hoggidi overo ingegni non inferiori à passato, Part. II. dising. 6. Pet. *Laurembergius* in Acerra philologica pag. 606 sqq. Laur. *Legatus* in Musei Poetriarum primitiis ad Ovidium Montalbanum. vid. *Leti* Italiam regn. Part. III. lib. 2. p. 183. nbi etiam pag. 185. traditur, prelo parari ab Auctore Museum Poëtriarum cum iconibus. Georg. Christianns *Lehmius* in Teutschlands galanten Poetinnen, s. Germaniæ Poëtriis politis, Francof. 1715. 8. Christianus *Liberius*, vid. infra Guilh. *Saldenus*. Jo. *Limnæus* in Additionibus ad Jus publicum Tom. V. lib. 8. cap. 3. & 8. pag 340. & pag. 347. Severinus *Lintrupius* in Tract. affecto de feminis eruditis. vid. *Thura* in præf. ad Gynæceum Daniæ lit. pag. 4. Nicol. *Lorinus del Monte* in Elogi delle più principali è Sante Donne del Sagro Calendario e Martirologio Romano, Vergini Martiri ed altre Messi insieme con motte vigilie, Florent. 1617. 4. Car. Antun. *Macchiavellus* in Bitisia Gozzadina, seu de mulierum Doctoratu apologetica legali historica dissertatione, Bonon. 1722. 4. vid. Act. Er. 1724. pag. 239. Jo. *Maldonatus*, qui de illustribus mulieribus scripsisse dicitur, teste *Teisserio* in Auctuario Catalogi Biblioth. p. 159. Mutins *Manfredus* in cento Donne illustri, allegatus à *Macchiavello* in Bitisia Gozzadina. Jo. *Matthæus* Lunensis in opere de mulieribus claris, Paris. 1520. 8. vid. Mich. *Neandri* præf. ad Erotemata Græcæ Linguæ p. 155. Ægid. *Menagius* in historia mulierum Philosopharum, Lugd. 1690. 8. Accelis ejusdem Commentarius italicus in VII. Sonetum Franc. Petrarchæ à re non aliens. vid Journ. Sç. 1690. 39. p. 710. & 1691. 1. p. 16 sq. Giorn. di Parma 1690. eph. 9. pag. 206. *Basnage* Hist. des Ouvrages des Sçavans 1691. Jul. p. 512. & Act. Er. 1691. p. 535. & recusa absque commentario in Petrarcham, Amstel. 1692. 12. & in ed. nova Diogenis Laërtii, Amstelod. 1693. 4. vid. *Boekzaal* van Europe 1692. II. p. 384. & *Cinelli* Biblioth. Vol. Scanz. 19. pag. 15 sq. Jo. *Meursius* in Auctario philologico cap. 36. ubi probat Romanorum virgines in ludum literarium missas esse. Jo. Gerh. *Meuschenius* in Curieuser Schaubühne gelahrter Dames aus Asia, Africa, Europa, voriger und jetziger Zeit, s. Theatro curioso feminarum eruditarum ex Asia &c. Francof. & Lips. 1706. 8. vid. Tenzelii Biblioth. Cur. 1706. p. 346. Jo. Peresius *Moya* in Tract. de eruditis mulieribus Hispaniæ, Madriti 1583. vid. Paullini Zeitkurtzende erbauliche Lust Part. II. pag. 1098. Gottfr. *Olearius*, Resp. Jo. Christiano *Blumio*, in dissert. de Poëtriis græcis, Lips. 1708. 4. Magnus Dan. *Omeisius*, Resp. Christoph. Christiano *Haendelio*, in dissert. de Germaniæ feminis eruditis, Altorf. 1688. 4. Jo. *Paschius* in Gynæceo docto, Witteb. 1686. 4. recuso ib. 1701. 4. iterumque mendosissime sub tit. Jo. Andr. *Planeri* Tractatus de Gynæceo docto, d. i. von gelahrten Frauenzimmer, ib. 1715. 4. Christianus Franc. *Paullini* in Philosophischen Feyerabend s. Feriis philosophicis num. 5. pag 140 sq. cum quo libro conf. *Eckarti* Excerpta menstrua germanice edita 1701. Jan. pag. 18 sqq. Idem *Paullini* in Hoch und vvohlgelahrten Frauenzimmer s. Gynæceo docto Lips. 1705. 8. vid. *Tenzelii* Biblioth. Cur. germanice editam 1705. pag. 905. & ed aucta Francof. 1712. 8. Edvv. *Philips* in Theatro Poetarum, or a compleat collection of the Poets, especially the most eminent of all Ages, Lond. 1675. 12. in cujus fine agit de poëtriis tam antiquis quam recentioribus. *Philochorus* Atheniensis in libro deperdito, quem inscripsit: Συναγωγὴ Ἡρωΐδων ἤτοι Πυθαγορείων γυναικῶν. vid. *Suidam* in Φιλόχορος. Philippus *Picinelius* in feminarum Scripturæ S. elogiis, centuria sing. Norimb. 1694. 12. Jo. *Pinus*, Tolosanus, in tractatu de claris feminis, Paris. 1521. fol. Josephus *à Pino*, qui scripsisse dicitur de claris viris & mulieribus an. 1550. teste *Teisserio* in Catal. Biblioth. pag. 207. Vinc. *Placcius* in tractatu promisso de scriptis & scriptoribus juvenilibus & muliebribus. vid. *Morhofii* Polyhist. lit. lib. 1. cap. 19. §. 59. Jo. Andr. *Planerus*, vid. supra Jo. *Paschius*. Jo. Isaacus *Pontanus* in Bibliotheca feminarum doctrina ac fama illustrium, quam prelo paravit, v. Alb. *Thura* in præf ad Ideam hist. lit. Danorum pag. 14. Angelus Claudius *Ptolemæus* in laude delle Donne Bolognesi, in Bologna 1514. qui memoratur à *Macchiavello* in Bitisia Gozzadina. Tho. *Reinesius* in Variarum Lectionum lib. II. cap. 12. Jo. Bapt.

annorum labor, plurimorum Scriptorum cujusvis gentis lectio requiratur, nonum hoc quoque opus prematur in annum, vel saltem crudum nimis in lucem non protrudatur. *Sat*

Bapt. *Reconati*, vid. supra Celeste *Cipariniano*. Jo. *Reinhardus* in Theatro Prudentiæ lib. II. cap. 3. §. 13. num. I. pag. 533 sqq. Jo. *Reudtorfius* in Opere affecto de feminis doctis, quod promisit in præf. ad *Bartoloccii* Partem IV. Bibliothecæ Rabbin. Jo. *Rhodius* in notis ad *Scribonium Largum* pag. 193 sq. ubi feminas medicas recenset. Ludov. Cœlius *Rhodiginus* in Antiqu. Lectionum lib. XIV. cap. 1. Pet. Paulus *de Ribera* in Glorie immortali de triomfi ed heroiche imprese d'ottocento quaranta cinque Donne illustri, antiche e moderne, dotate de conditioni e scienze segnalate, cioè in Sacra Scrittura, Theologia, Profetia, Filosofia, Retorica, Grammatica, Medicina, Astrologia, Leggi civili, Pittura, Musica, Armi ed in altri virtu principali. Venet. 1609. 8. Herib. *Rosweydus* in Vitis Sanctarum Virginum, quæ in seculo vixerunt, cum imaginibus æreæ sculpturæ, addito tractatu de statu virginitatis, Antvverp. 1626 & 1642. 8. Frider. *Rothscholtzius* in der volständigen Frauenzimmer Bibliothec, darin man alle diejenigen schriften findet, die durch Frauenzimmer selbsten geschrieben, aus andern Sprachen ueberſetzet, oder sonsten herausgegeben vvorden, vvorbey auch kürtzlich Nachricht von ihren leben gegeben vvird; vvie auch alle Schriften, die von Manns-personen dem Frauenzimmer sovvohl zur Ehre, als etvvan zur vermeinten Beschimpfung, seyn gedruckt vvorden; ingleichen juristisch-und medicinische Bücher, vvelche von den Rechten und Krankheiten des vveiblichen Geschlechts handeln; quam prelo parat; vid. Nova literaria Lipſ. 1730. pag. 391. Jo. *Sabbatinus* in libro de feminis illustribus. vid. *Teisserii* Catalogum Biblioth. pag. 200. Guil. *Saldenus* in tractatu de libris, varioque eorum usu & abusu, lib. I. cap. I. §. 6 sq. cujus ἀπόγονον dedit sub ficto nomine *Christiani Liberii* Germani in Βιβλιοφιλίᾳ f. de scribendis, legendis & æstimandis libris Exercitatione, Ultraj. 1681. 12. Paulus Æmilius *Sanctorius* in vitis XII. Sanctarum Virginum & Martyrum, Rom. 1597. fol. Franc. *Sardonatus* in lib. italico de illustribus mulieribus, teste *Teisserio* in Catalogo Biblioth. pag. 92. vid. supra Jo. *Boccacius*. Joh. *Sauerbrey* in dissertationibus II. quarum prior sub præsidio *Jac. Thomasii* habita est, de feminarum eruditione, Lipſ. 1671. 4. Matthias Henrici *Schachtius* in Schediasmate, exhibente specimen de eruditis mulieribus Daniæ, quod insertum est Novis liter. Maris Balth. 1700. pag. 209 sqq. Andr. *Schottus* in Physica curiosa lib. 3. cap. 32. §. 3. pag. 483 sq. Jo. Jac. *Schudt* in Jüdischen Merkvvürdigkeiten Part. IV. contin. II. pag. 224. David *Schultetus* in dissertationibus II. de feminis prima aetate eruditione ac scriptis illustribus & nobilibus, Witemb. 1703. 4. Wilh. Ignatius *Schützius* in Ehrenpreiſs des hochlöblichen Frauenzimmers, Francof. 1663. & 1673. cui *Poliandinus* personatus, sub quo nomine latet *Jo. Gorgias* Transylvanus, opposuit den gestürtzeten Ehrenpreiſs des hochlöblichen Frauenzimmers, 1666. vid. *Jac. Thomasii* praef. LXXI. Mr. *de Scudery* in Femmes illustres, ou harangues heroiques, avec les veritables portraits de ces heroines, tirez des medailles antiques, à Paris 1644. 4. anglice prodiit sub. tit. the female Orators, or the courage and constancy of divers famous Queens and illustriuus Women, translated out of the French, ed. 3. Lond. 1728. 12. Tho. *de Simeonibus*, vulgo à Monte Leone nuncupatus, in Opere Magno, quod prelo paravit, de feminis eruditis, cujus specimen est ejus historica dissertatio de tollenda ambiguitate & confusione inter duas Romanas matronas, Anitiam Faltoniam Probam & Valeriam Faltoniam Probam, Bonon. 1692. 4. vid. Giorn. di Parma 1692. pag. 247. Nicol. *Simonis* in libro uno de Sacris mulieribus, quem scripsit, teste *Teisserio* in Catalogo Biblioth. pag. 247. Cyriacus *Spangenberg* in Adel-spiegel lib. XIII. cap. 6 sqq. Otto *Sperlingius* in opere promisso de feminis doctis omnium nationum à primis temporibus ad nostra usque tempora. vid. *Morhofii* Polyhist. lit. lib. I. cap. 19. *Meelfuhreri* Acceſſ. ad Almeloveen, p. 110. *Eckarti* Excerpta menstrua 1700. m. Mart. p. 71. & 1701. p. 23. & Alb. *Thuræ* praef. ad Ideam historiae lit. Daniae pag. 14. & ad Gynaeceum lit. Daniae pag. 4. Henr. *Spondanus* in Epitome Annalium Eccl. Baronii ad An. CCCCLXXXII. num. 8. ubi feminas recenset, quibus S. *Hieronymus* Scripturam S. explicavit. Josua *Stegmannus* in Christognosiae Parte I. melet 4. pag. 213 sqq. Henr. *Steinhovelius* in Historien von den fürnemsten Weibern, so von Adams Zeiten gevvesen, Francof. 1576.

 teste

Sat cito enim, si sat bene. (2) Cum tamen interea mihi in eo jam constituto, ut summos in Philosophia bonores propediem capessam, specimine qualicunque experimenta profectuum in linguis & artibus sint edenda, partem decerpsi ex mea Poëtriarum historia, quæ Græcas complectitur. In quibus cum passim notata sint ex antiquioribus quædam paulo magis recondita, recentiorum errores passim deprehendantur, inedita quoque

teste Basseo in Catalogi Parte II. pag. 296. Herman *von Suden* in Gelehrten Critico Tom. I. qu. 26. ubi feminas gradu academico ornatas recenset. *Tatianus* in Apologia, f. Oratione ad Graecos §. 52. pag. 112 sq. ed. *Worthi*, ubi feminas Graecas recenset, quarum statuae sunt fabricatae. Jo. Ravisius *Textor* in Officina, IV. 12. *Thalamon* in templo illustrium virorum & mulierum gallice 1538. 8. vid. Jac. *Frisii* Bibliothecam Univ. & *Teisserii* Catalogum Biblioth. pag. 299. Jac. *Thomasius* vid. supra Jo. *Sauerbrey*. Jac. Philippus *Thomasinus* in tractatu de claris mulieribus Patavinis, quem scripsisse dicitur. vid. *Teisserii* Catal. Biblioth. pag. 148. Albert. *Thura* in Gynaeceo Daniae literato, feminis Danorum eruditione vel scriptis claris conspicuo. Altonav. 1732. 8. Andr. *Tiraquellus* in Tractatu de Nobilitate cap. 31. Tom. I. Opp. pag. 197. sqq. & de legibus connub. & jure mariti in legem Connub. XI. gloss. 1. Part. XI. Tom. II. Opp. pag. 185--193. Warnerus Ericus *Tonnemacher*, vid. supra Sebast. *Kortholtus*. Hieron *Tonstatus* Ulyssiponensis in Tractatu de illustribus viris & feminis Ordinis Carmelitici, teste *Teisserio* in catal. Bibliothec. pag. 134. Mr. *de Vertron* in nouvelle Pandore ou femmes illustres du siecle du Louis le Grand, Tomes II. Paris. 1703. 8. vid. Acta Erud. Tom. V. Suppl. pag. 416. Jacob. *de Vitriaco* in libro de feminis Leodiensibus illustribus, vid. *Teisserii* Catal. Biblioth. pag. 151. Eleonora Christiana *Ulfeldia*, vid. supra *Eleonora*. Gisb. *Voëtius* in disputationum Selectarum Tomo III. pag. 729. ubi feminas haereticas recenset. Gerh. Jo. *Vossius* in tractatu de Philologia cap. 2. pag. 9 sqq. & in add. pag. 81. Jo. Bernh. *Wepplingius*, vid. supra Herm. Christoph. *Engelke*. Mich. *Widemannus* in Poëtischen Gefangenschaften &quidem in der abgebusten Wollust pag. 33 sqq. Henning *Wittenius* in σεγαυλίῳ Diarii Biographici num. 23. Martinus *Zeilerus* in Theatro tragico, f. Franc. von *Rosset* aus dem frantzösichen in die teutsche Sprache versetzten traurigen Geschichten pag. 582 sqq. Gustavus Georg. *Zeltnerus* in diss. de feminis ex hebræa gente eruditis, Altorf. 1708. 4. Differt. de Priscilla Aquilæ uxore, ib. 1709. 4. Diss. de eruditione Deboræ inter Prophetissas ib. 1708. 4. Diss. de Alexandra Judæorum Regina, ib. 1711. 4. Diss. de Beruria Judæorum doctissima femina, ib. 1714. 4. Diss. de Rebecca Polona ib. 1719. 4. Theod. *Zvingerus* in Theatro vitæ humanæ Tom. II. pag. 1199 sqq. Scriptores varii de

quoque nonnulla in lucem protrahantur, quarum partem haud postremam à Clar. Præside mecum communicatam esse non ingratus agnosco, non injucundam illam tractationem fore confido. Prolixior in nonnullis fateor esse debuissem, sed modi dissertationis academicae ratio fuit habenda, nec in specimine opus est prolixe exponere omnia, in ipso Opere liberali manu pertractanda. Quod superest, Lector, juvenili labori fave, dabit seria magis serior aetas. Tu vero bene vale.

de claris mulieribus Paris. 1521. fol. Lobvvürdige Geselschaft der gelehrter Weiber, d. i. kurtze historische beschreibung der Fürnemsten gelehrten verstandigen und kunsterfahrnen Weibspersonen, die in der Welt bis auf diese zeit gelebet haben, 1631. 4. quem librum ἀνωνυμὶ prodiisse testantur *Sauerbrey* disp. I. de fœminarum eruditione thes. 2. §. 3. in not. & *Paullini* in Gynæceo erudito pag. 9. Sed *Ebertus* in Museo aperto Gynæcei docti præf. (b) 4. b not. 45. auctorem vocat *Joh. Frauenlob*, & (b) 6. b not. 88. mendose *Jo. Frauenobis*, atque in ipso libro passim illum allegat. Auctor personatus forte in dedicatione vel præfatione nomen mutuatus est ab *Henr. Frauenlob* An. MCCCXVII. denato, qui multa in laudem feminei sexus scripsit, & post mortem gratitudinis ergo à mulieribus ad sepulchrum deportatus est. vid. *Bælii* Lexicon gallice editum in *Frawenlob* & *Paullini* l. c. pag. 8. Sacrum Gynæceum Dominicanum s. Sorores Ordinis Prædicatorum, quae scriptis claruerunt, & ordine chronologico recensentur in *Jac. Quetif* & *Echardi* Scriptoribus Ord. Praedicatorum Tom. II. p. 830 sqq. Teatro delle Donne letterate, quod allegatur à *Machiavello* in Bitisia Gozzadina. Moniales literis operam dantes recensentur in praef. ad Acta Sanctorum Ord. Bened. Sec. III, Eloge de Mad. Kirch, à l'occasion de laquelle on parle de quelques autres femmes, & d'un païsan astronomes, exstat in Bibliotheque Germanique Tom. III. pag. 145 sqq. His addendi sunt Scriptores, qui eruditos certae cujusdam regionis vel urbis recensuerunt.

(z) Id iterum promisit Auctor in praefamine ad. diss. 1. de Principibus Poëtis, Lips. 1709. 4. editam: *Cur novam hanc materiam mihi elegerim pertractandam, & è contrario priorem de Poëtriis postposuerim, non una ratio suasit. Cum enim viderem integram Poëtriarum historiam, cujus aliquod specimen, Poëtrias græcas complexum, sub moderamine Viri Celeb.* GOTFR. OLEARII *publico examini exposui, duabus disputationibus academicis commode absolvi non posse, adeoque peculiari Operi cum Deo & die publicando reservandam esse, institutum meum mutavi, tale argumentum eligendo, quod à nemine, quantum sciam, pertractatum fuit, quodque aliquam cum priori convenientiam præ se fert.*

I.

ALphabeticum ſecuturus ordinem, quem in ſimilibus collectionibus Clariſſ. Viro *Jo. Alberto Fabricio* placuiſſe video, primo loco commemorare deberem AGACLEN. Siquidem de ea ſatis conſtaret certo. At, ut verum fatear, ſuſpectum mihi eſt iſtud nomen, vereorque, ne pro Junone nubes obtrudatur nobis. Sane ejus mentionem nullibi invenio, niſi apud *Gyraldum* dial. III. de poëtarum Hiſtoria Tom. II. Opp. pag. 170. C. & qui eum ſecutus eſt ducem, *Tiraquellum* in XI. legem Connubial. Gloſſæ I. Part. XI. Tom. II. Opp. pag. 188. a. (3) eſtque ſuſpicio, natum id eſſe ex epitheto ἀγακλέος, quod forte alii cuidam Poëtriarum ibi commemoratarum alicubi datum invenit, idque non ſatis intellectum, in nomen Poëtriæ vertit. Certe *Teleſillae*, cujus eo loco meminit, id tribuitur epitheton in *Epigrammate* vetere *Antholog.* lib. I. cap. 67. epigr. 8. v. 5. quod *Teleſillam* ἀγακλέα eam appellat. Eſt vero id ipſum epigramma, ex quo & aliarum Poëtriarum nomina recitat eodem loco *Gyraldus*, quod noſtram certe plus quam veroſimilem conjecturam reddit.

II.

ALBUNEA vel ALBUNA in Sibyllis eſt, de quo nomine multa habet *Gallaeus.* Decimo in eis loco cenſetur à *Varrone* apud *Lactantium* Inſtitut. Div. lib. I. ſegm. 6. pag. 35. ed. Gali. Ἀλβουναίαν ſcribit *Suidas* in Σίβυλλαι, qui eodem numero eam cenſet, vel *Varronem* ob oculos habens, vel ejus aliquem exſcriptorem. *Sarbin* vel *Caſſandram*, vel *Taraxandram* eam alias appellari, quod innuit *Gallaeus*, à veteribus ego non memini affirmari: imo patriam, ætatem quoque, ut veroſimile eſt, & reliqua fere omnia ei ſententiæ adverſa eſſe putem. De ætate quidem ejus non certo conſtat, ſi ordinem tamen temporis, quod par eſt eredere, *Varro* in recenſendis Sibyllis obſervavit, aliquanto poſt Solonem & Cyrum eam floruiſſe ex ejus mente oportet, eorum enim ætate *Marpeſſiam* Sibyllam vixiſſe ait, quam ſeptimo loco collocat. Iidem patria Tiburtem

(3) Herum veſtigiis inſiſtit *Laur. Craſſus* in Iſtoria de' Poëti Graeci pag. 12. *Fù Agacle Poëteſſa di celebre Nome, ma di poca fortuna appreſſo gli Scrittori, perche le di lei opere, vita, azioni ſono coperte dall' oſcuriſſime*

burtem vel Tiburtinam dicunt Autores, quo loco eam juxta ripas Anienis cultum & sacra sua ætate vel paulo ante habuisse *Varro* ait. Addit idem in gurgite ejus fluvii simulachrum ipsius inventum esse, tenens in manu librum. Sacra ejus volumina in Capitolium transtulisse Senatum Romanum ex eodem, ut puto, *Varrone Lactantius* refert, confusa tamen cum reliquis Sibyllarum carminibus esse ait, ut invicem discerni non possint. Unde & ipsam carmine, & græco quidem, oracula reddidisse, adeoque inter Poëtrias nostras nomen mereri, ex Græcis in Italia colonis ortam, minime obscure colligitur. Carmina, quæ ei ab *Obsopoeo*, *Boissardo*, & reliquis tribuuntur, omnia incerta sunt, & recentiorum figmenta.

III.

ALEXANDRA Priami filia fuit, quæ & CASSANDRA, sub quo nomine de ea agimus ex instituto.

IV.

AMALTHEA Cumana, in Sibyllis & ipsa censetur à *Varrone* apud *Lactantium* Institt. Div. lib. I. segm. 6. pag. 34. ed. Gall. septima. Ejus locum mirum est fugisse *Salmasii* τοῦ πάνυ in Exercitt. Plinian. T. I. pag. 53. diligentiam, tanto conatu alias non impugnaturi eos, qui Cumanam Sibyllam ipsam fuisse *Amaltheam* statuunt, quæ libros fatidicos Tarquinio Superbo attulit. Nam quicquid sit de *Dionysii Halicarnassei* Antiqq. Rom. lib. IV. pag. 259, 25. & *Plinii* Hist. nat. XIII. 13. locis, quæ eludere conatur, diserte id sane testatur *Varro* l. c. *septimam Cumanam nomine Amaltheam*, ... eamque IX. *libros attulisse ad Regem Tarquinium*; & *Servius* ad *Virgilii* Æneid. VI. v. 72. *obtulisse ei IX. libros, in quibus diceret fata & remedia Romana*; qui etiam ipsam illam Sibyllam, quæ libros Tarquinio attulit, oracula eis comprehensa tudisse diserte addit, eo ipso, quem *Salmasius* allegavit, loco, contra quam vellet Vir magnus, quem cœci alii sequuntur. Nomen habemus etiam apud *Tibullum* lib. II. eleg. 5. v. 67. neque dubitem corruptam ejus lectionem apud *Servium* esse, apud quem

rissime caligini dell' antichità. Va da Giraldi nominata in compagnia di Teosibia, è Nisi, similmente Poetresse. Conjectura tamen Auctoris nostri omnibus, nisi prorius fallor, perplacebit.

quem MALTEA eſt; *Rutilium* item in Itinere lib. II. v. 53. eujus vulgati ALTAEAM habent. (4) Habemus ergo *Amaltheam* & *Cumanam*, & Sibyllam & carminum fatidicorum auctorem *Varronis* & *Servii* autoritate. Eam ab aliis Demophilen & Herophilen dictam ejuſdem *Varronis* conſtat teſtimonio, vel Hierophilam, ut eſt apud *Suidam* in Σίβυλλαι. Quod ſi verum eſt, quid *Tibullo* l. c. faciemus? qui tanquam diverſam ab Amalthea allegat in iſtis:

Quicquid Amalthea, quicquid Marpeſſia dixit;
Herophile, Phœbo grata, quod admonuit.

Et certe ſunt alii, qui Samiæ Sibyllæ illud nomen *Herophiles* vindicent, ut *Euſebius* lib. poſt. Chronic. ad Olymp. XVII. an. I. alii, qui Delphicæ, ut *Solinus* cap. II. Polyhiſt. ſi genuina eſt lectio, quam apud eum reſtituit *Salmaſius* Exercitt. Plin. Tom. I. pag. 55. a. E. Eam floruiſſe Tarquinii Superbi tempore, ex huc uſque dictis patet circa Olympiadem L. juxta *Solini* computationem. Qua ratione ſolidiſſime evincitur, eam eſſe non poſſe, quæ belli Trojani tempore Æneæ oracula edidit apud *Virgilium* & *Ovidium*, quod ſolide demonſtratum *Salmaſio* concedimus, modo ne ille nobis neget, Cumanam noſtram fuiſſe & Sibyllam, id enim firmiter tenere nos jubet *Varronis* autoritas. Patria vero an duae illae Vates ita diſtinguendae ſint, ut Cumana noſtra, altera Cumaea dicatur, à Κύμῃ Aſiae iſta, illa à Cumis Italiae, quæ fuit *Rich. Montacutii* in Analectis Exercit. Eccl. Exerc. IV. ſect. 6. pag. 151. ſententia, exploſa à *Salmaſio*, de eo non multum *Salmaſio* adverſer, cum ab Italiae Cuma vel Cumis omnino Κυμαῖος fieri poſſit, & quae Κυμαία *Ariſtoteli* περὶ θαυμασίων ἀκουσμ. apud *Salmaſium* Exerc. Plin. T. I. pag. 52 ſq. eſt dicta, ſit omnino, quae Cumis Italiae fuit. Et antiqua etiam monimenta ſuadent, ex Aſia in Italiam Cumas antiquiorem illam Sibyllam tranſiviſſe. Ceterum ſi non Cumaeam & Cumanam Sibyllam diſtinguere pace *Salmaſii* liceat, Cumanam ſaltem & Cumanam, vel

(4) *Iſidorus Hiſpal.* Originum lib. VIII. cap. 8. *Sibylla ſeptima Cumana nomine Amalthea, quæ novem libros attulit Tarquinio Priſco in quibus erant decreta Romana conſcripta. Ipſa eſt & Cumæa,* de qua *Virgilius* (Ec-

vel Cumaeam & Cumaeam diſtinguere licebit autoritate *Varronis*, qui diſerte quartam Sibyllam Cumaeam in Italia, quam Naevius & Piſo nominent, ſeptimam Cumanam nomine *Amalthеam* memorat: niſi tamen pro Cumaea Cimmeriam ille ſcripſerit poſteriore loco, quod & *Onuphrio* Panvinio in lib. de Sibyllis p. 10. magis placere, & *Lactantii* Codices quoſdam praeferre, & confirmare *Suidam* in Σίβυλλαι, animadverto. Alia de ea taceo, quae paſſim Viris doctis diligenter collecta leguntur, *Gallaeo* inprimis in ſuo de Sibyllis Opere.

V.

ANAGORAM Mileſiam inter Poëtrias cenſere quis dubitet? quae decimam Muſam, Lesbiam illam Sapphonem, ſecuta eſt, ejuſque diſciplina profecit. Eam enim in μαθητρίαις ejus diſerte cenſet *Suidas* in Σαπφώ, unde & de aetate noſtrae conſtat. *Sapphonem* enim ad Olymp. XLIV. *Euſebius* in Chronico retulit. *Apagoram* eam ab aliis dictam, relatum *Tiraquello* in Leg. XI. Connub. Gloſſ. I. Part. XI. Tom. II. Opp. pag. 185. b. cujus tamen autoritate id ei ſit affirmatum, neſcire me fateor.

VI.

ANYTEN circa Olympiadem CXX. floruiſſe ex *Tatiano* (vid. num. XVI.) conſtat, qui ſtatuam ejus ab *Euthycrate* & *Cephiſodoto* factam eſſe ait; eos vero illa aetate floruiſſe ex *Plinio* Hiſt. Nat. lib. XXXIV. cap. 8. ſegm. 19. diſcimus. Patriam ei Epidaurum aſſignaverat *Fulvius Urſinus* in Carmin. IX. Femin. illuſtr. pag. 56. haud dubie nixus teſtimonio *Pauſaniae*, (vid. num. XV.) qui eam ab Æſculapio Epidaurio miſſam ad ſanandum miraculo Phalyſium dicit. At ei Vir magnus *Lucas Holſtenius* in notis ad *Stephanum Byzant.* in Τέγεα contradicit, & Tegeatidem eſſe (5) contendit &c. &c. (vid. ſupra pag. 110. not. 1.) Vitae genus, quod ſecuta illuſtris haec femina fuit, optime ex loco *Pauſaniae* rimatur Clar. *Kuhnius*, (vid. pag. 107. not. 2.) nempe Χρησμοποιὸν eam fu-

(Eclog IV. v. 4.) *Ultima Cumaei venit jam carminis aetas. Dicta autem Cumana à civitate Cumis, quae eſt in Campania, cujus ſepulchrum in Sicilia adhuc manet.*

(5) Conjecturam *Leopardi* & *Holſtenii*, qui Ἀνύτη Τεγεάτις pro Αὐγὴ apud *Stephanum Byz.* (vid. num.

fuiffe, quae refponfa Æfculapii apud Epidaurios in verfus redegerit, quales praefto fuiffe Æfculapio inter alia minifteria, ex *Luciani* Pfeudomante Tom. I. Opp. pag. 759. colligere eft, qui impoftor, uti per alia, ita hac quoque parte, imitari Æfculapii oracula eft cenfendus. Pro ea vero opera ei Æfculapius præmium, hoc modo, ut *Paufaniæ* relatum eft, rependit. Oculis ad coecitatem ufque laborabat Phalyfius, ad eum igitur Æfculapius *Anyten* mifit cum tabulis obfignatis, quas per infomnium mulier accipere fibi vifa fuerat, eventu rem comprobante, ubi effet expergefacta; manibus enim vigilans tabulas obfignatas tenebat. Has illa, Naupactum delata, Phalyfium amotis fignis legere juffit, qui primo fruftra id fe tentaturum, cœcutientem quippe, exiftimavit, Æfculapii tamen nomine in fpem erectus, refignavit eas, legitque ipfe, aureorum nummûm bis mille Anytæ effe folvendos, quos folvit, juxta & oculorum malo liberatus fuit. Ita autem hoc munere functa *Anyte* Poëticam facultatem excoluit, ut nomen invenerit in novem Poëtriarum illuftrium cenfu, quas non novem tantum illuftribus Poëtis Lyricis, fed ipfis Mufis novem æmulas quafi oppofuit antiquitas. De quibus quid impedit, quo minus *Antipatri* Epigramma ex *Anthologiae* lib. I. cap. 67. epigr. 8. addamus: Τὰς δὲ θεογλώσσους, &c. (vid. *Sapphus* Fragm. num. CXXXVIII) Θεογλώσσους vocat omnes h. e. *linguam Deorum loquentes*, ea vero poëfis eft, ut ex *Homero* ejufque interpretibus conftat

num. XIX.) legendum effe exiftimant, egregie confirmat *Pollux* (num. XVIII.) à quo *Anyte* expreffe vocatur Τεγεάτις, ejufque locum Auctorem noftrum non infpexiffe miror, inprimis cum ifte paulo poft allegetur. Notandum etiam eft, noftram (num. XXIII) dici *Mitylenæam*.

(6) Nec non epigramma in Delphinum (num. XXI.) *Anytes* Epigrammata exftitiffe in corona *Meleagri* liquet ex verfibus (num. XVII.)

(7) Hic inferendæ funt ARIGNOTE Pythagorica, quæ Βακχικὰ metrice & varia epigrammata fcripfit, de qua plura proferam in catalogo feminarum Medicarum, Philofopharum &c. qui propediem cum illarum Fragmentis prelo fubjicietur. Deinde ARISTOMACHA, cujus mentionem facit *Plutarchus* Sympof. lib. V. cap. 2. Tom. II. Opp. p. 675. B. Τοῖς δὲ Πολέμωνος τοῦ Ἀθηναίου περὶ τῶν ἐν Δελφοῖς θησαυρῶν οἶμαι, ὅτι πολλοῖς ὑμῶν ἐντυγχάνειν ἐπιμελές ἐςι, καὶ χρὴ πολυμαθοῦς καὶ οὐ νυστάζοντος ἐν τοῖς ἑλλανικοῖς πράγμασιν ἀνδρός· ἐκεῖ τοίνυν εὑρήσετε γεγραμμένον ὡς ἐν τῷ Σικυωνίῳ θησαυρῷ χρυσοῦν ἀνέκειτο βιβλίον Ἀριςομάχης ἀνάθημα τῆς Ἐρυθραίας ποιητρίας, Ἴσθμια νενικηκυίας. Denique ARISTOCLEA Sacerdos Delphica, de qua *Porphyrius* in vita *Pythagoræ* §. 41. pag. 41. ed. *Kuſt.* Ἀλλ᾽ ἄττα ἐπαίδευεν.

(Πυ-

conſtat. Ampliſſimo vero præterea elogio Anyten noſtram ornat, cui ϛόμα tribuit, quæ & *Æſchyli* laus apud veteres, vid. *Plutarchum* de Gloria Athen. T. II. Opp. p. 348. D. eamque, quod *Homerus* in maribus, id in feminis eſſe dicit. Exſtant vero hujus Anytes in *Anthologia* Epigrammata XIV. quæ in Carminibus IX. feminarum illuſtrium deſcripſit *Fulvius Urſinus*, editis Antwerpiæ ex typographeo Commeliniano 1595. Eis addi jam poteſt quod ex *Holſtenio* ſupra exhibuimus, (vid. num. XX.) ut & aliud apud *Julium Pollucem* (vid. num. XVIII.) *(6)* Denique inedita adhuc quatuor in *Agathii Scholaſtici* Collectione veterum Epigrammatum, quam ex Schedis Holſtenianis deſcripſit, atque nobiſcum pro ſua humanitate communicavit Vir legum pariter ac omnis elegantioris literaturæ conſultiſſimus D. C. G. *Goetzius.* Ea vero, non eſt, cur Lectoribus φιλέλλησι invideamus. (vid. num. XXII--XXV.) *(7)*

VII.

ARTEMIS, latine Dianam diceres, Delphica Sibylla dicta fuit, quam tertio in Sibyllis loco cenſuit *Varro* apud *Lactantium* Div. Inſtitutt. lib. I. ſegm. 6. p. 33. ed. Gall. & eum, ut videtur, ſecutus *Iſidorus* Origg. lib. VIII. cap. 8. *Chryſippus* quoque ejus meminit in libro, quem de divinatione compoſuit, apud *Lactantium* l. c. Ut ex *Varrone* ſaltem non habeat *Onuphrius Panvinius* de Sibyllis pag. 7. quod dicit primum ei inter Sibyllas locum deberi, id quod ſecutus etiam

(Πυθαγόρας) ὅσα παρὰ Ἀριστοκλείας τῆς ἐν Δελφοῖς ἔλεγεν ἀκηκοέναι & *Suidas* in Τάδ' ἐκ τοῦ Τρίποδος· τίθεται ἐπὶ τῶν πάνυ ἀληθῶν. Ἀριστοκλείᾳ γὰρ τῇ Πυθίᾳ γινομένῃ μιχθῆναι τὸν ἀδελφὸν, καὶ τῶν ὑπ' αὐτῆς μαντευμάτων παρασημειοῦσθαι, ὅσα ἔχρησεν ὁ Θεός· καὶ ταῦτα ὡς ἀληθῆ παρασημειοῦσθαι, ὡς ἐκ τοῦ Τρίποδος. Hæc à *Laërtio* lib. VIII. ſegm. 8. vocatur *Themiſtoclea*: φησὶν Ἀριστόξενος τὰ πλεῖστα τῶν ἠθικῶν δογμάτων λαβεῖν τὸν Πυθαγόραν παρὰ Θεμιστοκλείας τῆς ἀδελφῆς· & ſegm. 21. ὁ αὐτὸς (Ἀριστόξενος) φησιν (ὡς προείρηται) καὶ τὰ δόγματα λαβεῖν αὐτὸν παρὰ τῆς ἐν Δελφοῖς Θεμιστοκλείας. *Suidas* autem in Πυθαγόρας illam appellat *Theocleam*: τὰ δόγματα ἔλαβε παρὰ τῆς ἀδελφῆς Θεοκλείας. Dicitur etiam Pythagoras Ariſtocleæ frater in *Mich. Apoſtolii* Proverbiis Cent. XVII. num 86. & in *Photii* Lexico MS. in τάδε ἐκ τοῦ τρίποδος· τίθεται ἐπὶ τῶν πάνυ ἀληθῶν· Ἀριστοκλείᾳ γὰρ τῇ Πυθίᾳ γενομένῃ μιχθῆναι Πυθαγόραν τὸν ἀδελφὸν, καὶ τῶν ὑπ' αὐτῆς μαντευμάτων παρασημειοῦσθαι, ὅσα ἔχρησεν ἔνθεος γενομένη, καὶ ταῦτα ὡς ἀληθῆ παρασημειοῦσθαι, ὡς ἐκ τοῦ τρίποδος. Sed *Mer. Caſaubonus* ad *Laërtii* Lib. VIII. ſect. 8. & *Menagius* in Hiſtoria Mulierum philoſoph. §. 77 ſq. recte probarunt, apud *Laërtium* l. c. & *Suidam* in Πυθαγόρας pro ἀδελφὴ legendum eſſe ἐν Δελφοῖς. In oraculis vetuſtis ad calcem Sibyllinorum ab *Opſopoeo* & *Gallæo* exhibitis, verſus *Ariſtocleæ* nominatim haud proferuntur, quod forſan quis ex verbis Celeb. *Fabricii* lib. I. cap. 17. §. 4. Bibliothecæ Gr. pag. 109. ed. 2. conjicere poſſet.

etiam fuit Jo. *Aitzma* in Speculo Sibyllarum belgice edito pag. 667. Non tamen erat, cur *Gallæus* de Sibyllis cap. 4. pag. 87. ita ſimpliciter affirmaret, nullam ejus rei rationem adduci potuiſſe. Non dubito enim Viris doctis ob oculos fuiſſe textum *Pauſaniae* lib. X. in Phocicis cap. 12 pag. 825. quo illam *Herophilam* dixit, & Σίβυλλαν, ἐπίκλησιν τὴν πρότερον γενομένην. Quamvis ipſe fatear in eo quoque textu præſidii *Onuphrio* & *Aitzmæ* parum eſſe. Si enim totum inſpicias penitius, ita vero habet: πέτρα δέ ἐϛιν ἀνίσχυσα ὑπὲρ τάυτης. Ἐπὶ ταύτῃ Δελφοὶ ϛᾶσάν Φασιν ᾆσαι τοὺς χρησμοὺς ὄνομα Ἡροφίλην, Σίβυλλαν δὲ ἐπίκλησιν τὴν πρότερον γενομένην· facile deprehendes eum eſſe ſenſum: Petram ibi conſpici, cui inſiſtens oracula fuderit *Herophile*, qua Sibyllæ cognomen jam antea, quam Delphis ſcilicet Apollinis ageret ὑποφῆτιδα (non prima tamen propterea) obtinuerit. Niſi plane Viri illi docti, ſequentia verba, quibus mater ejus Lamia πρώτη Χρησμοὺς ᾆσαι dicitur, obiter inſpicientes, ad *Herophilen* Delphicam retulere. At in eo *Onuphrium* humani aliquid paſſum puto, quod *Plinium* Hiſtoriæ Naturalis lib. XXXIV. cap. 5. ſegm. 11. ejus meminiſſe cenſet. Loco enim, quem indicat, *Plinii*, non de Delphica Sibylla agitur, ſed de ea, quæ Romanis rebus intervenit, Tarquinii ætate, & quam Cumanam dicunt omnes atque *Amalthеam*, de qua nos paulo ante. Ceterum *Artemidis* nomen noſtræ vindicat *Pauſanias* l. c. ipſius autoritatate, nam id ſibi in verſibus ſuis paſſim eam tribuere docet, ex Heraclide vero *Clemens Alexandrinus* Stromat. lib. I. ſegm. 21. pag. 323. ed. Pariſ. & *Suidas* in Σίβυλλαι. *Herophilam* tamen, vel ut alii malunt, *Erophilam* etiam dictam *Pauſanias* memorat. Quod firmat emendationem τοῦ πάνυ *Salmaſii*, quam in textu *Solini* cap. 2. ſuſcepit, *Herophilæ* nomen noſtræ Sibyllæ, non Erythrææ aut Samiæ, tribuentis, quod tamen *Salmaſium* ſtatuere, male ejus ſententiam aſſecutus putaverat Jo. Aitzma l. c. ut *Gallæo* l. c. jam obſervatum. Cognomen ego id putem *Herophiles*, perinde ac Sibyllæ vocem pluribus, ut paſſim patebit, commune. De patria ejus res magis impedita eſſe videtur. Delphis natam eſſe ait *Suidas* l. c. & Iſidorus l. c. qui in templo Delphici Apollinis genitam narrat, qua fulti id dicant autoritate ambo, neſcimus. Marpeſſo ortam *Pauſanias* l. c. tradit. Hinc *Tibullo* lib. II. el. 5. v. 67. etiam Marpeſſia dicitur, ex cujus

cujus loco depravate lecto nescio quam Marsepiam Poëtriam nobis finxit *Tiraquellus* ad Leg. Connub. XI. Gloss. I. Part. XI. Tom. II. Opp. pag. 189. a. Marpessiam tamen suam *Tibullus* ab Herophile distinguit, Samiam forte *Herophilam* intelligens. Illustris *Salmasius* Exercitt. Plin. T. I. pag. 55. b. A. substitui *Marmessum* vel *Mermessum* & *Mermessia* malebat, pariter ac apud *Martianum Capellam* lib. II. de nuptiis Philologg. cap. 20. pag. 40. ed. Plantin. apud quem *Marmensi* filia dicitur, h. e. *Marpessii*, vel ut juxta *Salmasium* legendum, *Mermessii*. *Marpessus* qvoque legitur apud *Lactantium* l. c. Non dubitem ego tamen, recte suspicatum *Salmasium* esse, est enim Troica urbs Mermessus ἐρυθρὰ τῷ χρώματι ob terram subrussam & torridam, ut diserte *Stephanus Byz.* in Μερμησσὸς testatur; unde etiam *Erythra* dicta secundum *Dionysium Halicarnasseum* Antiqq. Rom. lib. I. pag. 44, 47. & lib IV. pag. 260, 28. Idem vero plane de patria sua ipsa canit apud *Pausaniam* l. c. *Artemis* nostra:

- - - - - - - πατρὶς δέ μοί ἐστιν ἐρυθρὴ
Μάρπησσος.

Atque inde Erythrææ Sibyllæ nomen hæsisse nostræ, idem *Stephanus* docet, ut juxta illum eadem sit Erythræa cum nostra Sibylla; & saltem hac parte non destituatur autoritate Casp. *Peucerus* in Comment. de præcipuis divinationum generibus cap. de Θεομαντείᾳ pag. 270. à variis locis denominatam hanc Sibyllam docens, & Erythræam quoque inter alia. Intelligo autem *Erythræam* antiquiorem, à juniore, Erythræ in Ionia nata distinguendam, præeunte *Strabone* Geogr. lib. XIV. pag. 645. & lib. XVII. pag. 814. & *Suida*. Antiquiorem oraculorum quoque argumenta eandem cum nostra esse ostendunt. Quamvis alii *Erythræam* à *Delphica* Sibylla h. e. *Artemide* distinguunt, imo & *Marpessiam*, (quam & *Hellespontiacam* vocant, quod Marpessus vel Mermessus in Hellesponto Asiæ sit) ab utraque faciant diversam, ut *Varro* apud *Lactantium*, qui Phrygiam ab illis omnibus distinguit, cum tamen *Artemin* Phrygiam dicat *Heraclides* apud *Clementem Alex.* l. c. unde cum *Cassandra* esse eandem, quæ itidem Phrygia dicta Sibylla est, suspicio poterat oriri. Sed quicquid ejus rei sit, eorum mihi potior autoritas, qui *Artemin* Mermessi in Phrygia natam dicunt, Delphi-

cam appellatam statuentes, quod Delphis ὑποφῆτιδα egerit, nisi quis plane Delphicam *Suidae* & *Isidori* Sibyllam à nostra distinguere malit, quod non committendum puto, cum ceteris plerisque nomine scilicet & aetate consentiant utrinque dicta. Eandem Trojanam vocat Martianus Capella lib. II. de Nupt. Philol. cap. 20. p. 40. nam Trojanis rebus Phrygia & Ida mons accensetur. Sane esse Capellae Sibyllam cum nostra eandem, paulo post uberius patebit. Neque alia est à nostra *Gergithia* Sibylla; namque & illud Troados oppidum sibi honorem natalium ejus vindicabat, eaque de re cum *Mermesso* certabat. vid. *Gallaeum* l. c. nisi tamen ei rei obstet, quod *Gergithiam* Solonis & Cyri aetate floruisse *Suidas* ait. Nostra enim ante Trojam evastatam fuit. *Thessalam* facere eandem *Suidam*, nescio quid cogitans *Gallaeus* l. c. statuit, male confundens omnia, & nulla de causa, quae de *Manto* Tiresiae filia ille habet, ad *Delphicam Sibyllam* referens, quae diversa est *Suidae* ab illa *Manto*, uti videtur. *Thebanam* vero facit hanc nostram *Onuphrius Panvinius* lib. de Sibyllis l. c. nulla, ut puto, idonea nixus autoritate. Nempe ad nostram refert, quae *Diodorus Siculus* lib. IV. pag. 187. de alia Sibyllarum, Delphis vaticinata, narrat, quam *Daphnem* dicit Tiresiae filiam, ab Epigonis inter manubiarum primitias Delphis consecratam, de qua suo agemus loco, ubi & sententiae *Onuphrii* originem indicabimus. Certe eo conveniunt, quod Delphis utraque ὑποφῆτιδα egerit, Sibyllae nomen quod gesserit utraque, & versus utriusque *Homerus* quod compilaverit: quae an sufficere possint ad hoc, ut unam dicamus utramque in tanta reliquorum utrinque differentia, prudentiores judicent. Putem igitur eandem esse *Artemin*, quae & *Delphica* Sibylla dicta fuit, & *Phrygia*, & *Trojana*, & *Mermessia*, & *Erythraea*, & *Gergithia*, & *Hellespontiaca*, de quibus seorsim, cur ageret proinde, causa non erat *Gallaeo*, multa congerenti ex rivulis, de quibus sanius judicae poterat, si fontes consuluisset. At & *Cumanam* Sibyllam eandem cum *Erythraea* facit *Aristoteles*, Cumanam non à patria sed sede in Italia eam dictam esse ab Italis, *Melachraenam* quoque ab aliis cognominatam, lib. περὶ ἀκουσμ. θαυμ. T. I. Opp. p. 880. E. testatus: Hanc *Cumanam* Sibyllam Deiphoben Glauci filiam facere videtur *Virgilius* Æneid. VI.

v.

v. 36. ad quem videndus eſt *Servius*. Eam autem ut unam cum noſtra ſtatuamus, neqve repugnat ætas, nam Cumanam antiquiorem ad tempora Trojana pertinere ſupra vidimus; neque nomen, *Herophile* enim *Artemis* noſtra dicta, idque *Cumanae* quoque Sibyllæ fuiſſe dicitur *Lactautio* & *Suidae*, quamvis ab eis per errorem forte tranſlatum ſit ad *Cumanam* poſteriorem, cum primæ deberetur. Nec quicquam adeo obſtare video, quo minus eam cum noſtra eandem ſtatuam. An vero noſtram cum *Sicula*, *Samia* quoque, *Rhodia* & *Claria* eandem dicere debeam cum *Peucero* de Divinat. l. c. neſcio. Non quidem ita omni is deſtituitur autoritate, ac viſum *Gallaeo* l. c. pag. 89. *Suida* enim praeeunte ita ſtatuit, qui *Erythraeam* Sibyllam, quae eadem cum noſtra, non ab iſtis tantum locis, ſed *Sardianam* quoque praeterea & *Libyſſam* & *Lucanam* ab aliis appellari dicit. Cui concinit ex parte melior *Pauſaniae* lib. X. in Phocicis cap. 12. pag. 827. autoritas, qui *Artemin* noſtram majorem vitae partem egiſſe *Sami*, & *Claron* etiam veniſſe, veniſſe *Delphos* dicit. Imo idem ait, matrem ejus inter Afros vitam egiſſe, & Sibyllae ab iis nomen reportaſſe, à qua *Libycae* appellationem & noſtra retinere potuit. *Eliſſae* nomen quod *Libycae* Sibyllae tribuit *Suidas*, in Africa forte geſſit, videtur enim id eſſe, quod Didonis haeſit ſorori: inter Graecos Graecum tulit. Sic *Libyſſa* igitur ſaltem fuerit *Artemis* noſtra & *Samia*, quam *Samoriſtam* cum ſcribit dictam *Iſidorus*, nihil aliud dicere videtur, quam *Samiam*, *Phytus* vero nomen à *Suida*, ei datum in Samo gerere potuit. Niſi alia tamen *Samia junior* praeterea extitit, quam *Iſidorus* l. c. & *Auguſtinus* de Civ. Dei XVIII. 24. ad Numae Pompilii tempora referunt. Noſtrae enim aetas, ut jam de ea dicamus, in tempora paulo Trojae excidio priora incidit, ut ex *Pauſaniae*, *Solini* & *Suidae* locis conſtat, *Bocchi* item, cujus autoritate *Solinus* utitur, pro quo neſcio quem *Boëthum Onuphrius* nobis obtrudit. Eandem vero *Erythraeae* Sibylllae aetatem omnes produnt, *Apollodorus* inprimis apud *Lactantium*, & *Strabo*, qui eam antiquiſſimam dicit, & altera *Erythraea*, quae circa Alexandri M. tempora vixerit, majorem. Suidas *Erythraeae* antiquioris & junioris res confudiſſe videtur. Matrem noſtrae *Artemidis Lamiam* refert *Pauſanias*, quam *Sidoniam* facit *Clemens Alexandrinus* lib. I. Strom. ſect.

15.

15. pag. 304. Neptuni filiam *Pausanias*. Hinc Lamiam illam Nympham ex Idæis & immortalem facit ipsa *Artemis*, versibus quibusdam à *Pausania* allegatis, apud quem etiam *Lamiam* illam mulierem primam vaticinatam, & ab Afris Sibyllam nominatam refertur. Eandem matrem *Erythraeae* Sibyllæ vendicat *Suidas*, ut hinc quoque conjecturam ducere liceat, eandem esse antiquiorem *Erythraeam*, quæ est *Artemis* nostra; sed tamen *Hydolem* matrem ejus aliis appellari eidem *Suidae* traditum. Patrem nostræ Jovem *Pausanias* ait à quibusdam statui, Apolline natam *Suidas* dicit *Erythraeam*, eandem cum nostra; facile invicem conciliandi. Nempe observat *Pausanias*, ipsam sese *Artemin* nostram in versibus suis modo uxorem, modo sororem, modo filiam Apollinis vocare, atque ita quidem eam μαινομένην atque poëtice loqui ait, ob cognationem scilicet artis divinæ, eodemque forte animo Jovis alicubi se filiam dixit, quod esset ei charissima, consiliorumque ipsius particeps. Sobriam vero, uti loquitur, πατρὸς ἀνθρώπου se fateri eidem *Pausaniae* observatum est, πατρὸς inquam κητοφάγοιο, ut ipsa loquitur; pro quo σιτοφάγοιο substituendum non dubitem: ea enim hominis apud *Homerum* descriptio, quem ex nostræ *Artemidis* versibus multa decerpsisse paulo post audiemus. Illius vero nomen varium rursus redditur apud *Suidam*, qui dicit aliis *Aristocratem* aliis *Crinagoram* eum appellari; *Theodorum* vero vocari *Hermippi* autoritate, cujus rei etiam *Pausanias* meminit, qui Pastorem hunc *Theodorum* ait fuisse. Nisi tamen haec ad juniorem potius Sibyllam Erythris in Ionia natam pertineant; sane enim has sibi vindicare Sibyllam, de qua ista tradit, diserte *Pausanias* ait: quamvis dissimulandum non sit, ipsum *Pausaniam* clare satis innuere, ipsam se hanc *Artemin* intelligere nostram, in cujus versibus dicit omitti ab Erythraeis Ionibus ea, quae de Mermesso patria sua in iis canat Sibylla. Forte igitur ab ipsis Erythraeis ea confusio jam olim admissa. Apollinis *Sminthei* apud Alexandream Troados eam sacerdotem fuisse apud eundem *Pausaniam* legimus, ibique

(8) Est illud:

Εἰμὶ δ᾽ ἐγὼ γεγαῶα μέσον θνητοῖο θεᾶς τε
Νύμφης δ᾽ ἀθανάτης, πατρὸς δ᾽ αὖ κητοφάγοιο,
Μητρόθεν Ἰδογενής, πατρὶς δέ μοί ἐστιν ἐρυθρὴ
Μάρπησσος, μητρὸς ἱερή, ποταμός δ᾽ Ἀϊδωνεύς.

De

que Hecubae somnium conjectasse ita, ut eventus tulit. Eo pertinere puto, quae *Suidas* habet, cum Troica eam praedixisse dicit, & ipse paulo ante *Pausanias*, eam ante vaticinatam inquiens, Asiae & Europae perniciem, Spartae Helenam educatum iri, propter quam Ilio à Graecis excidium immineat, quae eadem ex Boccho, memoria falsus, citat *Gyraldus*. Sami multum versatam & Clari & in Delo eidem *Pausaniae* relatum. Delphis item petrae insistentem oracula fudisse testis est *Clemens Alexandrinus* l. c. pag. 304. qui monstratum in curia Delphica illud saxum ait. Carmina eam aliquam multa reliquisse scripta, eaque tanti visa *Homero*, ut ex illis decerperet flores carminibus suis ornandis, *Boccho*, *Isidoro*, & *Suidae* relatum, qui & χρησμῶν ejus δι' ἐπῶν expresse meminit. Hymnos ejus in Apollinem Delios memorare, est apud *Pausaniam*, qui & fragmentum ejus quoddam exhibet l. c. p. 826. (8) De reliquis fragmentis à *Boissardo*, *Aitzma*, & aliis ei assignatis incerta sunt omnia. Mortem in Troade ei obtigisse idem ait, sepulchro quoque descripto, ac epitaphio exhibito. Sunt, qui Babyloniam eam dicunt, nescio quo commentitio carmine decepti, & Noae nurum, cum eo in arca servatam, de quibus nugis affatim *Gallaeus*, nos ad certiora pergemus.

VIII.

ASPASIA (9) Periclis amoribus, Socrate discipulo celeberrima femina, Poëtica facultate non minus, quam Philosophiae & eloquentiae studiis praestitit. De ejus vita, moribus, rebus gestis & reliquis eo pertinentibus affatim ex *Plutarcho* maxime, *Aristophane*, *Platone*, *Suida*, ante omnes alios nominandus egit *Menagius* de mulieribus Philosophis segm. 6. ad quem Lectores ablegamus. Carminum vero ejus insigne fragmentum, quo Socratem docet, ut Alcibiadem adamatum sibi debeat conciliare, apud *Athenaeum* l. V. p. 219. C. habemus.

ASTYA-

(9) De illa plura proferre constitui in Catalogo feminarum medicarum, Philosopharum &c. quia Elegantissimus *Baelius* in Lexico Historico v. *Pericles* not. N. merito dubitat, illam inter Poëtrias numerandam esse, quum solus *Athenaeus* lib. V. pag. 219. B. tradat, carmina ipsi attributa & ab *Herodico Cratetio* publicata esse: Ἐν τοῖς φερομένοις ὡς αὐτῆς ἔπεσιν, ἅπερ Ἡρόδικος ὁ Κρατήτιος παρέθετο.

IX.

ASTYANASSA, Helenæ, quæ Trojam amoribus ſuis exuſſit, ancilla fuit. Cui quod formæ forte præſtare non poterat excellentia, ſtyli protervia licuit, ut Trojano gravius incendium in juvenilibus pectoribus accenderet. Ut à *Suida (10)* enim habemus, prima ea varium Veneris ingenium formaſque varias laſcivo penicillo delineavit. Metrice id factum eſſe vulgo creditur, nec vero abſimile eſt, cum oratio pedeſtris, in qua quidem aliquid ſit artis, poëtica ſit recentior, teſte *Strabone* Geogr. lib. I. pag. 18. & *συγγράμματα* arte poſt Trojana demum tempora conſcribi cœperint. Eam cur cum Elephantide confuderint nonnulli, quod *Tiraquello* in leg. Connubial. XI. Gloſſ. I. Part. XI. Tom. II. Opp. p. 185 b. obſervatum, nulla ratio patet.

X.

ATHENAIS in Sibyllis eſt rurſus, Erythris orta, non tamen cum *Erythræa* antiquiore, h. e. *Artemide*, de qua nos ſupra, confundenda, à qua diſerte diſtinguit *Strabo* Geogr. lib. XIV. pag. 645. Orta autem illa Ionicis Erythris, unde natam confuſionem puto, quo antiquiorem etiam illam *Erythraeam*, Phrygiae Erythris ortam, Joniæ plerique vindicant Alexandri M. ætate eam floruiſſe ex eodem patet *Strabone*, de quo eam nonnulla ceciniſſe teſtatur. Ceterum in Poëtriis celebris alia quoque *Athenais*, h. e. *Eudocia* Auguſta, de qua infra agemus.

XI.

ATTHIDEM Lesbiam feminam, an inter Poëtrias referre debeam, dubius hæreo. Certe in *ἑταίραις Sapphus* eam cum Teleſippa & Megara cenſet *Suidas* in Σαπφὼ, attamen idem diſtinguit mox *μαθητρίας* ejus ab *ἑταίραις*, ut iſtam qui-

(10) In Ἀσυάνασσα· Ἑλένης τῆς Μενελάου θεράπαινα· ἥτις πρώτη τὰς ἐν τῇ συνουσίᾳ κατακλίσεις εὗρεν, καὶ ἔγραψε περὶ σχημάτων συνουσιαστικῶν· ἣν ὕστερον παρεζήλωσαν Φιλαινὶς καὶ Ἐλεφαντίνη, αἱ τὰ τοιαῦτα ἐξορχησάμεναι ἀσελγήματα.

(11) Vid. vitam *Sapphus* Fragmentis ejus præmiſſam pag. xiv.

(12) Ἀλέξανδρος (ὡς ἔοικεν) τοῦ νικᾶν τοὺς πολεμίους τὸ κρατεῖν ἑαυτοῦ βασιλικώτερον ἡγέμενος, οὔτε τούτων ἔθιγεν, οὔτε ἄλλην ἔγνω γυναῖκα πρὸ γάμου, πλὴν Βαρσίνης. Αὕτη δὲ μετὰ τὴν Μέμνονος τελευτὴν χήρα γενομένη, περὶ Δαμασκὸν ἐλήφθη· πεπαιδευμένη δὲ παιδείαν ἑλληνικὴν, καὶ τὸν τρόπον ἐπι-

quidem aliis omnibus, quam poëticis lusibus, se cum *Sapphone* oblectasse sit verosimile. Attamen & *Erinnam*, insignem certe poëtriam, idem *Suidas* ἑταῖραν *Sapphus* appellat, forte utrisque lusibus aptam. Neque enim omnes, quæ in ἑταίραις Musæ Lesbiæ censentur, poëtica facultate valuisse existimem; unde reliquos *Anactoriam* nempe vel *Anactonem*, *Andromedam*, *Cydno*, *Gorgonem*, *Gyrinam*, *Megaram*, *Mnaida*, *Pyrino*, (11) quæ tantum, ut ejus ἑταῖραι, non ut μαθήτριαι à veteribus commemorantur, opera data in hacce collectione prætereo.

XII.

Tegeatidem feminam AUGEN inter Poëtrias referre, nescio an satis sit tutum. Ejus in Lyrico carmine egregiam laudem fuisse ex *Stephano* Grammatico voce Τέγεα (vid. *Anytæ* fragm. num. XVIII.) colligas, à qua μελοποιὸς vocatur. Sane ei in Poëtriarum clariorum censu locum reliquit *Gyraldus*, eo ipso *Stephani* testimonio nixus. At controversiam ei movent P. *Leopardus* & *Lucas Holstenius*, qui relegata è textu *Stephani* AUGE eidem ANYTAM substituunt, qua de re supra in *Anyta* plura diximus. An optimo jure id factum sit, ex illis judicabunt doctiores. Sane Græcum est nomen AUGES, nec aliud fundamentum emendationis suæ Viri docti habuere, quam suspicionem nixam literarum aliqua convenientia.

XIII.

BARSINE vel *Barsene*, utramque enim lectionem Codices *Justini* præferunt, favet illi *Diodorus* biblioth. lib. XX. pag. 742. & *Curtius* lib. X. cap 6. §. 11. huic *Plutarchus* in vita Alexandri M. Tom. I. Opp. pag. 676 D. (12) (*Marsinen* (13) enim, qui præferant ejudem *Justini* Codices, ut *Tiraquello* notatum, non inveni) Alexandri M. amoribus famosissima mulier fuit. Ea Artabazo

δ̓θεικῆς ἦσα, καὶ πατρὸς Ἀρταβάζου, γεγονότος ἐκ βασιλέως θυγατρὸς, ἐγνώσθη, Παρμενίωνος προτρεψαμένου τὸν Ἀλέξανδρον, (ὥς φησιν Ἀριστόβουλος) καλῆς καὶ γενναίας καὶ τὸ κάλλος ἅψασθαι γυναικός.

(13) *Freinshemius* in notis ad *Curtii* lib. X. cap. 10. §. 11. observat, corrigendum esse in hujus mulieris nomine *Porphyrium* apud *Eusebium* in Χρονικῶν λόγῳ πρώτῳ de regno Macedonico, pag. 63. ed. 1658. Κατέλιπε δὲ ὁ Ἀλέξανδρος παῖδας, Ἡρακλέα τε ἐκ Μαρσίνης τῆς Φαρναβάζου, Ἀλέξανδρόν τε ἐκ Ῥωξάνης τῆς Ὀξυάρτου τοῦ Βάκτρων βασιλέως. Pro Μαρσίνης scribe Βαρσίνης.

bazo genita Regii generis viro fuit, teste Plutarcho l. c. Errare enim virum doctissimum, Matthiam *Berneggerum* ad Justini lib. XI. cap. 10. qui ex *Arriano* lib. VII. de Exped. Alexandri cap. 4. pag. 278. ed. Gron. colligebat, Darii eam filiam exstitisse, deceptum falsa lectione *Arriani*, jam pridem observatum Clarissimis Viris *Jo. Vorstio* ad *Justini* l. c. & *Nic. Blancardo* ad *Arriani* l. c. pag. 447. errorque luculentis *Plutarchi* locis revictus. Primis nuptiis Menoni cognita, post mortem ejus Damasci captiva facta, victorem vicit, legemque amoris ei imposuit. Nempe illecebris feminæ, forma singulari, ingenio & moribus suavissimis, græcis præterea literis cultæ, resistere non poterat amplius, quem totum Darii gynæceum, spectatissimarum formarum copiam ipsi suppeditans, frustra solicitaverat. Scilicet conciliatore amoris accedente Parmenione, hanc solam dignam judicavit, cui florem juventutis impenderet, ea enim excepta, cum nulla se ante nuptias muliere oblectavit. vid. *Plutarchum* l. c. Filium autem ex ea Herculem suscepit, ut testantur *Plutarchus* in vita Eumenis Tom. I. Opp. p. 583. C. (14) *Justinus* l. c. *Pausanias* lib. IX. in Boeoticis cap. 7. pag. 725. *Diodorus* l. c. & alii. Inde Darii filiae nuptias secutus, *Barsinen* suam Eumeni permisit, ut ejus sororem Apamam *Ptolemæo*, teste *Plutarcho* l. c. Ipsa postremo cum filio Hercule Cassandri ambitione periit. vid. *Justinum* lib. XV. cap. 2. §. 3. Eam graecis literis ingenium praeclare cultum habuisse jam dictum, poëtriam vero fuisse oportet, si vere est ejus hymnus in Neptunum, quem

(14) Διὸ Νεοπτολέμου τοῦ Ἀρχιυπασπιστοῦ μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρου τελευτὴν λέγοντος, ὡς αὐτὸς μὲν ἀσπίδα καὶ λόγχην, Εὐμενὴς δὲ γραφεῖον ἔχων καὶ πινακίδιον ἠκολούθει, κατεγέλων οἱ Μακεδόνες, μετὰ τῶν ἄλλων καλῶν τὸν Εὐμενῆ, καὶ τῆς κατὰ τὸν γάμον οἰκειότητος ὑπὸ τοῦ βασιλέως εἰδότες ἀξιωθέντα. Βαρσίνην γὰρ τὴν Ἀρταβάζου πρώτην ἐν Ἀσίᾳ γνοὺς ὁ Ἀλέξανδρος, ἐξ ἧς υἱὸν ἔσχεν Ἡρακλέα, τῶν ταύτης ἀδελφῶν, Πτολεμαίῳ μὲν Ἀπάμαν, Εὐμενεῖ δὲ Βαρσίνην ἐξέδωκεν, ὅτε καὶ τὰς ἄλλας Περσίδας διένειμε καὶ συνῴκιζε τοῖς ἑταίροις.

(15) *Boeo* mendose vocatur in *Gyraldi* dial. 3. de Poëtarum historia Tom. II. Opp. pag. 118. C. Eam nominat Βοιὼ præter *Pausaniam Clemens Alexandr.* Strom. lib. I. segm. 21. pag 333.

(16) Βοιὼ δ' ἐπιχωρία γυνὴ ποιήσασα ὕμνον Δελφοῖς, ἔφη κατασκευάσασθαι τὸ μαντεῖον τῷ Θεῷ τοὺς ἀφικομένους ἐξ Ὑπερβορέων τούς τε ἄλλους καὶ Ὠλῆνα· τοῦτον δὲ καὶ μαντεύσασθαι πρῶτον, καὶ ᾆσαι πρῶτον τὸ ἑξάμετρον. Πεποίηκε δὲ ἡ Βοιὼ τοιάδε·

Ἔνθα τοι εὔμνηστον χρηστήριον ἐκτελέσαντο
Παῖδες Ὑπερβορέων Παγασὸς καὶ δῖος Ἀγυιεύς.

Ἐπα-

quem nescio qua autoritate *Tiraquellum* in Leg. Connub. XI. gloss. 1. Part. XI. Tom. II. Opp. pag. 186. ei tribuere animadverto. At vereor, ne Moero forte sit obversata animo *Tiraquelli*, de qua quod legit in Neptunum hymnum eam composuisse, id ille ad Barsinen transtulit.

BASILICA vid. infra PRAXILLA.

XIV.

BOEO (15) Delphica mulier hymnum composuit, quo Delphos celebravit. Ex eo versus aliquot de Delphici templi & oraculi originibus recitavit *Pausaniae* lib. X. in Phocicis cap. 5. pag. 809 sq. (16) Cetera de muliere, patria, aetas, parentes, gesta, ignota omnia, nec alibi ejus mentionem occurrere memini.

CARMENTA vid. infra NICOSTRATA.

XV.

CASSANDRA quoque in Sibyllis censetur, idque nominis Phrygiae Sibyllae vindicat *Suidas.* Neque dubium est, Priami Regis filiam intelligi, quae ita Graecis Latinisque Poëtis decantata fuit, atque *Lycophroni* inprimis in obscuro carmine, ut hic plura de ea addere nihil necesse esse videatur. (17) *Sarbin* eandem dictam & *Taraxandram,* & oracula ejus extitisse ab eodem *Suida* accepimus. *Alexandram* quoque appellari Graecis & Latinis in triviis notum. Conf. de illa dicta nonnulla supra §. 7. (18)

CHA-

Ἐπαειδοῦσα δὲ καὶ ἄλλους τῶν Ὑπερβορέων ἐπὶ τελευτῇ τοῦ ὕμνου τὸν Ὠλῆνα ὠνόμασεν·

Ὠλήν θ' ὃς γένετο πρῶτος Φοίβοιο προφάτας,
Πρῶτος δ' ἀρχαίων ἐπέων τεκτήνατ' ἀοιδάν

(17) Historiam ejus copiose illustrat *Baelius* in Lexico Critico gallice edito in *Cassandre.*

(18) Inferenda hoc loco est CASSIA five CASSIANA five ICASIA Virgo, de qua *Theodorus Prodromus* in herilium festivitatum Canones, expositione in canone Sabbati Sancti apud *Allatium* de libris Ecclesiasticis Graec. diss. I. pag. 74. Ὁ παρὼν κανὼν ποίημα μέν ἐστιν ἄχρι καὶ πέμπτης αὐτῆς Μάρκου Ἐπισκόπου Ἰδροῦντος, ἐκ δὲ ταύτης ἄχρις ἐννάτης τοῦ μεγάλου ποιητοῦ Κοσμᾶ· ἀλλὰ πολὺ πρότερον ὡς ἐξ ἀγράφου ἔχομεν παραδόσεως, γυνή τις τῶν εὐπατριδῶν σοφή, καὶ παρθένος Κασία τοὔνομα τοῦτο μέλους ἀρχηγὸς ἐχρημάτισε, καὶ τὸν κανόνα συνεπεράνατο· οἱ δὲ ὕστερον τὸ μέλος μὲν ἀγασάμενοι, ἀνάξιον δὲ ὅμως κρίναντες γυναικείοις συμμῖξαι λόγοις τὰ τοῦ ἥρωος ἐκείνου Κοσμᾶ μυσταγωγήματα τὸ μέλος παραδόντες τῷ Μάρκῳ, καὶ τοὺς εἱρμοὺς ἐγχειρήσαντες τὴν πλοκὴν τῶν τροπαρίων τούτῳ μόνῳ ἐπέτρεψαν. Καὶ

ἔοι-

XVI.

CHARIXENA incertæ ætatis eſt, neque aliunde de ea quicquam, præterquam ex *Euſtathio* (vid. *Erinnæ* fragm. num. XI.) conſtat, qui Poëtriam Κρουμάτων fuiſſe ait, hoc eſt, carminum, quæ lyram pulſantes canerent. Verba ejus ſunt: Ἦν δὲ ποιήτρια κρουμάτων καὶ Χαριξένη, ὅθεν παροιμία παρὰ τῷ Κωμικῷ ἐν Ἐκκλησιαζούσαις, οὐ γὰρ τ' ἐπὶ Χαριξένης τάδ' ἐςιν. Ad eum locum *Ariſtophanis*, Eccleſ. v. 938. quem *Euſtathius* reſpicit, Grammaticus vetus & ex eo *Suidas* de *Charixena* annotavit, μωρὰν eam fuiſſe καὶ εὐήθη, (19) quod ſola conjectura forte ductus ille adjecit, cum ad *Charixenæ* in communicando corpore liberalitatem non minus apte proverbium *Ariſtophanis* poſſit referri. Neque ſcio an ſatis fidendum *Euſtathio* ſit, qui *Charixenam* poëtriam cum illa Comici femina confundit; ſaltem ejus rei luculentum argumentum ex ipſo Comico peti nequit.

XVII.

CLEOBULINE, à *Cleobulo* è ſeptem Græciæ ſapientibus uno, cujus filia erat, ita appellata, nam *Eumetis* proprio nomine dicta fuit, licet prius illud à patre ductum, plerique retinerent, teſte *Plutarcho* de Pythiae Orac. T. II. Opp. pag. 401. B. & in ſeptem Sapientum Convivio T. II. Opp. p. 148. C. atque in iis *Clemens Alexandr.* Strom. lib. IV. pag. 224. & *Diogenes Laërtius* lib. I. ſegm. 89. *Cratinus* quoque, Poëta vetus, ab ea fabulam inſcripſit *Cleobulinas*, ita enim rectius

ἔοικεν ἀληθεύων οὗτος ὁ λόγος, ὅτι γὰρ τοῖς τῶν εἱρμῶν στοιχείοις, εἰς τὴν ἀκροστιχίδα χρῆται ὁ Μάρκος, καίτοι συναιρομένοις αὐτῷ τὰ πολλὰ αὐτίκα γὰρ τοῦ Κύματι θαλάσσης τὸ Κάππα, καὶ τοῦ, Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, τὸ Σῖγμα συνῆλκυσεν αὐτῷ εἰς τὴν ἀκροστιχίδα· ἀλλὰ ταῦτα καταλιπὼν ὡς ἀλλότρια, καὶ οὐχ ἑαυτοῦ ποιήματα ὄντα, ἀντ' ἐκείνων ποιεῖται τροπάρια, ἀπὸ μὲν τοῦ κάππα ἀρχόμενον τὸ, Κύριε θεέ μου, ἀπὸ δὲ τοῦ σῖγμα. τὸ, σύμβολα [illegible] σε· ἐκ τε οὖν τούτου δῆλον ἐστὶ τὸ μὴ τοῦ Μάρκου εἶναι τὸ μέλος καὶ τοὺς εἱρμοὺς, καὶ ἐξ ἐκείνου δὲ [illegible] τοῦ λέγειν ἐν τῷ εἱρμῷ τῆς πρώτης ᾠδῆς, ἀλλ' ἡμεῖς ὡς νεάνιδες τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν· νεανὶς γὰρ ἦσαν δηλονότι καὶ ἡ μελοποιὸς, καὶ αὐτὸ τοῦτο ἐμφῆναι θέλουσα, ὅτι γυναικός ἐστι τὸ μελούργημα· ἐπεὶ δύο χορεῖαι ἦσαν ἐν τῇ ἐξόδῳ τὴν πρώτην ᾠδὴν ᾄδουσαι, μία μὲν ἀνδρῶν, ἑτέρα δὲ γυναικῶν, αὐτὴ τὴν τῶν ἀνδρῶν παρωσαμένη, ὡς οὐκ ἀνὴρ, ὡς δὲ νεάνιδες, εἶπε, τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν. *Nic. Rayæus* S. J., in Tract. præliminari de Acoluthia officii Græci præfixo Actis Sanctorum m. Jun. Tomo II. pag. xxi. A. *Idem de Marco Coſmæ Poema ſupplente, apud eundem Allatium l. c. dicit Nicephorus Calliſtus. addens, quod ille id operis ſuſceperit ex ſapientiſſimi Imperatoris Leonis mandato. Atqui Leo Sapiens, ſive Philoſophus imperavit in confiniis noni ac decimi ſeculi: Coſmas autem cum Johanne Damaſceno floruit Seculo octavo dimidio: unde conſequitur, ut Caſſia inter Coſmam & Marcum media*

rectius numero plurali fabulae illius nomen efferri ex *Diogene Laërtio* l. c. & *Athenaeo* lib. IV. pag. 171 B. docet *Menagius* de mulieribus Philos. §. 4. quam numero unitatis à *Polluce* Onomast. lib. VII. cap. 11. segm. 41. Ætas ipsius ex parentis aetate colligitur, qui cum septem sapientibus vixit, Soloni familiaris, ad quem literae ejus apud *Laërtium* exhibentur. Lindum patriam fuisse, ubi degebat pater ejus, ex eadem epistola colligas. Philosophiae studiis eam navasse operam inde colligit *Menagius*, quod σοφὸς appelletur *Thaleti* apud *Plutarchum* in Septem Sap. Convivio T. II. Opp. pag. 148. C. eamque *Car. Cat. Curtii* quoque sententiam fuisse ait. At erat antiquissimis temporibus familiare σοφοὺς Poëtas appellare, idque nominis *Sapphoni* inter Poëtrias inprimis est vindicatum. vid. *Platonem* in Phaedro pag. 1214. E. ed. Francof. & *Ælianum* Var. Hist. XII. 19. & *Damophilam* Poëtriam σοφὴν vocat *Apollonius* apud Philostratum de vita Apollonii lib. I. cap. 30. Imo de Poëtis universim *Anacreon* loquitur, quando ait Ode LIII. in Rosam v. 22.

Ῥοδόχεῦς δὲ καὶ Ἀφροδίτα
Παρὰ τῶν σοφῶν καλεῖται.

ubi *Scholiastes*: Σοφιστὰς δὲ καὶ σοφοὺς ἔλεγον τοὺς ποιητάς. Et sane poëtica fere tantum studia ejus commendant veteres uno ore omnes, *Plutarchus* l. c. *Athenaeus* lib. X. pag. 448. B. *Diogenes Laërtius*, (20) *Hieronymus* lib. I. adv. Iovi-

media, non amplius uno seculo Marcum praecesserit; citra controversiam orthodoxa, & sanctiore spiritu afflata, quam illa quondam celeberrima Sappho, ut Graecia Christiana Graeciae gentili ne in hoc quidem cederet; digna illa profecto, de qua plura sciantur. Scirentur autem plura fortassis, si inveniretur Allatii Tractatus de melodis Graecorum. Exhibet l. c. *Rayaeus* tabulam aeneam ex Triodio excuso, Venet. 1601. quae titulum libri complectens & ex quodam MS. II. vel III. Seculorum aetatem habente sumta, imagines dimidias Poëtarum sacrorum XXVIII. in catena repraesentat, infra quos quasi geminae seriei vinculum *Cassiae* protome ponitur. *Icasiae* tetraodium magni Sabbati memorant *Scriptores post Theophanem* pag, 514. conf. *G. Codini* Origines CPol. n. 128. *Anonymum Bandurianum* sect. 148. & *Bandurium* pag. 716.

(19) *Hesychius*: Ἐπὶ Χαρίξενης, ἐπὶ μωρίας, ἡ Χαρίξενη διεβεβόητο ἀρχαία οὖσα, ἔνιοι δὲ καὶ ποιήτριαν αὐτὴν ἐρωτικῶν λέγουσιν· ἔστι δὲ καὶ παροιμία, διὰ τὰ ἐπὶ Χαριξένης.

(20) Lib. I. segm. 89. γενέσθαι τε αὐτῷ θυγατέρα Κλεοβουλίνην, αἰνιγμάτων ἑξαμέτρων ποιήτριαν.

Jovinianum in fine, & *Suidas*. Moribus feminam praestitisse *Clement Alexandr.* Strom. IV. pag. 523 (21) indicat, ut quam, Principis licet filia esset, pedes hospitum Parentis lavare non dispuduerit. Eadem hospitalitas ipsius, atque in sapientes inprimis hospites studium depingitur apud *Plutarchum* in VII. Sap. Convivio T. II. Opp. pag. 148. C. (22) ubi Anacharsidis hospitis caesariem manu pectens sua, Thaleti osculum pangens sistitur. Ibidem Thales animi sublimitatem mirabilem, ingenium populare atque humanum ei dicit esse, ipsique tribuit, quod pater civibus humanius & perquam populariter imperet. Ita nempe:

- - - - - - - - didicisse fideliter artes
Emollit mores, & vetat esse feros.

Praeterea vestitu simplici, animo discendi cupidissimo nobis ibidem sistitur. Ænigmatum sapientia in ipsa Ægypto celebritatem eam consecutam esse additur loco eodem, eo enim προβαλλομένων ipsius nonnulla pervenisse. Et sane laudat aenigmata ejus versibus hexametris scripta *Athenaeus* lib. X. pag. 448. B. eorumque specimen habemus in Hexametro de cucurbitae applicatione apud *Plutarchum* l. c. pag. 154. B. qui *Aristoteli* etiam Rhetoric. lib. III. cap. 2. & *Demetrio Phal.* de Elocut. §. 102. sed sine auctore allegatur:

Ἀνδ'

(21) Ἡ Κλεοβούλου θυγάτηρ, τοῦ σοφοῦ καὶ Λινδίων μοναρχοῦντος, τοὺς ξένους τῶν πατρῴων οὐκ ᾐδεῖτο ἀπονίπτειν τοὺς πόδας

(22) Ὁ δ' Ἀνάχαρσις ἐν τῷ μέσῳ καθῆστο, καὶ παιδίσκη προσεστήκει τὴν κόμην ταῖς χερσὶ διακρίνουσα· ταύτην Θάλης ἐλευθεριώτατά πως αὐτῷ προσδραμοῦσαν ἐφίλησε, καὶ γελάσας, οὕτως, ἔφη, ποίει καλὸν τὸν ξένον, ὅπως ἡμερώτατος ὢν μὴ φοβερὸς ᾖ τὴν ὄψιν ἡμῖν μηδὲ ἄγριος. Ἐμοῦ δὲ ἐρομένου περὶ τῆς παιδὸς, ἥτις εἴη; τὴν σοφὴν, ἔφη, καὶ περιβόητον ἀγνοεῖς Εὔμητιν; οὕτω γὰρ ταύτην ὁ πατὴρ αὐτὸς, οἱ δὲ πολλοὶ πατρόθεν ὀνομάζουσι Κλεοβουλίνην. Καὶ ὁ Νειλόξενος, ἦπου τὴν περὶ τὰ αἰνίγματα δεινότητα καὶ σοφίαν (ἔφη) τῆς κόρης ἐπαινεῖς· καὶ γὰρ εἰς Αἴγυπτον ἔνια τῶν προβαλλομένων ὑπ' αὐτῆς ἀφῖκται. Οὐκ ἔγωγε, εἶπε Θάλης, τούτοις γὰρ ὥσπερ ἀστραγάλοις ὅταν τύχῃ παίζουσα χρῆται, καὶ διαπάλλεται πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας, ἀλλὰ καὶ φρόνημα θαυμαστὸν καὶ νοῦς ἔνεστι πολιτικὸς, καὶ φιλάνθρωπον ἦθος, καὶ τὸν πατέρα τοῖς πολίταις πρᾳότερον ἄρχοντα παρέχει. Καὶ δημοτικώτερον εἶναι, ὁ Νειλόξενος ἔφη, καὶ φαίνεται, βλέποντι πρὸς τὴν λιτότητα καὶ ἀφέλειαν αὐτῆς. Ἀνάχαρσιν δὲ πόθεν οὕτω τιμελεῖ φιλοστόργως; Ὅτι, ἔφη, σώφρων ἀνήρ ἐστι καὶ πολυμαθὴς, καὶ τὴν δίαιταν αὐτῇ καὶ τὸν καθαρμὸν

Ἄνδρ' εἶδον πυρὶ χαλκὸν ἐπ' ἀνέρι κολλήσαντα. (23)

XIIX.

CLITAGORA Thessala poëtria dicitur Scholiastæ ad *Aristophanis* Vespas, v. 1238. (24) ipsi tamen Aristophani in Danaidibus, si fides Suidæ in Κλειταγόρα, (25) Lacæna est. *Florens Christianus* ad Aristophanis l. c. Lesbiam facit ex *Hesychio*, ut puto; ille enim: Κλειταγόρα ᾠδῆς τε εἶδος, καὶ Λεσβία τὸ γένος. Quorum verborum vix alius potest esse sensus, quam Clitagoram appellari cum cantionis quandam speciem, tum feminam quandam, Lesbiam origine. Atheniensem qui faciat hanc feminam, quod *Tiraquello* in leg. Connub. XI. Gloss. 1. Part. XI. Tom. II. Opp. pag. 186 b. notatum, neminem invenio. Cantionis mentio in Aristophanis Vespis, ubi Grammaticus vetus Κλειταγόρα μέλος putat esse τὸ εἰς τὴν Κλειταγόραν, ut Harmodii μέλος, τὸ εἰς Ἁρμόδιον, & cetera ejus generis.

XIX.

CLITUS solum nomen superest, inter insigniores Poëtrias relatum *Tatiano* in oratione contra Graecos §. 52. pag. 114. Illustrem ejus famam fuisse oportet, nam statua ejus publice posita fuit. Eam *Amphistratus* statuarius finxit, cujus si notior esset aetas, ex ea de Poëtriae quoque nostrae aevo judicium ferri posset.

CO-

μὸν ᾧ χρῶνται Σκύθαι περὶ τοὺς κάμνοντας, ἀφθόνως καὶ προθύμως παραδέδωκε· καὶ νῦν οἴομαι φρίσσειν αὐτὴν τὸν ἄνδρα καὶ φιλοφρονεῖσθαι, μανθάνουσάν τε καὶ προσδιαλεγομένην.

(23) *Suidas* tribuit *Cleobulinae* ænigma in annum, quod *Diogenes Laërtius* lib. I. segm. 90. *Cleobuli* patris ejus foetum esse ex commentariis *Pamphilæ* tradit. Κλεοβουλίνη Λινδία, θυγάτηρ Κλεοβούλου τοῦ σοφοῦ· ἔγραψεν ἔπη, καὶ γρίφους καὶ τὸ ᾀδόμενον εἰς τὸν ἐνιαυτὸν αἴνιγμα, οὗ ἡ ἀρχή· Εἷς ὁ πατήρ, &c. *Suidam* auctorem secuti sunt *Jo. Paschius* in Gynæceo docto pag. 18. & Celeb. *Fabricius* in Catalogo Poëtarum Epigrammatariorum Vol. II. Biblioth. Gr. pag. 714.

(24) Κλειταγόρα, μέλος τὸ εἰς αὐτὴν τὴν Κλειταγόραν, ἥτις ἐγένετο ποιήτεια, Θετταλή τις γυνή. Ἁρμοδίου μέλος. τὸ εἰς Ἁρμόδιον, καὶ Ἀδμήτου, τὸ εἰς Ἄδμητον. *Idem Scholiastes* ad v. 1231. Ἁρμόδιος ἐν τοῖς Κωμῳδουμένοις καὶ τὸν Ἄδμητον ἀνάγει, γράφων παραδεὶς Κρατίνου ἐκ Χειρόνων·

Κλειταγόρας ᾄδειν, ὅταν Ἀδμήτου μέλος αὐλῇ.

Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Χαλκιδεύς, ὡς Ἀρτεμίδωρός φησι, περὶ μὲν τῆς Κλειταγόρας τῆς ποιητρίας, ὅτι ὡς ἀνδρουμένον

XX.

CORINNAS tres memorari video, Poësi celebres omnes, ut difficile videatur res earum satis discernere accurate. *Suidas* primam *Thebanam* facit vel *Tanagræam*, à qua distinguit secundam *Thespiam* vel *Corinthiam*, tertiamque *Thebanam* juniorem. *Tanaquillus Faber* in Abregé de la vie des Poëtes Grecs pag. 67. nescio qua nixus sive autoritate sive ratione, nonnisi unam *Corinnam* admittit, dissensum tantum de patria fuisse dicens, aliis Thespiis, aliis Tanagræ, Corintho aliis eam vindicantibus. Prima quæ *Suidæ* (num. XV.) commemoratur, *Corinna* sive Thebana sive Tanagræa, *Pindaro* fuit coæva, ut ex paulo post dicendis patebit, Achelodorum vero & Procratiam parentes habuit, magistram *Myrtidem* juxta eundem. Poëtica facultate, maxime in lyricis tantum profecit, ut cum *Pindaro* quinquies inito certamine, victrix inde redierit quinquies, idque relatum *Æliano* (vid. num. XIV.) *Eustathio* ad Ιλ. β'. pag. 247, 35. (26) *Suidæ* (vid. num. XV.) addi etiam potest *Pausanias* (vid. num. XII.) Quam gloriam utcunque alias blandiri teneriori sexui mares solemus, obfuscare tamen & cuicunque potius alii tribuere causæ maluere magni quidam viri, quam virtuti & meritis *Corinnæ*. Tanta est ingeniorum æmulatio, atque adeo ejus principatus cupiditas omnem aliam vincit concupiscentiam! Nempe linguæ potius quam poëticæ facultatis eas victorias fuisse *Pausanias* ait, ea enim Æolica usam *Corinnam*, Dorica loquente *Pindaro*, quam ægre assequi audientes potuerint. Formam accessisse singularem, semper autem majorem præstanti in corpore virtutem esse. Atque hæ sunt, quas *Pausanias* allegat illius rei causas, quarum posteriorem ex recentioribus *Tanaquillus Faber* etiam fuit amplexus. Ipse *Pindarus* aegerrime istud judicium tulit etc. (vid. *Corinnæ* fragm. pag. 53. a. not. 8.) A grandiloquentia *Pindari* cum maxime *Corinnam* diffidentem ostendit historia *Plutarchi* (num. XIII.) qui *Pindarum* adhuc juvenem καὶ τῇ λογιότητι σοβαρῶς χρώμενον, h. e. *dictione luxuriantem* reprehensum

νήμενον ἀναγέγραφε Κλειταγόραν· & ad *Lysistratam* v. 1239. ἡ Κλειταγόρα ποιήτεια ἦν Λακωνική, ἧς μέμνηται καὶ ἐν Δαναΐσιν Ἀριστοφάνης. *Bisetus* ad h. l. Κλειταγόρα, Κλειταγόρας, ποιήτεια λακωνικὴ, ὥς φησι Σαΐδας· καὶ Κλειταγόρα, ᾠδῆς τι εἶδος κατὰ τὸν Ἡσύχιον.

Ποιή-

prehenſum à *Corinna* narrat, quod veri Poëtae officii parum memor, neglecta fictione verborum tantum ſonitum ſectetur, figurasque & modorum gravitatem, quae ornatus cauſa fictioni accedere tantum debeant. Quo ille proficere cupiens monitu, carmen compoſuit, quod fabularum nominumque fabuloſorum conjunctione conſtipatum multo magis grandiſonum proceſſit, ut rurſus *Corinna* modum tenendum eſſe eum hortata manu ferendum eſſe non toto ſacco eum docuerit. Haec igitur caſtigata *Corinnae* mediocritas ſordere juveni *Pindaro* viſa; ſic enim ſolet excitatior in juvenibus imaginatrix facultas, luxurioſius elata, ſublimia petere, ſpretis mediocribus omnibus, *Muſcamque* adeo appellavit aemulae virtutis feminam. At melior hinc, niſi fallor, minuendi dedecus, toties à *Pindaro* acceptae cladis, ratio ſe nobis offert, quam initam à *Pauſania* paulo ante obſervavimus. Nempe junior *Pindarus* judicio nondum ſatis obfirmato, exercitatione Poëticae facultatis ad hujuſmodi certamen nondum compoſitus ſatis, illud iniit cum adultiore *Corinna*. Quod enim *Tanaq. Faber Pindarum* aetate jam adultum cum *Corinna* puella iſtud certamen iniviſſe dicat, neſcio quo fundamento affirmet. Nec fabula ſuccurrit, ex qua id colligat, quam alibi expoſiturum ſe dicit. Habet autem haec de *Corinnae* & *Pindari* certaminibus narratio fidem non allegatorum tantum auctorum, ſed publicam quoque Tanagraeorum, qui in gymnaſio pictam cum *taenia*, victoriae ſigno exhibuerunt, teſte *Pauſania*. Quo magis difficile dictu etc. (vid. ſupra pag. 58. b. not. 7.) Haec indubia *Corinnae* noſtrae gloria juxta *Pauſaniam*, quod ſola patriam ᾀσμάτων ποιήσει illuſtraverit, hac laurea omnibus civibus ſuis ſuperior. Scripta ei tribuit *Suidas* ſequentia, βιβλία πέντε, nempe ἐπῶν, quam vocem excidiſſe recte mihi ex *Hephaeſtione* (vid. ſupra pag. 42. not. 1.) colligere videtur Clar. *Fabricius* Biblioth. Gr. lib. II. cap. 15 §. 24. pag. 579. apud quem fragmentum quoque eſt ejus ex ἐπῶν quinto. Νόμους λυρικοὺς eidem à *Suida* adſcriptos, eſſe, ut dicit *Pauſanias*, Ἄσματα ejus, idem Vir doctus bene obſervat,

(25) Πολιτεία Λακωνική· μέμνηται δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Δαναΐσι.

(26) Εἰ δὲ γυνὴ ἐποποιὸς τὴν Πινδάρου λυρικὴν ἀπήλεγξεν ἡττηθέντος, ἰσόρηται καὶ αὐτό· Βοιωτία δὲ ἦν ἐκείνη τὸ ἔθνος.

vat, inque eis censet carmen in Tanagram, *Pausaniæ* (vid. num. VII.) allegatum, quod respici etiam ab *Hephæstione* [vid. num. II. & III.] censet, aliquo etiam eorum θοῦριν Ἀθηναίης ἀσπίδα eam cecinisse censet, cujus rei in Antipatri Epigrammate [vid. *Sapphus* Fragm. num. CXXXVIII] mentio. Ipsius quoque *Corinnæ* Epigrammata olim extitere, teste *Suida*, at eorum superest hodie nihil. [27] Hæc sunt, quæ de nostra *Corinna* dicere licet, alia loca veterum & obvia in iis fragmenta non satis exploratum est, an ad nostram, an ad *Thespiam Corinthiamne*, quam itidem Lyricam *Suidas* dicit, & ei νόμους λυρικοὺς tribuit, an denique ad juniorem *Corinnam Thebanam*, quam Μυῖαν itidem appellat, referre par sit. Ea loca diligenter congesta à Fulvio Ursino, *Jo. Meursio* Biblioth. Græcæ lib. II. in *Corinna*, & Clariss. Fabricio in *Bibliotheca Graeca* lib. II. cap. 15. §. 24. pag. 579. prolixius hic non repetam, addit etiam nonnulla ex *Eustathio* Clar. Vir *Lud. Kusterus* in notis ad *Suidam* in Κόριννα. Statuam *Corinnae* Silanion confecit, ut est apud *Tatianum* [num. XVII.] Ceterum *Ecyrrhinae* nomen apud *Tzetzem* & *Lycophronem* in Prolegomenis [vid. num. XVI.] inter Lyricos relatum, corruptum pro *Corinnae* nomine esse, post *Gyraldum* suspicatus est *Tiraquellus*, ut in melioribus editionibus diserte *Corinnae* nomen invenitur.

XXI.

DAMOCHARIS Poëtria, vel potius ποίημα atque figmentum *Gyraldi* dial. III. de Poëtis T. II. Opp. p. 171. A. est, quod bona tamen fide ab eo accepere non *Tiraquellus* tantum ad Leg. Connubial. XI. l. c. pag. 187. A. sed, quod magis miror, Vir literariæ historiæ consultissimus *Gerb. Jo. Vossius* de Poëtis Græcis incertæ ætatis in *Damocharis*. Poëtriam eam non tantum sed & epigrammata ejus nonnulla extare agnoscit *Gyraldus*. Memoriæ nempe ejus obversabantur, quæ in *Anthologia* lib. III. cap. 25. epigr. 71. in *Damocharin* Coum, uti

(27) *Corinnæ* Ἑτερείων librum I. laudat *Antoninus Liberalis*, & *Kusterus* Celeb. *Fabricium* docuit, in *Apollonii Dyscoli* Grammatica, quæ exstat MSta Codice 3243. Biblioth. Regiæ Paris. *Corinnam* ἐν Ἰολάῳ & ἑπτ' ἐπὶ Θήβαις allegari. Sed in Excerptis Spanhemianis hujus libri memoratur illa ἐν Κατάπλῳ & in ἑπτ' ἐπὶ Θήβαις. (vid. num. XXXI--XXXIII.)

uti videtur, Poëtam & Grammaticum insignem leguntur, quod & *Paulo Colomesio* in notis ad Gyraldum l. c. jam ante nos observatum.

XXII.

DAMOPHYLA ex solo *Philostrato* in vita Apollonii lib. I. cap. 30. pag. 37. Opp. ed. Lips. nobis innotuit, qui *Sapphus* discipulam eam facit, Σαπφοῖ ὁμιλῆσαι dicens, ut nesciam, quid in mentem venerit *Tiraquello* l. c. filiam *Sapphûs* eam appellanti. Errat idem, licet non sine exemplo, quando nescio cujus *Pamphyli* eam vocat uxorem; commisere enim eundem errorem non interpretes tantum *Philostrati Rhinuccinus* & *Morellus*, verum & *Gyraldus* de Poëtis dial. III. T. II. Opp. p. 171. A. depravata lectione seducti; legerunt enim τῇ Παμφύλου γυναικὶ, ubi Παμφύλῳ γυναικὶ legunt Codices probatiores, *Pamphylam* eam feminam à patria appellantes. Certe modi ejus in Pamphylia recepti atque *Pamphylii* inde dicti fuere teste ipso *Philostrato*, quod firmat eam, quam adstruximus lectionem. Ipsa Poëtria non tantum fuit egregia, sed & hoc ipsi est singulare, quod ad modum Æolium composita ipsa ad eum, qui altissimus est, & quem proprium sibi Pamphylii vindicant, modum revocaverit. Quod quid sibi velit, in notis ad *Philostratum* Clar. Præsidi explicatum. Poëmata composuit partim amatoria, partim in laudes Deorum. In hisce in Pergæam Dianam est hymnus, Æolio Pamphylioque modo compositus. Nec contenta sibi Diisque & amoribus suis cecinisse *Damophyla*, *Sapphus* exemplo virgines quoque in contubernio habuit, quas in poëtica facultate institueret.

XXIII.

DAPHNE in mythicis notissimum nomen, est Ladonis filia, cui Apollo noctis præmium, tum alia præclara, tum fatidicam facultatem cumque ea in carmina vires pollicitus esse dicitur. vid. *Ovidii* Metamorph. lib. I. fab. 9. v. 453. sqq. [28] Nolo eam fabulam sensumque ipsius historicum curiosius hic rimari, rei istius hic paucis mentio facienda, ut variæ confusioni à Viris doctis

(28) Conf. de hac *Daphne*, quæ mox Ladonis fluvii, mox Penei fluvii, mox Amyclæ filia fertur, præter *Ovidium* l. c. *Geoponicorum Auctorem* lib. XI. cap. 2. *Anacreontem* Od 64. ed. Barn. v. 14. sqq. *Philostratum* in vita Apollonii lib. I. cap. 16. *Aphthonium* in ἀνασκευῇ, ὅτι ἐκ εἰκότα τὰ κατὰ Δάφνην, *Scholia minora* Homeri ad Ιλ. ά. v. 14. *Parthenium* Erotic. cap. 15. & Mythologos.

doctis commissæ explicandæ inserviat. Aliam *Daphnem* Tiresiæ filiam, Thebis natam, apud *Diodorum Siculum* lib. IV. pag. 178. B. (29) invenimus, quæ capta ab Epigonis patria urbe inter manubiarum primitias ex voto Delphis fuit consecrata. Eam aiunt à patre vaticinandi artem edoctam, magnos in ea Delphis progressus fecisse, *Sibyllæ* propterea nomine honoratam. Oracula literis quoque mandasse dicitur, ejus elegantiæ ut multa exinde suis *Homerus* intexere fuerit dignatus. Eam vero ipsissimam esse *Erythræam* Sibyllam, quam *Artemin* supra vocavimus, existimarunt *Onuphrius Panvinius* de Sibyll. pag. 7. & *Gallæus* de Sibyllis cap. 4. male intellecto *Constantini* in Oratione ad Sanctorum coetum cap. 18. loco seducti. Nempe omnino ille de *Erythraea* Sibylla verba faciens, eam à stultis parentibus huic cultui mancipatam dicit, ex quo nihil honestum ac probum, sed ἀσχήμονες θυμοὶ gignantur κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἱστορουμένοις περὶ τῆς Δάφνης, h. e. simili modo, quo de Daphne relatum sit. Hi igitur Viri eruditi *Daphnem* ipsam putant vocari, quæ *Erythraea* ante dicta Sibylla sit, atque ex ejus historia turpitudinem illorum φοιβασμῶν demonstrari. Atqui plane aliter se res habet. Nempe improbat Imperator afflatus impuri Dei, qui ut notissimum, impudica partium, quas verecundia vetat nominare, solicitatione fiant, quemadmodum in prima statim virgine, cui fatidicam hancce virtutem obtulerat, demonstratum dederit pruriginosus ille Deus, cui delibati virginitatis floris præmium eam promiserit. Quae Imperator apud plebem Christianam præ verecundia tectius proferebat, ex historia mythica obscoenos illos afflatus, & quid alliciat improbum Deum ad illam oraculorum communicationem, illustraturus. Ceterum hujus Daphnes soror fuerit oportet *Manto*, (30) oraculis reddendis apud antiquos celeberrima, ipsa quoque Tiresia genita; sed quoniam eam

(29) Ἐπειδ' οἱ μὲν ἐπίγονοι τὴν πόλιν ἑλόντες διήρπασαν, καὶ τ Τειρεσίου θυγατρὸς Δάφνης ἐγκρατεῖς γενόμενοι, ταύτην μὲν ἀνέθεσαν εἰς Δελφὸς, κατά τινα εὐχὴν, ἀκροθίνιον τῷ Θεῷ· αὕτη δὲ τὴν μαντικὴν τε πατρὸς οὐδὲν ἧττον εἰδυῖα, πολὺ μᾶλλον ἐν τοῖς Δελφοῖς διατείψασα τὴν τέχνην ἐπηύξησε· φύσει δὲ θαυμαστῇ κεχορηγημένη χρησμὸς ἔγραψε παντοδαπὸς, διαφόρυς ταῖς κατασκευαῖς, παρ' ἧς φασὶ καὶ τὸν ποιητὴν Ὅμηρον πολλὰ τ ἐπῶν σφετερισάμενον, κοσμῆσαι τὴν ἰδίαν ποίησιν· ἐνθεαζέσης δ' αὐτῆς πολλάκις, καὶ χρησμὸς ἀποφαινομένης. φασὶν ἐπικληθῆναι Σίβυλλαν. *Leo Allatius* teste Celeb. *Fabricio* lib. I. Biblioth. Gr. cap. 4. § 7. suspicatus est, *Daphnen* Tiresiæ eandem ipsam esse, quæ lib III. Sibyllinorum pag. 414. sq. ed. Gall. dolet, se quodammodo ab *Homero* olim carminum elegantiæ superatum iri.

eam verſibus oracula vel effudiſſe vel in literas retuliſſe non conſtat, plura de ea non addimus.

XXIV.

De DEIPHOBE videnda ſupra de *Artemi* Sibylla dicta.

XXV.

DEMO, quæ & Sabba, *Pauſaniae* & *Suidae* memorata, in Sibyllis celebris, Beroſi & Erymanthes filia, Babylonia aliis, aliis Ægyptia dicta, hic locum vix invenit; nihil enim ei cum Græcis, licet Græca oracula ei recentiorum quorundam impoſtura & curioſitas affinxerit.

XXVI.

DEMOPHILA in Sibyllæ Amaltheæ ab aliis, ab aliis in Sibyllae Erythrææ vel Artemidos nominibus cenſetur, qua de re itidem ſupra à nobis nonnulla annotata videri poſſunt.

XXVII.

DEOBULINA Poëtria, quam *Tiraquellus* apud *Euſebium* in Chronicis Olymp. VII. ſe inveniſſe putat, nulla eſt. Scilicet vitioſo *Euſebii* Codice uſus eſt Vir doctus, qui pro *Cleobulina* male illud nomen ei obtruderet. De ea vero etiam ſupra à nobis pro inſtituti ratione actum eſt ſatis.

XXIIX.

DODONAE COLUMBAE vel *Peleae* apud Dodonæos non fabuloſa μεταμορφώσει in feminas Poëtrias & fatidicas à nobis vertentur, fabulam de iis rite explicantibus. Nempe diſerte *Heſychius* in Πέλειαι τὰς ἐν Δωδώνῃ θεσπιζούσας μάντεις πελείας dictas ait, & *Servius* ad Eclogam IX. *Virgilii* v. 13. Theſſalorum lingua vaticinantes περιστερὰς dictas teſtatur, Πελειὰς appellatas, quod idem eſt, dicit

(30) Fortaſſis *Manto* eſt una eademque cum *Daphne*. Certe *Barthius* ad *Statii* lib. IV. Thebaid. v. 464. affirmat, Codices *Diodori* perperam *Mantonem* appellare *Daphnen*. *Scholiaſtes Apollonii* ad Argonaut. I. v. 308. eadem fere de *Mantone*, quæ *Diodorus Sic.* de *Daphne*, narrat: Οἱ τὴν Θηβαΐδα γεγραφότες φασὶν, ὅτι ὑπὸ τῶν Ἐπιγόνων ἀκροθίνιον ἀνετέθη Μαντὼ ἡ Τειρεσίου θυγάτηρ εἰς Δελφοὺς πεμφθεῖσα· καὶ κατὰ χρησμὸν Ἀπόλλωνος ἐξερχομένη, περιέπεσε Ῥακίῳ τῷ Λέβητος υἱῷ, Μυκηναίῳ τὸ γένος, καὶ γημαμένη αὐτῷ (τοῦτο γὰρ περιεῖχε τὸ λόγιον, γαμεῖσθαι ᾧ ἂν συναντήσειεν) συναπῆλθεν ἐκείνῳ εἰς Κολοφῶνα, κἀκεῖ δυσθυμήσασα, ἐδάκρυσε διὰ τὴν τῆς πατρίδος πόρθησιν· διόπερ ὠνομάσθη Κλάρος ἀπὸ τῶν δακρύων· συγγενὲς γὰρ τῷ λ΄ τὸ ρ΄· ὡς ὑδρηλοὶ ἀντὶ τοῦ ὑδρηροί· λέγεται δὲ καὶ κρήνην ἀναβλύσαι ἀπὸ τῶν δακρύων Μαντοῦς κατὰ Κλάρον, καὶ μαντεῖον ἐκεῖ Ἀπόλλωνος αὐτὴν καταστῆσαι.

dicit *Eustathius* ad Odyſſ. ξ'. pag. 544. ſq. lingua Moloſſorum, ternaſque eas initio Dodonæ easque aniculas oracula edidiſſe dicit. Quatuor tamen antiſtitas Dodonæas inde extitiſſe *Strabonis* lib. VII. Geogr· pag. 329. teſtimonio perhibetur. Vates fuiſſe ſaltem primas antiſtites illas, adeoque Poëtrias, non dubium eſt, idque diſerte *Pauſanias* lib. X. in Phocicis cap. 12. pag. 828. teſtatur, quia eas primas inter mulieres ſeqventes ait recitaſſe verſus:

Ζεὺς ἦν, Ζεύς ἐςι, Ζεὺς ἔσσεται, ὦ μεγάλε Ζεῦ,
Α῾ καρπὸυς ἀνίει, διὸ κλήζετε μητέρα γαῖαν.

Quamvis quæ ſucceſſere in eo munere, perinde ac Delphis Pythia, ſuos χρησμοποιοὺς habuiſſe ſit veroſimile, qui carmine effata conderent. Ætate haſce mulieres Phemonoem anteceſſiſſe idem *Pauſanias* memorat. Sed plura de Dodonæis hiſce mulieribus nunc non addo, cum à pluribus nuper de Dodonæo oraculo ſit actum.

ΕΙΡΗΝΗ vid. infra IRENE.

XXIX.

ELEPHANTIDEM, vel ut *Suidæ* in Ἀςυάνασσα vocatur, ELEPHANTINEN, Poëtam ex Poëtria feciſſe nonnullos memorat *Gyraldus* dial. III. de Poëtis T. II. Opp. pag. 171. D. in quibus Julium Cæſarem *Capaccium* lib. II. Hiſtoriæ Neapol. pag. 550 refert, iſtumque errorem improbat *Voſſius* de Poëtis Gr. incertae aetatis in *Elephantis*. Ejus & patria & parentes & aetas & cetera pleraque hodie ignorantur. Poëtriam faciunt recentiores, neſcio an ſatis ſolido judicio, certe enim ejus rei luculentum judicium apud antiquos nullum invenio. Τὰς ἐν τῇ συνουσίᾳ κατακλίσεις eam poſt Aſtyanaſſam deſcripſiſſe ait *Suidas*, quod opus *Elephantidos libellos* appellat *Lalage* Priapei carm. 3. tabellas ex eo pictas Priapo conſecrans· *molles Elephantidos libellos* Martialis lib. XII. epigr. 43. v. 4. *libros Elephantidis* ſimpliciter *Suetonius* in Tiberio cap. 43. qui ex iis varia picturarum obſcœnitate cubicula in Capreenſi palatio commaculaſſe Tiberium narrat, ex quibus omnibus locis colligere non poſſis, carmine ſcriptum illud

illud opus fuiſſe. *Tatianus* in orat. contra gentes §. 56. pag. 122. ed. *Worth.* nihil aliud, niſi τὰς ἀῤῥήτους ipſius & *Philænidis* ἐπινοίας memorat. Neque opus ejus de κοσμητικοῖς, hoc eſt, *de rebus, quae ad corporis ornatum ſpectant,* quod *Galeno* lib. I. Pharmac. Local. cap. 1. eſt commemoratum, & cui ſimile quoque Cleopatra edidit, poëtici quippiam ſpiraſſe videtur. *De rebus abortum procurantibus* juxta cum Laide citatur *Plinio* lib. XXVIII. cap. 7. ſed nec ea res Poëſin ſpirat. (31) Eſſe tamen ait *Gyraldus* l. c. qui ſua aetate quaedam ejus carmina legi prodiderint, quae ad ſuas manus non perveniſſe ipſe ingenue fatetur. Putem, ſi quaedam extent, recentiorum forte eſſe Poëtarum, qui muliebre nomen ſuis obſcœnitatibus obduxerint.

XXX.

ELISSA in Sibyllis fuit, idque nominis Libycae vulgo Sibyllae tribuitur, de qua cum ſupra jam attigerimus nonnulla, opus non eſt, ut denuo hoc loco eadem repetamus.

XXXI.

ERINNAE & patria & aetas in controverſis ſunt inter eruditos. Patria alii Teiam alii Lesbiam faciunt. Sunt &, qui Teliam, ſunt alii, qui Rhodiam exiſtiment, ut ex *Stephano Byz.* (num. X.) *Suida* (num. XII.) *Euſtathio* (num. XI.) & *Scholiis Anthologiae* (num. XVIII.) diſcimus. Ætatem quod attinet, *Sapphus* ἑταίραν καὶ ἰσόχρονον faciunt *Suidas* l. c. & *Euſtathius* l. c. ut locum habere non poſſit Viri docti conjectura, qui *Euſebii* ſententiam de *Erinnae* aetate defenſurus, ἑταίραν non ſemper aequalem ſignificare obſervat, nam diſerte ἰσόχρονον *Sapphoni* Erinnam *Suidas* ait; quam circa Olympiadem XLII. floruiſſe fere convenit inter eruditos. Sic vero de aetate *Erinnae* ſentientium mihi potior autoritas eſt, quam *Euſebii*, qui in Chronico ſuo ad Olym. CVI. ad Alexandri

(31) *Traquello* lib. de Nobilitate cap. 31. num. 348. veroſimile fit, ab illa vocari emplaſtrum elephantinum, deſcriptum *Corn. Celſo* lib. V. cap. 19. de Medicina. *Dan. Clericus* in Hiſtoria Medicinæ gallico edita Part. II. lib. 3. cap. 13. putat, *Elephantidem* Poetriam diſtinguendam eſſe à medica.

dri M. eam retulit tempora. (32) Poëtica facultate tantum profecit juxta *Suidam* & *Eustathium*, ut versus ejus cum Homericis contendere posse crederentur. Fuitque celebre Auctoribus iisdem memoratum poëma, quod ἠλακάτην, *colum*, inscripsit, Æolia Doriave dialecto compositum versibus CCC. Atque id quidem ætatem non tulit, tulere epigrammata nonnulla in *Anthologia* nobis servata, atque ex ea ab *Ursino* in Poëmatibus IX. illustrium feminarum repræsentata. [num. VIII. sq.] Iis addere, cum ita ferat occasio, duo alia liceat inedita, ex collectione Epigrammatum Græcorum Holsteniana, *Agathium Scholasticum* Auctorem præferente. [vid. num. XV. & XVI.] Ceterum alterum Epigramma, quod *Ursinus Erinnæ* tribuit in locustæ & citadæ tumulum, jure ei adscribi, licet *Anthologiae* lib. III. cap. 24. epigr. 8. *Anytae* vel *Leonidae* inscribatur, affatim evincere puto *Plinium* &c. [vid. pag. 10. not. 1.] Sapphica *Erinnae* Oda in *laudem fortitudinis*, &c. [vid. pag. 16. a.] Ceterum quæ de *Myrus* epigrammate in *Erinnae* statuam ex *Anthologiæ* lib. VI. cap. 1. epigr. 3. ejusdem item hexametris ænigmaticis ex *Laërtio* & epigrammate in cucurbitae applicationem in balneo ex *Aristotele* observavit *Tiraquellus* l. c. falsa omnia, nam duo posteriora ad *Cleobulinam* spectant, de qua vide supra dicta. Epigramma vero ex *Anthologia* citatum non ad *Erinnam*, sed *Cleonymum* pertinet, ut Claris. *Fabricio* loco saepe citato jam notatum. Decessit *Erinna* XIX. aetatis anno, quo magis mirandum, Homerum eam aequare virtute potuisse, tantumque *Sappho* hexametro genere superasse, quantum ei melico carmine erat inferior, quod *Suidae* & *Eustathio* locis citatis traditum. Idem *Eustathius* Epigramma exhibet vetus, eadem omnia confirmans. *Erinnae* statuam vero Naucydem finxisse, à *Tatiano* [num. XIII.] traditum habemus.

XXXII.

Æliam EUDOCIAM, quam & *Eudoxiam* passim appellant, Athenis natam, patre *Leontio* Sophista, (quem Λέοντα metri haud dubie causa, vocat *Tzetzes* Histor.

(32) Equidem *Eustathii* & *Suidae* auctoritatem testimonio *Eusebii* [num. XX.] & *Georgii Syncelli* [num. XVIII.] haud præferendam esse existimo, quia illi diu post *Eusebium* vixerunt, & non raro in indicanda veterum

Histor Chil. X. v. 58. *Heraclitum* autor Chronici Alexandrini ad Olymp. CCC. pag. 311) apud omnes constat. vid *Socratem* Hist. Eccl. VII. 21. *Evagrium* Hist. Eccl. lib. I. cap. 20. *Nicephorum* Hist. Eccl. XIV. 23. *Cedrenum* Annal. pag. 282, 38 & *Zonaram* Annal. lib. XVII. §. 22. Imo ipsa sese Λεοντιάδα εὐπατέρειαν vocat in versibus à *Photio* servatis Cod. CLXXXIII. pag. 215, 19. Eum *Leontium* esse non male suspicatur *Henr. Valesius* ad *Socratem* lib. VII. cap. 21. quem *Olympiodorus* suo studio promotum ad Sophisticum apud Athenienses thronum scribit, ut apud *Photium* Cod. LXXX. pag. 110. est. Mirum igitur *Tiraquellum* l. c. in tanta luce tam spisse errare potuisse, ut Imperatoris Theodosii junioris filiam diceret, cujus, ut mox audiemus, conjux fuit. Erroris occasio haud dubie ei extitit *Eudoxiae* nostrae filia, *Licinia Eudoxia*, quam Imp. Theodosio juniori peperit, Valentiniano Constantii & Placidiae filio & postremo Valentiniano nupta. Verum Juniori huic *Eudoxiae* nihil cum Poëticis studiis. Matrem ipsius, quae nostra est *Eudocia*, pater *Leontius* omni honestarum disciplinarum apparatu instructam cupiebat, quibus etiam, qua erat ingenii felicitate, praeclare animum suum imbuit. In Grammaticis *Hyperechium* Praeceptorem nacta, *Orionem* in Rhetoricis, aliosque teste *Tzetza* l. c. quos inter quoque parentem fuisse, eumque pariter in Philosophicis eam instituisse, ex *Socrate* Hist. Eccl. VII. 21. & *Nicephoro* Hist. Eccl. XIV. 47. liquet. *Orionem* quod attinet, Thebis ille ex Ægypto ortus fuit, ejusque mentionem *Etymologus* in Ἄνθος facit, γνωμῶν vero συναγωγὴν sive ἀνθολόγιον tribus libris ad *Eudociam* discipulam suam eum scripsisse, *Suidas* in Ὠρίων docet. *Hyperechius* Alexandrinus extitit Grammaticus, cujus varia itidem scripta ab eodem *Suida* in Ὑπερέχιος referuntur. His Magistris ita virtute eminere & ingenio cœpit *Eudocia*, ut forma, qua emendatissima fuit, in minimis ejus dotibus haberetur. Hinc pater etiam moriturus, ut *Nicephoro* l. c. relatum est, testamento haeredes scripsit filios duos Valerium & Ælium, vel ut *Chronici Alexandrini* Auctor ad A. C. *CCCCXXI.*

veterum Auctorum ætate à veritate aberrarunt. Vindicari etiam hac ratione *Erinnæ* auctori potest Ode εἰς Ῥώμην. etiamsi hæc non in Fortitudinis, sed in urbis Romæ, laudem scripta à multis credatur. Varia de nostra profert *Tho. Crenius*, in Animadvv. Historico-Philologg. P. X. pag. 267--270.

CCCCXXI. vocat *Gesium*, & *Zonaras Annal.* lib. *XVII.* §. 22. *Genesium*: filiae, quae *Athenaidis* tum appellabatur nomine, in eruditione & forma patrimonii affatim esse; vel, ut *Zonaras* ait, fortunam ejus arte ante sibi perspectam, causatus. Quam iniquitatem illa aegre ferens, cum à fratribus supplex tertiam paternae haereditatis partem obtinere non posset, aedibus insuper paternis expulsa, caussam in aula Augusti actura, CPolin venit, ubi *Pulcheriae*, Theodosii Junioris sorori atque tutrici, cujus maxima ea aetate esset autoritas, hacce occasione innotuit. Ea fratri, ut matrimonio sibi jungeret ornatissimam feminam, auctor extitit. Baptizata igitur ab Attico Episcopo, teste *Nicephoro* & *Socrate*, pagana enim erat, *Eudociae* nomen accepit, inde in Imperatoris amplexus venit, nuptiis celebratis A. C. CCCCXXI. ex a. d. VII. Idus Jun. ut est in *Chronico Alexandrino*, Augusta coronata est A. C. CCCCXXII. ex a. d. *I.* Januarii, quo etiam anno filiam Liciniam Eudociam peperit, vid. *Marcellini* Com. Chronicon pag. 19. ed. *Sirm.* Paris. 1619. & Chronicon Alex. Ea qua fuit animi indole sublimi & injuriarum contemtrice, fratres tanta sororis fortuna exanimatos, atque jam fuga sibi consulentes, retraxit, amplissimisque dignitatibus ornavit, vid. *Chronicon Alexandrinum* l. c. ipsorum malevolentia istud sibi patefactum ad gloriam iter agnoscens. Filiam A. CCCCXXIIII. bimulam Valentiniano Constantii & Placidiae filio desponsavit, vid. *Marcellinum Com.* l. c. pag. 20. quae nuptiae cum An. CCCCXXXVII. consummatae essent, paulo post Eudocia nostra Hierosolymam & loca sacra prima vice adiit, vid. *Marcellinum Com.* l. c. & plures apud *Cangium* ad *Chron. Alexandr.* atque *Valesium* ad *Evagrii* Hist. Eccl. lib. *I.* cap. 21. Verum ut sunt res humanae parum stabiles, ita nec illa *Eudociae* fortuna perpetua fuit. Maritalem enim concordiam post aliquod tempus diremit offensa, quam cur levem dicat, eamque se nescire affirmet *Cangius* de Fam. Byzant. pag. 71. non video, cum eam luculenter edisserant, gravissimamque fuisse ostendant *Cedrenus* Tom. *I.* pag. 343. *Nicephorus* l. c. & *Marcellinus* l. c. pag. 26. Nempe Chrysaphio Eunucho, qui maxima tum in aula gratia florebat, quaedam cum Flaviano Patriarcha eo tempore simultates intercessere: quem cum sede patriarchali ille cuperet dejectum, id vero fieri non posse, quamdiu Pul-

Pulcheriæ præcipua esset autoritas, facile animadverteret; Eudociæ contra eam muliebria studia accendit. Illa precibus primum frustra animum Imperatoris tentavit, ut Præpositum à Pulcheria abstractum sibi adjungeret, atque sic ad se Pulcheriæ autoritatem transferret. Inde vero, Chrysaphio instigante, porro instans postremo impetravit, ut accersito Patriarchæ Imperator præciperet, diaconissam Pulcheriam ut ordinaret. Quam rem ille ægre ferens clanculum ejus Pulcheriae indicium fecit, quae jusso ad Eudociam transire Praeposito, urbe excessit, & privatam vitam egit. Sic rerum summa fere ad Eudociam pervenit. Quam Paullino Imperator, plusquam ferret Caesarei lecti honos, favere, interea temporis suspicatus, orta suspicione ex malo ingentis pretii, ab Imperatore Eudociae donato, ab ea vero ad aegrotum Paulinum, Imperatori qui erat in charissimis, atque ejus cum Eudocia nuptias promoverat, misso, (quod tamen à se factum ea, cum Paulinus rerum omnium ignarus malo illo rursum donato Imperatori rem palam fecisset, jurejurandi religione interposita negaret) turbare ex ista occasione Eudociae felicitatem fortunae invidia coepit; id quod factum circa An. CCCCXXXIX. Severe hinc Imperator id factum ei exprobrans, Paulinum quoque capite plecti jubens, Eudociam vero malorum omnium causam pulsa ex aula Pulcheria sibi extitisse conquestus, eam, ut discederet circa An. CCCCXLIV. Constantinopoli Hierosolymam & loca sacra visitatura, permovit. In quo itinere Antiochiam delata, habita de laudibus urbis ad Senatum populumque ex throno aureo oratione, auream effigiem in Senatu, statuam aeream in museo promeruit. v. Chronicon. Alex. pag. 316. Hierosolymam delata multa ibi pietatis suae monimenta magnificentia regia condidisse perhibetur. vid. *Niceph. XIV.* 50. Rediisse tamen CPolin dicit *Cangius* in Familiis Byzant. l. c. & post conjugis obitum rursum Hierosolymam profectam esse. Qui ortus ex eo est error, quod Vir magnus apud *Evagrium* Hist. Eccl. lib. *I.* cap. 21. *Nicephorum* Hist. Eccl. *XIV.* 50. *Marcellinum* l. c. pag. 24. legisset, bis sacra loca adiisse Eudociam. At illud explicandum ex iis, quae supra diximus, de priore ad ea loca profectione, voti causa suscepta. Sane ex posteriori hoc itinere non rediit, ut ipsi animadversum *Cangio* ad Chronicon. Alexandr. l c. sed diem

 obiit

obiit Hierosolymis anno V. Imperii Marciani, juramento, cum in ultimis jam esset, testata, innocuae sibi, quae de Paulino jactata fuerant, calumniam affinxisse. vid. *Chronicon Alexandr.* pag. 316. & *Cedrenum* Tom. I. pag. 346. Sepulta est in Ecclesia S. Stephani, quam in suburbanis aedificaverat. vid. *Evagrium I.* 22. Illustris hujus Poëtriae carminum memoria ad nos pervenit sequentium. Primum victoriam, qua debellatum cum Persis fuit, Olymp. CCC. an. IV. ut apud *Socratem* Hist. Eccl. VII. 20. est, heroico versu est persecuta, vid. *Socratem* l. c. cap. 21. Deinde teste *Nicephoro* Hist. Eccles. XIV. 50. Hierosolymitanos carmine affata fuit, cujus ultimum versum apud eum servatum habes, unde suspicio mihi nascitur, orationem apud Antiochenos habitam, cujus supra meminimus, carmine quoque conceptam fuisse. Quamvis tamen tacere non possim, versum eundem ab *Evagrio* dici, orationem ejus ad Antiochenos finivisse. Libellos ejus duos in Danielem & Zachariam carmine scriptos se legisse ait *Tzetzes* Chil. X. Hist. v. 57. sqq. de quibus vid. *Photium* Cod. *CLXXXIV.* cetera vero commentaria se nancisci haud posse conqueritur. (33)

'Οκτά-

(33) Ὥς που καὶ ἡ βασίλισσα ἐκείνη Εὐδοκία
Ἡ τοῦ μεγάλου Λέοντος ἡ πάνσοφος θυγάτηρ,
Γραμματικοῖς μαθήτεια οὖσα Ὑπερεχίου,
Ποτὲ καὶ τοῦ Ὠρείονος μικρὸν ἀκροωμένη
Ῥητορικοῖς, ἑτέρων δὲ καὶ φιλοσόφοις ἄλλων.
Ταῖς μεταφράσεσιν αὐτῆς ταῖς δι' ἐπῶν εἰρήκει,
Δρύες τοῦ Βασανίτιδος, ἀκούσατε, ὡς γράφει,
Οὐκ ἔχω λέγειν ἀκριβῶς, εἴτε τῷ Ζαχαρίᾳ,
Εἴτε τῇ μεταφράσει δὲ τοῦ Δανιὴλ ὁμοίως.
Τὴν γὰρ Ὀκτάτευχον αὐτῆς καὶ συγγραφὰς ἑτέρας
Μέχρι νῦν οὐκ εὐτύχησα ἰδεῖν καὶ ἀναγνῶσαι,
Καὶ μακαρίσαι τὴν χρυσῆν ἐκείνην βασιλίδα,
Καὶ τὰς ἡμέρας τὰς χρυσᾶς οὔσας ἐκείνης χάριν,
Ὅτε τοιαύτη δέσποινα καὶ δι' ἐπῶν καὶ οὕτως
Ἔγραφε τεχνικώτατα, μὴ δὲ σιγμὴν ἐῶσα.

Et v. 89. sqq.

Ἡ δ' Εὐδοκία βασιλὶς, ἡ Λέοντος θυγάτηρ,
Δρύες τοῦ Βασανίτιδος ἔπεσι ταῦτος εἶπεν.
Ἧς δύο βιβλιδάρια τὰ δι' ἐπῶν ἀνέγνων,
Τὸ εἰς τὸν Ζαχαρίαν τε καὶ Δανιὴλ ὁμοίως·
Καὶ δὴ τὰ Ὁμηρόκεντρα τὰ ταύτῃ συντεθέντα.

Hunc

Ὀχλάτευχοι carmine ab ea redditam non *Photius* tantum Cod. *CLXXXIII.* quod *Vossio* obſervatum, verum & *Tzetzes* commemorat. Laudes Cypriani tribus libris metro proſecuta eſt, teſte eodem *Photio* Cod. CLXXXIV. Homerocentones vero in Chriſtum, qui ei tribuat, *Voſſius* neminem ex antiquioribus novit, at certe factum id à *Tzetza* deprehendimus. Factum & à *Zonara* Annal. l. c. qui opus id à *Patritio* imperfectum relictum, ab *Eudocia* perfectum & digeſtum eſſe docet, idque patere ait ex inſcriptione verſibus hexametris ei ab illa præmiſſa. *Patritium* illum proinde alium eſſe oportere à *Pelagio Patritio*, qui à Zenone Imperatore ſublatus eſt, & cui Homerocentones tribuit *Cedrenus*, recte obſervat *Cangius* ad Zonaram l. c. In catalogo vero Palatino num. 326. Patricii Presbyteri centones Homericos cum præfixo epigrammate Eudociæ memorari obſervat idem, qui & in codice Colbertino eoſdem centones perperam *Eudoxiæ*, Zoës ſorori, Conſtantini Imperatoris, Baſilii Bulgaroctoni fratris, filiæ ait adſcribi. Eos ab *Henr. Stephano* & *Ald. Manutio* ante eum editos habemus, qui incerti Auctoris eos dicere, quam temere heic aliquid affirmare maluerunt. (34)

EUME-

(34) Hunc librum accurate pro more ſuo deſcripſit Celeb. *Fabricius* Biblioth. Gr. lib. II. cap. 7. §. 4. pag. 357. *Exſtant etiamnum Homerocentones in ſacrum argumentum deflexi, in quibus hiſtoria paradiſiaca, primum peccatum protoplaſtorum, hinc Dei de hominibus in gratiam per Chriſtum recipiendis conſilium, præcipue vero hiſtoria Evangelica & geſta Servatoris noſtri fuſe exponuntur per capita LV. Primus illos cum Latina interpretatione Pet. Candidi in lucem edidit Aldus Manutius, Venet. An.* 1502. *(non, ut in Eliæ Ludov. du Pinii Bibliotheca ſcriptorum Eccl. excuſum eſt,* 1554.*)* 4. *Hinc Græce & Latine excuſi ſunt, Francof.* 1541. 8. *&* 1554. 8. *cum Probæ Falconiæ ſive Faltoniæ centonibus Virgilianis & Nonni paraphraſi Evangelii Joannei; Henr. quoque Stephanus græce excudit additis iiſdem Probæ Virgilio centonibus & jam commemorato Nonni poëmate* 1578. 12. *Ab eo tempore Claud. Chapeletus Pariſ.* 1609. 8. *in uſum Gymnaſii Soc. Jeſu typis ſuis exſcripſit Poëtas græcos chriſtianos cum lat. verſione, in quibus familiam ducunt iſti Homerocentones. Sed & in appendice Bibliothecæ Patrum græco latina Bigneana occurrunt, Pariſ.* 1624. *fol. pag.* 95. *& Tomo XI. Biblioth. P P. græco-latinæ Pariſ.* 1644. *pag.* 572. *Ne dicam in latinis Bibliothecæ P P. editionibus plus ſimplici vice vulgatos latine. Denique græco ſubjecti ſunt editioni Homeri græco latinæ, Amſt.* 1648. 8. *Illuſtrantur varia horum centonum loca ab Henr. Stephano in diſſertatione, quam parodiis ſuis moralibus ſubjecit an.* 1575. 8. *Eos Aldus, Francofurtenſes H. Stephanus & Chapeletus ſine nomine auctoris ediderunt. At in appendice Bigneana & in græco-latina Bibliotheca Patrum inſcribuntur:* Homerici centones Eudociæ Auguſtae ſive Pelagii Patricii. --- *In Frid. Sylburgii catalogo MSS. Biblioth. Palat. pag.* 100. *memorari videas* Patricii Preſbyteri de Chriſti incarnatione, vita, morte, reſurrectione poëmation, Homericis verſibus & ſemiverſibus concinnatum, Ὁμηρόκεντρα vulgo dictum. Eudociæ Auguſtæ in eadem Ὁμηρόκεντρα epigramma. & pag. 121. Patricii Homerocentra ſeu Chriſtiadem ex Iliade & Odyſſea. *Hic eſt Pelagius Patricius, quem interfecit Zeno Imperator, à quo Pelagio Homerocentones compoſitos teſtantur Cedrenus in Zenone* pag. 291. *&* Zonaras *in Theodoſio juniore Tom. III. Annal. pag.* 37. *Verum huic ſententiæ temporum ratio repugnare videtur, Eudocia enim prius* mor-

XXXIII.

EUMETIS à Patre *Cleobulina* dicta, supra à nobis commemorata jam fuit, cujus hic rei indicium saltem erat faciendum.

XXXIV.

De EUNICE Salaminia nil aliud dicendum occurrit, nisi quod inter Sapphus discipulas censeatur à *Suida* in Σαπφώ. Quod vero nomen ejus *Eianica* vel *Eunea* vel *Eunoea* efferri dicit *Tiraquellus* in leg. connubial. XI. Gloss. 1. Part. XI. Tom. II. Opp. pag. 187 b. id codicibus, quibus usus est, corruptis deberi existimo. (35)

XXXV.

GONGYLA quoque Colophonia inter *Sapphus* ὁμιλητρίας celebratur, neque ejus alibi facile mentionem obviam esse putem.

HEDY-

mortua existimari potest, quam Homerocentones à Pelagio componerentur. Et forte epigramma Eudociæ, quod in Codice Bibl. Palatinæ Homerocentonibus præmittebatur, respiciebat non Pelagii poëma, sed ipsius Eudociæ, quæ & ipsa, teste Jo. Tzetza, Homerocentones scripserit. Porro illos, qui editi hodie exstant, Homerocentones Pelagio potius tribuerim quam Eudociæ, propter ejusdem Codicis Palatini fidem, quæ Vossium etiam, ut idem sentiret, videtur permovisse. Aubertus vero Miræus, qui in Auctario de Scriptoribus Ecclesiast. hos centones adscripsit Eudociæ Augustæ, non Theodosii jun. sed Constantini XII. cognomento Ducæ Conjugi, recte reprehensus est à Guilh. Caveo. Sed *Justus Fontanini* lib. II. cap. 5. Operis de Antiqq. Hortæ Coloniæ Etruscorum, Homerocentones *Patricii* ab *Eudociæ* in ordinem redactos, *Pelagii* vero plane diversos & deperditos esse contendit. Addit Celeb. *Fabricius* in not. ad pag. 358. *Ex Clar. Boivinii præclara observatione me monuit Ludolph. Neocorus, Codicem 2891. Bibl. Reg. Paris. exbibere Homerocentones, quales à Patricio primum collecti sunt, idque opus tantum constare versibus* 203 *Porro Codicem* 2977 & 3260 *eundem centonem exbibere ab Eudocia concinnatum & auctum, qui constat versibus* 615. *Sed in Codice* 2977. *illud carmen non Eudociæ, Theodosii Conjugi, sed alii Eudociæ, Sorori nempe Zoës tribui. Præterea alium Codicem Homerocentones exbibere, quales Aldus primum, deinde H. Stephanus & alii ediderunt, quadruplo ampliores, quam qui Cod.* 2977. *Eudociæ adscribuntur. Prima collectio, quæ Patricium auctorem habet, & cujus apographum apud laudatum Neocorum exstat, quanquam est brevior, ea tamen omnia attingit, quæ de Christo in Symbolo Apostolorum & Nicæno continentur. Secunda collectio, quæ Eudociæ est, præter illa, quæ attigerat Patricius, varias continet de Christi miraculis narrationes, suis quasque locis insertas & supremi judicii peculiarem habet in fine descriptionem. Tertiæ collectionis auctor præfixit operi suo capita* 4 *de mundi creatione, de paradiso, de astu serpentis, & de violata à primis parentibus lege divina. Ad hæc non solum integros passim versus, sed & episodia poëtica & descriptiones frivolas adtexuit tanta licentia, ut sæpe ab evangelica veritate discrepet.* Idem Vol. VI. Bibl. Gr. pag. 588. in not. *Cangius pag.* 48. *ad Zonaram monet, in Codice altero Colbertino, quemadmodum & in Codice Regio* 2977. *fieri Clar. Kusterus me monuit, ad Eudoxiam Macrembolitissam Zoës sororem & Constantini Ducæ primum deinde Romani III. Diogenis Impp. conjugem referri Homerocentra.* Εὐδοξίας τῆς ἀδελφῆς τῆς κυρᾶς Ζώης Ὁμηρόκεντρα. *Montfauconus in Palæogr. Gr. pag.* 298. Homerocentones, qui jam diu editi fuerunt, scripsisse creditur Eudocia Macrembolitissa, cujus opusculi Codex habetur in Bibliotheca Collegii Ludovici M. conf. etiam

Bern.

XXXVI.

HEDYLA Attica, matre nata *Moſchina*, Iamborum Poëtria, (filio quoque facta celebrior Poëta, quem *Hedylum* rectius ceteris auctoribus, quam *Hedylogum Athenæo* vocari, judicium eſt τοῦ πάνυ *Caſauboni* ad *Athenæi* lib. VII. cap. 12.) ipſa quoque hac arte excelluit. Atque ita certe accipienda *Athenaei* l. c. verba: Ἡδύλη τοῦ ποιητοῦ τούτου (Ἡδυλόγου) μήτηρ, Μοσχίνης δὲ θυγάτηρ τῆς Ἀττικῆς, ἰάμβων ποιητρίας. Ex quibus non video, quomodo Cl. *Voſſius* de Poëtis Græc. incertæ ætatis in *Hedylogus* hunc ſenſum extundere potuerit; *Hedyle matrem habuit Poëtriam, Moſchinæ Atticæ filiam.* Niſi pro *filia* errore typographorum *filiam* perperam ſcriptum dicas. Ætas illorum omnium incerta; Poëma vero *Hedylæ*, quod Scyllam vocavit, ex *Athenæo* lib. VII. pag. 297. B. notum, qui ex eo verſus nonnullos recitavit. (36) *Pauſaniam* ejus in Boeoticis meminiſſe, quod *Tiraquello* in leg. Connubial. *XI.* Tom. *II.* Opp. pag. 187. b. traditum, non memini. XXXVII.

Bern. de la Monnoye notas ad *Bailleti* jugemens ſur les Ouvrages de Poëtes latins, pag. 422. ſq. De Eudocia antiquiore vid. præter auctores allegatos, *Theophanem* pag. 72. ibique *Jac. Goarum* in notis pag. 569. *Gyraldum* de Hiſtoria Poët. dial. V. pag. 282. a. & *Menagium* in Hiſtoria Mulierum Philoſoph. num. 24. ſqq. Vitam ejus eleganter deſcripſit Auctor Gallus in Continuation des Memoires de Litterature & d'Hiſtoire Tom. VIII. Part. 1. pag. 5--113. qui profitetur, ſe uſum eſſe obſervationibus *Tillemontii*, quæ Tom. XIV. & XV. Memoriarum Hiſt. Eccl. leguntur. vid. Journ. Sç, 1730. m. Dec. pag. 435. ſqq. Conferendæ etiam ſunt Reflexions ſur l'attachement d'Athenais Imperatrice d'Orient pour Paulin Favori de l Empereur ; où l'on refute l'Auteur de la vie d'Athenais inſerée dans le IX. Tome de Memoires, quæ exſtant in Bibliotheque raiſonnée Tom. IX. pag. 457 -468. vid. Relatt. Saxoniæ inf. de rebus liter. 1733. pag. 240.

(35) Commemoranda eſt hoc loco EURYDICE ex *Plutarchi* libro de liberis educandis in fine, Tom. II. Opp. pag. 14. B. Πειρατέον εἰς τὸν τῶν τέκνων σωφρονισμὸν πάνθ᾽ ὅσα προσῆκεν ἐπιτηδεύειν, ζηλώσαντας τὴν Εὐρυδίκην, ἥτις Ἰλλυρὶς οὖσα, καὶ τρισβάρβαρος, ὅμως ἐπὶ τῇ μαθήσει τῶν τέκνων, ὀψὲ τῆς ἡλικίας ἥψατο παιδείας· ἱκανῶς δὲ αὐτῆς τὴν φιλοτεκνίαν σημαίνει τοὐπίγραμμα ὅπερ ἀνέθηκε ταῖς μούσαις·

Εὐρυδίκη Ἱεραπολιῆτις τόνδ᾽ ἀνέθηκε
Μούσαις, εὔιστον ψυχῇ ἑλοῦσα πόθον.
Γράμματα γὰρ μνημεῖα λόγων, μήτηρ γεγαυῖα
Παίδων ἡβώντων. ἐξεπόνησε μαθεῖν.

(36) Ἡδύλη ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Σκύλλῃ ἱστορεῖ τὸν Γλαῦκον. ἐρασθέντα Σκύλλης ἐλθεῖν αὐτῆς εἰς τὸ ἄντρον·

Ἢ κόγχου δώρημα φέροντ᾽ ἐρυθραίης ἀπὸ πέτρης,
Ἢ τοὺς Ἀλκυόνων παῖδας ἔτ᾽ ἀπτερύγους,

X Τῇ

XXXVII.

De HEROPHILA vel EROPHILA, cujus in Sibyllis celebratur nomen, videnda, quæ diximus ſupra §. 4 & 7.

XXXVIII.

HESTIAEAM, ſive *Hiſtiaeam* Alexandrinam non video, quo jure in Poëtriis cenſeat *Gerb. Jo. Voſſius* de Poëtis Gr. inc. ætatis in *Heſtiæa*, & ante eum *Tiraquellus* in Leg. XI. Connub. gloſſ. 1. ſect. XI. Tom. II. Opp. pag. 188. a. cui Heſtie male audit. Certe enim unicus, quo ejus memoriam tuemur, *Strabonis* Geogr. lib. XIII. pag. 599. (37) locus Grammaticam potius, quam Poëtriam fuiſſe ſuadet. Nempe ad *Homeri* Iliada quædam ſcripſit, examinans, an ad eam, quæ ſua ætate erat, Trojam Græci conſederint, & an Trojanus is ſit Poëtæ campus, qui inter urbem & mare eſt. Quæ ſane carmen haud olere, obeſiores quoque nares deprehenderint. Sententiam noſtram firmat mentio facta ejuſdem in Scholiis minoribus, quæ *Didymo* vulgo tribuuntur, ad Homericæ Iliados γ'. v. 64. ubi vocatur Ἱστιαία ἡ γραμματική.

XXXIX.

Τῇ νύμφῃ δυστήνῳ ἀθύρματα δάκρυ δ' ἐκείνῃ
Καὶ Σειρὴν γείτων παρθένος ᾠκτίσατο·
Ἀκτὰν γὰρ κείνην ἀπενήχετο, καὶ τὰ σύνεγγυς
Ἄιτυος.

(37) Παρατίθησι ὁ Δημήτριος, καὶ τὴν Ἀλεξανδρινὴν Ἑστιαίαν μάρτυρα, τὴν συγγράψασαν περὶ τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος, πυνθανομένην, εἰ περὶ τὴν νῦν πόλιν ὁ πόλεμος συνέστη, καὶ τὸ Τρωϊκὸν πεδίον τὸ μεταξὺ τῆς πόλεως καὶ τῆς θαλάττης ὁ Ποιητὴς φράζει.

(38) Τὸν ἴαμβον τάττεσθαι μὲν ἐπὶ λοιδορίας τὸ παλαιόν· καὶ γὰρ καὶ τὸ ἰαμβίζειν, κατά τινα γλῶσσαν, λοιδορεῖν ἔλεγον· οἱ δὲ ἀπό τινος Ἰάμβης θεραπαινίδος Θρᾴττης τὸ γένος· ταύτην φασὶ τῆς Δήμητρος ἀνιωμένης ἐπὶ τῇ τῆς θυγατρὸς ἁρπαγῇ προσελθεῖν περὶ τὴν Ἐλευσῖνα ἐπὶ τῇ νῦν Ἀγελάστῳ καλουμένῃ πέτρᾳ καθημένην· καὶ διά τινων χλευασμάτων εἰς γέλωτα προαγαγέσθαι τὴν Θεόν.

(39) Ἰστέον, ὅτι τῆς κόρης, ἤγουν τῆς Περσεφόνης ἁρπαγείσης ὑπὸ τοῦ Πλούτωνος, ἡ μήτηρ αὐτῆς ἡ Δηὼ περιήρχετο νῆστις ζητοῦσα αὐτήν· ὑπεδέχθη δὲ ἐν τοῖς οἴκοις τοῦ Ἱπποθόωντος, ὃς ἦν υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος ἐξ Ἀλόπης τῆς Κερκύονος, ὑπὸ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Μετανείρας· ἥτις Μετάνειρα παρέθηκεν αὐτῇ τράπεζαν, καὶ ἐκέρασεν αὐτῇ οἶνον ἐπὶ τῇ θλίψει· ἡ δὲ Θεὸς οὐκ ἐδέξατο, λέγουσα μὴ θεμιτὸν εἶναι πιεῖν αὐτὴν οἶνον, ἐπὶ τῇ θλίψει τῆς θυγατρός· ἀλφίτων δὲ αὐτὴν κυκεῶνα ἐκέλευσε κατασκευάσαι· ὃν δεξαμένη ἔπιεν. Ἰάμβη δέ τις δούλη τῆς Μετανείρας, ῥαθυμοῦσαν τὴν Θεὸν ὁρῶσα, γελοιώδεις λόγους καὶ σκώμματά τινα πρὸς τὸ γελάσαι τὴν Θεὸν ἔλεγεν· ἦσαν δὲ τὰ ῥηθέντα ὑπ' αὐτῆς ἰαμβικῷ μέτρῳ ῥυθμισθέντα

XXXIX.

IAMBE Thressa fuit, ut diserte *Nicandro* Alexipharm. v. 132. & *Proclo* apud *Photium* Cod. CCXXXIX. pag. 522, 13. (38) traditum, atque ad mythica tempora refertur. Patrem Pana, matrem Echo ei tribuunt, ut veteri *Grammatico* ad *Nicandrum* l. c. (39) & *Etymologo* in Ἰάμβη (40) observatum. Ancillam eam faciunt Metaniræ, uxoris Hippothoontis, ut apud eundem Grammaticum est, vel ut traditum Apollodoro lib. I. Biblioth. cap. 5. §. 1. (41) Celei. Ad quem cum Ceres divertisset, filiam amissam quærens, neque ad cibum capiendum, ut erat moerore plane immersa, permoveri posset, obscoeno corporis gestu & scommatibus demum, jambicisque aculeis, quorum ipsa extiterit inventrix, ejus pervicaciam vicit, quæ quidem ab aliis Mythographis Bauboni tribui notissimum, vid *Clementem Alexandr.* in Protrept. pag. 13. ed. Paris. (42)

XL.

De LAMIA, quae *Artemin* Sibyllam filiam habuit, ipsaque primum oraculis reddendis inclaruit, quod addamus supra dictis, ubi de filia ejus, apud antiquos quidem nihil occurrere meminimus.

XLI.

τα, ὅπερ αὐτῇ πρῶτον εἶπεν· ἐξ ἧς καὶ τὴν προσηγορίαν ἔλαβον οἱ ἴαμβοι λέγεσθαι. Ἰάμβη ἡ θυγάτηρ Ἠχοῦς καὶ τοῦ Πανός, Θρᾷσσα τὸ γένος. Hæc etiam leguntur in Scholiis *Euripidis* ad Orest. v. 962. *Scholiis Nicandri* in ed. Colon. 1530 pag. 72. adduntur hæc: Ἰάμβη δούλη Μετανείρας τῆς Ἱπποθόωντος γυναικός. ἥτις τὴν Δήμητρα λυπουμένην ἰδοῦσα ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῆς Περσεφόνης εἶπέ τινα ἔμμετρα γελοιώδη ἐπὶ τῷ παραμυθήσασθαι· ἐξ ἐκείνης οὖν καὶ τὸ μέτρον ἰαμβεῖον.

(40) Τινὲς, ὅτι Ἰάμβη Ἠχοῦς καὶ Πανὸς θυγάτηρ, τὴν Δήμητραν ἐπὶ λυπουμένην παίζουσα καὶ αἰσχρολογοῦσα καὶ σχήματα αἴσχρα ποιοῦσα, ἐποίησε γελάσαι· καὶ ἰαμβεῖον εἴρηται, ἀπὸ τοῦ ἰαμβίζειν τὸ ὑβρίζειν, ἀπὸ τοῦ ἰὸν βάζειν, ἢ ὡς βέλη βάλλειν τὰ λεγόμενα· ἢ ἀπὸ τῆς εὑρούσης γυναικὸς Βάκχης τινὸς, Ἰάμβης καλουμένης· ἢ ἀπὸ τοῦ ἴαν βάζειν· ἡ γὰρ κοινὴ τῶν ἀνθρώπων φωνὴ ἴα καλεῖται.

(41) Πρὸς Κελεὸν ἐλθοῦσα (Δήμητρα) τὸν βασιλεύοντα τότε Ἐλευσινίων, ἔνδον οὐσῶν γυναικῶν, καὶ λεγουσῶν τούτων, παρ' αὐτὰς καθίζεσθαι, γραῖα τις Ἰάμβη σκώψασα τὴν Θεὰν, ἐποίησε μειδιάσαι· διὰ τοῦτο ἐν ταῖς Θεσμοφορίοις τὰς γυναῖκας σκώπτειν λέγουσιν.

(42) ICASIA, vid. supra not. 18. de CASSIA.

IRENAE, s. Εἰρήνη Poëtriæ adscribuntur in Collectione Gnomicorum à *Matthæo Aurogallo* è MSto Codice descripta, & cum *Callimachi* hymnis græce Basil. 1532. 4. edita versus duo hexametri, qui in *Stobæi* Florilegio Grotiano pag. 486. *Incerti* & in ed. *Stobæi* Genevensi Serm. CXVII. pag. 599, 20. *Simonidis* esse dicuntur:

 Τοῦτό

XLI.

LAMPUSAE nomen in Sibyllis est, ita enim Colophoniam dictam esse Sibyllam à *Suida* in Σίβυλλα Κολοφωνία habemus. Idem à Calchante eam originem duxisse ait, unde ætatem ejus colligas licet, vaticiniaque eam & oracula pariter ac alia quædam scripsisse versibus testatur.

XLII.

LEARCHIDEM inter Poëtrias censendam esse suspicionem injicit *Tatianus* in Orat. ad Græcos §. 52. pag. 113. ed. *Worth.* qui inter reliquas feminas poësi apud Græcos claras eam retulit, ejusque statuam à *Menestrato* fabricatam dicit. Alibi me ejus mentionem invenisse non recordor.

LESBIA SALPE, vid. SALPE.

XLIII.

MANTUS supra mentionem fecimus in Daphne, cumque eam carmina scripsisse vel recitasse satis haud constet, plura quoque de ea hoc loco non addimus. Certe diversam eam à *Daphne* esse, vel ex eo constat, quod hæc Delphis vitam egerit, Apollinis ὑποφῆτις, illa Regi Clari matrimonio juncta fuerit, ut constat ex *Hygino* fab. CLXXVIII. (43) Cetera consulto prætermimus. (44)

XLIV.

MEGALOSTRATE, summo Poëtæ Alcmani quæ in deliciis fuit, non forma

Τῦτό κεν ἐις ἀΐδαν, κενεὰ διανήχεται ἀχώ,
Σιγᾶ δ' ἐν νεκύεσσι· τὸ ἢ σκότος ὄσσε κατέῤῥει.

Nihil ad inferos, quam sonus transit inanis,
Silentium inter umbras est, & oculis offunduntur tenebræ.

& *Hug. Grotio* interprete :

Infernas ad Ditis aquas vox transit inanis :
Triste silent umbræ ; caligant lumina nocte.

(43) Haec fabula *Europæ* historiam recenset, nullamque vel *Daphnes* vel *Mantus* mentionem facit. Sed in fab, CXXVIII. inter Augures numeratur *Manto Tiresiæ filia*, quibus confirmantur illa, quae supra not. 30. monuimus.

(44) Commemorandum hoc loco est nomen commentitium MARSEPIAE, de qua *Tiraquellus* in legem connubial. XI. glossae I Part. XI. *Marsepia à Politiano inter doctas & vates feminas posita in carmine, cui titulus* Nutricia [v. 220, ubi tamen legitur *Marpesia*]. *Et de hac est illud Tibulli* lib. II. eleg. V. v. 67.

Quie-

ma magis quam carminis ſuavitate animum ejus deliniviſſe credenda eſt. De cujus Poëtæ ætate cum plana ſint omnia, circa Olymp. XXVII. floruit enim, nihil nobis ea ex parte iſta Poëtria noſtra ſcrupuli facit. Honori ejus conſuluit egregie *Athenæus* lib. XIII. pag. 600. συμμέτρως eam ab *Alcmane* adamatam dicens, atque animorum potius, quam corporum, iſtud commercium fuiſſe innuens, ſermonibusque & cantu hanc feminam amantes ſibi obnoxios feciſſe dicens. Forma qualis fuerit, ipſa innuit, ξανθὰν Μεγαλοστράταν ſeſe appellans in fragmento ab eodem *Athenæo* ſervato, quod Veneris quoque epitheton eſſe ſolet. (45)

XLV.

De MEGARA non eſt cur repetam ſupra de *Atthide* dicta, eadem enim omnia ei quoque applicari debent.

XLVI.

MNESARCHIS vix aliunde nota, quam ex *Tatiani* Orat. contra Græcos §. 52. pag. 114. qui eam Epheſiam, ejuſque ſtatuam Euthycratem finxiſſe dicit, quem cum CXX. Olympiade floruiſſe ex *Plinio* lib. XXXIV. cap. 8. ſegm. 19. conſtet, inde quoque *Mneſarchidis* ætas aliquid lucis accipit. (46)

XLVII.

Quicquid Amalthea, quicquid Marſepia dixit.

Sed apud hunc legi debere *Marpeſſia*, idque de patria Sibyllae cujusdam intelligendum eſſe, recte ſupra § 7. monuit Auctor noſter. MARTHA quaedam in Melodis Græcorum numeratur à Celeb. *Fabricio* Vol. X Biblioth. Gr. p. 125. De MARTHA Syra fatidica, *Plutarchus* in vita E. Marii Tom. I. Opp. pag. 414. ſq. Μάριος τινα Σύραν γυναῖκα, Μάρθαν ὄνομα, μαντεύεσθαι λεγομένην, ἐν φορείῳ κατακειμένην, σεμνῶς περιήγετο καὶ θυσίας ἔθυεν ἐκείνης κελευούσης· ἣν πρότερον μὲν ἀπήλασεν ἡ σύγκλητος ἐντυχεῖν ὑπὲρ τούτων βουλομένην, καὶ τὰ μέλλοντα προθεσπίζουσαν· ἐπεὶ δὲ πρὸς τὰς γυναῖκας εἰσιοῦσα διάπειραν ἐδίδου, καὶ μάλιστα τὴν Μαρίου, ἡ παρακαθίζουσα παρὰ τοὺς πόδας τῶν μονομάχων, ἐπιτυχῶς προηγόρευε τὸν μέλλοντα νικᾶν. ἀναπεμφθεῖσα πρὸς Μάριον ὑπ' ἐκείνης, ἐθαυμάζετο· καὶ τὰ πολλὰ μὲν ἐν φορείῳ παρεκομίζετο, πρὸς δὲ τὰς θυσίας κατῄει φοινικίδα διπλῆν ἐμπεπορπημένη, καὶ λόγχην ἀναδεδεμένην ταινίαις καὶ στεφανώμασι φέρουσα· τοῦτο μὲν οὖν τὸ δρᾶμα πολλοῖς ἀμφισβήτησιν παρεῖχεν, εἴτε πεπεισμένος ὡς ἀληθῶς, εἴτε πλαττόμενος καὶ συνυποκρινόμενος ἐπιδείκνυται τὴν ἄνθρωπον.

(45) Ex *Athenæo* l. c. liquet, hæc eſſe verba *Alcmanis* de *Megaloſtrata*, non vero hujus de ſe ipſa: Λέγει (Ἀλκμὰν) ὡς τῆς Μεγαλοστράτης συμμέτρως ἐρασθεὶς ποιητείας μὲν οὔσης, δυναμένης δὲ καὶ διὰ τὴν ὁμιλίαν τοὺς ἐραστὰς προσελκύσασθαι· Λέγει δὲ οὕτως περὶ αὐτῆς·

Τοῦθ' ἁδεᾶν Μωσᾶν
Ἔδειξε δῶρον μάκαιρα
Παρθένων ἁ ξανθὰ Μεγαλοστράτα.

(46)

XLVII.

De MOSCHINA nihil eſt, quod addamus dictis ſupra, ubi de Hedyla, quæ vide.

XLVIII.

MYIAM, quam MUSCAM vocat *Gyraldus* dial. IX. de Hiſtoria Poëtarum Tom. II. Opp. p. 487. B. & *Tiraquellus* in Leg. XI. Connubial. Gloſſ. 1. Part. XI. Tom. II. Opp. pag. 189. b. à forma pariter ac eruditionis præſtantia commendat *Lucianus* in Muſcæ encomio, Tom. II. Opp. pag. 377 (47) eamque inter Poëtrias clarum nomen habuiſſe dicit. Theſpiacam eum intelligere Myiam, nulla idonea autoritate eidem affirmatum *Gyraldo*, *Tiraquello* & *Æg. Menagio* in Hiſtoria Mulierum Philoſoph. §. 88. Sane enim duas *Myias* utramque Poëtriam, commemorat *Suidas*, (48) Theſpiacam alteram, alteram Spartiatin, illam Lyrico carmine excelluiſſe, hanc in Apollinem & Dianam hymnum compoſuiſſe dicens, quarum an iſtam an illam *Lucianus* reſpiciat, dicere non eſt facile. Imo ſi audiendus *Gyraldus*, apud *Lucianum Corinnam* nonnulli reſpici putant, nempe & primam *Corinnam* Corinthiam & tertiam Thebanam Μυῖαν cognominatam ſupra nobis oſtenſum eſt. Melius vero conveniret, ſi *Corinnam* Theſpiacam hoc nomen tuliſſe conſtaret. Eadem incertitudine laboramus in loco *Clementis Alexandr.* Stromat. IV. cap. 19. pag. 523. (49), quo *Mya* & *Sappho* junguntur. De *Myia* Pythagorica hic nihil dicere attinet, nihil enim illi cum poëſi, egitque de ea ſatis diligenter *Menagius* l. c. neque de Athenienſi meretrice ejus nominis apud *Lucianum* l. c. eſt, quod addamus.

XLIX.

MYRO *Suidæ*, [num. VI.] in *Anthologia* [num. III.] & *Euſtathio* [num. V.] com-

(46) Ἡ τῆς ΜΕΛΑΜΠΟΔΙΑΣ vel ΜΕΛΑΜΠΟΔΟΥ ποίησις, quæ in *Iſ. Tzetzis* Scholiis ad *Lycophronis* Alexandram v. 682 & 683 allegatur, & ex illa verſus nonnulli de Tireſia proferuntur, intelligenda eſt non de Poëtriæ cujuſdam carmine, ſed de illo, quod in μάντιν *Melampodem Heſiodo* auctori adſcribitur. conf. omnino Celeb. *Fabricii* Biblioth. Græc. lib. I. cap. 15. §. 1. pag. 99. & lib. II. cap. 8. §. 17. pag. 379.

(47) Ἐγένετο κατὰ τοὺς παλαιοὺς καὶ γυνή τις ὁμώνυμος αὐτῇ (μυῖα) ποιήτρια, πάνυ καλὴ καὶ σοφή, καὶ ἄλλη ἑταίρα τῶν Ἀττικῶν ἐπιφανής· περὶ ἧς καὶ ὁ Κωμικὸς ποιητὴς ἔφη· ἡ Μυῖα ἔδακνεν αὐτὸν ἄχρι τῆς καρδίας.

(48)

commemoratur. *Moero Athenaeo* [num IV.] *Parthenio* [num. VIII.] & eidem *Eustathio* [num. XI. sq.] Eas distinguere videntur *Lil. Gyraldus* dial. III. de Poëtarum hist. T. II. Opp. pag. 168. F. & dial. IX. pag. 457. C. & *Tiraquellus* in Leg. Connub. XI. pag. 189. b. favereque ipsis posse videbatur, quod *Eustathius* post *Athenaeum* constanter Μοιρὼ scribat, ubi de *μνημοσύνης* auctore agit, eamque Βυζαντίαν vocet; Μυρὼ vero absolute appellat eam, quae hymnum in Neptunum composuit. At in eo saltem ratio non constat *Gyraldo*, quod Moeroni hymnum in Neptunum tribuat, reliqua omnia, quae de Moerone habent *Athenaeus* & *Eustathius*, ad Myronem referat. Nec *Tiraquellus* melius hic procedit, qui *Myroni* non tantum omnia eadem tribuit, quae de *Moerone* antea dixerat, verum & alia omnia deinceps, quae unius aetatis personaeque ejusdem esse non poterant, permisceat. Mihi omnino cum *Paulo Colomesio* ad Gyraldi dial. III. de Poëtis pag. 168. verisimilius videtur, eandem esse, quae *Myro* & *Moero* dicitur, feminam; sane enim in *Moeronem Eustathii* & *Athenaei* competere omnia videntur, quae *Suidas* habet de *Myrone*; eamque sententiam Viris Clarissimis *Lud. Kustero* in notis ad *Suidam* l. c. & *Jo. Alb. Fabricio* Biblioth. Graecae lib. II. cap. 15. num. 48. pag. 586. etiam placuisse video. (50) Byzantium ea patriam habuit. Ætatem manifestam reddi ex eo putamus, quod *Homeri* Tragici exstitit mater, ut non *Suidae* tantum constat testimonio [vid. num. VI. in Ὅμηρος Ἀνδρομάχη & in Σωσίθεος.] sed etiam *Christodori* [num. I.] *Jo. Tzetzae* [num. XIII.] ut & *Scholiastae Hephaestionis* [num. VII.] cujus verba laudata *Allatio* de patria Homeri cap. 17. qui inde emendandum *Suidam* in Μυρὼ alibi docet, & pro Ὁμήρου τραγικοῦ θυγάτηρ substituendum *μήτηρ* esse. Floruit autem Ptolemaei Philadelphi aetate *Homerus* iste, adeoque post Olymp. CXXV.

(48) Μῦα Θεσπιακή, Λυρική, μέλη πρὸς λύραν ἁρμόζουσα· Μῦα Σπαρτιᾶτις, ποιήτρια. Ὕμνους εἰς Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν.

(49) Παραιτοῦμαι τὰς ἄλλας διὰ τὸ μῆκος τοῦ λόγου μήτε τὰς ποιητρίας καταλέγων, Κόρινναν καὶ Τελέσιλλαν, Μυῖάν τε καὶ Σαπφώ.

(50) *Salmasius* de modo usurarum pag. 42. Μοιρὼ *Byzantia poëtria in scriptis etiam exemplaribus mendose nominatur* Μυρὼ, *ex recentiori graeca litteratura, qui litteram* ὕψιλον, *&* οι *diphthongum passim confundunt.*

CXXV. Unde colligo, omnino *Myronem* noſtram eſſe, cujus ſtatuam juxta *Tatianum* [num. *IX.*] fecit Cephiſſodotus. Vir doctus quidem putavit, diſtinguendam eſſe hanc *Tatiani Myronem* à noſtra, hoc ipſo argumento, quod illam Cephiſſodotus finxiſſet, quem conſtat ex *Plinio* floruiſſe Olymp. CII. At meminiſſe debebat, duos extitiſſe Cephiſſodotos juxta eundem *Plinium* Hiſt. natural. XXXIV. 19. quorum poſterior Olymp. *CXX* floruit, & cujus ætati præclare convenit cum ſuppeditatis temporum *Myronis* argumentis. Recte vero eidem Viro doctiſſimo notatum, non poſſe eandem cum noſtra eſſe, cujus in *Erinnae* epigrammate ſupra allegato [num. VIII.] mentio eſt, id enim temporum non fert ratio, nam de fide quidem Epigrammatis *Erinnae* non erat dubium movendum; neque ſane *Erinnae* epigramma Poëtriam fuiſſe eam, de qua loquitur, innuit, neque alias illud nomen infrequens, cum *Myrus* Rhodiæ quoque Philoſophiæ ſtudiis deditæ, *Suidas* meminerit. Ad noſtram ut redeamus, ea Andromachi Philologi fuit conjux, atque inter ὑμνογράφους mulieres refertur ab *Antipatro* Anthologiæ lib. I. cap. 67. epigr. 8. Præter ὕμνους vero vel μέλη ἐπῶν quoque & epigrammatum eam Poëtriam extitiſſe, *Suidae* eſt proditum. In hymnis ejus eſt ille, quem in Neptunum eam ſcripſiſſe ait *Euſtathius* [num. V.] Ἔπους quoque memoria ſupereſt, quod μνημοσύνην inſcripſit, & cujus inſigne fragmentum apud *Athenaeum* [vid. num. II.] habemus, ex quo illud *Fulvius Urſinus* Femin. illuſtr. Poëmat. pag. 42. repræſentavit, emendatius in quibusdam dare potuiſſet ex *Euſtathio* [num. *XI.*] qui ibidem partem ejus ſervavit. Eodem carminis genere ſcriptas fuiſſe ejus ἀρὰς, ſive diras, ex quibus Alcinoës fabulam repræſentavit *Parthenius*, [num. *VIII.*] ut non immerito Clariſſimus *Fabricius* l. c. ſuſpicatur. Epigramma ejus unicum ex *Anthologia* [vid. num. *III.*] *Fulvius Urſinus* repræſentavit. Addimus hic alterum ineditum ex Collectione *Agathii* ex Holſtenianis ſchedis deſcripta [vid. num. X.] Antequam finem faciam, loci *Pauſaniae* &c. [vid. ſupra pag. 36. not. 3.]

L.

MYRTIS Anthedonia inter Lyricas praeſtantes allegatur *Antipatro* in *Anthologia* lib. *I.* cap. 67. ep. 8. De aetate ejus conſtat ex eo, quod ſupra in *Corinna*

na ex *Suida* [vid. num. II.] retulimus, ab ea *Corinnam* inſtitutam fuiſſe, adde, quod *Pindarus* quoque ex ſchola ejus prodiiſſe, eidem *Suidae* in Πίνδαρος [num. III.] dicatur. Cui rei non bene convenit cum eo, quod, cum de *Corinna* ageremus, obſervavimus, reprehenſam ſcilicet à *Corinna Myrtidem* fuiſſe, quod, femina quae eſſet, cum *Pindaro* in certamen auderet deſcendere. *Myrtidem* noſtram Ποιήτριαν μελῶν laudat *Plutarchus*, [num. I.] atque ex ea de Eunoſti Herois loco quaedam profert. Statuam ejus Boiſcum finxiſſe dicit *Tatianus*. [num. IV.]

LI.

De MYSTIDE alibi me legiſſe non memini, niſi apud *Tatianum* in Orat. ad Graecos ſegm. 52. pag. 114. ed. *Worthi*, à quo inter celebres Poëtrias ea refertur, ſtatuaque honorata eſſe dicitur, eamque quidem *Ariſtodotus* finxiſſe perhibetur; ut non videam, cur meretriculam eam dicat Vir doctus *Franc. Junius* in ſuo Statuariorum & Pictorum veterum catalogo.

LII.

NICOSTRATA in Sibyllis cenſetur, eamque cum *Carmenta* eandem faciunt, de qua in Poëtriarum Latinarum hiſtoria dicere malim. Nam illius dicitur carminis auctor, quamvis Arcas femina Graecarum cenſu non ſit excludenda. Eam cum *Themide* eandem facere *Plutarchum* in Quaeſtion. Rom. T. II. Opp. pag. 278. B. notum eſt, & tum quoque pluribus dicetur.

LIII.

NOSSIS Locrenſis fuit, quod antea non obſervatum, ex epigrammatibus quibusdam ejus, nunquam prius editis probavit *Rich. Bentlejus*. [vid num. III --- VI.] *Rhintbonis* Tarentini vel Syracuſani aequalem fuiſſe, patet ex epigrammate, quod ex *Anthologiae* lib. *III.* edidit *Fulvius Urſinus*, [vid. num. *I.*] quod unicum ille λείψανον ejus reperire potuit. Aliud *Holſtenius* & *Berkelius* in notis ad *Stephanum* (num. *III.*) attulerant, idque emendatum magis dedit paulo ante laudatus *Bentlejus*, qui & tria alia inedita ejuſdem feminae epigrammata in lucem primus protulit, quartum in Samythae reticulum, Veneri dedicatum, *Suida* in Δαιδάλεον & Σαμύθας allegatum, edidit Cl. *Kuſterus* ad eum Auctorem.

rem. (vid. num. *VII.*) Quae omnia & nos deprehendimus in aliquoties laudata & à Nobilissimo *Goetzio* nostro nobiscum communicata *Agathii* collectione. In qua praeterea & quinque alia invenimus. (vid. num. *VIII---XII.*) *(51)*

LIV.

NYSIS *Gyraldo* de Poëtriarum historia dial. *III.* T. *II.* Opp. pag. 170. C. quidem commemoratur, & ex eo *Tiraquello* in Leg. Connub. XI. pag. 190. a. *(52)* id tamen fateor nominis nullibi apud antiquos se mihi obtulisse. Suspicio mihi est, ex corrupto *Nossidos* nomine *Nysidem* hancce Poëtriam natam esse, sed ea de re judicium esto nasutiorum. (53)

LV.

(51) Ad hæc accedit etiam (num. II.) ejus epigramma, quod in Anthologia ἄδηλον inscribitur. Celeb. *Bentlejus* ex num. IV. probat, *Theuphilida*, filiam *Cleochæ*, fuisse matrem *Nossidis*, & ex num. VI. conjicit, *Melinnam* forsan pro *Nossidis* filia habendam esse.

(52) Laur. Crassus in Istoria di Poeti Greci pag. 364. *Che Nisi composti havesse Epigrammi, trovasi nell' antiche Raunanze, e nel Giraldi con questa menzione del di lei Nome: Erat & in Poëtriarum agmine Nysis, Agacle & Theosebia, cujus adhuc in Medices quædam exstant epigrammata.*

(53) Tiraquellus in legem XI. connubial, glossæ I. Part. XI. Tom. II. Opp. pag. 190. a. OLYMPIAS *Thebana, de qua diximus in Tractatu de Nobilitate cap. 31. num. 341. Hujus aut alterius ejusdem nominis versus citantur à Stobæo Serm. 9. Citatur & epistola à Polluce lib. IV. cap. 9. & libellus de condemnatorum auferendis muneribus lib. X. cap. I.* Unus tantum *Olympiadis* versus exstat apud *Stobæum* Serm. XI. de veritate pag. 136, 6.

Ἀλάθεια θεῶν ὁμόπολις, μόνη θεοῖς συνδιαιτωμένη.

Veritas cœli civis, quæ sola fruitur convictu Deorum.

cujus auctor vocatur Ὀλυμπιὰς in collectione Gnomicorum, quæ cum *Callimachi* hymnis græce prodiit Basil. 1532. 4. *Olympiades* autem in *Stobæi* florilegio Grotiano pag 76. Verba *Pollucis* lib. VII. cap. 9. segm. 28. sunt: Ἐσωργεῖον ὁ ἱστὼν ἐν Ὀλυμπιάδος ἐπιστολῇ & lib. X. cap. I. segm. 12. ὡς ἐστὶν ἔν τινι βιβλίῳ, ὅτι ἐν Ὀλυμπιάδος ἀπογραφῇ, τῇ κατ' ὄνομα περὶ τῶν φαμένων ἀφαιρεῖσθαι τὰς δόσεις οὕτως ἐγγέγραπται.

PANTÆNIS Poëtria latina, quam *Tiraquellus* l. c. pag. 190. b. *Parthenium* vocat, laudatur in *Martialis* lib. VII. epigr. 69. v. 7.

Non tua Pantænis nimium se præferat illi,
Quamvis Pierio sit bene nota choro.

(54) PERIALLA vates in feminis doctis numeratur à *Tiraquello* l. c. de qua *Herodotus* in Erat. lib. VI. cap. 66. Τέλος δὲ, ἐόντων περὶ αὐτέων νεικέων, ἔδοξε Σπαρτιήτῃσι ἐπείρεσθαι τὸ χρηστήριον τὸ ἐν Δελφοῖσι, εἰ Ἀρίστωνος εἴη παῖς ὁ Δημάρητος· ἀνοίστου δὲ γενομένου ἐκ προνοίης τοῦ Κλεομένεος ἐς τὴν Πυθίην, ἐνταῦθα προσποιέεται Κλεομένης Κόβωνα τὸν Ἀριστοφάντου, ἄνδρα ἐν Δελφοῖσι δυναστεύοντα μέγιστον· ὁ δὲ Κόβων Περίαλλαν τὴν πρόμαντιν ἀναπείθει, τὰ Κλεομένης ἐβούλετο λέγεσθαι, λέγειν. Οὕτω δὴ ἡ Πυθίη,

ἐπει-

LV.

PELEAE, s. *Peleades* Dodoneae sunt columbae, de quibus nihil nunc addendum iis, quae supra jam de illis nobis observata fuerunt. *(54)*

LVI.

PHAENNIS ex Chaonibus orta, Principis ejus gentis filia, iis temporibus extitit, quibus regnum Antiochus capto Demetrio occupavit, juxta *Pausaniam* in Phocic. lib. X. cap. 12. pag. 828. hoc est annis fere ante C. N. CLXXIV. Vaticinia ejus sua aetate adhuc obvia esse, diserte idem testatur, quorum tamen quidquam hodie superstes esse non putem. (55) Sunt qui Dodonae enim oracula

ἐπειρωτώντων τὸ θεοπρόπον, ἔπεισε μὴ Ἀρίστωνος εἶναι Δημάρατον παῖδα· ὕστερον μέντοι χρόνῳ ἀνάπυστα ἐγένετο ταῦτα, καὶ Κόβων τε ἔφυγε ἐκ Δελφῶν, καὶ Περίαλλα ἡ πρόμαντις ἐπαύθη τῆς τιμῆς.

(55) Pausaniæ verba sunt: Φαεννὶς θυγάτηρ βασιλεύσαντος ἀνδρὸς ἐν Χάοσι, καὶ αἱ Πέλειαι παρὰ Δωδωναίοις, ἐμαντεύσαντο μὲν ἐκ Θεοῦ καὶ αὗται· Σίβυλλαι δὲ ὑπὸ ἀνθρώπων οὐκ ἐκλήθησαν. τὴν μὲν δὴ πυθέσθαι τὴν ἡλικίαν καὶ ἐπιλέξασθαι ῥᾴδιον τοὺς χρησμούς· Ἀντιόχου γὰρ μετὰ τὸ ἁλῶναι Δημήτριον αὐτίκα ἐς τὴν ἀρχὴν καθισταμένου γέγονε Φαεννίς. Idem l. c. cap. 15. pag. 833. oraculum Phaennidis profert: Στρατείαν τὴν Κελτῶν ὡς ἐκ τῆς Εὐρώπης διαβήσοιτο ἐς τὴν Ἀσίαν ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν πόλεων, Φαεννὶς παρεδήλωσεν ἐν τοῖς Χρησμοῖς γενεᾷ πρότερον, ἢ ἐπεράχθη τὸ ἔργον·

Δὴ τότ' ἀμειψάμενος στεινὸν πόρον Ἑλλησπόντου
Αὐλήσει Γαλατῶν ὀλοὸς στρατὸς, οἵ ῥ' ἀθεμίστως
Ἀσίδα πορθήσουσι· θεὸς δ' ἔτι κύντερα θήσει
Πάγχυ μάλ', οἳ ναίουσι παρ' ἠϊόνεσσι θαλάσσης·
Εἰς ὀλίγον· τάχα γάρ σφιν ἀοσσητῆρα Κρονίων
Ὁρμήσει, ταύροιο διοτρεφέος φίλον υἱόν,
Ὃς πᾶσιν Γαλάτῃσιν ὀλέθριον ἦμαρ ἐφήσει.

Exstat etiam illud in calce Oraculorum Sibyllinorum *Jo. Obsopœi* & *Servatii Gallæi*. *Phaennis* creditur multis eadem esse ac PHAENNO Epirotica, quæ vates perantiqua fuisse fertur & Sibyllæ æqualis, atque Homero ipsi à nonnullis præponitur. De hac *Jo. Tzetzes* Chil. VII. hist. 143. v. 550,

Ἡ Ἠπειρῶτις Φαεννὼ, καὶ Σίβυλλα ὁμοίως·
Ἡ Φαεννὼ πρὸ χρόνου μὲν ἐνιαυτῶν τοσούτων
Τὰ πρὶν, ὀλίγῳ πρὸ ἡμῶν, εἶπεν τὰ πεπραγμένα·
Πῶς τὸν Ῥωμαίων ἄνακτα κτήσουσιν οἱ Πέρσαι,
Τραχήλῳ τε πατήσουσιν, ὡς δεδουλωκότες·
Καὶ σοῖς λαοῖς καὶ πρόγονος πῶς τοῦτον κράτους ῥίψει,
Καὶ πῶς Πέρσαι κατάσχωσι πᾶσαν τὴν Βιθυνίαν,
Καὶ Σκύθαι πῶς συῤῥάξουσι μάχην Ῥωμαίων γένει.
Κατ' ἔπος λέγουσα ταυτὶ στόματι δειρμένῳ·
Ὦ βασιλεῦ Θρηκῶν, λείψεις πόλιν ἐν προβάτοισιν,
Αὐξήσεις δὲ λέοντα μέγαν γαμψώνυχα δεινὸν,

Ὃς

cula fudiſſe dicant, vid. *Gallaeus* de Sibyllis pag. 184. nulla, ut puto, veterum auctoritate, niſi quod *Pauſaniae* locum tumultuarie inſpectum eo referri potuiſſe videantur. Mirum item Viros doctos eam in Sibyllis cenſuiſſe, ut idem *Gallaeus* teſtatur, ſollicitos, an *Phrygiam*, an *Epiroticam*, an *Erythraeam* dicere debeant, cum diſerte *Pauſanias* teſtetur, fatidicam quidem illam, Sibyllam tamen nunquam appellatam fuiſſe.

LVII.

PHAELLO *Zoſimo* lib. II. pag. 112. ed. Oxon. *(56)* memoratur, eamque ipſam eſſe Phaënnida viſum nonnullis, vid *Gallaeum* de Sibyllis pag. 184. Difficile

Ὃς ποτὲ κινήσει πατρίας κειμήλια χώρας,
Γαῖαν δ' αἱρήσει μόχθων ἄτερ· οὐδέ σε φημὶ,
Σκηπτούχοις τιμαῖσιν ἐπαγάλλεσθαι μάλα δηρὸν,
Ἐκ δὲ θρόνων πεσέειν ὅσοι κύνες ἀμφὶς ἔχουσιν.
Ταῦτα βραχέα Φαεννοῦς ἡ Σίβυλλα δὲ εἶπε,
Κἂν μέχρι τὴν ἀπόβασιν λάβωσιν, οὐ νοοῦνται,
Περὶ τῆς Κύπρου τε αὐτῆς καὶ τῆς Ἀντιοχείας·
Καὶ πᾶς νῦν ὁ Λεβύνιος ἐλεύσεται εἰς Κύπρον,
Περὶ τῆς Κύπρου οὕτω μὲν καὶ τῆς Ἀντιοχείας·
Αἲ αἲ Κύπρε τάλαινα, σὲ δὲ μέγα κῦμα καλύψει
Δύεσσι δ' ἐντεοῖς Ἀντιόχεια τάλαιν' ὄλλυσαι·
Ταῦτα περὶ τῆς Κύπρου τε καὶ τῆς Ἀντιοχείας·
Περὶ δὲ τῆς τοῦ Κίλικος ἐλεύσεως εἰς Κύπρον
Ἡ σοφωτάτη γυναικῶν οὕτω κατ' ἔπος λέγει·
Ἔσσεται ἐσσομένοις, ὅτε Πύραμος εὐρυοδίνης
Ἠϊόνα προχέων, ἱερὴν ἐς Κύπρον ἵκηται·

& Chil. IX. hiſt. 288. v. 814.

Τινὲς μὲν τοῦτον λέγουσι χρησμὸν εἶναι Σιβύλλης·
Οἱ δὲ τῆς Ἠπειρώτιδος τῆς Φαεννοῦς ἐκείνης·
Ἄλλος δὲ ἦν ὁ τοῦ Βάκιδος, οὗτος δὲ περὶ Βυζαντίου·
Ἐγὼ τοὺς δύο δὲ χρησμῶν μέρη τινὰ συνάψας,
Παλινδρομεῖ τῷ μαθητῇ, τῇ Βυζαντίδι λέγω.
Ὅτι δὲ δύο οἱ χρησμοὶ, τὸν Βάκιδος προεῖπον,
Τοῖς Ἀττικοῖς καὶ Ἕλλησι τότε προθεσπισθῆναι·
Οὗτος ὁ τῆς Σιβύλλης δὲ χρησμὸς, ἢ Φαεννοῦς δὲ,
Πλέον δοκεῖ Σιβύλλης δὲ ἕνεκα Βυζαντίου,
Καὶ περὶ Διογένους δὲ ἐφοίβασε, καὶ Τέρκων·
Καὶ τὰ λοιπὰ ἐάσωμεν, λέξωμεν δὲ βραχέα·
Δὴ τότε Βιθυνῶν γαῖαν λύκοι οἰκήσουσι,

Ζηνὸς

ficile judicium de femina, cujus nihil praeter ſolum nomen ſuperſtes habemus.

LVIII.

PHANOTHEA, Icarii uxor, juxta quosdam Hexametri verſus auctor, inter Poëtrias propterea minime prætereunda. Videndus eam in rem *Clemens Alexandrinus* Strom lib. I. cap. 16. pag. 309. (57)

LXIX.

PHEMONOEN Delphicam feminam, cum Apollinis filiam vocat *Plinius* Hiſt. Nat. lib. X. cap. 3. id proprio ſenſu accipiendum haud putem, ſed eo, quo

Ζηνὸς ἔπι φρεσύνῃσι, κακὸν δ' ἐπιβήσεται ἄνδρας,
Ἄνδρας οἳ Βύζαντος ἕδος καταναιετάουσιν.

Meminit etiam illius idem *Tzetzes* Chil. X. hiſt. 302. v. 13. eamque Homero, Orpheo atque Sibyllæ adjungit. Alteri Gratiarum *Alcmanis* verſibus celebratarum, quas colebant Lacedaemonii, nomen fuiſſe *Phaennae*,, alteri *Cletæ*, ſive *Clitæ*, teſtatur Pauſanias in Lacon. lib. III. cap. 18. pag. 254. & in Boeotic. lib. IX. cap. 35. pag. 780.

(56) Ἐνέτυχον μόλις χρησμῷ τινὶ Σιβύλλης εἶναι λεγομένῳ τῆς Ἐρυθραίας ἢ Φαέλλους τῆς Ἠπειρώτιδος, (καὶ αὐτὴ γὰρ γενομένη κάτοχος, ἐκδεδωκέναι Χρησμοὺς λέγεται, ᾧ πεποιθότα Νικομήδην τὸν Προυσίου, καὶ πρὸς τὸ δοκοῦν λυσιτελεῖν ἑρμηνεύοντα, πόλεμον ἄρασθαι πρὸς τὸν πατέρα Προυσίαν, Ἀττάλῳ πειθόμενον) ἔχει δὲ τὸ λόγιον οὕτως· Ὦ βασιλεῦ Θρακῶν κ. τ. λ. Hos verſus adſcribit *Tzetzes* (not. 55.) *Phaënnoni*, atque adeo hanc atque *Phaellonem* unam eandemque eſſe liquet.

(57) Φασὶ τὸ ἡρῷον τὸ ἑξάμετρον Φανοθέαν, τὴν γυναῖκα Ἰκαρίου, οἱ δὲ Θέμιν μίαν τῶν Τιτανίδων εὑρεῖν. Conf. de primo inventore carminis hexametri Celeb. *Fabricii* Biblioth. Græc. lib. I. cap. 24. §. 4. pag. 150. ſq. Ex hujus Operis aurei lib. I. cap. 25. §. 1. pag. 152. deſcribenda hic eſt PHANTASIA Memphitis, de qua narrat *Photius* Cod. CXC. è libro V. *Ptolomæi Hephæſtionis* pag. 251, 8. Ὅτι Φαντασία τις Μεμφῖτις Νικάρχου θυγάτηρ συνέταξε πρὸ Ὁμήρου τὸν Ἰλιακὸν πόλεμον, καὶ τὴν περὶ Ὀδυσσείας διήγησιν· καὶ ἀποκεῖσθαι φασὶ τὰς βίβλους ἐν Μέμφιδι· Ὅμηρον δὲ παραγενόμενον καὶ τὰ ἀντίγραφα λαβόντα παρὰ Φανίτου τοῦ ἱερογραμματέως, συντάξαι ἐκείνοις ἀκολούθως. & *Euſtathius* procemio in Odyſſeam pag. 4, 21. ed. Baſ. Φασὶ Ναυκράτην τινὰ ἱστορῆσαι, ὡς ἄρα Φαντασία γυνὴ Μεμφῖτις, σοφίας ὑποφῆτις, Νικάρχου θυγάτηρ, συντάξασα τόντ' ἐν Ἰλιάδι πόλεμον, καὶ τὴν Ὀδυσσέως πλάνην, ἀπέθετο τὰς βίβλους εἰς τὸ κατὰ Μέμφιν τοῦ Ἡφαίστου ἄδυτον· ἔνθα τὸν ποιητὴν ἐλθόντα, λαβεῖν παρά τινος τῶν ἱερογραμματέων ἀντιγράψαντα, κἀκεῖθεν συντάξαι τὴν Ἰλιάδα καὶ τὴν Ὀδύσσειαν. Ceterum non intercedam, ſi quis cum *Lipſio* ſyntagm. de Biblioth. cap. I. & *Theodoro Ryckio* pag. 431. de primis Italiae Colonis, totam hanc narrationem de *Homero*, à *Phantaſia Memphitide* poëmata ſuâ mutuante, habuerit pro commento ſive *Ptolomæi Chenni* fabuloſi ſcriptoris, ſive alius Poëtæ cujuſdam vel Grammatici, qui *Homerum* Ægyptium eſſe ratus eſt, quam multorum ſententiam fuiſſe, patet ex *Allatio* cap. 4. de patria Homeri. Sane *Phantaſia* non magis videtur fuiſſe femina aliqua vel poëtria, quam *Eumelia*, *Hiſtoria*, *Poëſis*, *Fabula*, *Natura*, aliæque ejusmodi, quæ muliebri habitu Homero inter Deos relato laurum imponere, accinere & ſacra facere finguntur in veteri monumento elegantiſſimo, Imp. Claudii, ut videtur, *Homerum* unice admirantis, juſſu, vel certe in ejus

Huc date apes ceram, pennas huc ferte volucres.

qui ſpectat ad exſtructionem ædis Apollinis Delphicæ, atque ex *Pauſania* in Phocic. lib. X. cap. 5. pag. 810. venit illuſtrandus. *(62)* De carminis tamen heroici inventione ei tribuenda non omnes conſentiunt, ad vetuſtiores feminas Phanotheam Themimve refert *Clemens Alexandr.* Strom. lib. *I.* cap. 16. pag. 309. (vid. not. 57.) *Phemonoen* noſtram ſub Abante, Argivorum Rege, floruiſſe ait *Euſebius* in Chronicorum lib. poſt. l. c. ſub Acriſio alii apud *Clementem Alexandr.* Strom. lib. *I.* cap. 21. pag. 323. (63) qui XXVIII. poſt eam annis *Orpheum Muſæum*que & *Linum* dicit extitiſſe. Somniorum interpretatione eam inclaruiſſe in libro de inſomniis pag. 154. B. (64) *Syneſius* memorat. Virginem & Sibyllam *Servius* ad Æneid. *III.* v. 445. (65) facere videtur. Ex oraculis

ὧν (ἑξαμέτρων) κατάρξαι λέγεταί τις Φημονόη γυνὴ προφῆτις Ἀπόλλωνος ἱερουργοῦσα φασὶν αὐτὴ πρώτη τὸ ἔπος. *Georgius Syncellus* Chronograph pag. 161. Πυθοῖ Φημονόη Χρησμῳδὸς πρώτη δι' ἑξαμέτρων ἱστορεῖται προθεσπίσαι. *Nonnus* in collectione & expoſit. profanarum hiſtoriarum, quarum *Gregorius Naz.* meminit in Invect. I. adv. Julianum Apoſt. num. 61. p. 514. Tomi II. Opp. Gregorii Naz. *Mulier quædam Bylla nomine, vel ut alii tradunt, Philyra à juvene quodam contuſa in eum petulantius rapta eſt, ipſumque contumelioſis verbis inſectata eſt. Erat porro hæc contumelia carmen modulatum ac numeroſum; qui verborum concentus cum circumſtantibus arriſiſſet, carminis menſuram acceperunt, atque ita poeſin in artem redegerunt.* Verba *Gregorii Naz.* Tom. I. Opp pag. 100. ed. Pariſ. ſunt: *σὰ τὰ ποιήματα; τί δὲ οὐ τῆς γραὸς μᾶλλον ἐκείνης, ἣ τὸν ὦμον σεισθεῖσα παρά τινος συντόνως ἀντιπαριόντος, ὡς λόγος εἶτ' ἐνυβρίζουσα τῷ σφοδρῷ τῆς ὁρμῆς, ἔπος ἐφθέγξατο, καὶ τοῦτ' ἀρέσαν τῷ νεανίᾳ λίαν, καὶ φιλοπονώτερον μετρηθὲν, τὴν θαυμασίαν σοι ταύτην ἐδημιούργησε ποίησιν.* *Suidas* in Παλαίφατος Ἀθήνησιν ἐποποιὸς, υἱὸς Ἀκταίου καὶ Βοιοῦς· οἱ δὲ Ἰοκλέους φασὶ, καὶ Μετανείρας· οἱ δὲ Ἑρμοῦ· γέγονε τε κατὰ μὲν τινας μετὰ Φημονόην, κατὰ δὲ ἄλλους καὶ πρὸ αὐτῆς.

(62) Hic verſus exſtat apud *Plutarchum* in libro cur Pythia deſierit oracula verſibus reddere Tom. II. Opp. pag. 402 D. & apud *Philoſtratum* de vita Apollonii lib. VI. cap. 11. pag. 147. ed. Lipſ. qui tamen non addunt, illum à *Phemonoe* prolatum eſſe, quod aliis poſtea viſum eſt veriſimillimum.

(63) *Κἂν τις ἡμῖν λέγῃ, Φημονόην πρώτην χρησμῳδῆσαι Ἀκρισίῳ· ἀλλ' ἴσωγε, ὅτι μετὰ Φημονόην ἔτεσιν ὕστερον εἰκοσιεπτὰ οἱ περὶ Ὀρφέα καὶ Μουσαῖον, καὶ Λῖνον, τὸν Ἡρακλέους διδάσκαλον.* Hæc ex *Clemente Alex.* profert etiam *Euſebius* Præpar. Evang. lib. X. cap 12.

(64) *Εἴτ' οὖν Φημονόη τὶς, εἴτε τῷ Μελάμποδος, εἴτε ἑτέρῳ τις ἀξιώσει κατὰ θέλει τὶ περὶ τῆς τοιούτου ἀφορίζειν καὶ διατάττεσθαι.*

(65) Quia ejus reſponſa verſibus ſcribebantur. Virgo vero *Phemonoe* dicta eſt; nam Sibylla appellativum eſt nomen; adeo ut *Varro* quot Sibyllæ fuerint, ſcripſerit.

oraculis ejus nullum præter verſum allegatum tresque alios, ſervatos *Pauſaniae* in Phocic. lib. X. cap. 6. pag. 812. (66) ad manus noſtras pervenit. Eidem ab *Antiſthene* in ſucceſſionibus tributum πολυθρύλλητον iſtud Græcorum γνῶθι σεαυτὸν, uti *Laërtio* lib. *I.* ſegm. 40. (67) notatum. In indice librorum non editorum à *Scipione Tettio* confecto apud Labbeum in nova Biblioth. libr. MSS. pag. 172. *Phemonoës* nomen quod præferat, extat ὀρνεοσόφιον, ex quo libro deſumta videntur *Jo. Harduino* in elencho Scriptorum à *Plinio* allegatorum ea, quæ ex Phemonoe *Plinio* lib. X. cap. 3. & cap. 8. (68) allegantur. Ex Latinis ejus mentionem *Lucanus* Pharſal. lib. V. v. 183. (69) fecit, & *Statius* lib. II. Sylv. carm. 2. v. 36. ſqq. (70) & *Porphyrion* Grammaticus in *Horatii* Art. Poët. v. 403. (71) de *Servio* enim jam ſupra dictum.

LX.

PHILAENIS Leucadia fuit, incertæ ætatis Poëtria. Patriam ejus ex *Xenophonte*

(66) Ἡ Φημονόη πρόμαντις τηνικαῦτα οὖσα ἐν ἑξαμέτρῳ (φασὶν) ἔχρησεν·

Ἀγχοῦ δὴ βαρὺν ἰὸν ἐπ' ἀνέει Φοῖβος ἑφήσει
Σίντῃ Παρνησσοῖο· φόνου δὲ Κρήσιοι ἄνδρες
Χεῖρας ἁγιστεύουσι, τὸ δὲ κλέος οὔ ποτ' ὀλεῖται.

Photius Cod. CXC. ex *Ptolemæi Hephæstionis* lib. IV. Hiſtor. pag. 243, 35. Ὅτι τὸν ὑπὸ Φημονόης χρησμὸν μόνον Νεοπτόλεμον τὸν μαντιώτην φησὶν Ἀιθοῦ τινὸς τῶν ἀδελφῶν ἀκοῦσαι φασί· περὶ τούτου δὲ τοῦ Ἀιθοῦ καὶ Ἡρόδοτός φησιν ἐν πρωτῃ ἱστοριων.

(67) *Stobæus* Serm. XXI. pag. 184, 56. Εἴτε Φημονόη ἐπὶ πάντα λυσιτελοῦν τὰ ἀνθρώπινα τοῦτο ἐθέσπισεν, δι' ἧς πρώτης ὁ Πύθιος λέγεται τὰς εἰς ἀνθρώπους διαδοῦναι χάριτας. εἴτε Φανοθέα ἡ Δελφοῦ, εἴτε καὶ Βιαντος, ἢ Θαλοῦ, ἢ Χίλωνος ἦν ἀνάθημα, ἑρμηθὲν ἀπό τινος θείας ἐπιπνοίας.

(68) Tertii generis aquilarum *morphnos*, quam *Homerus* & *percnon* vocat, aliqui & *plancum*, & *anatariam*, ſecunda magnitudine & vi; huicque vita circa lacus. *Phemonoë* Apollinis dicta filia, dentes ei eſſe prodidit, mutæ alias, carentique lingua; eandem aquilarum nigerrimam prominentiore cauda: & cap. 8. Accipitrum genera ſedecim invenimus. Ex iis ægithum claudum altero pede proſperrimi augurii nuptialibus negotiis & pecuariæ rei. Triorchem à numero teſtium, cui principatum in auguriis *Phemonoë* dedit.

(69) - - - - - - - - - - - - - *ſic plena laborat*
Phemonoë *Phoebo*.

(70) *Et ſuperet Pimplea ſitim, largeque volantis*
Ungula ſedet equi, reſeretque arcana pudicos
Phemonoë *fontes, vel quos meus auſpice Phoebo*
Altius immerſa turbavit Pollius urna.

(71)

phonte lib. II. Ἀπομνημονευμάτων *Gyraldus* de Poëtriarum hist. dial. III. pag. 171. G. & *Vossius* de Poëtis Græcis incertæ ætatis in *Philænis* observarunt. [72] Invisum ejus plerisque est nomen, quod poëticam facultatem sermonemque Deorum argumenti impuritate inquinasset. Scilicet & ipsa censetur in iis, qui ἐρωτικὰς κατακλίσεις versu descripsere, Astyanassæ exemplo, unde & σχημάτων ejus apud *Clementem Alexandr.* Protreptico pag. 40. Opp. [73] mentio est. Hinc cum *Archestrato*, qui γαστρονομίαν scripsit, infamis voluptatis homine, jungitur passim à *Chrysippo* apud *Athenæum* lib. VIII. pag. 335. B. D. E. cum *Botrye* αἰσχρολόγῳ à *Polybio* in Collectaneis, s. Excerptis Peirescianis à *Valesio* editis pag. 53. cum *Astyanassa* & *Elephantide* à *Suida* in Ἀστυάνασσα [vid. supra not. 10.] Ea item & *Botrys* ad *Demochari̇s* obscœnitatem exaggerandam allegatur à *Timæo* apud *Suidam* in Δημοχάρης [74] Democharem utriusque obscœne dicta factis longe superare dicente. Σύγγραμμα ipsius in turpioribus cen-

(71) Per versus hexametros reddidit responsa *Phemonoë* Pyrrho Epirotae petenti:

Aio te Æacida Romanos vincere posse.

Atilius Fortunatianus in Arte pag. 2690. ed. *Putsch.* Heroicum Hexametrum Ennius longum vocat, Graeci Deliacum, (nisi legendum sit *Delphicum*) quia hoc genere *Phemonoë*, Apollinis vates, vaticinata est.

(72) *Nic. Heinsius* etiam credidit in notis ad *Ovidii* Trist. lib. II. v. 418. Samiae Nico, Lesbiae Callistratae & Leucadiae Philaenidis mentionem à *Xenophonte* fieri, ejusque eam in rem verba ab *Athenaeo* lib. V. pag. 220. F. citari. Sed Ill. *Spanhemius* Tom. II. diss. XIII. de praestantia & usu Numism. p. 523. observat, ea nec apud *Xenophontem* legi, nec de iis id tradere ibi *Athenaeum*; sed ea indicato apud *Xenophontem* loco, à *Socrate* meretrici *Theodotae* dari praecepta, qualia tamen amorum irritamenta (juxta *Athenaeum* nempe, non *Xenophontem*) adductis tribus illis feminis aut etiam Atheniensi Pythonico, licet impense ea excoluerint, haud fuerint cognita.

(73) Ἐπ' ἴσης ἐξηγούμενοι τὰ Φιλαινίδος σχήματα, ὡς τὰ Ἡρακλέους ἀθλήματα.

(74) Ἀδελφιδοῦς Δημοσθένους, περὶ οὗ Τίμαιός φησιν, ἡταιρηκέναι μὲν τοῖς ἄνω μέρεσι τοῦ σώματος, οὐκ εἶναι δὲ ἄξιον τὸ ἱερὸν πῦρ φυσᾷν· ὑπερβεβηκέναι δὲ τοῖς ἐπιτηδεύμασι τὰ Βότρυος ὑπομνήματα καὶ Φιλαινίδος, καὶ τῶν ἄλλων ἀναισχυντογράφων. Πολύβιος δὲ λέγει πρὸς Τίμαιον, ταύτην δὲ τὴν λοιδορίαν καὶ τὰς ἐμφάσεις οὐχ οἷον ἄν τις διέθετο πεπαιδευμένος ἀνὴρ, ἀλλ' οὐδὲ τῶν ἀπὸ τέγους ἀγειόντων σῶμα ἐργασαμένων οὐδείς· ἵνα πίστιν φανῇ κατὰ τὴν αἰσχρολογίαν καὶ τὴν ἄλλην ἀναισχυντίαν, καὶ προσκαλέσασθαι τ' ἀνδρὸς, κωμικόν τινα μάρτυρα προσεπισπασάμενος ἀνώνυμον. Ἠξιώθη δὲ ὁ Δημοχάρης καὶ στρατηγίας παρ' Ἀθηναίοις, καὶ τῶν ἄλλων τιμῶν, ὧν οὐδὲν αὐτῷ συνέβη δεῖσθαι τοιαύταις ἀτυχίαις παλαίσαντι. Quae ex *Polybio* descripsit *Suidas*.

censetur à *Luciano* in Pseudologista Tom. II. Opp. pag. 445. (75) in quo præposteros tamen hoc est, mutuos masculorum amores eam proscribere, ait idem in Amoribus, Tom. I. Opp. pag. 894. (76) Sed repertus fuit, qui eam infamiam nomini *Philænidis* nostræ abstergere conaretur *Æschrion*. Is enim Iambis quibusdam ἐπιταφίοις ipsam quidem fœdissimi scripti autorem esse negavit, *Polycratem* vero, Iambographum & Sophistam, illud per calumniam honestissimæ feminæ affinxisse docuit. Exstant Iambi, quibus ejus famam tuetur, tam apud *Athenaeum* l. c. (77) quam in *Anthologia* lib. III. cap. 10. epigr. 4. Sicque adeo, si fides *Æschrioni*, idem *Philænidi* evenit, quod nostra ætate emendatissimis moribus & eruditione haud proletaria feminæ *Aloysiae Sigaeae*, quam vel in J. V. vel in J. W. vel in C. Polycratem suum invenisse, purissima latinitate inquinatissima sententiarum sorde deformata, merito bonis omnibus dolendum.

PHYGO, vid. infra not.

LXI.

PHYTO in Poëtriis censenda etiam, & ea enim in Sibyllis fuit, *Samia* vulgo dicta Sibylla, & *Samonothe* à patria, ut verosimile est, quæ nomina apud *Suidam*

(75) Ἦ τε ἐκ τῆς Φιλαινίδος δέλτων, ἃς διὰ χειρὸς ἔχεις, σὺ μέντοι καὶ τὰ σοῦ σόματος ἄξια.

(76) Πᾶσα δ᾽ ἡμῶν ἡ γυναικωνῖτις ἔσω Φιλαινὶς, ἀνδρογύνους ἔρωτας ἀσχημονοῦσα.

(77) Χρύσιππον, ἄνδρες φίλοι, τὸν τῆς στοᾶς ἡγεμόνα κατὰ πολλὰ θαυμάζων ἔτι μᾶλλον ἐπαινῶ τὸν πολυθρύλλητον ἐπὶ τῇ ὀψολογίᾳ Ἀρχέστρατον ἀεί ποτε μετὰ Φιλαινίδος κατατάττοντα, εἰς ἣν ἀναφέρεται τὸ περὶ Ἀφροδισίων ἀκόλαστον σύγγραμμα, ὅπερ φησὶ ποιῆσαι Αἰσχρίων ὁ Σάμιος ἰαμβοποιὸς Πολυκράτη τὸν σοφιστὴν ἐπὶ διαβολῇ τῆς ἀνθρώπου σωφρονεστάτης γενομένης· ἔχει δὲ οὕτως τὰ Ἰαμβεῖα·

Ἐγὼ Φιλαινὶς ἡ ᾿πίβωτος ἀνθρώποις
Ἐνταῦθα γήρᾳ τῷ μακρῷ κεκοίμημαι,
Μή μ᾽ ὦ μάταιε ναῦτα τὴν ἄκραν κάμπτων,
Χλεύην τε ποιεῦ καὶ γέλωτα καὶ λάσθην (λέσχην *Anthol.*)
Ου γὰρ μὰ τὸν Ζεῦν (Ζῆν᾽ *Anthol.*) ου μὰ τοὺς κάτω κούρους,
Οὐκ ἦν ἐς ἄνδρας μάχλος, οὐδὲ δημώδης·
Πολυκράτης δὲ τὴν γονὴν Ἀθηναῖος
Λόγων τι παιπάλημα καὶ κακὴ γλῶσσα
Ἔγραψεν, ὅσσ᾽ (ἅσ᾽ *Anthol.*) ἔγραψ᾽ ἐγὼ γὰρ (ἔγραψεν αὐτὴ δ᾽ *Anth.*) οὐκ οἶδα.

Aliud *Philænidos* Epicedium auctore *Dioscoride* ex *Anthologia* inedita vulgavit Ill. *Spanhemius* diss. XIII. de præ-

dam in Σίβυλλαι occurrunt. *Phytus* nomen *Clemens* etiam habet *Alexandrinus* Stromat. I. cap. 21. pag. 333. idque ex *Eratosthene* refert *Suidas* in Σίβυλλαι. Ea forte cum *Artemi* Sibylla eadem, de qua dictum supra ex instituto.

LXII.

PRAXIGORIS Poëtria *Tatiano* in Orat. ad Graecos §. 52. pag. 114. memoratur, ejusque statuam *Gomphus* dicitur elaborasse. Alibi ejus mentionem fieri vix videas. Eam quoque meretriculam facit, ubi de *Gompho* agit, *Franc. Junius*, at non in meretricum sed Poëtriarum censu à *Tatiano* refertur.

LXIII.

PRAXILLA Sicyonia fuit, quam vitiose *Praxellen* appellavit *Apostolii* interpres. [num. VII.] *Basilicam* appellatam recentioribus Græcis affirmatum *Tanaq. Fabro* de Poëtis Gr. pag. 94. sed qua auctoritate nescio. Olympiade **LXXXII.** floruisse, *Eusebio* in Chronic. lib. post. pag. 132. dicitur. Cui rei non obstat, quod Sappho *Praxilleis* metris usa dicitur *Ptolomaeo Hephaestioni* [num. XII.] Ut bene enim observatum Clar. *Fabricio* Biblioth. Gr. lib. II. cap. 15. §. 53. pag. 588. Praxillea metra dici potuerunt, quibus post *Sapphonem* frequentius *Praxilla* uteretur. Μελοποιὸν vocat *Zenobius*, [vid. num. VII.] pro quo male est in

præstantia & usu numism. T. II. pag. 523. quod emendavit *Guilb. Fleetwood* in Inscriptionum antiq. Sylloge pag. 338.

Τῆς Σαμίης τὸ μνῆμα Φιλαινίδος, ἀλλὰ προσειπεῖν
Τλῆθί με καὶ στήλης πλησίον ἄνερ ἴθι
Οὐκ εἰμ' ἡ τὰ γυναιξὶν ἀναγράψασα προσάντη
Ἔργα, καὶ αἰσχύνην οὐ νομίσασα θεόν·
Ἀλλὰ φιλαιδήμων ναὶ ἐμὸν τάφον· εἰ δέ τις ἡμᾶς
Αἰσχύνων λαμυρὰν ἔπλασεν ἱστορίην·
Τοῦ μὲν ἀναπτύσῃ (ἀναπτύξῃ Spanh.) χρόνος οὔνομα, τἀμὰ δὲ λυγρὰ
Ὀστέα τερφθείη κλῃδὸν ἀπωσαμένου.

In primo versu notandum esse monet Ill. *Spanhemius*, quod *Samia*, seu Samo insula orta, dicatur eadem *Philænis*; quum ea, quæ tot obscœnis figuris à se descriptis inclaruit, *Leucadia* ab *Athenæo* lib. V. pag. 220. F. ab *Æschrione* Samio inusta illa concivi suæ *Philænidi* calumnia depellitur. Meminit Philænidis inter meretrices *Cleomedes* lib. II. κυκλικῆς θεωρίας μετεώρων pag. 477. ed Basil. *Tatianus* in Orat. ad Græcos §. 56. pag. 122. ἐχρῆν πᾶν τὸ τοιοῦτον εἶδος παραιτησαμένης τὸ κατὰ ἀλήθειαν σπουδαῖον ζητεῖν· καὶ μηδὲ Φιλαινίδος μηδὲ Ἐλεφαντίδος τῶν ἀρρήτων ἐπινοιῶν ἀντιποιουμένης τὴν ἡμετέραν πολιτείαν βδελύττεσθαι.

in interpretatione Proverbii Vaticana apud *Andr. Schottum* γελοποιός. Ἐπὶ τῇ τῶν σκολιῶν ποιήσει maxime celebratam dicit *Athenæus* [num. VIII.] atque in eo genere cum *Alcæo* eam jungit & *Anacreonte*. Παροίνια eidem tribuit *Scholiastes Aristophanis* [num. XI.] eaque à Scoliis distinguere videtur. Ex μέλεσιν ejus refertur *Zenobio* [num. VII.] Adonidem apud inferos interrogatum, quænam charissima reliquerit? respondisse ἥλιον καὶ σελήνην καὶ σικύους καὶ μῆλα, h. e. *solem & lunam & cucumeres atque poma*, indeque natum proverbium *Zenobius* ait ἠλιθιώτερος τῆς Πραξίλλης Ἀδώνιδος, quod apud *Suidam* etiam habemus. Male autem illud explicatum *Apostolio* [num. VII.]. Stolidior Adonide *Praxillæ* filio. Nempe Adonis à *Praxilla* μέλει decantatus intelligitur, stoliditatis exemplum & stulti sermonis, qui scilicet res maximas minimasque conjungat, cucumeres & poma cum sole & luna. Ex Dithyrambis ejus & ᾠδαῖς fuit, quæ inscripta est Achilles, ex quo carmine fragmentum Hephæstioni servatum apud *Ursinum* [vid. num. II.] invenitur. Ex Scholiis *Praxillæ* fragmentum de Admeto ab *Eustathio* ad Ιλ. β'. pag. 247, 20. servatum exhibet *Fulvius Ursinus* pag. 53. nisi tamen illud *Alcaei* potius sit vel *Sapphus*; iis enim a quibusdam tribui ait *Pausanias* in Lexico apud eundem *Eustathium*. Ex Scholiorum aliquo etiam esse videtur, quod *Pausanias* in Laconicis [num. V.] & vetus ad *Theocritum* Grammaticus [num. VI.] habent de Carneo, Europæ filio, ab Apolline & Latona educato. Neque à Scholiorum indole aliena sunt, quæ de Chrysippo à Jove rapto ex *Praxilla* refert *Athenaeus*. [num IV.] Carmen ejus ad Calain puerum de amoris mutatione, quod *Gyraldus* dial. III. de Poëtarum historia Tom. II. Opp. p. 168. E. exstare dicit, eumque, ut credere par est, secuti *Tiraquellus* in Leg. Connub. XI. Gloss. 1. Part. XI. Tom. II. Opp. pag. 191. a. *Laur. Crassus* de Poëtis Græcis italice editis pag. 432.. *Gerh. Jo. Vossius* de Poëtis Græcis cap. 5. in fine, & *Ludov. Morerius* in Lexico historico v. *Praxilla*

(78) *Jo. Paschius* in Gynæceo docto pag 21. *Supersunt versus Praxillæ ad Calaim missi apud Eusebium in Chronicis.* Addatur *Athenæus* lib. XIII. in quem errorem forte incidit Vir doctus, quia *Mererii* Lexicon historicum negligenter inspexit.

(79) Commemoranda hoc loco est SALPE Lesbia, de qua *Athenæus* lib. VII. pag. 321. sq. Ἔστι ποικίλο-

xilla, (78) non minus mihi ignotum est, quam *Fulvio Ursino* fuit & Clar. *Fabricio* l. c. Ceterum mentio *Praxillae* est in *Antipatri* Epigrammate *Anthol.* lib. I. cap. 67. num. 8. inter illustres Poëtrias. Statuam vero ejus, teste *Tatiano*, [num. IX.] *Lysippus* fecit, μηδὲν εἰπούσης διὰ τῶν ποιημάτων χρήσιμον, nihil licet carmine præstiterit, quod usui esse possit, judice eodem; quod Patris Christiani judicium ad materiam carminum ejus spectat, quibus fabulas scilicet, quales inter gentiles ferebantur, decantavit.

LXIV.

SABBA vel SAMBETHE Sibylla, Graecis quidem commemorata passim, in hunc tamen censum Graecarum Poëtriarum venire non debet, cum Hebraeam alii, alii Babyloniam, alii Ægyptiam esse agnoscant. De *Samonothe* quoque jam actum est supra, ubi de *Phytone* & *Artemi*. (79)

LXV.

Ad SAPPHONEM igitur tandem pervenimus, quae principem facile inter Poëtrias Graecas locum tenet. Admirabilis femina, ut vocatur *Straboni* Geogr. lib. *XIII.* pag. 617. & qui eum ob oculos habuisse videtur, *Eustathio* in Commentario ad *Dionysii* Perieg. v. 536. cui quae comparari vel parte aliqua in Poëtica facultate possit femina, omni hominum memoria nulla reperiatur. De ea dicendi supersedere forsan poteramus labore, postquam ex instituto de ipsa egerunt *Anna Daceria* & *Longapetraeus* in vita *Sapphus* gallice fragmentis ejus praefixa, & *Pet. Baelius* in Lexico Critico Tom. III. pag. 2661, sq. ut Clarissimum *Fabricium* in Bibliotheca Graeca lib. II. cap. 15. num. 55. taceam. Potiora igitur tamen & ea, in quibus aliquis nostris observationibus locus esse possit, perstringemus. Lesbi itaque insulae orta esse urbe Eresa, diserte ex veteribus auctoribus traditur *Suidae* in Σαπφὼ, idque confirmat inscriptio hermae *Sapphûs*, quem inter duas nummi à *Fulvio Ursino* Poëmatum IX. femin. illustr.

κίλος ὁ ἰχθὺς, ὅθεν καὶ τὸν Λοκρὸν ἢ Κολοφώνιον Μνασέαν συνταξάμενον τὰ ἐπιγραφόμενα Παίγνια, διὰ τὸ ποικίλον τῆς συναγωγῆς, Σάλπην οἱ συνήθεις προσηγόρευον. Νυμφόδωρος δὲ ὁ Συρακούσιος ἐν τῷ τῆς Ἀσίας περίπλῳ Λεσβίαν φησὶ γενέσθαι Σάλπην τὴν τὰ παίγνια συνθεῖσαν. Ἄλκιμος δ᾽ ἐν τοῖς Σικελικοῖς ἐν Μεσσήνῃ φησὶ τῇ κατὰ τὴν νῆσον Βότρυν γενέσθαι εὑρετὴν τῆς παραπλησίων παιγνίων τοῖς προσαγορευομένοις σάλπης. De hoc ludicri poëmatis genere vid. *Jo. Brodaeum* in notis ad *Anthol.* lib. VI. cap. 12. epigr. 2. pag. 562. ed. *Wech.*

illustr. pag. 2. editi areas exhibuit *Bellorius* ex schedis *Pyrrhi Ligorii*; unde celebriorem illam *Sapphonem* Poëtriam Eresiam faciunt etiam recentiores quidam & in iis *Gronovius* Tom. II. Thesauri Antiq. Graec. fol. 35. Error autem est *Ger. Jo. Vossii* de Poët. Gr. cap. 3. qui ex Eresia Eretriam fecit, quem secuti *Hofmannus* in Lexico v. *Sappho*, & *Lloydius* in Lexico Car. Stephani. Mitylenaeam tamen facit *Herodotus* lib. II. in *Euterpe* cap. 135. pag. 140. ed. Gron. qui diserte fratrem ejus *Charaxum* Mitylenæum dicit, alterum fratrem ejus *Larichum* etiam in Prytaneo apud Mitylenaeos οἰνοχοοῦντα nobis sistit *Athenaeus* lib. X. pag. 424. Firmant rem eandem *Moschus* in Bionis epitaphio Idyll. III. v. 92. *Tullius Laurea* in epigrammate *Anthol.* lib. III. cap. 25. num. 64. in quo Μιτυληναία ἀοιδοπόλος vocatur, *Democharis* item, qui epigrammate in imaginem *Sapphus Anthol.* lib. IV. cap. 27. num. 19. Μιτυληναίαν Πιερίδα eam appellat. Hos omnes certum est loqui de Sapphone illa celebriore, Poësi omnes sui sexus antecellente. Imo & *Aristotelem* Rhetoric. lib. II. cap. 23. iis addas licet, qui Chios *Homerum* in nummis suis signare dicit, (quem scilicet, licet civis eorum ex mente Aristotelis non sit, hac ratione sibi vindicent,) Mitylenaeos *Sapphonem*; *Strabonis* item Geogr. lib. XIII. pag. 617. qui diserte inter illustriores Mitylenaeas *Sapphonem* refert, & *Pollucis* Onomast. lib. IX. cap 6. sect. 84. qui ipsa illa *Aristotelis* verba exscripsisse videtur; eoque spectat nummus Mitylenaeorum apud *Ursinum* l. c. cujus area altera caput feminae exhibet, quam *Sapphonem* non immerito dicunt Antiquarii. Ego certe posteriorum auctoritatem quin praeferam, animum non inducere non possum, sitque adeo Mitylenaea *Sappho* nostra, Poësi adeo celebrata. Sed extitisse tamen aliam Eresa revera ortam, auctores non contemnendi tradunt, ex cujus cum nostra confusione ortum videri queat, ut pro *Eresia* ea a nonnullis venditaretur. Meminit Eresiae *Athenaeus* lib. XIII. pag. 596. E. eamque diserte à Mitylenaea Poëtria distinguit, neque aliud quidquam ejus, quam Phaonis amores commemorat. At Phaonis amores Mitylenaeae, hoc est, famosæ illi *Sapphoni* tribuunt veteres *Ovidius* in epistolis Heroidum num. XV. & *Palaephatus* incredib. cap. 49. Tribuit & *Suidas* Mityleneae, sed ei celebrior illa *Sappho* Eresia

Eresia est. *Ælianus* quoque Var. Hist. lib. XII. cap. 19. Mitylenaeam & Eresiam distinguit, illiusque poëticam facultatem, hujus meretricias solum artes celebrat. Contraria tamen ratione *Suidas* in Σαπφὼ Eresiae tribuit, quae vulgo Mitylenaeae celebriores auctores, *Scamandronymum* patrem, *Charaxum* fratrem, praecipuam carminum laudem & reliqua; Mitylenaeae contra meretricias impuritates & Phaonis amores, sed carminum tamen etiam praeterea laudem jam ei diserte negaverat *Ælianus*; quae omnia in eandem mulierem & convenire possunt, & secundum bonos auctores conveniunt. Hinc semper mihi visum est, viros quosdam bonos, *Socratis* maxime & *Platonis* admiratores, eum viderent καλὴν passim & σοφὴν apud illos Philosophos Poëtriam nostram audire, varioque ornari laudum genere, indignum esse reputantes, feminam prostitutae pudicitiae & monstrosae libidinis à tantis Viris tantas consequi laudes, ex controversia de patria ejus occasionem captasse duas fingendi, impudicam alteram & meretricem, alteram castam & Poëtriam. Quam conjecturam meam non obscure firmat locus *Æliani* l. c. qui diserte ait, eam quam *Plato* σοφὴν vocet & ποιήτριαν Σαπφὼ ab altera illa diversam esse. Sed illa *Sapphoni* infamiae nota forte alia ratione abstergi possit, qua de re paulo post videbimus. Interea ut de patria ejus absolvamus, si vera sit conjectura de una eademque *Sapphone* Eresia Mitylenaeave, putem ego dissensum auctorum de ea causam habere hanc ipsam, ob quam de illustrium quoque virorum quorundam patria dissentiunt, quod nata scilicet harum civitatum sit altera, altera magnam vitae partem exegerit, forte civitatis quoque jure in ea honoris causa donata. Patrem ejus *Scamandronymum* juxta cum fratre *Charaxo Herodotus* l. c. memorat, & *Ælianus* l. c. Alios tamen *Simonis*, alios *Eunomini* vel *Eumeni*, alios *Erygii*, *Ecryti* alios, alios *Sami*, alios *Camonis*, alios *Etarchi* filiam eam statuere, *Suidas* ait. Cujus tanti dissensus vix causa excogitari potest, eam tamen Vir Clarissimus *Jac. Perizonius* in notis ad *Ælianum* l. c. putat, quod multae extiterint *Sapphus* nomine mulieres, quarum patres invicem confundentes antiqui eam sententiarum pepererint diversitatem. *Charaxi* fratris ejus meminit *Herodotus* l. c. qui eum magno aere *Rhodopen* redemisse ait, formae emendatissimae feminam, sed quam

Dori-

Doricam potius fuiſſe dicit *Athenaeus* lib. XIII. pag. 556. eique infenſiſſimam ait *Sapphonem* noſtram, carminibus quoque indignationem teſtatam, quod maximarum ei fratri impenſarum cauſa eſſet. Eandem rem tangunt *Strabo* lib. XVII. pag. 808. & *Suidas* in Ῥοδώπης ἀνάθημα, qui ipſius *Charaxi* paſſim meminit in Σαπφὼ, Αἴσωπος, Ἰάδμων. Alium *Sapphus* fratrem *Larichum Athenaeus* lib. X. pag. 424, ſq. memorat, in Prytaneo apud Mitylenæos vinum optimatibus miniſtrantem, *Larychum Suidas* in Σαπφὼ nominat, qui & tertium *Eurygium* addit. Idem matrem ejus *Cleïda* nominat, & maritum *Cercolam* Andrium, male enim Cercala apud Clar. *Baelium* in Lexico Critico v. *Sappho* dicitur, & filiam *Cleida*. De ætate *Sapphus* nihil addo, de ea enim affatim Viri docti, & ipſa *Sappho Alcaeum* ſibi coævum agnoſcens, à reliquis tamen obſervatis addi poſſunt Clar. *Perizonio* ad *Æliani* Var. Hiſt. XII. 19. dicta. Poëmata *Sapphus* maximam partem amatoria, & converſatio cum puellis elegantioribus turpis ipſi ignominiæ notam jure injuriave inuſſerunt, de qua plura dicere verecundia vetat. Puellas, quas in ἑταίραις vel in μαθητρίαις ejus cenſent veteres, diligenter ex *Ovidio*, *Maximo Tyrio* & *Suida* recenſet Clar. *Fabricius*; iis addi tamen ev *Ovidio* Epiſt. Sapphonis ad Phaonem num. XV. Heroidum potuiſſet *Anactone*, ſed forte eandem illam cum *Anactoria* apud *Maximum Tyrium* Vir doctiſſimus credidit. Turpitudinem illam abſtergere illuſtri feminæ conata eſt ſexus feminei noſtra ætate ornamentum *Anna Daceria*, Tanaq. Fabri filia, in vita Sapphus fragmentis ejus præfixa, eaque ex parte inter veteres præeuntem habuit *Maximum Tyrium* diſſ. VIII. pag. 90. qui philoſophicum eum fuiſſe *Sapphonis* in puellas amorem contendit, & plane Socraticum. Equidem ſi ſuffragiorum multitudine *Sapphonis* cauſa agenda ſit, ſuccumbet haud dubie, valebitque *Longipetri* in vita Sapphonis fragmentis ejus præmiſſa *Daceriae* oppoſita oratio;

(80) Conf. omnino vitam *Sapphus* fragmentis ejus præfixam Hamb. 1733. 4. Vir præſtantiſſimus *D'Orville* pro ſingulari ſua humanitate me certiorem fecit de numo æneo, in cujus *adverſa* parte: ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ. *Miles galeatus cum haſta*; in averſa: ΛΕΣΒΙΩΝ ΣΑΠΦΩ. *Sappho ſedens*. Epigramma *Noſſidis* Poetriæ in *Sapphonem* extat ſupra in ejus fragmentis num. III. pag. 84.

(81) De SIDONE Ponti filia teſtatur *Sanchoniathon* ſive *Philobyblius* apud *Euſebium* lib. I. Præparat. Evang.

tio; ſed multitudo teſtium veritatis ſemper argumentum haud eſt. Ipſa carmina animum impurum quod loqui ait juxta cum *Baelio* l. c. rigide rem examinanti dubium videri poſſit. Exprimant illa vividiſſimum in quasdam puellas affectum, at nihil in eis obſcœnitatis; nihil quod phantaſia poëtica elata femina imitandi illius affectus ſtudio, de formis præſtantioribus ſine crimine dicere non poſſit. Sed ſatis ea de re poſt magna ingenia. Scriptorum & fragmentorum ejus collectionem diligenter ſatis *Urſinus*, *Fabricius*, *Longapetraeus* dedere, quibus & inventa ejus muſica atque poëtica commemorantur, ut quæ addi mereantur, vix ſuccurrant, ab iis autem dicta repeti iſtius loci non patiuntur anguſtiæ. Alibi tamen rem omnem exponemus prolixius. (80)

LXVI.

SARBIS eadem eſſe fertur cum Alexandra, quæ & Caſſandra & Taraxandra, de qua dictum ſupra ſuo loco quantum ſatis putavimus. (81)

LXVII.

STESICHORI filiæ *Phalaridi* commemorantur in epiſtola ad *Paurolam*, [num. LXVII.] (82) in qua eas ſe audiviſſe ait Himeræ, ad lyram carmina canentes, tum à patre concinnata, tum propria induſtria elaborata. Atque ea quidem parentis carminibus æquiparanda non eſſe addit, aliorum tamen quorumvis anteferenda poëmatibus eſſe. Quam ob cauſam & parentem beatum eſſe judicat, cujus inſtitutione profecerant, & ipſas non minus, quæ majorem, quam ſexus ferre videretur, & profundiorem doctrinam eſſent conſecutæ. Equidem de fide illarum *Phalaridis* epiſtolarum magnas hac ætate controverſias motas eſſe, non ignoramus, quas noſtras nunc non facimus. Eas ſaltem, utcunque alias fides Auctoris laboret, non adeo fallaces eſſe in rebus hiſtoricis, inter viros eruditos in confeſſo eſt.

LXVIII.

Evang. cap. 10. pag. 38, 3. Ἀπὸ τοῦ Πόντου γίνεται Σιδών· (nonnullæ edd. habent Φυγών) ἣ καθ' ὑπερβολὴν εὐφωνίας πρώτη ὕμνον ᾠδῆς εὗρε.

(82) Ἀφικόμενος εἰς Ἱμέραν, ἀναγκαίας ἕνεκα πραγματείας, ἤκουσα τῶν Στησιχόρου θυγατέρων ποιήματα λυριζουσῶν· ἃ μὲν αὐτοῦ Στησιχόρου γεγραφότος, ἃ δὲ τῶν παρθένων ἴδια· ἦν δὲ τὰ μὲν Στησιχόρου τὰ τῶν θυγατέρων ἥττονα· τῶν δὲ ἄλλων ἅτινα κατὰ σύγκρισιν ἐξετασθείη, κατὰ πολὺ βελτίονα, ὥστε με τρισόλβιον ἡγήσασθαι τὸν διδάξαντα, τρισολβίας δὲ καὶ τὰς παρὰ φύσιν ἐπὶ τοσοῦτον βάθος παιδείας ἀχθείσας.

LXVIII.

TARAXANDRA eadem cum Alexandra eſt, quæ & *Caſſandra* alias appellatur, de qua ſuo loco dicta, non eſt, cur hic repetamus, vel amplius quid eis jam denuo addamus.

LXIX.

TELESILLA non ingenio tantum valuit, ſed conſiliis quoque & manu. Argos ei patria fuit, familia illuſtris, corpus infirmum. Cui medicinam quærens, oraculo adito, reſponſum tulit, Muſas ipſi medicam operam præſtituras. Quo accepto, ut ei obſequeretur, carmini & muſicæ operam navare cœpit, quo facto & valetudine rectius uti cœpit, & carmine inter feminas in admiratione eſſe, ut *Plutarcho* [num. VIII.] relatum. Ætas ejus, ut ex mox dicendis patebit, in *Cleomenis*, Athenienſium Regis, tempora incidit, atque adeo circa Olymp. CXXXIX.. Tanta autem vis carminis ejus apud Argivas feminas fuit, quemadmodum *Maximo Tyrio* [num. X.] proditum, ut virorum fortiſſimis, Lacedæmoniis, arma opponere auderent puellæ imbelles; ut nihil adeo gloria cedat vel *Tyrtaeo*, qui Spartiatarum, *Alcaeo*ve, qui Lesbiorum virtutem carmine excitavit, quin potius utrumque tam longo ſuperet intervallo, quam longo à feminei ſexus imbecillitate diſtat virile robur Nempe jam in eo erat *Cleomenes*, Spartanorum Rex, ut magna Argivorum edita ſtrage, ipſi urbi opera admoveret, facile ſe potiturum ſperans tutela virorum, maximam partem occiſorum, nudatam urbem. Sed ecce à *Teleſilla* concitatæ, ipſa duce, arma arripuere feminæ, atque *Cleomenem* multos ſuorum deſiderantem fortiter repulere. alterum Regem *Demaratum*, qui, ut *Socrati* proditum, in urbem ſe jam penetraverat, & Pamphyliacum occupaverat, vi ejecerunt. Plura eam in rem legere eſt apud *Plutarchum* [num. VIII.] & *Pauſaniam* [num. VII.] atque ejus hic exſcriptorem *Suidam* [num. XI.] quibus & *Clemens Alexandr.* [num. XIII.] addendus. Mirum ea omnia prætermiſſa *Herodoto* eſſe in expeditionis illius Lacedæmoniorum in Argos hiſtoria, cum tamen oraculum recitet, quod ad rem ab Argivis feminis clare geſtam pertinere & videtur & eo à *Pauſania* refertur. Argumento rei veritatis aperto eſt feſtum Argivorum in novilunio

Junio menfis quarti, qui Hermæus Argivis dictus, quo res patrata fuit. Ea enim die Hybriſtica ſacra agunt virilibus tunicis & lænis indutæ mulieres, viris contra vittis ac velis incedentibus, ut relatum *Plutarcho*. [num. VIII.] Hoc item quod nova nupta cum barba in amplexus viri venire ex lege debuerit, & quod Argis γυναικῶν Ἄρης habeatur juxta *Lucianum* [num. IX.] Sed & ſtatua *Teleſillæ* eo ſpectat in fronte templi Veneris apud Argivos columnæ inſiſtens, atque ad pedes carminum projecta volumina repræſentans, ipſa *Teleſilla* in galeam oculos defigente, quam capiti quaſi impoſitura tenebat, ut apud *Pauſaniam* (num VII.) eſt & *Suidam*. (num. XI.) Illa ſtatua neſcio an ſit *Nicandri* (leg. *Nicerati*) ſtatuarii, quem *Teleſillam* finxiſſe *Tatianus* (num. XII.) teſtatur. Quantum ad carmina ejus, ἄσματα ea vocat *Pauſanias* l. c. ᾠδὰς *Plutarchus* l. c. μέλη *Maximus Tyrius* (num. X.) In iis minutiores eam edidiſſe numeros quam *Alcmanem*, teſtatur Auctor *fragmenti* Cenſorino ſubjecti. (vid. num. XXI.) Ex iis omnibus unicus nobis verſus ſupereſt, quem ex *Hephaeſtione* (num. I.) retulit *Urſinus*, quamvis & alias non nimis raro citetur à veteribus, *Apollodoro*, (num. VI.) *Pauſania*, (num. IV. ſq.) *Athenaeo* (num. II. ſq.) quorum loca *Urſino* jam notata. Epiſtolam *Teleſillae* ad Laidem meretricem finxit *Theophylactus Simocatta* (num. XI.) at hanc illam longe recentiorem eſſe, Clar. *Fabricio* Biblioth. Gr. lib. II. cap. 15. num. 58. pag. 598. obſervatum.

LXX.

De TELESINA non habeo, quæ addam ſupra in *Atthide* dictis.

LXXI.

THALARCHIDIS Argivae, quod ſciam, mentio nullibi exſtat, niſi apud *Tatianum* in orat. ad Græcos §. 52. pag. 114. qui ejus ab *Euthycrate* elaboratam ſtatuam memorat. Eum vero Olymp. CXX. floruiſſe, ex *Plinio* lib. XXXIV. cap. 8. ſegm. 19. diſcimus.

LXXII.

THARGELIAM Mileſiam σοφὴν quidem vocant *Athenaeus* lib. XIII.

pag. 608. sq. (83) & *Hesychius* in Θαργηλία (84) ejusque vestigiis institisse *Aspasiam*, de qua supra diximus, *Plutarchus* in vita *Periclis* Tom. I. Opp. pag. 165. B. (85) auctor est. Jungit item eam cum *Aspasia* & *Diotima*, Philosophis mulieribus, *Lucianus* in Eunucho Tom. I. Opp. pag. 843. (86) ut mirum sit, in feminarum Philosopharum historia ab eruditissimo *Menagio* esse praeteritam. Sapientiae ejus tribuit *Hesychius*, quod urbes & principes plures subegerit, qua in re formam quoque, qua plane fuit singulari, partes suas egisse colligas ex *Plutarcho* & eloquentiam, in qua χάρις juncta δεινότητι esset. Ea enim quam plurium urbium studia Regi Persarum eam conciliasse, devinctis omnibus, qui in amplexus ejus venissent, idem Auctor affirmat. At & sibi ipsi regnum eis quaesivit virtutibus, si recte quidem se habet *Suidae* in Θαργηλία (87) textus, qui *Agesagorae* eam filiam facit; Thessalisque ait imperasse annis XXX, interemtam postremo ab Argivo quodam captivo suo. Sapientia ejus & pulchritudine commemorata additum *Hesychio*, διὸ καὶ πλείστην ἐγήματο τῶν διασημοτάτων, ubi legebat doctissimus *Palmerius* παλαιστὴν, ut sensus sit, *formam ei & sapientiam maritum conciliasse Luctatorem celeberrimum*. Egregiam vero fortunam feminae virtutibus & forma clarissimae! Legendum ego censeo πλείστους, ut sensus sit: *sapientiam ei & pulchritudinem maritos comparasse quamplurimos*; auctoremque emendationis do *Athenaeum*, qui diserte ex *Hippia* memorat, viris quatuordecim eam nupsisse. Verum satis de femina, quam Poëtriam fuisse non satis certo constet. Equidem in eo censu eam habuit *Politianus*, & post eum *Tiraquellus* in Leg. XI. Connub. Tom. *II.* Opp. pag. 192. a. non alio tamen, ut puto, fundamento,

(83) Ἐπὶ κάλλει διαβόητος γέγονε Θαργηλία ἡ Μιλησία, ἥτις καὶ τεσσαρεσκαίδεκα ἀνδράσιν ἐγαμήθη, οὖσα καὶ τὸ εἶδος πάνυ καλὴ καὶ σοφὴ, ὥς φησιν Ἱππίας ὁ σοφιστὴς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Συναγωγῇ.

(84) Θαργηλία· ἐστιν ἡ Θαργηλία Μιλησία μὲν τὸ γένος, εὐπρεπὴς δὲ τὴν ὄψιν, καὶ τἆλλα σοφή· ὥς τε στρατηγεῖν πόλεις καὶ δυνάστας· διὸ καὶ πλείστην ἐγήματο τῶν διασημοτατων.

(85) Φασὶ αὐτὴν (Ἀσπασίαν) Θαργηλίαν τινὰ τῶν παλαιῶν Ἰάδων ζηλώσασαν ἐπιθέσθαι τοῖς δυνατωτάτοις ἀνδράσι, καὶ γὰρ ἡ Θαργηλία, τό τ' εἶδος εὐπρεπὴς γενομένη, καὶ χάριν ἔχουσα μετὰ δεινότητος, πλείστοις μὲν Ἑλλήνων συνῴκησεν ἀνδράσιν, πάντας δὲ προσεποίησε βασιλεῖ τοὺς πλησιάσαντας αὐ-

to, quam quod σοφὴ dicatur, quod antiquiſſimis temporibus fuit Poëtarum elogium, & quod *Aſpaſiam* eam imitatam fuiſſe conſtet, quam in claris Poëtriis ſupra ſuo loco retulimus.

LXXIII.

THEANO genere Creſſa, Pythanactis filia, *Pythagorae* conjux fuit; ſapientia ejus exculta penitus, ita ut ſcholas quoque poſt ejus exceſſum habuerit. Hinc inter feminas Philoſophas, quarum hiſtoriam doctiſſimus *Menagius* perſecutus eſt, locum promeruit. Neque eſt, cur poſt eum de rebus ipſius prolixius commentemur; quae ad poëticam ejus facultatem pertinent, paucis abſolvemus. Solam ex mulieribus philoſophatam eſſe & ſcripſiſſe poëmata *Didymo* affirmari in libro de philoſophia Pythagorica apud *Clementem Alexandrinum* l. c. immerito taxat *Menagius.* Nam ut Clariſſ. *Fabricius* Biblioth. Graec. lib. *II.* cap. 13. §. 2. pag. 528. jam obſervavit, non ſolam ſed primam philoſophatam, poëmata inde ſcripſiſſe nec ſolam nec primam affirmat. Eidem ποίημά τι δι' ἐπῶν tribuit *Suidas*, de epiſtolis enim ejus & reliquis ſcriptis nihil huc pertinentibus nunc taceo. Aliam *Theano* Locridem, Lyricam Poëtriam, idem memorat *Suidas*, itemque *Euſtathius*, ejusque ἄσματα λυρικὰ καὶ μέλη exſtare *Suidas* teſtatur. De aliis nominis ejusdem feminis doctiſſimo *Jonſio* noſtro obſervata videri poſſunt, in praeclaro de ſcriptoribus Hiſtoriae philoſophicae opere. (88)

LXXIV.

THEMIDIS quoque nomine illuſtres feminae plures memorantur. Utque de ea nil dicam, quae in Deorum numerum relata, πρέσβειρα Θεῶν audit

αὐτῇ, καὶ ταῖς πόλεσι μηδισμῦ δι' ἐκείνων ὑπέσπειρεν ἀρχὰς δυνατωτάτων ὄντων καὶ μεγίστων.

(86) Παρήγοντο Ἀσπασία, ϗ Διότιμα ϗ Θαργηλία, συνηγορήσουσαι αὐτῷ.

(87) Θαργηλία, Ἀγησαγόρυ θυγάτηρ, βασιλεύσασα Θεσσαλῶν λ' ἔτη, Μιλησία τὸ γένος, ἀναιρεθεῖσα ϗ ὑπό τινος Ἀργείυ, δεθέντος ὑπ' αὐτῆς.

(88) Plura de hac in Fragmentis mulierum Græcarum proferre animum induxi.

audit *Apollonio* Argonaut. *IV.* v. 800. οὐρανόπαις καὶ παλαιγενὴς *Æschylo*, h. e. ut puto, Titanis, cui inter alia μαντείας, cum poësi conjunctae, inventionem tribuit *Diodorus Siculus* lib. V. pag. 232. A. (89) eamque inter Titanidas diserte refert. Eam male, ut puto, à *Themide* Titanide distinguit *Tiraquellus* in leg. *XI.* Connub. Tom. *II.* Opp. pag. 192. b. quam carmen hexametrum juxta nonnullos primam invenisse, legimus apud *Clementem Alexandr.* Strom. lib. *I.* cap. 16. pag. 309. (90) mirumque haec ad diversam à priore *Themidem* referre *Tiraquellum*, cum tamen retulisset locum *Diodori*, qui de Titanide agit, ad priorem illam *Themidem*: ut non pateat, quo jure de *Themide* Titanide loquentem *Clementem* de alia accipere possit. Sed & Evandri mater, quam *Carmentam* vocant Latini, carminisque apud se faciunt auctorem, *Themis* est dicta, ut discimus ex *Plutarcho* in Quæst. Rom. Tom. *II.* Opp. pag. 278. B. (91) Et quamvis antiquiorum in Italia gentium linguam, eamque, qua locuta *Carmenta* fuit, graecam fuisse non dubitem, vel non multum ab ea dissidentem, imo & ipsam hanc feminam graecae originis esse sciam; illa tamen sive *Themis* sive *Carmenta* in latinis Poëtriis jure comparebit, quod iis carminis auctor ab omnibus perhibeatur.

LXXV.

THEOSEBIAE nomen fœmininum est, quod praefixum legitur epigrammati in mortem *Allabii* medici, quod est in *Anthologia* lib. *III.* cap. 15. epigr. 1. Unde inter Poëtrias ejus mulieris mentionem *Gyraldus* de historia Poëtar. dial. *III.* pag. 170. fecit, & *Tiraquellus* in Leg. Connub. XI. pag. 193. a. cujus alibi obviam esse mentionem haud memini.

LXXVI.

(89) Θέμιν μυθολογοῦσι μαντείας καὶ θυσίας καὶ θεσμοὺς τοὺς περὶ τῶν θεῶν πρώτην εἰσηγήσασθαι, καὶ τὰ περὶ τὴν εὐνομίαν καὶ εἰρήνην καταδεῖξαι· διὸ καὶ θεσμοφύλακας καὶ θεσμοθέτας ὀνομάζεσθαι τοὺς τὰ περὶ τοὺς θεοὺς ὅσια καὶ τοὺς τῶν ἀνθρώπων νόμους διαφυλάττοντας· καὶ τὸν Ἀπόλλωνα, καθ' ὃν δὴ χρόνον τοὺς χρησμοὺς διδόναι μέλλει, θεμιστεύειν λέγομεν, ἀπὸ τοῦ τὴν Θέμιν εὑρέτειαν γεγονέναι τῶν χρησμῶν.

(90) Φασὶ τὸ ἡρῷον τὸ ἑξάμετρον φανοθέαν, τὴν γυναῖκα Ἰκαρίου, οἱ δὲ, Θέμιν, μίαν τῶν Τιτανίδων, εὑρεῖν.

(91) Τὴν Καρμένταν, οἱ μὲν Εὐάνδρου μητέρα λέγουσιν οὖσαν ἐλθεῖν εἰς Ἰταλίαν, ὀνομαζομένην Θέμιν,

LXXVI.

Agmen claudat **XENOCLEA**, Delphici Dei ὑποφῆτις, quam ipſam Poëtriam fuiſſe dubium non eſt, cum extet verſus ejus, quem extempore fudit, Hercule Amphitruonis filio tripodem prae indignatione aſportante, quod ipſi tanquam Iphiti caede polluto, oraculi reſponſum negatum eſſet. Vide rem omnem exponentem *Pauſaniam* in Phocicis lib. X. cap. 14. pag. 830. (92)

μιν, ὡς δ' ἔνιοι, Νικοστράτην. Plura de *Themide* Titanide vid. in Celeb. *Fabricii* Biblioth. Græca lib. I. cap. 35. §. 7. pag. 241. ſq.

(92) Λέγεται ὑπὸ Δελφῶν Ἡρακλεῖ τῷ Ἀμφιτρύωνος ἐλθόντι ἐπὶ τὸ χρηστήριον, τὴν πρόμαντιν Ξενόκλειαν οὐκ ἐθελῆσαι οἱ χρᾶν διὰ τοῦ Ἰφίτου τὸν φόνον τὸν δὲ ἀράμενον τὸν τρίποδα ἐκ τοῦ ναοῦ φέρειν ἔξω· εἰπεῖν τε δὴ τὴν πρόμαντιν·

Ἄλλος ἄρ' Ἡρακλέης Τιρύνθιος, οὐχὶ Κανωβεύς.

INDEX

INDEX I. AUCTORUM VETERUM,

Apud quos Fragmenta & Elogia Poetriarum Græcarum reperiuntur.

Numeri majores Fragmenta, minores vero Notas indicant.

A.

B b num.

B.

C.

D.

Plinius

INDEX

INDEX II. VOCUM GRÆCARUM.

Asterisco notantur vocabula, quae in notis explicantur.

A.

I N D E X.

B.

Γ.

γλυκὺ

INDEX.

Z.

H.

* ἠλα-

Θ.

I.

K.

μαρνά-

N.

Ξ.

O.

I N D E X.

Π.

πελα-

P.

I N D E X.

Σ.

T.

τὸν

I N D E X.

INDEX III. RERUM.

in

 Pra-

I N D E X.

C O R R I G E N D A.

PAG. 12. v. 9. leg. (v. 938.) *pag.* 32. v. 15. *ἀγαγσμένων.* *pag.* 42. v. 5. χηλὰ pro χηλὰ *pag.* 62. b. v. ult. Ἀλφικαία. *pag.* 120. in not. v. 2. *mulieribus.* *pag.* 134. v. 26. judicare. *pag.* 162. in not. v. 4. Αἰτνας. *pag.* 171. in not. v. ult. γαμψώνυχα. *pag.* 174. in not. v. 12. τῶ pro τὸν. *pag.* 178. v. 14. not. 81. *pag.* 179. in not. v. 9. ἀναπλύσῃ & v. 12. lib. V. pag. 220. F. appelletur & ab Æschrione &c.

